Știați că...

◆ *...magotul este o specie de maimuță cu favoriți, având un corp de circa 70 de*

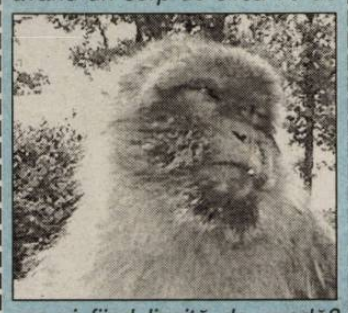

cm și fiind lipsită de coadă? Trăiește în nord-vestul Africii și pe stânca Gibraltarului.

◆ *...stimularea sau întârzierea unor mișcări la plante se numește paratonie? Se realizează sub influența unor factori externi.*

◆ *...poltinicul era o monedă rusească de argint? A circulat și în țările române în prima jumătate a secolului al XIX-lea.*

◆ *...râul Obi reprezintă cea mai importantă magistrală fluvială de transport din Siberia de Vest? În bazinul său există circa 260 de porturi, debarcadere sau simple puncte de acostare.*

◆ *...Argedava a fost o așezare în Dacia, una din cetățile de scaun ale lui Burebista și a regilor daci de prin secolul I î.Ch.? Era situată, după cât se pare, pe Argeș.*

◆ *...„bâltărețul" este un vânt umed și cald din țara noastră? Suflă din primăvară până în toamnă dinspre sud, mai ales în sud-est.*

◆ *...în mitologia greacă, Ereb era personificarea întunericului? Era fiu al Haosului primordial și frate al Nopții.*

◆ *...gorganul este o movilă artificială din pământ, ridicată pe mormântul unui conducător? Era des întâlnit pe mormintele scitice și, prin influență, pe cele tracice.*

◆ *...cala este o plantă decorativă originară din Africa?*

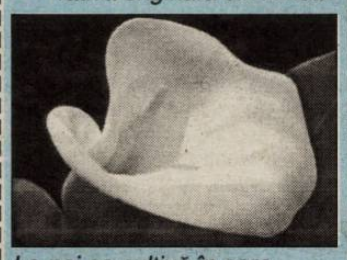

La noi se cultivă în sere.

◆ *...primul mitropolit al Țării Românești (1359-1373) se numea Iachint? A fost episcop al Vicinei.*

◆ *...hellerul era o monedă divizionară de bronz sau nichel? A circulat în trecut în Austria, Elveția, Polonia, Cehoslovacia și Ungaria.*

◆ *...dregătorii domnești din țările române, conducători ai punctelor vamale, se numeau schileri? Erau însărcinați cu controlul vamal și încasarea taxelor, iar subordonații lor se numeau martolagi.* (I.S.)

Știați că...

The Globe

un teatru peste veacuri

Puține nume din istoria culturii trezesc în mintea și în sufletul nostru emoția pe care o trezește numele lui William Shakespeare. Contestat de susținătorii așa-zisei teorii antistratfordiene, venerat de ceilalți, marele Will, sau Lebăda din Avon, cum a fost supranumit, a rămas nu doar un autor de piese de teatru, ci și un simbol al artei duse până la desăvârșire.

Locul său de naștere, Stratford, a devenit un adevărat loc de pelerinaj, căruia i se adaugă acum teatrul Globe din Londra, reconstruit aproape de zilele noastre și înălțat aidoma celui care aparținuse cândva străvechiului poet și dramaturg.

Ideea reconstrucției acestui teatru a încolțit de multă vreme în mințile oamenilor de cultură din Marea Britanie și nu numai, dar ea a prins contur abia în ultimele decenii ale secolului trecut. Teatrul Globe își deschisese porțile în 1519. Ars din temelie în 1613, a fost imediat reconstruit dar în 1642 este închis de puritani, pentru ca treptat să decadă în ruină și, în final, să dispară cu totul din peisajul londonez.

Când reconstrucția sa a fost hotărâtă, nu se cunoștea exact nici măcar locul unde se aflase edificiul.

Descoperirea unor ruine care aparținuseră teatrului vecin și rival, Rose, le-a fost de mare ajutor oamenilor de știință care au putut localiza exact ceea ce căutau. Au descoperit chiar și o parte din fundația originală dar, din nefericire, restul se afla sub o altă construcție din secolul al XIX-lea, Terasa Anchor. Săpăturile au început practic în 1987, dar,

Teatrul Globe

vreme de aproape 20 de ani înainte, s-a lucrat la planurile noii construcții, dorindu-se o cât mai fidelă asemănare cu cea de odinioară.

În 1970 Sam Wanamaker a stabilit locul viitorului șantier, deci a viitorului teatru. În 1982 profesorul John Orrel a furnizat noi date despre forma și dimensiunile vechiului Globe. Analizele sale s-au bazat atât pe o lucrare a lui Wenceslas Hollar, din 1647, cât și pe desene de epocă și pe studiul altor clădiri ale vremii respective.

Expoziție de costume în incinta teatrului

Arhitecții de la Pentagram Design au realizat proiectele pentru execuția cărora au fost folosite aceleași materiale ca în vremea lui Shakespeare. Construcția, în mare parte din lemn, are trei etaje și este acoperită cu trestie de Norfolk. Scena, și ea acoperită cu trestie, este susținută de doi piloni uriași de lemn de stejar, vopsiți astfel încât să imite marmura. Forma sălii de spectacol este circulară, de jur împrejur existând două șiruri suprapuse de loje, printre care loja regală, și o galerie la parter.

În centru, în renumita „curte", cu plafonul descoperit, spectatorii stau în picioare, ca acum câteva secole. Deschiderea festivă a teatrului s-a făcut la 12 iunie 1997. A fost un spectacol de gală la care a asistat și regina, ca în vremea teatrului elisabetan. De fapt, teatrul își deschisese porțile în august 1994 printr-o serie de expoziții care există și în zilele noastre. Aceste expoziții evocă teatrul shakespearean aducându-l mai aproape de noi și fac din Teatrul Globe una dintre cele mai mari atracții ale Londrei, un teatru care trăiește peste veacuri.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

Micro-sateliții din „FAMILIA AISAT"!

În ultimii ani, nu numai statele mai puțin bogate dar chiar și puterile spațiale acordă o tot mai mare atenție lansării de sateliți de mici dimensiuni care, deși au destinații diferite, pot fi lansați în spațiu folosind o singură rachetă purtătoare. Una dintre cele mai cunoscute firme europene constructoare de astfel de sateliți este firma britanică Surrey Satellite Technology, renumită pentru experiența dobândită în domeniu; printre beneficiarii cei mai recenți este Centrul național algerian pentru știință și tehnologie (CNTS) pentru care, la finele anului trecut, a fost lansat microsatelitul AISAT-1, destinat monitorizării dezastrelor din anumite zone terestre. AISAT-1 care a fost lansat pe o orbită heliosincronă la înălțimea medie de 700 km cu o rachetă purtătoare KOSMOS-3M, reprezintă doar unul din „familia" celor cinci sateliți similari, construiți pentru beneficiari din Nigeria, Turcia și chiar Anglia.

Desigur, AISAT-1 nu este singurul microsatelit cu această destinație; într-unul din numerele recente ale revistei, la această rubrică, au fost menționate valențele microsateliților francezi PLEIADE și ai celor italieni COSMO-SKYMED, iar în nr. 28 din anul precedent, au fost dezvăluite capabilitățile de monitorizare a cutremurelor de către „mini" satelitul francez DEMETER...

Atenția acordată foloaselor aduse cu cheltuieli minime de această categorie de sateliți este evidențiată de desfășurarea la Berlin, în perioada 7-11 aprilie a.c., sub egida Institutului german DLR și a Academiei Internaționale de Astronautică, a lucrărilor celui de al 4-lea Simpozion dedicat sateliților mici, folosiți pentru observarea Pământului. Pentru informații suplimentare referitoare la tematica celor 15 secțiuni ale simpozionului, precum și a modalităților de obținere a proceedings-ului acestuia, apelați la iaa.symp @ dlr. de și la http:// www. dlr. de/iaa. symp.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

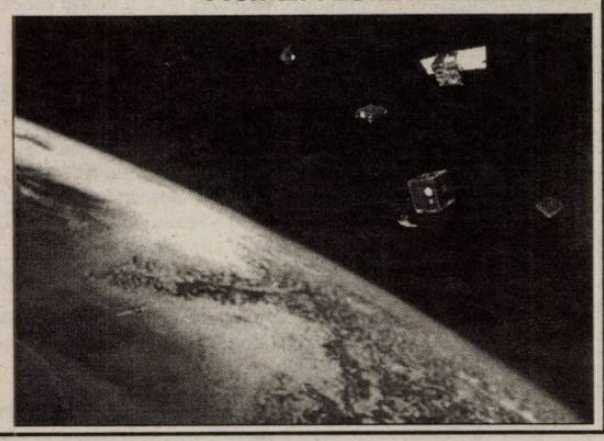

Craniul mumificat al faraonului.

TUTANKHAMON
victima unui asasinat?

După 3500 de ani, doi polițiști americani instrumentează dispariția celui mai enigmatic dintre faraonii Egiptului, dar în același timp și unul dintre cei mai puțin cunoscuți.

Unii oameni de știință, mai puțin preocupați de istoria acestui faraon „discret", s-au concentrat în ultima vreme asupra morții sale premature, tânărul suveran sfârșind brusc la vârsta de 17 ani, după o domnie de nouă ani. Ceea ce explică relativa sobrietate a mormântului său, amenajat se pare, în grabă, în comparație cu fastul, dedus din documentele epocii, al mormintelor altor suverani din Egiptul Antic, jefuite de hoți de-a lungul timpului și în unele cazuri, la puțin timp după terminarea serviciilor funerare, chiar de cei care au lucrat la amenajarea mormintelor. Nici Tutankhamon nu a scăpat de vizitele hoților dar, din fericire, mormântul acestuia a rămas, singurul de altfel, intact. Actualizarea sa a avut loc în 1922 când arheologul Howard Carter a descoperit o adevărată comoară în cele patru mici încăperi ale mormântului faraonului: aproape 3.000 de obiecte utilitare și prețioase și patru capele din lemn aurit care acopereau trei sarcofage executate cu un deosebit rafinament. Unul dintre ele, din aur masiv, adăpostea mumia faraonului, acoperită cu o mască funerară din aur. După ce a făcut obiectul a numeroase examinări, mumia lui Tutankhamon a fost repusă în mormânt, într-un sarcofag de cuarțit, acoperit cu o placă de sticlă. Somnul său a fost recent tulburat de bănuielile șefului poliției din Provo (statul Utah, SUA), reputat criminolog, și un confrate de-al său, Mike King, care au încercat să descopere cauzele morții suveranului. În primul rând au examinat radiografiile mumiei, realizate în 1968 de către cercetătorii Universității din Liverpool. În acea vreme s-a observat existența unei minuscule bucăți de os și a unei pete întunecate în cavitatea cranianăgoală, aceasta din urmă putând corespunde unui hematom. Detalii care au condus la ideea că suveranul ar fi primit o lovitură violentă în ceafă, în urma căreia a decedat. Recent, polițiștii americani, ajutați de câțiva oameni de știință, au consultat radiografiile, descoperind noi anomalii: prezența unor fisuri la nivelul orbitelor, care ar fi putut apărea în urma unei căzături și tasarea mai multor vertebre cervicale, asociate unor deformări ale coloanei vertebrale. Această malformație a coloanei ar fi fost responsabilă de rigiditatea gâtului și a părții superioare a toracelui, lucru care l-ar fi împiedicat pe faraon să întoarcă capul fără să-și răsucească și corpul. Așadar, suveranul suferea de o infirmitate care îl făcea vulnerabil în cazul unui atac. Ancheta a vizat și anturajul acestuia, pornindu-se de la ideea că cineva din preajma sa ar fi avut motive să-l ucidă. Cine puteau fi prezumtivii asasini? Probabil Ay, primul consilier al regelui, care i-a urmat la tron sau Horemheb, comandantul șef al armatei, cel de-al doilea succesor la tron. Rareori însă asasinii din cadrul atentatelor politice au fost însă și beneficiarii direcți ai actului lor. Pe de altă parte, nici un document legat de domnia unui faraon nu face referire la un regicid. Noile observații ale americanilor nu s-au putut constitui într-o dovadă clară că faraonul ar fi fost asasinat. Cât despre pata neagră din craniu, aceasta nu poate fi în mod cert amprenta unui hematom. Chiar dacă ar fi fost așa, ar fi putut apărea în urma unui accident care ar fi provocat și fisurile din orbite și nu în urma unei crime. Cât privește bucata de os aflată în cutia cranianăceasta s-ar fi putut desprinde și după ce faraonul a fost mumificat. Ingenioșii Hercules Poirot de dincolo de ocean au încercat să fie convingători în demonstrația lor criminalistică dar oamenii de știință ezită să o supervizeze. Epilogul acestei povestiri funebre rămâne încă nescris.

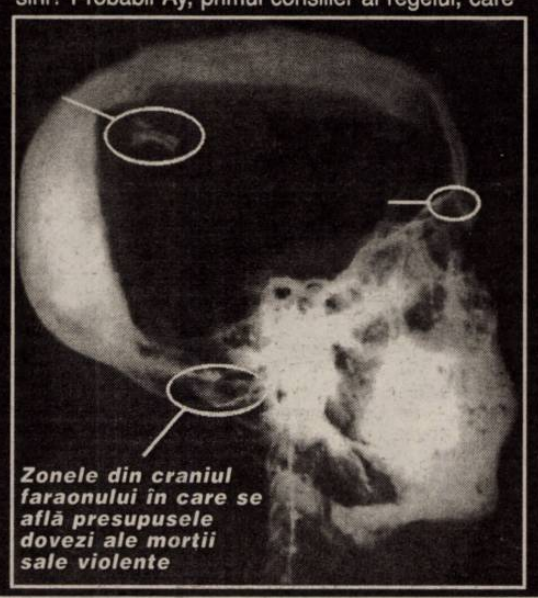

Zonele din craniul faraonului în care se află presupusele dovezi ale morții sale violente

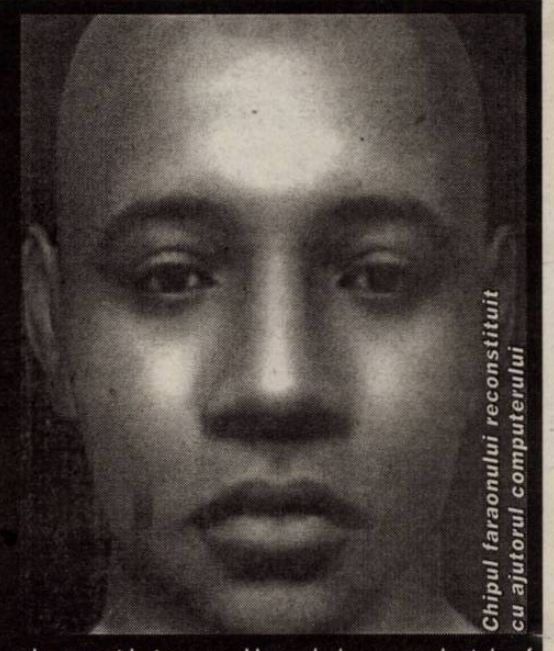

Chipul faraonului reconstituit cu ajutorul computerului

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

Urmele neînțelese de la Baalbeck

Libanul de Est. Baalbeck este un loc celebru în special pentru ruinele romane incredibil de bine păstrate. A fost un oraș fenician înfloritor, cucerit de greci (331 î. Ch.) care l-au numit Heliopolis, adică „Orașul Soarelui", apoi colonie romană sub Augustus (16 î. Ch.), timp în care s-a construit un ansamblu monumental de trei temple, închinate lui Jupiter, Bachus și Venus. Acestea sunt însă închise în anul 313 d. Ch. de către Împăratul Constantin, când creștinismul devine religie oficială. Nu peste mult timp, Împăratul Teodosie dărâmă altarele lui Jupiter și clădește, cu aceleași pietre, o basilică. Trei secole mai târziu este rândul arabilor iar templele, – ce a mai rămas din ele – devin o qal'a, o fortăreață... Avatarurile istoriei nu au cruțat niciodată minunile de la Baalbeck – nu o fac nici astăzi. Un singur lucru nu a putut fi atins de nimeni și nici nu a putut fi explicat: imensele blocuri de piatră, considerate de mulți cele mai gigantice lucrate vreodată de mâna omului, care au fost înglobate în toate construcțiile pe care generațiile succesive de cuceritori le-au ridicat. Dimensiunile lor și perfecțiunea uluitoare a prelucrării i-au determinat pe cei care au avut cum să le vadă la fața locului, ca și pe nu puțini dintre cei care s-au dedicat studiului lor, să afirme că ele au fost aduse și lucrate de... extratereștri! Este suficient să ne gândim la uriașul bloc de peste o mie de tone (!), aflat într-o carieră de piatră la intrarea de sud în Baalbeck, cunoscut astăzi drept „Piatra femeii însărcinate", și al cărui aspect cel puțin justifică ideea că ar fi un fragment din ceea ce a fost o rampă de lansare pentru vehicule cosmice „nepământene".

Constructorii Baalbeck-ului și-au demonstrat și imaginația, și capacitatea de a realiza construcțiile uriașe ale căror urme le vedem și astăzi. Cine însă, și mai ales cum a reușit să transporte blocuri de asemene dimensiuni și greutate? Mai ales că trei dintre acestea nu au putut fi niciodată „mutate" din locul unde au fost găsite și au fost atunci lăsate acolo, incluzând aici și templul roman construit împrejur. De altfel, Baalbeck-ul a fost cunoscut multă vreme drept „orașul Trilithonului", al celor trei pietre. Iar misterul persistă și în prezent: cele mai noi măsurători indică, pentru cea mai mare dintre pietrele Trilithonului, o greutate de peste 1.500 de tone! Și pentru cea mai mare macara contemporană ar fi dificil de ridicat, ca să nu mai spunem de mutat din loc, o piatră de asemenea dimensiuni... Dar pietrele de la Baalbeck există și pot fi văzute în aceleași locuri unde au fost aduse nu se știe de cine, nu se știe când!

Poate chiar și mai interesant, platforma de la Baalbeck, pe care sunt ridicate toate construcțiile, are o structură multi-strat. Ceea ce i-a determinat pe unii specialiști să considere că ceea ce putem admira și astăzi în Liban reprezintă de fapt singura construcție antediluviană care a supraviețuit Potopului biblic...

MIHAELA DOROBANȚU

Splendorile naturii

Peștera cu Apă de la Bulz

Deschiderea acestei peșteri o găsim în malul stâng al unui afluent al Crișului Repede, pe numele lui Valea Iadului, la o altitudine de 336 m. Cu toate că existența peșterii era cunoscută încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea, datorită accesului foarte greoi, prima explorare și cartare s-au făcut de-abia în 1944 de către Hubert Kessler, dar pe o distanță de doar 548 m. Mai târziu, prin anii 1973 și 1974, un grup de speologi din Budapesta a reușit să descopere o vastă rețea subterană, de aproximativ 4 km lungime, rămasă necartată.

În zona accesibilă a peșterii, străbătută în întregime de un curs de apă, există trei cascade, precedate de lacuri adânci. Apa curge tot timpul pe un pat de rocă vie și se izbește de creste lungi și tăioase de calcar.

Aproape de fundul peșterii există un sifon, apoi cursul subteran formează un lac adânc, la capătul căruia bolta galeriei coboară sub oglinda apei. Dincolo de acel sifon, peștera se desfășoară sub forma unei rețele cu ramificații succesive, majoritatea lor fiind active. Galeriile, destul de înalte, sunt bogat concreționate și, doar din loc în loc, întrerupte de aglomerări de blocuri prăbușite.

Peștera cu Apă de la Bulz este, după cum au demonstrat marcările cu fluoresceină efectuate în 1966, locul unde se concentrează pâraiele captate în cinci pierderi de apă din depresiunea carstică de la Ponoare.

Acest colț insolit de natură a trezit interesul turiștilor, chiar dacă sălbăticia pereților de piatră trezește spaime și fiori.

Peștera cu Apă de la Bulz se numără printre cele mai atractive locuri din Defileul Crișului Repede, alături de Peștera de la Vad. Umeri stâncoși, stânci pleșuve, păduri întunecate, sunt câteva din elementele ce te întâmpină pe tine, drumețule, atunci când pășești în lumea aproape necunoscută a naturii. Ascultă-i tăcerea și treci mai departe.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualității

Galați - Biserica „Nașterea Maicii Domnului"

Municipiul Galați este renumit pentru mulțimea bisericilor sale și pentru frumusețea lor. Secolul al XIX-lea a reprezentat o perioadă de vârf în ridicarea unor așezăminte de acest fel sau pentru consolidarea și restaurarea altora mai vechi.

În cea de a doua jumătate a veacului respectiv a fost înălțată și Biserica Nașterea Maicii Domnului. În 1870 a fost solicitată aprobarea zidirii locașului, iar la 8 august 1871 s-a pus piatra de temelie. Deoarece fondurile pentru construcție erau destul de limitate, Episcopul Dunării de Jos eliberează, un an mai târziu, o condică de milă pentru strângerea de ajutoare. Acțiunea este încununată de succes și la 30 august 1875, biserica este sfințită chiar de episcopul Melchisedec. Înălțată din cărămidă, emanând un aer de stabilitate, are numeroși ctitori printre care trebuie amintiți Ion și Manolachi Hagi Nicolae.

Este realizată în plan treflat cu încăperile obișnuite: altar cu absidă decroșată, naos cu două abside laterale, pronaos și tinda așezată pe latura de sus a pronaosului, aici aflându-se și intrarea principală.

Exteriorul, împărțit în două registre inegale de un brâu, este împodobit în partea de sus cu ocnițe egale ca mărime. Registrul de jos, este decorat și el cu firide și ferestre, ale căror vitralii au desen în formă de cruce. Biserica are două turle. Cea de pe naos, așezată pe un soclu impunător, este o turlă deschisă iar cea de pe pronaos, mai subțire, mai zveltă, este o turlă oarbă. Ambele turle au formă poligonală și sunt ornamentate cu motive geometrice și ferestre sau ferestre oarbe. Calea ferată Galați-Filești a a fost construită pe un teren cedat de biserică, aflat în partea de est a orașului.

De-a lungul vremii, locașul a avut de suferit multe stricăciuni, dar în 1895 au fost făcute importante reparații. Interiorul cu tâmpla sa elegantă, cu clasicele icoane, se mândrește cu numeroase obiecte rare: biblii, policandre, crucifixe, potire, candele. Și aici s-au făcut serioase restaurări, mai ales în secolul care tocmai s-a încheiat. În jurul bisericii se află o grădină cu pomi și flori de sezon, adevărată oază de verdeață. Elegantă și sobră, biserica „Nașterea Maicii Domnului" rămâne pentru credincioși un loc apropiat de gând și de suflet, un loc în care te simți cu o treaptă mai aproape de Dumnezeu.

IRINA STOICA

FANTOMELE DIN PARLAMENT

Deşi foarte uşor ar putea fi interpretat drept figură de stil, titlul de mai sus este cât se poate de serios. Mai ales că nu la aleşii poporului român se referă, ci la parlamentul statului Carolina de Nord (SUA). Tocmai în acest for, membrii unei insolite fundaţii pentru cercetarea fantomelor – ***Ghost Research Fundation*** – s-au apucat să-şi caute obiectul muncii, cum ar veni. Adică, bineînţeles, fantome. Culmea e că au şi găsit un asemenea specimen imaterial, care pesemne trăgea cu urechea la dezbaterile conaţionalilor (?) încă aflaţi în carne şi oase. Totul, sub protecţia unui firesc, de altfel, şi desăvârşit anonimat, care poate da de bănuit că – Doamne, fereşte! – spectralul „parlamentar" ar fi un agent secret infiltrat în sistem sau, şi mai rău, terorist. Gluma e glumă, dar cercetătorii zic că au folosit în munca lor o aparatură ultrasofisticată, care nu dă greş: camere video cu raze infraroşii, sonde de temperatură, instrumente electromagnetice de căutare ş.a.m.d.). Într-un fel, i-a ajutat de fapt şi comportamentul fantomei, cu totul surprinzător şi diferit de cel al „colegilor". Foarte disciplinat(ă), aceasta era prezentă la toate şedinţele de lucru, aşezându-se (!) pe al treilea scaun din rândul trei.

Vă daţi seama ce ilaritate ar produce la noi o asemenea prezenţă (sic!) utopică: parlamentar care să nu lipsească de la locul de muncă şi să nu se ocupe de afaceri... E drept, un fel de fantome există şi în Dealul Spirii, cele ce „bântuie" Palatul Parlamentului pe la recepţii, la vizite importante şi în zilele de leafă. Altfel, doar liliecii din clădirea Senatului constituiau acum vreo trei ani o problemă oarecum... paranormală, dar între timp justiţiarul Batman s-a retras în reşedinţa sa cu tot, cu „fraţii" înaripaţi, lăsându-ne să ne rezolvăm după capul nostru dilemele parlamentare. *(A.N.P.)*

O VIAŢĂ LA PÂRNAIE

şi o dată la maternitate

Cele două doamne din imagine, trecute binişor de prima tinereţe, ţin în braţe cu duioşie câte un prunc. Să fie nişte bunicuţe pe post de baby-sitter? Nicidecum. Antoaneta şi Clara, două italience zdravene şi la minte, şi la trup, sunt mamele celor doi copilaşi. Se mai întâmplă şi naşteri tomnatice, numai că cele două mămici s-au decis să-şi aducă pe lume odraslele aşa de târziu, pentru că au fost ocupate; ambele au făcut aproape toată viaţa în puşcărie, ca să aibă ce povesti urmaşilor.

Şi Antoaneta, şi Clara au intrat la zdup pe la 20 de ani. Clara se hotărâse să se căsătorească şi-l minţise pe viitorul mire că are zestre bunicică. Dar când s-a apropiat momentul adevărului, cele două prietene s-au văzut nevoite să se apuce de furat. Asta le-a trecut lor prin cap. Zis şi făcut. Au spart un magazin de bijuterii din Taziano (oraşelul lor natal), apoi s-au gândit să şparlească şi vreo două-trei rochii de mireasă, ca să aibă Clara de unde alege... Poliţia a căzut pe capul lor chiar la sfârşitul evlavioasei ceremonii; cineva recunoscuse rochiile imaculate şi chemase oamenii în uniformă. Au primit câte opt ani de închisoare. După eliberare, au considerat că au de ales: ori pun mâna pe vreun pricopsit, ori se iau din nou la trântă cu legea. Varianta câştigării cinstite a unei pâini o excluseseră demult, căci la mititica aflaseră multe şmecherii şi se credeau mai tari decât poliţia. Cum nu prea se uita nimeni la ele în Taziano (unde erau „însemnate"), au plecat la Milano. Aici n-au reuşit să îmbrobodească nici un bătrânel văduv cu bani şi cornet acustic, aşa că au purces la escrocherii, la trafic de stupefiante şi chiar au intrat într-o bandă de falsificatori de bani. Fetele se distrau pe cinste câteva luni, apoi mergeau la „grădiniţă" fără nici o remuşcare. Erau deplin conştiente că n-au avut noroc în viaţă.

Condamnările lor au totalizat, până când au ajuns la 50 de ani, peste 18 ani de căciulă. Când ghioceii le-au năpădit tâmplele, şi-au zis să se facă fete cuminţi şi la casa lor. Numai că nu prea ştiau cum să se descurce, aşa că s-au gândit că ar fi bine să facă câte un copil. Aşa au şi procedat, iar creativitatea lor a dat roade. Ambele primesc acum de la stat ajutoare substanţiale (nu au soţi), iar patronii unde vor să se angajeze le privesc cu înţelegere, chiar dacă trecutul lor este sufocat de dungi. Antoaneta şi Carla sunt fericite, sunt mame foarte bune, iar unele dintre cântecele de leagăn pe care le fredonează (în do major) le-au învăţat pe când aveau trei mese fixe şi gratuite. *(P.I.)*

COPILUL LESBIENELOR!

Primul copil născut în 2003 în SUA, în Washington, a fost o fetiţă de 2,7 kg care, spre deosebire de majoritatea copiilor, are două mame. Născută la un minut după miezul nopţii de Revelion, fetiţa a fost întâmpinată cu lacrimi de fericire de Helen Rubin, 33 de ani, mama biologică, şi de Joanna Bare, 35 de ani, viitoarea mamă adoptivă. Helen Rubin a adus copilul pe lume după un travaliu lung, de 15 ore, timp în care Joanna Bare a încurajat-o continuu. Cele două lesbiene, care trăiesc împreună de 12 ani, nu au dorit să se facă publicitate în jurul acestei naşteri. Dar ele nu au prevăzut că mica fiinţă va veni pe lume în primul minut al anului nou şi că va deveni astfel primul copil născut în Washington. Helen şi Joanna părăsiseră de puţin timp statul Virginia, care nu recunoaşte dreptul cuplurilor de homosexuali de a adopta copii. „Am decis la un moment dat că a venit timpul să avem şi noi copii, ca toată lumea" a declarat Helen cotidianului „The Washington Post" după ce fetiţa s-a născut. „Şi sperăm să fim o familie ca oricare alta". *(A.P.)*

O lume nebună

Americanii Shawn Spencer de 32 de ani şi Thomas Garteiser de 29 de ani pot spune că s-au născut a doua oară, după ce şi-au văzut moartea cu ochii, dar au scăpat cu viaţă. Cei doi se aflau în vacanţă la Rio de Janeiro şi au căzut în gol 35 de metri, de la etajul opt al clădirii în care locuiau. Au avut însă norocul să aterizeze pe copertina unui restaurant aflat la parterul imobilului. Spencer s-a ales cu o fractură de umăr şi cu o bucată de piele a capului sfâşiată iar Garteiser cu o fractură a femurului drept. Cum s-a întâmplat accidentul? Poliţia sosită la faţa locului a constatat pe de-o parte că în camera celor doi erau numeroase sticle goale cu băuturi alcoolice şi pe de alta că grilajul de aluminiu de la geam, prost fixat, cedase. În avansată stare de ebrietate, turiştii cei veseli plonjaseră pe fereastră, după ce grilajul cedase sub presiunea trupurilor lor, sprijinite de el.

Un cuplu din Germania a deschis un proces la tribunal şi a cerut o despăgubire de 4.000 de dolari pentru daune morale conducerii unui hotel din Cuba, unde îşi petrecea o parte din vacanţă. Motivul? O cameristă îi deranjase de mai multe ori în timp ce făceau dragoste în camera de hotel. În plângerea pe care cuplul a depus-o la un tribunal din Hanovra, cei doi au declarat că femeia de serviciu a intrat de două ori în camera lor, deşi ei puseseră pe uşă afişul „Nu deranjaţi".

LaMara Lane, o americancă din North Pole (localitate în apropiere de Fairbanks) a fost oripilată de conţinutul unui colet primit prin poştă: un picior congelat al tatălui ei defunct, George Semmens. Povestea femeii e mai lungă şi destul de complicată: ea se afla într-un proces de moştenire a tatălui său, care însă nu-şi legalizase paternitatea. Totuşi, el îi lăsase prin testament fiicei sale 200.000 de dolari. O soră a lui a pus însă la îndoială filiaţia şi a cerut deshumarea lui Semmens, pentru prelevarea de ţesut necesar testelor de paternitate. Drept urmare, un tribunal din Dakota de Nord a angajat societatea texană Identigene, specializată în teste ADN, să facă lumină în cazul cu pricina. Pentru efectuarea testelor, Identigene a avut la dispoziţie o bucată dintr-un picior al defunctului. La încheierea analizelor ADN, acest fragment uman trebuia incinerat, numai că dintr-o eroare de interpretare a deciziei tribunalului, societatea Identigene a expediat „materialul biologic" femeii care într-adevăr era fata lui Semmens. „Noi am avut un ordin al tribunalului în acest sens", a declarat preşedinta societăţii Identigene. LaMara Lane nu a fost dispusă să audă nici un fel de explicaţie şi a dat în judecată societatea Identigene, pretinzând 1 milion de dolari pentru daune morale. (A.P.)

ARESTAT PENTRU CĂ SE NUMEA BOND!

Închipuiţi-vă cum se poate simţi cineva care ştie că se numeşte BOND, ştie că are... 72 de ani, că a fost la o degustare de vinuri la Durban, în Africa de Sud şi dintr-o dată se trezeşte arestat şi acuzat că ar fi unul din cei mai căutaţi criminali americani!

La început s-a gândit că este o glumă care are de-a face cu coincidenţa între numele său şi cel al celebrului 007, sau că se turnează un film. Dar nu, nu era nici o glumă, iar coincidenţa despre care avea să afle mai târziu era totuşi una foarte puţin amuzantă! De fapt, numele său, Derek Bond, era al unui extrem de căutat escroc texan care fugise din ţară după o fraudă de câteva milioane de dolari într-un program de teleshopping!

Încurcătura s-a petrecut din cauza faptului că adevăratul vinovat se folosea de numele tizului său, un foarte respectabil om de afaceri din Bristol retras de curând din activitate, folosindu-i, după cum avea să se constate, de multă vreme datele personale. Înregistrat astfel în toate bazele de date ale poliţiilor de pe glob, ofiţerii sud-africani nu au avut nici o ezitare să-l reţină: totul coincidea! Degeaba a protestat el (cine nu protestează, au spus toţi!), degeaba a protestat familia, degeaba copiii au dezlănţuit o adevărată campanie de presă. Norocul a fost că poliţia din Las Vegas a primit într-o zi un telefon anonim în care era informată de prezenţa în cazinouri a unui personaj cu numele de... Derek Bond. Acelaşi nume – alt personaj! Atunci, de-abia au început ofiţerii să înţeleagă tot jocul. Câteva verificări de rutină au fost suficiente pentru a se demonstra confuzia. Şi pentru ca un procuror din Houston să declare că „arestatul" din Durban nu putea să fie „omul lor", FBI-ul a făcut restul, adică l-a reţinut pe cel de al doilea Derek, şi când acesta a sfârşit prin a recunoaşte că el este autorul schemei frauduloase a câştigurilor prin teleshopping, a fost arestat, iar „tizul" său – eliberat. „Nu sunt furios – *a spus acesta* – sunt doar fericit!" Ceea ce nu l-a oprit pe acelaşi procuror să afirme că merită măcar scuzele oficiale ale celor două state care s-au îndoit de cinstea lui... *(M.D.)*

TRENUL „SCĂPAT" DE SUB CONTROL

Mecanicul de locomotivă al unui tren de mare viteză japonez care circula cu o viteză de 270 km/h, având la bord 800 de pasageri, a adormit în cabina de comandă. Din fericire, sistemul de control automat a funcţionat ireproşabil, aşa încât, pe un parcurs de 26 de kilometri, trenul a început să-şi micşoreze progresiv viteza, oprindu-se regulamentar în staţia Okayama, aflată la 550 kilometri de Tokyo. În momentul în care trenul s-a oprit, şeful acestuia a intrat în cabina mecanicului pe care l-a găsit într-o stare de somn profund, fiind nevoit să-l scuture zdravăn pentru a-l trezi. După o discuţie scurtă şi extrem de tensionată, şeful trenului s-a lăsat convins de faptul că tânărul mecanic, în vârstă de 33 de ani, nu are probleme de sănătate şi că poate rămâne în post pentru a conduce trenul încă 200 de kilometri, până la staţia Shin-Osaka, însoţit însă de un copilot. Trenul a ajuns în cea mai deplină siguranţă la destinaţie iar din acel moment mecanicului i s-a interzis să mai conducă. După ce a fost anchetat de autorităţile companiei căilor ferate, acesta a fost „condamnat" la munca de birou. Având în vedere faptul că vinovatul este un excelent profesionist, compania a luat totuşi în calcul posibilitatea de a-l reabilita, încredinţându-i din nou comanda unui tren Shinkansen. O decizie greu de luat, având în vedere gravitatea acestui precedent unic în istoria companiei. *(D.M.)*

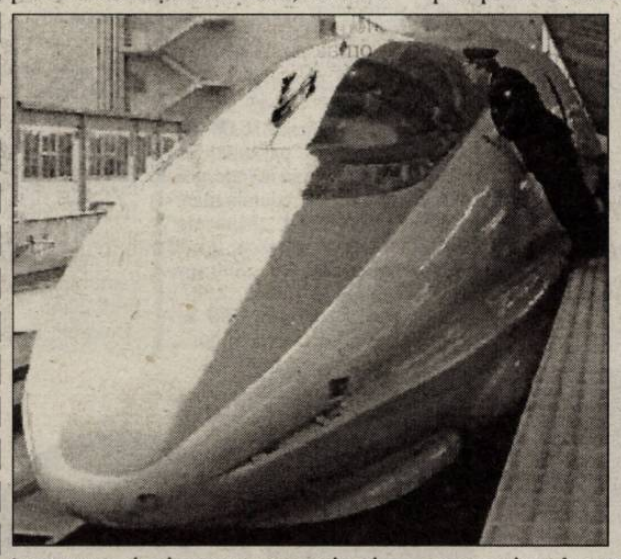

TESTAMENTUL CU BUCLUC

Max Christian din sudul Statelor Unite făcuse o avere considerabilă numai prin propriile mijloace. În ciuda bogăţiei, reuşise să-şi crească foarte bine cei cinci copii, care îl înconjurau cu toată dragostea. Toţi îi suportau, zâmbind, micile ciudăţenii. La 90 de ani învăţase să cânte la chitară, viziona la televizor tot felul de filme siropoase şi, mai ales, scria toată ziua versuri, pe care nu se grăbea să le citească nimeni.

Moartea l-a găsit senin iar moştenitorii au aşteptat liniştiţi, fără certuri, având încredere în modul în care tatăl aranjase lucrările. La deschiderea seifului s-au găsit diferite acte ţinute într-o ordine perfectă, câteva fotografii, caiete cu versuri, dar... un singur testament, vechi de peste 60 de ani, prin care, tânărul de atunci, fără familie, lăsa tot ce are unor societăţi de binefacere. Nu exista un al doilea testament care să-l contracareze pe primul, dar moştenitorii au început să caute. Căutările s-au dovedit însă zadarnice şi averea era ca şi pierdută. Într-un moment de apatie, unul dintre fii a deschis un caiet de versuri şi şi-a aruncat ochii pe o pagină. Şi atunci, minune! Bătrânul, scrisese toate poeziile în acrostih, iniţialele versurilor reprezentând ultimul testament. De atunci familia a devenit, fără excepţie, pasionată de poezie. *(I.S.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	tele 7
VINERI - 4 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 O vedetă populară (r) 12.20 Serial (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Convieţuiri 17.00 Interes general 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Bine ai venit la nunta ta! 22.00 Serial: „Criminaliştii" 23.30 Taverna 1.30 Spectacolul lumii (r) 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTV 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.55 Parte de carte (r) 13.00 Călătorie de afaceri 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Îngerul păzitor" (SUA, 1994) 22.00 Vacanţa Mare 22.45 Popstars 0.30 Film: „Vampirul din Brooklyn" (SUA, 1995). Cu: Eddie Murphy 2.30 13-14 cu Andrei Gheorghe.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Rambo" (SUA, 1982). Cu: Sylvester Stallone 22.00 Film: „Înger şi demon" (SUA, 1987). Cu: Mickey Rourke, Robert De Niro 0.00 Film: „Florentine" (SUA, 1999).	8.00 Video Star 14.00 Uite cine mă întreabă (r) 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother - Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Rănit din dragoste" (SUA, 1986). Cu: Meryl Streep, Jack Nicholson 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Superlative la Hollywood: Cele mai sexi 25 de femei de la Hollywood... 1.15 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Andromeda" 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „Cu taxiul prin oraşele lumii" 19.00 Tenis de masă 20.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 20.35 Tenis de masă 22.00 D'ale lu' Mitică 23.00 Piersic show.	8.00 Videoclipuri 9.30 Vertical (r) 10.30 Film serial pentru copii 12.00 Germania astăzi 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Info pescar 19.00 Şapte ştiri 20.00 Film 22.30 Doc.: „Dosarele Terrei" 23.00 Documentar.
SÂMBĂTĂ - 5 aprilie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 10.00 Auto Club 10.45 Casa mea 11.15 Debut 50 Plus 12.45 Spectacolul lumii 13.15 Istorie polemică 15.00 Mulţumesc! 16.00 Poveste fără sfârşit 17.00 Fotbal: F.C. Argeş - Dinamo Bucureşti 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 23.15 Formula 1 - M.P. al Braziliei 0.15 Film: „Sărutul dragonului" (SUA, 2001). Cu: Jet Li.	7.40 Desene animate 10.45 Promotor 12.00 Provest 13.00 Serial: „Norm - încurcă lume" (ep.1) 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Magazin UCL 15.00 Film: „O alegere dificilă" (SUA, 1996). Cu: Kirstie Alley 16.45 Film: „De ce trag clopotele, Mitică?" (România, 1981) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Al 13-lea războinic" (SUA, 1999). Cu: Antonio Banderas 22.10 Film: „Ultima cruciadă Indiana Jones" (SUA, 1989) 0.45 Film: „Teren primejdios" (SUA, 1997).	7.30 Film: „Doamna din Trinidad" (SUA, 1952) 9.20 Fir întins 11.30 Serial: „Tineri şi rebeli" 12.30 Serial: „Pe cont propriu" 13.30 Serial: „Ellen" 14.00 Film: „Misterele Bucureştilor" (România, 1983) 17.00 Serial: „Mac Gyver" 17.50 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 19.00 Observator 20.00 Marea provocare 23.00 Film: „Întâlnire nepotrivită" (SUA, 1993).	7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Impact 20.30 Film: „La viteză maximă" (SUA, 2002). Cu: Sylvester Stallone 22.30 Serial: „Mutant X" 23.30 Film: „Miss «Petarda»" (SUA, 1989).	9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.45 Club 700 15.30 Serial: „Arabela se întoarce" 16.00 Serial: „Iubire fără de păcat" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Profu'" 2.45 Serial: „Mariu".	8.00 Tradiţii 9.30 Călător prin lume 10.30 Program pentru copii 12.30 Tenis de masă 14.10 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.00 Serial: „Familia mea" 17.00 Tenis de masă 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Iubiri celebre ale secolului XX 20.30 Serial: „Farmece" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Proaste obiceiuri" (SUA, 1983) 0.35 Film: „Pasiune şi prejudecată" (SUA, 2001).	8.00 Serial pentru copii 10.00 Calea, adevărul, viaţa 16.00 Ocolul pământului cu farfuria plină 19.00 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 21.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 22.00 Film: „Kickboxing 2" (SUA, 1990).
DUMINICĂ - 6 aprilie	7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop! 10.30 Descurcă-te singur! 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.15 Bravo, bravissimo! 16.00 Doc.: „Între cer şi deşert" 16.55 Fotbal: Steaua - Astra Ploieşti 19.00 Jurnal 20.00 Formula 1 - M.P. al Braziliei 22.00 Clubul de comedie 2.50 Minutul 91 0.30 Crime în Cetatea Filmului.	7.30 Desene animate 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm - încurcă lume" 13.30 Portret de artist 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „O lume dispărută" 15.30 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 David Blaine - Universul magiei 17.00 Film: „O mamă perfectă" (SUA, 1997) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Fotbal: Rapid Bucureşti - Universitatea Craiova 23.00 Procesul etapei.	8.00 Film (r) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.00 Doc.: „Secolul războaielor" 13.00 Serial: „Ellen" 13.30 Serial: „Calea misterelor" 15.00 Serial: „MacGyver" 15.50 Serial: „Sheena" 16.40 Film: „Sherwood's Travels" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Divertis Parc 22.00 Serial: „Stargate: SG 1" 23.00 Film: „Păcate ascunse" (SUA, 1997).	7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 11.30 Filmul & Televiziunea 12.00 Evenimentul săptămânii 14.00 Academia mămicilor 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Impact 20.00 Special 21.00 Big Brother - Fratele cel mare 23.00 Film: „Jane Eyre" (coprod.) 1.00 Serial: „Mutant X".	7.30 Club 700 (r) 8.30 Cu dădaca în bucătărie (r) 9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.15 Serial: „Nord şi Sud" 16.30 Autograf pentru mama 17.00 Dana 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David" 3.00 Serial: „Mariu".	8.30 Ferma 9.30 Doc.: „Comorile lumii" 10.30 Program pentru copii 12.00 Tenis de masă 13.40 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 14.10 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.00 Tenis de masă 17.30 Serial: „Nightman" 19.00 Serial: „Miracole" 20.30 Serial: „Farmece" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Despărţirea" (Franţa, 1994) 23.35 Serial: „Dosare clasate".	8.00 Serial pentru copii 10.30 Vertical 13.00 Cântece populare 14.00 Auto Motor Sport 17.00 Documentar 18.00 Caleidoscopul artelor 19.00 Şapte ştiri 20.00 Film: „Concursul de rodeo" (SUA, 1997) 22.15 Film: „Crede-mă" (SUA, 1989).
LUNI - 7 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 10.05 Surprize, surprize (r) 12.30 Bravo, bravissimo! (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 17.55 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Gala Premiilor UNITER 2003 0.00 Profesioniştii 1.00 Memorialul durerii (r) 1.30 Poveste fără sfârşit (r) 3.30 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 11.45 ProTv Magazin (r) 13.00 Serial: „Prietenii tăi" (r) 14.00 Film: „O mamă perfectă" (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Avalanşa" (SUA, 1999) 22.45 Tot înainte! 23.30 Film: „Brazil" (SUA, 1985). Cu: Robert De Niro 2.15 13-14 cu Andrei Gheorghe 3.30 Film: „Iubiţii Mariei" (SUA, 1984). Cu: Nastassja Kinski.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Divertis Parc (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Vulturul de fier 2" (SUA, 1988) 22.10 Canalul de ştiri 22.35 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 11.30 Dog show 15.45 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Big Brother - Fratele cel mare 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother - Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Banana Joe" 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu" 4.15 Muzica de acasă, muzica nopţii.	8.00 Piersic Show (r) 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.15 Călătorind prin ţară 13.45 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Camera de gardă 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „În jurul lumii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 20.35 Serial: „În faţa instanţei" 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.30 Film: „Grădina iadului" (SUA, 1997).	8.00 Videoclipuri 10.00 Serial pentru copii 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.00 Şapte ştiri 20.00 Film 22.30 Doc.: „Dosarele Terrei".
MARŢI - 8 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Tezaur folcloric (r) 13.10 Interes general (r) 15.00 Vector III 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „UFOria" (SUA, 1981) 21.55 Seară bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.00 Film: „Îngerul negru" (Italia, 1998, partea I) 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 11.30 Provest (r) 13.00 La bloc (r) 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Război personal" (SUA, 1993) 21.45 UEFA Champions League 1.15 Serial: „Oraşul Păcatelor" 2.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 3.00 Film: „Legături mortale" (SUA, 1993). Cu: Robert Urich.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Canalul de ştiri (r) 13.15 Film: „Vulturul de fier 2" (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.10 Canalul de ştiri 22.35 Marius Tucă Show 0.10 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 15.45 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother - Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Vrei să fii miliardar? 22.00 Reporter incognito 22.30 Poliţia în acţiune 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.15 Călătorie la pas 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Tănase Scatiu" (România, 1976) 0.05 Teatru: „Divorţ în stil italian" de Eduardo de Filippo.	8.00 Videoclipuri 10.00 Serial pentru copii 11.00 Documentar 13.00 Chestiunea zilei 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.00 Şapte ştiri 20.00 Film 22.30 Doc.: „Dosarele Terrei".
MIERCURI - 9 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Profesioniştii (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „O lungă noapte" (Italia, 2001) 21.55 Seară bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Film: „Îngerul negru" (ultima parte) 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.20 Serial (r) 11.45 Magazin UCL (r) 13.00 Promotor (r) 14.00 UEFA Champions League (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Legea pumnului" (SUA, 1993) 21.45 UEFA Champions League 1.15 Serial: „Oraşul Păcatelor" 2.00 13-14 cu Andrei Gheorghe.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Canalul de ştiri (r) 13.15 Din dragoste (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Johnny, băiat frumos" (SUA, 1994). Cu: Mickey Rourke 22.10 Râsmerita 22.35 Marius Tucă Show 0.10 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 12.15 Academia mămicilor (r) 16.00 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother - Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Cronica cârcotaşilor 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Uşa turnantă 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Traficantul de arme" (coprod., 1984). Cu: Kevin Costner 23.30 Eurofotbal 0.30 Serial: „Speranţe şi împliniri".	8.00 Videoclipuri 10.00 Serial pentru copii 11.00 Documentar 12.30 Viitorul azi 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.00 Şapte ştiri 20.00 Film 22.30 Doc.: „Lumea ştiinţei".
JOI - 10 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Nocturna artelor (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Subiectul este căsătoria" (M. Britanie, 1998) 21.50 Seară bună! 0.00 Film: „Legat fedeleş" (SUA, 1994) 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.30 Profeţii despre trecut (r) 13.00 Bucătăria lui Radu (r) 14.00 UEFA Champions League (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „C.I.A.: Nume de cod Alexa" (SUA, 1992). Cu: Lorenzo Lamas 22.45 La Bloc 23.30 Marcă înregistrată 0.15 Icstrim tivi 1.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 2.00 Film (r) 4.00 La bloc (r).	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Come on Get Happy..." (SUA, 1999) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Ninja în vacanţă" (SUA, 1995) 22.10 Râsmerita 22.35 Marius Tucă Show 0.45 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 12.15 Cronica cârcotaşilor (r) 15.45 Serial: „În căutarea dreptăţii" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother - Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Serial: „Socrii" 22.30 Uite cine mă întreabă 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „Legenda marelui Al" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Sub soarele diavolului" (Franţa, 1987). Cu: Gerard Depardieu 0.40 Serial: „Tărâmul dezmoştenitilor".	8.00 Videoclipuri 10.00 Serial pentru copii 11.00 Documentar 12.30 Germania astăzi 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.00 Şapte ştiri 20.00 Film 22.45 Doc.: „Dosarele Terrei".

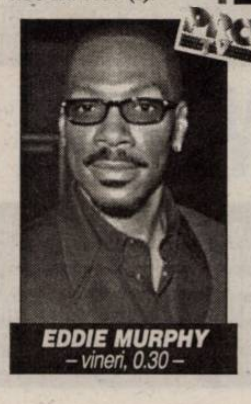

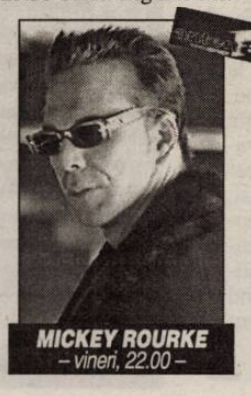

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

ROBERTO BENIGNI

un Oscar şi o Zmeură

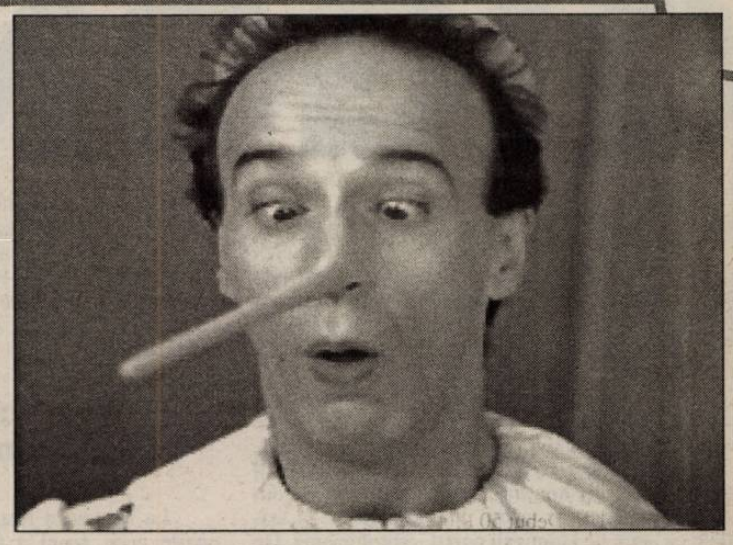

Cineastul italian Roberto Benigni, care în 1998 câştiga cu *Viaţa e frumoasă* Oscarul pentru cel mai bun film străin şi pe cel pentru cel mai bun actor, s-a ales anul acesta cu o... Zmeură de aur, premiu sinonim cu cel mai prost actor, filmul vizat fiind *Pinocchio*. Să fi avut Benigni suficient umor pentru a nu se lăsa atins de această etichetare?

25 de ani de „gestaţie"

Greu de crezut, de vreme ce *Pinocchio* este filmul la care Benigni a visat toată viaţa, sedus fiind de cartea lui Carlo Collodi, publicată sub formă de capitole în „Giornale dei Bambini", începând din anul 1880. A reuşit în sfârşit să-l realizeze cu un buget record pentru cinematografia italiană, după ce proiectul a fost „copt" de către cineast mai bine de 25 de ani, aşa cum mărturisea el. C-o fi sau nu adevărat, un lucru e sigur: actorul-regizor declara că încă din copilărie s-a identificat cu miticul personaj, deci cu mult înainte ca Federico Fellini să-l poreclească Pinochietto, pe vremea când turna *La voce della luna*. „Să fac acest film pentru mine a însemnat un lucru extrem de natural şi totodată magnific", mărturisea Benigni.

45 de milioane de euro

Hiperkinetic, cu mişcări dezarticulate, machiat ca un clovn, îmbrăcat în costume viu colorate, actorul metamorfozează marioneta de lemn într-o fiinţă în carne şi oase, care porneşte într-o aventură cu bune şi rele, alături de zâna bună, personaj întruchipat, cum era de aşteptat, de Nicoletta Braschi, în realitate soţia lui şi, totodată, producătoarea filmului, care l-a susţinut îndeaproape în realizarea acestui proiect. După succesul imens – atât în rândul criticii, cât şi al publicului – repurtat de Benigni cu *Viaţa e frumoasă*, cineastul a pornit hotărât să dea o nouă lovitură. În primul rând, *Pinocchio* avea să fie cel mai costisitor film din istoria cinematografiei italiene: 45 de milioane de euro, în bună parte cheltuiţi pe decoruri somptuoase, efecte speciale, costume (numai pentru Pinocchio s-au folosit peste 100 m de ţesături), pleiadă de actori (150) şi figuranţi (4.000). Distribuţia filmului a fost asigurată în Italia de societatea lui Silvio Berlusconi – Medusa – iar în lume de Miramax.

1880, anul de naştere al lui Pinocchio

Deosebit de ambiţios în privinţa mijloacelor artistice folosite şi uzând de estetica aflată la graniţa dintre imaginar şi real, Benigni a ales totuşi să rămână extrem de fidel cărţii lui Collodi, intervenţiile proprii în privinţa caracterului şi a acţiunii personajelor fiind pigmentate cu modestia celui care nu-şi permite să deformeze modelul mitic. Vă amintiţi povestea? Gepetto, un umil tâmplar, descoperă la poarta sa un buştean din care decide să facă o marionetă. Animată de puterea magică a unei zâne, creatura de lemn începe să vorbească, ceea ce îi dă lui Gepetto posibilitatea să aibă şi să crească un copil – fiul pe care nu l-a avut niciodată. Cu un devotament vrednic de orice părinte

adevărat, Gepetto îşi vinde cămaşa de pe el pentru a-i cumpăra băiatului un abecedar, numai că Pinocchio nu îi împlineşte aşteptările. Marioneta are o singură mare dorinţă, aceea de a pleca în lume pentru a descoperi viaţa. Neglijează şcoala, fiind mai curând atras de un spectacol de marionete în care intră cu naivitatea oricărui copil, fără să ştie că la orice pas există un pericol. Puţin îi lipseşte să fie devorat de un gigant mâncător de flăcări, e păcălit, jefuit şi, în cele din urmă, răpit de Pisică şi Vulpe. Salvat de zâna cea bună, învaţă treptat ce înseamnă bucuria şi necazul, trecând prin tot felul de experienţe neaşteptate: când e capturat şi închis, când e transformat într-un măgar, când e înghiţit de o balenă... Dar, până la urmă, toate aceste întâmplări trăite la prima mână, îl ajută să capete mai multă minte şi înţelepciune şi să devină un băiat bun, care ştie să se bucure de viaţă.

7 filme ca actor-regizor

Pentru Benigni, Pinocchio este un Don Quijote, un Faust, un Hamlet şi un Oedip la un loc, iar cartea care a născut acest personaj este o pledoarie în favoarea ascultării, muncii şi înţelepţirii, adevărate chei ale fericirii. Pinocchio, în viziunea lui Benigni, arată că „pentru a creşte, omul trebuie să cunoască moartea, foamea, violenţa..."

Din păcate, spectatorul nu receptează neapărat acest mesaj al regizorului, fiind prins în cavalcada unei mascarade uneori cam plictisitoare, derulate într-un decor încărcat, care oboseşte privirea. Personajul, susţin criticii şi chiar spectatorii, e lipsit în bună măsură de consistenţă: Benigni, travestit într-un... mic copil mare, cu barba proaspăt rasă, demitizează vrând-nevrând legendara marionetă. Faţă în faţă cu aceste critici, cineastul a precizat că nu s-a gândit nici un moment să atribuie rolul lui Pinocchio unui copil sau unui adolescent, personajul, în viziunea sa, nefiind de fapt nici copil, nici adolescent, nici adult, ci toate aceste ipostaze la un loc. „Ceea ce, probabil, înseamnă mult mai mult pentru un om". Roberto Benigni are 51 de ani şi este autorul şi interpretul a şapte filme. În ciuda faptului că *Pinocchio* s-a ales cu unele critici, că actorul-regizor a fost „tratat" cu... suc de „zmeură de aur", după ce a fost distribuit în afara Italiei, filmul a fost vizionat în primul week-end de peste 1,15 milioane de spectatori.

EMINEM

provocator, şi ca actor

Scopul său: să deranjeze, să provoace, să bulverseze, să ridiculizeze, să pulverizeze. Ţinta sa: America mult prea împăcată cu valorile sale morale şi mult prea sigură pe conştiinţa sa nepătată. Numele său: Eminem, un „bad boy" alb al rap-ului negru american, un coşmar viu pentru republicani şi chiar pentru preşedintele George W. Bush. Ultima sa ispravă: debutul ca actor în *8 Mile*, un film direct inspirat din propria sa viaţă, de trecutul său petrecut într-o rulotă dărăpănată dintr-un cartier sărac de la periferia oraşului Detroit. E vorba de o perioadă nu foarte îndepărtată în timp, de anii 1990, când Detroit, capitala gigantului automobilelor – General Motors –, nu era decât un oraş uitat, un fel de umbră a ceea ce fusese cândva. Un oraş al vieţii de la periferie, dominată de imaginea sumbră a ruinelor caselor incendiate, de străzile presărate cu seringi uzate, de sunetul înfiorător al armelor de foc. Oraşul era supranumit „The Big D" sau „Murder City" (Oraşul crimei) şi nu oferea nici o speranţă copiilor care aveau neşansa să se nască şi să trăiască acolo. În acest loc trăieşte şi Jimmy Smith Jr. (Eminem), exact pe strada principală denumită *8 Mile*, care desparte cartierele bogate de cele ale săracilor, albii de negri. Adolescentul, după ce se desparte de prietena sa, îşi găseşte adăpost alături de mama (Kim Basinger) şi de sora sa, care trăiesc într-o rulotă. Pentru a-şi ajuta familia să supravieţuiască, Jimmy Smith, poreclit Rabbit, munceşte la uzină. Dar timpul liber şi-l dedică muzicii rap, o pasiune străină culturii sale „white trash" (un fel de proletar alb). Înjghebând rime pe hârtie, adolescentul tăcut şi introvertit devine un fel de geniu rap printre prietenii săi, o bandă de negri din ghetou. Pentru a se impune într-un mediu format exclusiv din „blacks" (negri), Rabbit trebuie să-şi înfrunte rivalii şi să susţină un fel de concerte de 45 de minute, ca într-un meci de box – pentru a dovedi care-i mai bun...

După ce a şocat America puritană cu un rap considerat „de o violenţă paroxistică", după ce a oripilat critica de specialitate cu versurile lui obscene, încărcate de sexualitate şi incitante la agresivitate, după ce a oferit presei de scandal subiecte savuroase legate de divorţul lui şi de încurcăturile judiciare al cărui protagonist a fost, Eminem îşi asumă un nou risc – acela de a transpune pe ecran propria lui viaţă şi personalitate. Interesant este că dincolo de figura lui controversată, raperul (pe numele său adevărat Marshall Mathers) a atras simpatia publicului multirasial şi a ştiut să se ţină în fruntea topurilor muzicale de vreo cinci ani încoace. Acum vine cu o nouă provocare şi apare în *8 Mile*, care pentru el înseamnă o dublă încercare: să joace într-un film fără să fie ridiculizat ca actor şi să-şi păstreze credibilitatea ca geniu al muzicii rap „hard core".

Pariu câştigat! Eminem este surprinzător prin felul cum a ştiut să facă un joc bine dozat şi subtil, în totală contradicţie cu personajele obscene şi excesiv de provocatoare pe care le interpretează în clipurile lui. Criticii de film au fost de acord: Eminem are şi talent actoricesc, timid deocamdată, dar latent. Se pare că regizorul Curtis Hanson (*L.A. Confidential*, *Wonder Boys*) nu s-a înşelat când l-a vrut în rolul din *8 Mile*. Timp de 110 minute, cât durează *8 Mile*, Eminem, fie că e filmat în gros-plan sau în cadru larg, fascinează publicul cu privirea sa albastră-metalică, până într-atât încât povestea (destul de banală, construită după clasica reţetă hollywoodiană) aproape că nu mai contează. Şocantă este şi apariţia fostului sex-simbol Kim Basinger care interpretează rolul mamei lui Eminem, o femeie alcoolică şi drogată. O ipostază complet nouă pentru frumoasa blondă.

Reuşita filmului poate fi în cele din urmă redusă la doi piloni de bază: acordurile muzicii rap, punctate de vorbe incendiare şi incredibila carismă a actorului debutant – Eminem, a cărui simplă prezenţă umple ecranul şi face ca filmul să nu fie... un gol. Megaloman şi diabolic din fire, starul rap ştie bine că aşa stau lucrurile, aşa că ţine să amintească în unul dintre ultimele lui cântece – „Without Me" – că lumea ar părea goală fără el.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

FIŞĂ PERSONALĂ

- Numele său real este Marshall Bruce Mathers III.
- S-a născut pe 17 octombrie 1972, în Kansas City, Missouri (Statele Unite).
- Şi-a petrecut copilăria mutându-se împreună cu familia dintr-un loc în altul.
- În 1996 a scos primul său album, intitulat *Infinite*.
- În 1998, după ce mai scoate un album, intră sub auspiciile casei de producţie Aftermath, condusă de Dr. Dre, care îi devine mentor.
- În 2000, albumul *The Marshall Mathers* îi aduce consacrarea mondială.
- Este considerat un raper popular, deosebit de controversat din cauza violenţei textelor interpretate.
- Unele dintre cântecele sale au apărut în coloana sonoră a unor filme cum ar fi: *End of Day*, *Next Friday* sau *Training Day*.
- În 2001 compune melodia originală din filmul lui Larry Clark, *Bully*.
- *8 Mile* reprezintă debutul său ca actor de film, într-un rol principal.
- *8 Mile* a primit un Oscar pentru compoziţie muzicală.

QIGONG arta cultivării vieţii

Cu peste 7000 de ani în urmă, în îndepărtata Chină începea să se afirme un mod de viaţă complex şi complet, pe care practicanţii l-au numit QIGONG (se citeşte *cikung*). În traducere, ar însemna „atingerea măiestriei prin cultivarea energiei". *Qi* (cuvânt cu origine încă învăluită în mister) înseamnă „energie", „suflu vital", iar *gong* are sensul de „măiestrie", „muncă", „autodisciplină", „desăvârşire". Nimic nu este aici artificial, totul este preluat din universul înconjurător, în care ne identificăm şi din care facem parte noi înşine, lucruri înţelese şi asimilate ca atare de strămoşii noştri, dintotdeauna. De numai 12 ani, Qigong a ajuns şi în România, datorită Maestrului *Lin Kai Ting*. Atrăgând de partea sa mai mulţi entuziaşti care, înainte de toate, au înţeles imensa valoare a acestor tehnici, Master – cum îi spun discipolii – a contribuit decisiv la învăţarea lor în ţara noastră şi la înfiinţarea Federaţiei Naţionale de Qigong din România.

Ce este QIGONG?

Întrebarea i-am adresat-o d-nei *Monica-Anca Onea*, preşedinte executiv al FNQR. Răspunsul deschide calea unor discuţii care, practic, nu se pot încheia vreodată. Noi însă vom concentra în această pagină a revistei „Magazin" ceea ce este esenţial din Qigong în ce priveşte sănătatea omului sau mai exact viaţa sănătoasă. «Când spunem *viaţă*, nu ne limităm la corpul fizic, la energia vitală, la spirit ş.a.m.d., ci ea înseamnă toate acestea luate la un loc. Azi, oamenii nu mai ştiu să trăiască, ci doar *îşi duc zilele*, nemaiavând abilitatea de a-şi organiza viaţa astfel încât să dea randament, să-şi cultive spiritul. Din Qigong, noi „scoatem" şi oferim lumii tot ce poate fi folosit în artă, în sport, în educaţie, în sănătate etc. Tehnicile energetice sunt generale, dar noi le „selectăm" pe acelea care ajută în mod special într-un domeniu sau altul. De aceea, pentru practicanţi nu există bariere legate de vârstă, constituţie corporală, sex, religie, instruire, rasă ori – ca să ne păstrăm aproape de ce ne interesează direct – de starea sănătăţii. Aşadar, oricine este binevenit la cursurile de Qigong, iar rezultatele excepţionale se văd negreşit, după numai câteva luni.»

„Jocul celor cinci animale"

La început a fost Natura. Ca parte a ei, omul a preluat acea esenţă care îi poate fi de folos în fiecare clipă, dar nu ruptă de ansamblu. Ce legătură credeţi că poate exista între lemn, ficat, primăvară, furie excesivă? Ceea ce am numit reprezintă doar o parte dintr-o anume înlănţuire naturală logică, la care se raportează inclusiv sănătatea noastră. Medicina tradiţională chinezească (ea se află într-o relaţie specială cu Qigong) are la bază „teoria celor cinci elemente". Aceasta pune în ecuaţie – cum ar spune occidentalii – întregul Univers, în a cărui alcătuire omul îşi are un loc bine definit. Marea noastră problemă este azi că nu (mai) ştim să ne raportăm la elementele naturii, găsindu-ne înconjuraţi strâns de propriile creaţii artificiale. În antichitate, nu doar filosofii, teologii, iniţiaţii erau direct preocupaţi de relaţia dintre om şi plante, animale, minerale, Cosmos ş.a.m.d., ci de pildă la Curtea Imperială a Chinei se ştia că educaţia copilului nu începe la un an, la doi ori la şase, ci chiar din perioada imediat următoare conceperii lui. Însă la nivel de mase, prioritare erau practicile în slujba sănătăţii, între ele un loc important ocupându-l „Jocul celor cinci animale" (imitarea mişcărilor tigrului, căprioarei, ursului, maimuţei şi păsării – pentru a vindeca boli, a întări picioarele şi a încetini procesul de îmbătrânire).

Maestrul Lin Kai Ting, fondatorul Şcolii Naţionale de Qigong – „QilingGong"

Acţiunea asupra organismului

Practicarea „artei cultivării vieţii" – Qigong – scade tensiunea arterială şi nevoia de oxigen a organismului şi creşte funcţionalitatea sistemului endocrin, după cum ne-a declarat d-na Monica Onea. Activitatea *Qi*-ului duce şi la susţinerea funcţionării sistemului imunitar, la stimularea conductivităţii meridianelor energetice. Majoritatea bolilor provin din condiţiile improprii de mediu (căldură/frig, uscăciune/umezeală, dietă incorectă/mâncare alterată, otrăvire şi poluare, traume şi accidente), emoţii negative (furie, bucurie excesivă, intoleranţă, teamă, tristeţe, atitudini mentale sau credinţe nepotrivite), pe lângă acestea existând şi boli ale sufletului. Folosind Qi-ul ca mesaj informaţional, practica Qigong reuşeşte să amelioreze şi să vindece, practic, orice tip de boală – inclusiv cancere, paralizii, diabet, retinopatii, stres, ca să citâm absolut aleatoriu doar câteva boli grave. De asemenea, ca tehnică terapeutică previne îmbolnăvirile şi întârzie mult îmbătrânirea. Multe dintre cele 50% din boli considerate netratabile de către medicina occidentală îşi găsesc aici leacul. Despre asemenea probleme, ca şi despre *QilinGong* – metoda şi şcoala fondată în România de Maestrul Lin Kai Ting, vom relata pe larg într-un articol viitor.

Consultaţii parapsihologice

BOALA ŞI ENTITĂŢILE MALEFICE

Ne-am mai referit la situaţia în care o persoană are toate simptomele unei boli, se simte din ce în ce mai slăbită, mai lipsită de puteri, dar analizele clinice o arată perfect sănătoasă. Superstiţioşii se gândesc imediat la farmece, la magie neagră, însă ideea trebuie analizată cu mult discernământ, după cum apreciază colaboratoarea noastră *Emilia VLĂDESCU*, psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium. Poate tocmai pentru că, dincolo de spaţiul ocult al unor noţiuni moştenite de nu se ştie când, se află cu-adevărat ceea ce numim *entităţi malefice*, un fel de „negativ" faţă de *îngerii păzitori*, despre care am vorbit în numărul anterior al „Magazinului".

Entităţile malefice sunt de multe feluri: cu cât gradul de evoluţie e mai jos, cu atât fac mai mult rău. În magia neagră, cele invocate pentru ajutor sunt entităţi inferioare, pe care cei ce fac ritualul trebuie să le domine şi să le poată trimite înapoi, după realizarea „misiunii"; în caz contrar, rolurile se inversează... Scopul recurgerii la asemeanea proceduri este pe măsura „actanţilor": transmiterea de *necazuri*, de *boli*, chiar de *moarte*, către anumite persoane. Totuşi, nu întotdeauna farmecele reuşesc, ci numai acolo unde există un mediu propice: ură şi agresivitate, alcoolism, droguri, minciună, imoralitate, lipsa credinţei ş.a.m.d. *Mediu propice* înseamnă persoana vizată direct sau cineva apropiat. Emilia Vlădescu ne-a vorbit despre un caz de care s-a ocupat, subiectul fiind un băiat la care apărea fenomenul de posedare. La origine se afla însă conflictul dintre tatăl său şi o soră, din cauza moştenirii casei părinţilor decedaţi. Femeia nu era străină de practicile magice, dar ritualurilor îndreptate împotriva fratelui ei le-a căzut victimă copilul, sensibil din punct de vedere afectiv şi deci uşor de lovit. Mai mult, acţiunea spiritului malefic a fost facilitată şi de tată, un om care înjura mult, atrăgând astfel răul. Izolare şi dispariţii de acasă, agresivitate, senzaţia că aude două voci în creier, că pereţii vorbesc – iată manifestările băiatului, altfel un tânăr exemplar.

Rătăcitoare pe Pământ, alte entităţi negative (nu malefice, adică nu fac rău conform unui anume program, pe care trebuie să-l ducă la final) sunt spiritele celor morţi în războaie, în accidente, asasinaţi sau care nu au dus o viaţă echilibrată, luminoasă. Entităţile malefice aduse trebuie hrănite, plătite, motivate, context în care practicantul magiei interacţionează cu acestea. De partea cealaltă, *boala* se manifestă asupra victimei ca proces indirect, apărut prin *inducerea fricii, a agitaţiei, a agresivităţii, a haosului în corp şi în minte*. „Există persoane plătite frecvent să facă asemenea programe – de exemplu, pentru unii oameni de afaceri, pentru politicieni etc. – nu pe corpul fizic, ci pe inducerea unui gen de oboseală permanentă la nivel psihic. Programul (algoritmul) se face pe o fotografie sau pe un obiect al victimei iar acest control psihologic şi parapsihologic se poate observa inclusiv la persoane din Parlament şi Guvern. Dacă-i urmăreşti pe aceşti oameni în viaţa lor particulară, comportamentul lor se schimbă. Există persoane care au capacităţi folosite în scopuri oculte pretutindeni în lume, nu doar la noi; pentru că e vorba despre bani, despre putere, despre controlul maselor" – afirmă Emilia Vlădescu.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

LUMINA, ÎMPOTRIVA CANCERULUI

O nouă speranţă pentru bolnavii de cancer în stadii incipiente! Este vorba despre experimentarea – deocamdată, în stadiul de laborator – a aşa-numitei metode fotodinamice, lucrare derulată cu aprobarea Uniunii Europene încă de anul trecut, de către o echipă coordonată de prof. dr. Rodica Mariana Ion, de la ICECHIM Bucureşti. Tratarea tumorilor se referă la administrarea prealabilă a unui medicament, după care se acţionează asupra zonei afectate cu radiaţii luminoase. În etapa următoare, ţesutul tumoral respectiv se necrozează, prin stoparea circulaţiei sângelui în interiorul său, ceea ce înseamnă automat „nehrănirea" acestuia. După cum s-a precizat oficial, grupul de lucru este intitulat „Noi sisteme moleculare cu aplicaţii terapeutice în terapia fotodinamică a cancerului şi în infecţiile microbiene", făcând parte din acţiunea europeană COST D-20, „Compuşi metalici pentru tratamentul cancerului şi al afecţiunilor virale". Până în prezent, rezultatele au fost apreciate drept foarte bune.

Un remediu insolit:

APA SFINŢITĂ

Apa nu este un simplu lichid, de care am avea nevoie pentru a ne hrăni trupul şi pentru curăţenie. Când spunem că ea reprezintă elementul constitutiv al tuturor lucrurilor, ne putem gândi la compunerea făpturii umane din circa trei părţi apă şi o parte solid, exact la fel ca Pământul. Dar nu ne putem limita la acest adevăr elementar. Există cercetări nu tocmai recente care indică un fapt ştiinţific tulburător. Un chimist a analizat moleculele de apă normală şi a constatat că au o mişcare dezordonată. A supus apoi aceloraşi analize apă sfinţită, ale cărei molecule se mişcau ordonat şi ritmic. „Verdictul" ştiinţific nu s-ar lega însă de acea proprietate atât de frecvent invocată, a agheasmei, şi anume că nu se „strică", ci de un amănunt mai degrabă neglijat, poate tocmai fiindcă vine din sursă religioasă: apa sfinţită îşi află folosirea (şi) în scop spiritual.

Nu putem intra aici în explicaţii şi ipoteze detaliate, ci ne vom limita la prezentarea câtorva aspecte concrete, practice, ale utilizării apei sfinţite ca remediu terapeutic sau în scop profilactic. Se menţionează totuşi că – din punct de vedere religios – nici agheasma nu mai este precum apa originară, de la Creaţie, întrucât ea este făcută din apa alterată după căderea lui Adam în păcat. Există două feluri de apă sfinţită. Agheasma Mare (sfinţită numai la Bobotează – 6 ianuarie) se consumă doar o săptămână, până pe 13 ianuarie, dimineaţa, pe nemâncate. Pe parcursul anului, o pot consuma doar cei ce postesc până la orele 16,00 – 17,00, începând de la miezul nopţii. Ea este bună în orice fel de boli trupeşti, la alungarea neajunsurilor pricinuite de farmece, pentru alungarea dăunătorilor din culturi, sfinţirea diferitelor obiecte etc. Agheasma Mică se face oricând este nevoie şi se consumă dimineaţa, pe nemâncate. Literatura religioasă indică şi împrejurările mai importante, când apa sfinţită are efectul dorit:

◆ pentru luminarea minţii, înţelegere şi pricepere, elevii şi studenţii să o consume şi să-şi stropească fruntea şi hainele;

◆ pentru vindecarea feluritelor boli, se foloseşte în acelaşi mod, ca şi prin stropirea locurilor dureroase;

◆ pentru alungarea energiilor negative „trimise" (farmece, descântece, vrăjitorii etc.);

◆ pentru alungarea bolilor animalelor din gospodărie, ale grădinilor şi ţarinilor şi pentru belşugul roadelor;

◆ pentru obiectele folosite în gospodărie, inclusiv maşinile şi utilajele de uz curent.

Se precizează că apa sfinţită trebuie păstrată într-o sticlă curată şi într-un loc curat din casă, iar folosirea sa de către femei este permisă numai în perioada „de curăţie". Nu e lipsit de importanţă nici faptul că agheasma era frecvent folosită şi în practicile medicale populare. Astfel, bolnavul *de deochi* se vindeca bând apă de la Bobotează cu care se spala în prealabil icoana Maicii Domnului zugrăvită pe sticlă. Copilul bolnav de *epilepsie* trebuia spălat cu agheasmă „de la trei case cununate" şi uns cu agheasma făcută în ziua de Izvorul Tămăduirii (prima vineri după Paşti). În zona Gorjului, copiilor li se dădea agheasmă pentru a-i feri de friguri şi în general, în satele româneşti, fie li se dădea să bea apă sfinţită, fie li se punea în apa de la prima scaldă, pentru a îndepărta duhurile rele din preajma lor.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

ÎN JUSTIȚIE

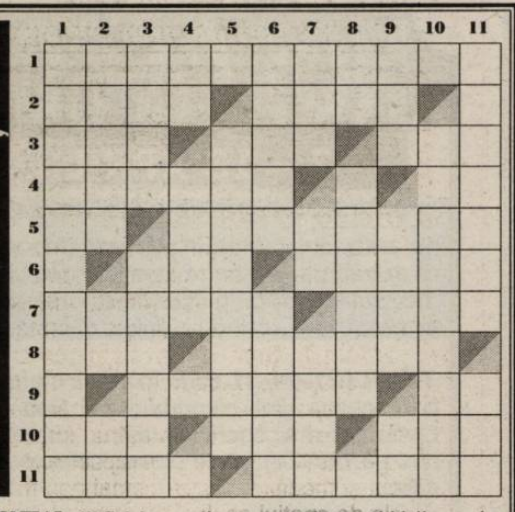

ORIZONTAL: 1) Celebru scriitor rus, susținător al ideilor socialismului utopic, condamnat la moarte, apoi la zece ani de ocnă și exil (Fiodor Mihailovici, 1821-1881). 2) Cunoscut fabulist antic grec care, referindu-se la principiile justiției, a spus: „Timpul dezleagă încurcăturile vieții" (cca. 650-620 î.Ch.) – Haine purtate de magistrați în ședințe (pl.). 3) Prinde în capcană – O plată impusă – În acest moment (pop.) 4) Un proces cu discuții aprinse – Un avocat celebru. 5) Particulă a viitorului – Renumit scriitor francez trimis în judecată în anul 1857, pentru romanul său „Doamna Bovary", considerat ca imoral (Gustave). 6) Punere la punct a celui vinovat – Obiectul unui proces penal. 7) Sumă de bani dată drept garanție – Stau la baza justiției. 8) Cel care câștigă un proces (fig.) – Infractori cu un mare pericol social. 9) Act de stat care anulează o sentință judecătorească – Argint (simb.) 10) Elevul predispus la abateri din romanul „Vacanța" de C. Anton – Uniunea Asociaților de Studenți (sigla) – Strigăt în arenă. 11) Titlul celebrului articol scris de E. Zola în anul 1898 în apărarea cpt. Dreyffus, conadamnat pe nedrept – Dată fixă stabilită de o instanță penală.

VERTICAL: 1) Ilustru scriitor și avocat român, apărătorul lui I.L. Caragiale într-un proces celebru (B.S.). 2) Se exprimă după pronunțarea unei hotărâri corecte – Apelativ popular – Ultimul banc! 3) Protagoniștii unui proces de divorț – Erudit scriitor și istoric român, trimis în judecată pentru nuvela sa „Duduca mamuca" (B.P.). 4) Țep! – Localitate în Congo. 5) Om politic, economist și istoric român, deținut la mănăstirea Mărgineni pentru promovarea ideilor revoluției române de la 1848 (Nicolae). 6) A sâcâi avocățește – Purtat prin procese (fig.). 7) Ore încurcate – Umed – La mici intervale. 8) Verb (abr.) – Act juridic anulat printr-un decret de stat. 9) Curmătură – Pierderea unui proces – Supus justiției. 10) Cel mai mare dramaturg român implicat într-un proces judiciar datorită unei calomnii de plagiat adusă de Ionescu Caion (I.L.). 11) Avocați celebri precum Fernand Labory și Edgar Danger, angajați în procesul Dreyffus – Tip de proces.

DICȚIONAR: UAS, OLE, MFAN, EOR.

GHEORGHE CÂMPEANU – *Focșani*

SOLUȚIA CAREULUI („În justiție"): DOSTOIEVSKI – ESOP – ROBE – L – LAT – BIR – ACU – ANIMAT – A – AS – VA – FLAUBERT – R – HAC – DOSAR – AMANET – LEGI – NAS – SADICI – C – DECRET – AG – ENE – UAS – OLE – ACUZ – TERMEN.

Verificați-vă cunoștințele
PLUTE ȘI PLUTAȘI

1. Ce înseamnă în navigație o plută?

2. Cum s-a numit expediția antropologului norvegian Thor Heyerdahl, efectuată în 1947, pe o plută din lemn de balsa, cu un echipaj de cinci persoane?

3. Cine a pictat celebrul tablou „Pluta Meduzei", expus în 1819 la Luvru?

4. Din ce cunoscută carte de călătorii face parte capitolul intitulat „Pe plută, de la Dorna la Piatra"?

5. Cine a compus muzica operetei „Plutașul de pe Bistrița"?

6. Cine a scris nuvela „Bulboana lui Vălinaș", în care este înfățișată viața plutașilor de pe Bistrița?

7. Cine a interpretat rolul principal masculin în filmul „Naufragiatul" („Cast Away"), film în care eroul reușește să plece pe o plută din insula pe care stătuse singur ani de zile, în urma unui accident de avion?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Un spectacol de circ este acela care îmbină dresură de animale domestice și sălbatice, acrobație și echilibristică, iluzionism, jonglerii, prestidigitație, clovnerii, dansuri gimnastice și muzică. 2) După spectacolele medievale cu acrobați și gimnaști, organizate în piețele publice, primul circ stabil a fost înființat la Londra în secolul al XVIII-lea. 3) Clădirea Circului din București a fost inaugurată în 1961. 4) Cartea „Mihail, câine de circ" a fost scrisă de prozatorul american Jack London (1876-1916). 5) Muzica operetei „Prințesa circului" aparține compozitorului Emmerich Kalman (1882-1953). 6) Tabloul „Clovn muzical" este opera pictorului Joseph Kutter (1894-1941). 7) Filmul „Trapez" a fost realizat în 1956, de regizorul britanic Sir Carol Reed (1906-1976).

Poșta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 11 apărut la data de 13 martie și având tema „Don Quijote" am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamț; Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei, Mihai Waspusch – București.*

– 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Toplița* și *Cristina Neagu – Ploiești.*

– 5 răspunsuri corecte: *Maria Iova – Constanța* și *Mioara Cristea – București.*

Prof. Marin Ștefan – Șimleul Sivaniei: Am primit toate propunerile dumneavoastră de subiecte și le vom folosi cât de curând.

Vă dorim tuturor succes în continuare. *(I. Stoica)*

ȘAH

Munk - N.N., 1914

PROBLEMA DE AZI:
Albul mută și câștigă

DEZLEGARE:
1. Cc7 Ra7 2. Dg6! ba6 3. Cb5 Ra8 4. Ta7 mat.

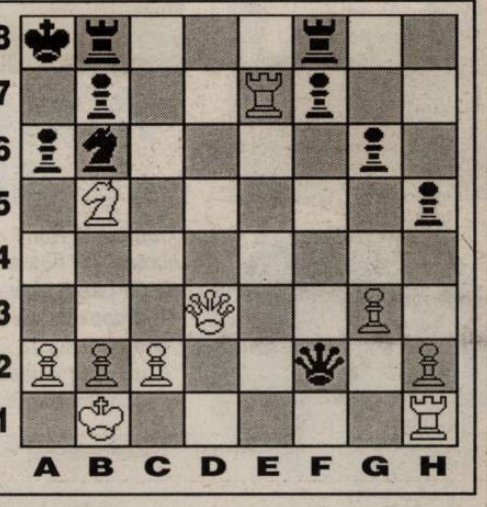

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

Fotografii de la cititori

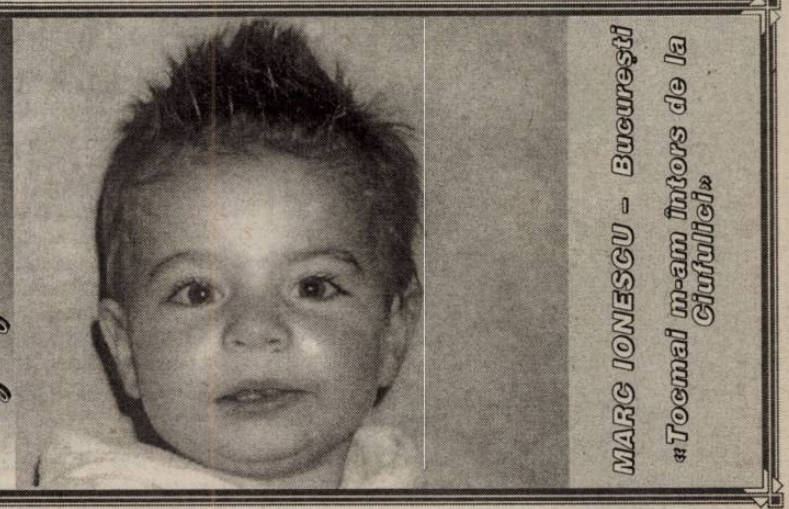

MARC IONESCU – București
«Tocmai mă-am întors de la Ciutulei»

SPORT FLASH

Cu Națională, am pus-o de mămăligă! Două minute negre...

Pe un teren un sfert iarbă, trei sferturi gazon înmugurit sub formă de nisip (invenția poate fi patentată și în Insulele Virgine), reprezentativa noastră a jucat fotbal mai greu decât cea a Danemarcei, dar nu din cauza gazonului, ci din cauza faptului că a avut două picioare stângi: Reghekamp și Contra. Toate mergeau bine, Mutu vorbise, era 2-2, după ce am condus de fiecare dată, norocul danezilor a venit din capul care

acționează piciorul stâng al lui Reghekamp. El a reușit să deschidă seria neagră a celor 120 de secunde pentru naționala României. Acest Reghekamp – ce-o fi căutat el în națională? („rușine", zice galeria) – a dat o excelentă pasă în careul nostru unui atacant danez care a avut tupeul să nimerească plasa fără să-i tremure șiretul. Tocmai când speram să egalăm, așa socoteau comentatorii teve, o altă năpastă a izvorât din piciorul drept pe post de picior stâng al lui Contra. Contra, pentru care nu știu de ce Iordănescu a votat „pro", a reușit să bage singur mingea în poartă, după o execuție de excepție, care l-a lăsat mască pe portarul nostru. Și asta a reușit-o, culmea, după ce un atacant danez reușise să lufteze șutul decisiv! Așa ceva se vede doar în filmele cu Stan și Bran. Bravo,

băieți! De mult n-am mai văzut o națională atât de bezmetică, nici nu pot spune că pe măsura campionatului nostru, căci băieții vin din „cele străinătățuri", din lumea bună, nu din lumea blaturilor. O echipă care adoarme după ce conduce cu 2-1, sperând în providența mioritică hrănită de sacrificii, nici n-are ce căuta la vreo competiție internațională. Acolo e locul echipelor care joacă fotbal, nu bambilici. Acești „guralivi" care au numai nisip în cap și joacă doar cu bocancii, a căror problemă națională este starea gazonului și deloc starea fotbalului, nici n-au ce căuta în lumea bună a balonului care e mereu rotund. Pot rămâne la gura sobei, admirându-și cravatele de mătase, cămășile în carouri pe care și le-au adus din magazinele de doi bani ale Europei și frecând luciul limuzinelor de neam prost. Pentru ei, fotbalul este un sport mai greu decât un sac de tărâțe. De-acum putem răsufla ușurați, ne mai gândim și la altceva. La măciuci, de pildă. Cu Națională, am pus-o de mămăligă!

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ Aveți gard de plasă care lasă privirile indiscreților să pătrundă printre ochiurile de sârmă? O soluție pentru a scăpa de acest disconfort este dublarea grilajului cu gard viu. Tisa înaltă, tuia, merișorul, ba chiar chiparosul albastru, iedera pestriță, glicina, caprifoiul, dafinul, buruiana cu cinci degete sunt doar câteva dintre plantele care vă vor ajuta să creați o grădină intimă și să vă feriți de privirile curioșilor.

◆ Gardurile vii, dacă nu sunt îngrijite, își pierd forma sau ajung la înălțimi nedorite. În general, plantele care sunt folosite pentru a forma gardurile vii suportă bine tăierile. Cel mai bun moment pentru această operațiune este perioada martie-aprilie. Lăstarii noi trebuie tăiați mai mulți ani la rând, pentru ca gardul să se îngroașe.

Idei de sezon

◆ Nu uitați că straturile de flori multicolore aduc bună dispoziție în grădină, oferind buchete mereu proaspete, de dimensiuni și în nuanțe diferite. Dacă vă place diversitatea, plantați în grădină flori anual, astfel, în fiecare an, grădina va arăta altfel.

◆ Copacii oferă grădinii personalitate și joc de volume. Dacă nu aveți prea mult spațiu și nici nu doriți umbră deasă, alegeți specii mici, cum ar fi arțarul cu coroană sferică (Acer platanoides Globosum).

◆ Bolta verde din grădină este locul ideal pentru relaxare în timpul zilelor fierbinți de vară sau chiar al serilor calde din acest anotimp. Plantele cățărătoare, cum sunt clematitele sau trandafirii, susținute de grilaje din lemn sunt pline de farmec.

◆ Pentru vitalitatea și prospețimea lor, arbuștii și copacii au nevoie, cel puțin o dată la doi ani, de ajustări ale crengilor. Ramurile bătrâne se taie aproape de la pornirea din trunchi. De asemenea, trebuie tăiate crengile degerate sau bolnave, până la țesutul sănătos. Ferăstrăul sau foarfeca trebuie să fie bine ascuțite pentru a nu produce răni mari.

(A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU
„COLAJ"

OMÂT / IMITAȚIE ENERVANTĂ		DRAGONI MIORITICI / ATOMI CU SARCINĂ		CULT! / APĂRĂ DE SOARE		CENUȘIU / CARTE CU HĂRȚI		BĂSMĂLUȚĂ / CONVERTIT ÎN EURO		CULPE / SE OPUNE LUNGIMII
SCRIERE ÎN VERSURI / CĂPCĂUN					BĂTAIE DE CEAS / PUS LA CURENT					
							A NU ȚINE MINTE / ZONALĂ			
ÎN LĂDIȚĂ! / SIMBOL FEMININ			BAN ADEVĂRAT / PUȚURI					CITAT DE LA ÎNCEPUT! / HAINĂ MONAHALĂ		
		SE ȚINE DE FESTE / SPERIE COPIII							ÎN CAMERĂ! / ADOLESCENTĂ	
	STÂLPUL PORȚII / ASCUNDE CHIPUL					RELE DE GURĂ / PLECĂRI DIN STUP				MITRALIERA... CARE LATRĂ, LATRĂ
				A DA DIRECTIVE / MICUȚELE DIN CUIB					MARI SENIORI MEDIEVALI	
DIN PĂMÂNT! / MAȘINĂ / BIRLIC					ȚARA LALELELOR / CAP DE DULĂU!					
		A DA ASCULTARE CUIVA / ÎN PORT!						AFARĂ DIN TEREN / ÎN FAȚĂ!		
LINIE DE MARGINE / AFECȚIUNE DENTARĂ							SECTOARE DE CERC			
					CALITATE BUNĂ					

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „MEDALION"

Orizontal: E - N - M - L - A - E - INCORUPTIBIL - TAIERI - VASE - SUT - LIANE - PV - ZALA - NEAGRA - FINISA - ALIA - AER - PAPA - VE - OS - ILARA - CAR - MACI - ARDE - O - MAL - TARAIALA - TIGRU - TATAR - HACHITE - CATE.

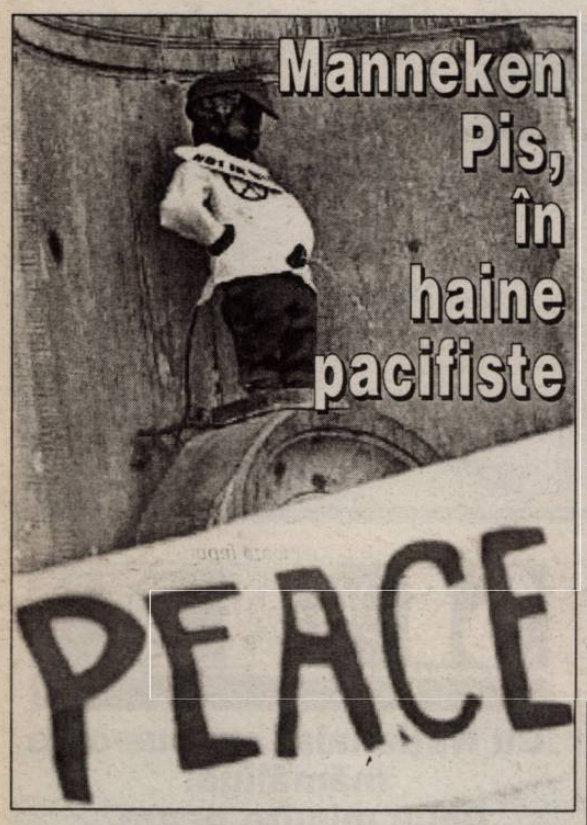

Manneken Pis, în haine pacifiste

Un grup de pacifişti a reuşit să îmbrace Manneken-Pis, celebra statuie din Bruxelles, într-un tricou pe care este imprimat semnul pacifist, cu sloganul „not in my name" (nu în numele meu), dorind să exprime, în acest fel, opoziţia bruxellezilor faţă de războiul din Irak. Statueta, înaltă de 50 de centimetri, situată la câţiva paşi de Grand-Palace, reprezintă imaginea unui copil legendar care, „făcând pipi pe un fitil aprins, a salvat oraşul de la o explozie devastatoare"; cel puţin, aşa spune primarul adjunct al Bruxelles-ului, Henri Simons. Statuia „face pipi" în fântâna de la picioarele lui din anul 1619.

O VIAŢĂ TAPETATĂ ÎN FAIANŢĂ

Omul cântă la pian, merge cu motocicleta şi se deplasează cu maşina. Nimic mai banal în existenţa unui om, numai că obiectele, care îl înconjoară pe Alain Vagh, din Salernes, sunt acoperite cu plăci de faianţă, o pasiune care nu alterează funcţia iniţială a acestora. „Tai bucăţelele de faianţă şi apoi le lipesc una lângă alta" spune Alain, mare admirator al arhitectului spaniol Antoni Gaudí. El şi-a acoperit maşina,

un 4x4 decapotabil, cu faianţă albastră, numai bună de tapetat baia. „Îmi place aerul ei suprarealist şi sunt mândru că încă merge, după 18 ani de la fabricaţie". Motocicleta cu ataş este acoperită cu faianţă albă şi roz, la bordul ei mergând împreună cu soţia sa, şi ea ceramistă, iar pianul are plăci galbene şi verzi pe toată suprafaţa, în semn de preţuire pentru echipa Braziliei şi FC Nantes, şi sună perfect.

CELE MAI MARI PROSTII

Conform unui sondaj efectuat pe 1.032 de americani, între 21 şi 24 martie, Michael Jackson este recunoscut ca fiind americanul care a făcut cele mai mari tâmpenii în acest an: şi-a suspendat în aer copilul, de la fereastra unui hotel berlinez, în care se afla, pentru a obţine ovaţiile „fanilor", a anulat două concerte care l-au costat 5 milioane de dolari şi a cerut, asta după revista Vanity Fair, unei vrăjitoare africane, să le facă farmece duşmanilor lui.

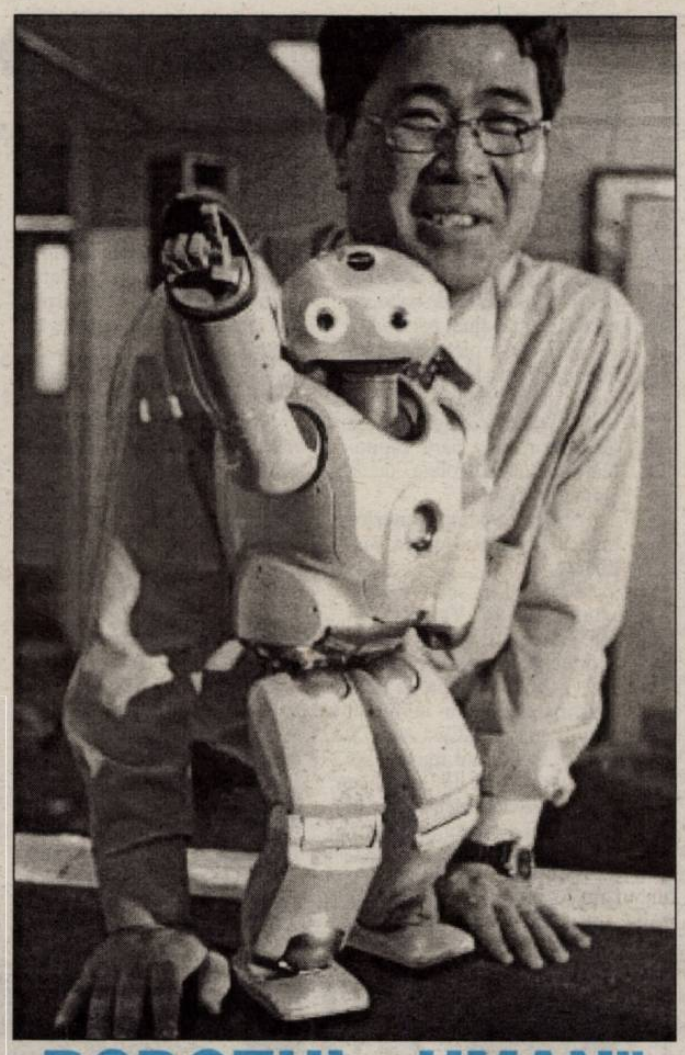

ROBOTUL „UMAN" DE LA SONY

Compania Sony a prezentat joia trecută la Tokio noul său robot humanoid, botezat, fără pic de imaginaţie, SDR. Robotelul, înalt de 60 cm şi greu de 7 kg, poate să danseze, să cânte şi să poarte o conversaţie simplă, producătorii sperând să înceapă să-l comercializeze la sfârşitul anului, la preţul unei maşini de lux. Cam mult pentru o jucărie, care nu se ridică la nivelul celuilalt robot humanoid, conceput de Honda Motor, botezat Asimo.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ *Cyber-războiul – o realitate!* ■ *Un schelet de 8 mii de ani, la tribunal* ■ *Secretul vitaminelor* ■ *Versailles – palatul înconjurat de fântâni*

FOTBAL SUB BOMBE

Spre deosebire de noi, care nu jucăm fotbal nici de veselie, irakienii nu se lasă de fotbal nici de frică. Deşi Bagdadul este bombardat zilnic, zi şi noapte, campionatul irakian, prima divizie, merge înainte. Vinerea trecută, la 8 zile de la declanşarea războiului, preşedintele federaţiei irakiene de fotbal a asistat la partida dintre Al-Zawra şi Samara, pe stadionul poporului din Bagdad (50.000 de locuri), ocupat de doar 5.000 de spectatori, pe un fundal acoperit de fumul exploziilor. Meciul s-a terminat cu 2-0 pentru Al-Zawra, ultimul gol fiind marcat de atacantul Hossam Fawzi, care a profitat de clipa de neatenţie a apărării, exact în momentul în care explozia unei bombe americane, căzută în apropiere, a cutremurat terenul de joc.

HOROSCOP 7 - 13 APRILIE

BERBEC (21.03-20.04): Curba financiară nu arată deloc bine în această perioadă, aşa că ar trebui să fiţi foarte atent la toate cheltuielile „de suflet". Mici probleme de sănătate, în weekend.

TAUR (21.04-21.05): Toate vă merg din plin, cu excepţia vieţii sentimentale. Sub influenţa Lunii, cel mai capricios astru, sunteţi mereu pus pe harţă şi găsiţi numai defecte partenerului...

GEMENI (22.05-21.06): Sub influenţa benefică a lui Jupiter veţi lua câteva decizii importante în mediul profesional. Curba carierei are unele oscilaţii periculoase, iar atitudinea dv. trebuie să fie rezervată.

RAC (22.06-22.07): Sunteţi mai dinamic şi mai creativ decât de obicei, având în vedere că în constelaţia dv. Soarele şi Marte vă sunt aliaţi de nădejde. Atenţie la un Scorpion din anturaj!

LEU (23.07-22.08): Nimeni nu vă mai intră în voie, căci sunteţi foarte supărat. În mediul profesional aţi căzut într-o capcană şi nu ştiţi cum să ieşiţi la liman. Nu vă alarmaţi prea mult!

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba emoţională vă joacă feste periculoase. Se pare că v-aţi ataşat sufleteşte prea mult de o persoană care nu prea vă bagă în seamă, decât dacă are un interes special.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Atenţie la modul cum vă purtaţi la serviciu şi acasă. Influenţa nefastă a lui Uranus vă transformă într-un pesimist, iar gândurile negre se răzbună pe dv., ca de obicei.

SCORPION (23.10-21.11): Soarele şi Venus domină acum constelaţia dv. şi se pare că nu vă mai pasă decât de iubire. Din păcate, treburi urgente vă vor scoate cu brutalitate din această euforie temporară.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Cel mai semnificativ aspect al acestui interval sunt certurile din sânul familiei, unde vreţi cu orice preţ să vă impuneţi opiniile. Ar trebui să aveţi răbdare să ascultaţi şi părerea celorlalţi.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba psihicului are un maxim de toată frumuseţea, pe la mijlocul săptămânii. Se pare că infuzia de optimism vă va fi oferită de o veste excelentă provenind din familie.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Luni sau marţi vă pândeşte un ghinion financiar destul de important. Fiţi mai atent la distribuirea banilor! În viaţa sentimentală pot interveni mici disensiuni.

PEŞTI (19.02-20.03): Vremea nehotărâtă vă afectează randamentul la serviciu şi s-ar putea să aveţi probleme de această natură. S-ar impune să vă relaxaţi mai mult, poate luaţi o mică vacanţă.

Personalităţile săptămânii: *Carol I de Hohenzollern (încoronat rege al României la 10 mai 1881), Carol Davila, Emil Cioran, Camil Petrescu, Theodor Pallady, Nicolae Tonitza, Tudor Teodorescu-Braniște, Amza Pellea;* Charles Baudelaire, Johann Heinrich Pestalozzi, Francis Coppola.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN" !
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 620 • ANUL XLVI • 10 APRILIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 15 (2370)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Dacă stai printre oameni, fii mai bun ca ei! Dacă stai printre fiare, fii mai rău ca ele!*
(Seneca)

■ *Când un măgar îţi dă un picior, n-are rost să i-l dai înapoi.*
(Socrate)

■ *Oboseala şi lenea au aceleaşi simptome.*
(Bisanne de Soleil)

FRANK FRAZETTA, artistul care l-a sfidat pe Walt Disney

Controversă în lumea zborului cu „aparate mai grele decât aerul”

RICHARD PEARCE A ZBURAT ÎNAINTEA FRAŢILOR WRIGHT!

Un pasionat de „aviaţia în pantaloni scurţi” şi-a propus să comemoreze centenarul primului zbor veritabil cu un aparat „mai greu decât aerul” chiar pe terenul din Waitohi de pe Insula de Sud din Noua Zeelandă. Pentru asta, Jack Melhopt a reconstituit „avionul” neo-zeelandezului Richard Pearce, inventatorul care, conform unor mărturii de epocă, a zburat cu avionul construit de el, cu nouă luni înaintea celebrilor fraţi americani Orville şi Wilbur Wright. Pearce se pare că şi-a ridicat aparatul la câţiva metri în aer şi a parcurs câteva sute de metri înainte de a se prăbuşi peste o căpiţă de fân pe proprietatea sa din Waitohi, pe data de 31 martie 1903. Cu toate acestea, realizarea lui Pearce n-a fost consemnată, deşi a folosit un motor pentru propulsia avionului. A fost Pearce o victimă a mass-media? Mai mult ca sigur, dacă ne gândim că zborul de pe plaja Kitty Hawk a celor doi americani, înregistrat pe 17 decembrie 1903, a fost puternic mediatizat în SUA, în vreme ce zborul lui Pearce nu s-a bucurat de nici o atenţie în Noua Zeelandă. Cu aceeaşi indiferenţă a fost tratat şi proiectul lui Traian Vuia, născut în 1872 în Surducul Mic, care, pe 16 februarie 1903, preda la Comisia de Aeronautică a Academiei de Ştiinţe din Paris, lucrarea intitulată „Proiectul unei maşini-aeroplan”, în care demonstra posibilitatea zborului mecanic cu o maşină precum şi procedurile de decolare. Răspunsul Comisiei a fost mai mult decât dezarmant: „Problema zborului cu o maşină care este mai grea decât aerul nu poate fi rezolvată şi nu este decât un vis”. Un vis pe care Vuia nu a încetat să-l pună în aplicare. Cu un motor şi un aparat de zbor botezat „Vuia 1”, Traian Vuia a făcut prima sa încercare de zbor pe 18 martie 1906. La ora 3 după-amiaza a pornit motorul şi cinci minute mai târziu aparatul a început să se mişte. După o rulare de 50 de metri, „Vuia 1” a decolat şi s-a ridicat la o înălţime de un metru de la sol, pentru ca după un zbor de 12 metri să aterizeze din cauza unor probleme de motor. Deşi este considerat primul zbor din lume al unui aparat mai greu decât aerul care a decolat şi s-a menţinut în aer datorită motorului integrat (spre deosebire de avionul fraţilor Wright, care a decolat datorită unui tobogan), istoriile aviaţiei nu-l pomenesc pe Vuia, aşa cum nu pomenesc nici performanţa lui Pearce.

Neo-zeelandezul Jack Melhopt şi o copie a avionului construit de compatriotul său, Richard Pearce în 1903

Locul lui TRAIAN VUIA unde este?

Aparatul „Vuia 1” care a zburat în 1906

Sistemul nostru Solar ascunde încă multe necunoscute

6 NOI LUNI ÎN JURUL LUI JUPITER

În ciuda faptului că se „explorează” marginile Universului, că se studiază aşa-zisul „Big Bang”, explozia iniţială din care, după spusele unor fizicieni teoreticieni, s-a născut Universul, în ciuda faptului că se „caută” civilizaţii printre miliardele de galaxii răspândite la miliarde şi miliarde de ani-lumină, Sistemul nostru Solar este cel care ne oferă încă certitudini palpabile. Vinerea trecută, David Jewitt şi Scott Shepard de la Universitatea din Hawaii şi Jan Kleyna de la Universitatea din Cambridge au anunţat descoperirea a încă 6 sateliţi naturali care orbitează în jurul celei mai mari planete a Sistemului nostru, Jupiter. După această descoperire, putem spune că Jupiter are 58 de „luni”. Până acum. Noile „luni” descoperite sunt de dimensiuni mici, probabil cu diametre în jur de 1,5 kilometri şi au traiectorii care se întind până la câteva zeci de milioane de kilometri în jurul lui Jupiter. Descoperirea lor s-a făcut cu ajutorul celor mai mari aparate de fotografiat digitale din lume instalate pe telescoapele Subaru (diametru de 8,3 m) şi Canada-France-Hawaii (diametru de 3,6 m) din complexul astronomic situat pe vârful Mauna Kea din Hawaii, la 4.200 m altitudine. Curiozitatea noilor „luni” descoperite este faptul că sunt retrograde, adică se rotesc în sensul opus mişcării de rotaţie a planetei Jupiter, ceea ce poate lăsa loc presupunerii că ele au fost „prinse” de atracţia gravitaţională joviană. Jupiter este planeta cu cele mai multe „luni” din Sistemul nostru solar: Saturn are 30, Uranus, 21, iar Neptun are 11. Cei mai importanţi sateliţi naturali ai planetei Jupiter au fost descoperiţi de Galileo Galilei în 1610, printre aceştia fiind şi Ganymede, cea mai mare „lună” din Sistemul nostru, care măsoară 5,245 km în diametru. Echipa lui David Jewitt a descoperit 18 „luni” joviene doar în acest an şi speră ca în viitor să mai găsească şi altele, poate chiar încă 50.

Din 1990 încoace, pe Pământ s-au înregistrat cele mai mari temperaturi din ultimii 130 de ani

PLANETA DĂ ÎN CLOCOT!

Din anul 1990, pe Terra s-au înregistrat 11 din cei mai fierbinţi ani din momentul în care temperaturile terestre au început să fie înregistrate sistematic pe glob, adică din anul 1860. Concluzia a fost exprimată de profesorul Godwin Obasin, secretar general al Organizaţiei Meteorologice Mondiale în cadrul unui Simpozion internaţional care s-a încheiat pe 2 aprilie la Pekin. „Din 1976, temperatura globală medie a crescut cam de trei ori mai repede în comparaţie cu ultimii 100 de ani. Cel mai călduros an dintre toţi a fost 1998, urmat de anul 2002, în plus, concentraţia actuală de bioxid de carbon în atmosferă este cea mai mare din ultimelor 20 milioane de ani” a subliniat Obasin. S-au multiplicat, de asemenea, fenomenele meteorologice extreme în cursul ultimelor decenii, de la cicloane, furtuni şi inundaţii care au afectat o mulţime de ţări de pe glob, dar şi perioade record de secetă în ţari precum nordul Chinei, Asia centrală, Africa australă şi orientală, Brazilia şi Orientul Mijlociu. Încălzirea planetei este un fapt cert, ţinut sub observaţie de tot mai mulţi cercetători care încearcă să găsească nu doar explicaţii, ci şi eventuale efecte pe care acest fenomen îl poate avea asupra climei terestre pentru deceniile care vin.

Femina club

La concurenţă cu... primăvara

•

Dosarele frumuseţii

Efecte imediate

Pentru o siluetă perfectă, evitaţi cele şapte obiceiuri proaste în alimentaţie!

TV

■ Pro TV
■ România 1
■ TVR 2
■ Acasă
■ Antena 1
■ Prima TV
■ Tele 7 abc

Biblioteca Judeţeană

divanul galben

„O SCRISOARE PIERDUTĂ" LA NAŢIONAL.

Teatrul Naţional din Bucureşti este în plină fierbere: se finalizează un spectacol de excepţie după „O scrisoare pierdută" de I.L. Caragiale, pus în scenă de Grigore Gonţa, spectacol a cărei premiera este programată pentru 17 aprilie. De la directorul-adjunct al Naţionalului, Alex Mihai Stoenescu am aflat că iniţial, piesa urma să fie adusă la rampă anul trecut, când se sărbătorea Anul Caragiale, ea făcând parte din integrala Caragiale a Teatrului National. Între timp, însă, distribuţia a fost modificată, actorii mai în vârstă „cedând" locul celor mai tineri. „Rezultatul este remarcabil" mi-a spus Alex Mihai Stoenescu care a adăugat: „Există o distribuţie care oferă actorilor posibilitatea realizării rolului vieţii lor". Extraordinarele personaje create de Caragiale sunt interpretate de actori care până acum au sperat doar la aceste roluri. Mihai Călin atacă neaşteptat statura lui Tipătescu, Dan Puric colorează în culori noi un Dandanache de zile mari, Vlad Ivanov e Trahanache, un extraordinar Claudiu Bleonţ întruchipează un incredibil Caţavencu, Marius Rizea e Cetăţeanul turmentat, iar Tania Popa e „bărbata" Zoe. Costumele sunt semnate Jeanine, iar decorurile aparţin Floricăi Mălureanu. Cu această montare, Naţionalul bucureştean va avea în repertoriul curent patru spectacole de Caragiale: „Mofturi la Union" , „D'ale carnavalului", „O noapte furtunoasă" şi „O scrisoare pierdută". Ceea ce e de-a dreptul extraordinar, s-o recunoaştem. Peste două săptămâni promit să revin cu o cronică mai amplă la „O scrisoare pierdută", cu impresii proaspete de la faţa locului.

TEZAURE UMANE VII

Complexul Naţional Muzeal „ASTRA" Sibiu organizează între 8 şi 30 aprilie, la Sala „Constantin Brâncuşi" a Palatului Parlamentului, o expoziţie intitulată „Tezaure umane vii", care va încerca, spun organizatorii, să prezinte un „rezumat" al artei populare româneşti din ultimele decenii. Programul „Tezaure umane vii" prevede salvarea patrimoniului intangibil prin dezvoltarea la nivel naţional şi internaţional a unor strategii pe termen lung, care să urmărească conservarea şi revitalizarea valorilor tradiţionale în domeniul actului artistic. În absenţa unui program naţional axat pe o asemenea problematică, Complexul Naţional Muzeal „ASTRA" a articulat un sistem propriu prin care şi-a asumat această responsabilitate. Expoziţia încearcă să sugereze o lume însufleţită şi întrupată – lumea tradiţiei ca tezaur al identităţii. Misiunea organizatorilor este „de a-l atrage pe omul de-sacralizat al mileniului III pentru a-i oferi un spaţiu şi un timp de privire în sine". Întreaga expoziţie este aşezată sub semnul educaţiei în spiritul tradiţiei culturale româneşti. Sunt prezenţi la expoziţie atât meşterii populari însoţiţi de ucenicii lor, dar sunt prezente şi imperativele muzeologiei secolului al XXI-lea: „să cunoaştem şi să satisfacem nevoile vizitatorului (cel modern, absent, venit ca participant la viaţa mondenă, dar şi cel ce caută valoarea şi se caută pe sine); să expunem patrimoniul material şi imaterial (intangibil); să depăşim limitele muzeului – conservă, sugerând varianta muzeului viu; să transformăm sala de expoziţie clasică, convenţională, într-o agora (spaţiu public al dialogului cultural şi social dintre vizitatori şi creatorii autentici, vii, originali din satul romanesc contemporan)".

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

NICOLINA SANDU, Braşov: „...Este adevărat că faimoasele cărţi de tarot sunt inspirate din astrologia egipteană şi babiloniană? Cărţile şi revistele pe care le-am citit spun că mai-marii de la Curţile suveranilor se preocupau în principal de două aspecte ale vieţii lor citite în astre: victoriile (cuceririle) şi succesul în dragoste, dar într-un mod aparte, căci ei încercau să afle dacă soţiile lor vor naşte băieţi sau fete, respingând ideea de a avea drept unice urmaşe fete. Ceva asemănător ştiu că se întâmplă cu zodiacul asiatic, (...) Aş mai dori să vă întreb care este perechea ideală a unei femei din Rac, dacă aceasta a trecut de 40 de ani. Se spune că astrologii fac diferenţă de vârstă în ceea ce priveşte alcătuirea cuplurilor zise ideale. Vă mulţumesc!"

Tarotul dragostei pentru Berbeci

– Stimată doamnă, cărţile de tarot sunt inspirate din viaţa societăţii medievale europene, dar sunt intrinsec legate de astrologie, pe care o completează. La rândul ei, astrologia îşi are originile în cultura mesopotamiană... Neavând spaţiu pentru teorie, trecem la prezentarea tarotului dragostei pentru Berbeci, pe anul 2003-2004 (adică valabil 12 luni de la aflarea lui de către nativii acestei zodii). Este vorba de Marea Preoteasă, o carte majoră (are nr. 2) al cărui simbol este, în esenţă, maternitatea, fecunditatea. De fapt, personajul este Persefona, înconjurată de bogăţiile naturii şi fiind graniţa dintre lumină şi întuneric – adică uterul. Femeile-Berbec vor avea parte de copii sănătoşi şi cu mult noroc în viaţă, acesta este mesajul principal al acestei cărţi. Pe de altă parte, vă precizez că teoria spune că femeilor-Rac li se potrivesc cel mai bine bărbaţi din Berbec şi Capricorn; ele au afinitate minimă faţă de Gemeni şi Vărsători. Nu contează vârsta, decât ca experienţă de viaţă. Caracteristicile compatibilităţilor sentimentale nu se modifică o dată cu vârsta, aşa cum nu se modifică nici caracterul, nici temperamentul. Poate doar înţelepciunea, la unii...

„Capricornii sunt nişte fustangii?"

– Stimată doamnă, vă înţeleg amărăciunea şi numeroasele detalii ale scrisorii vorbesc de fapt despre nişte situaţii dramatice care v-au traumatizat. Din păcate, nu cred că se pot trage astfel de concluzii categorice. Aş dori să vă citez dintr-o broşură anonimă, apărută în perioada interbelică, în care se spune: „Bărbatul Capricorn este statornic, frumos şi generos, iar soţia lui trebuie să fie mereu senină şi fără de istericale sau strâmbături de nas. Dacă se încumetă să-l înşele, nesăbuita trebuie să se aştepte la răzbunare, la persecuţii şi vorbe urâte, dar el n-o va alunga decât dacă nu-şi recunoaşte păcatul..." Ce-am putea înţelege de aici? Capricornul este adeptul familiei oneste şi trainice şi acceptă greşeala recunoscută. În cazul dumneavoastră nu pare să fie vorba de astfel de Capricorni, deci aţi avut ghinion – dacă e să dăm crezare teoriei. Repetarea situaţiei de către trei bărbaţi din această zodie pare să fie o coincidenţă bizară şi nu mai mult, adică o regulă. Desigur, dumneavoastră ştiţi cel mai bine ce s-a întâmplat şi cum poate fi repartizată culpa distrugerii cuplului. Femeia-Scorpion (zodie de Apă ambivalentă, aflată în două constelaţii cu caracteristici total diferite) are afinităţi maxime faţă de Raci şi Scorpioni; nu se înţelege deloc cu bărbaţii din Fecioară. Despre Capricorni, teoria nu spune nimic, aşa că viaţa însăşi este cea care face regulile.

RADU IANIERI

CLARA MARIA NEMESCU, Bucureşti: „...Vă spun cu toată sinceritatea (şi puteţi să-mi folosiţi numele întreg) că am ajuns la o vârstă respectabilă şi totuşi nu înţeleg bărbaţii. Întâmplarea sau destinul a făcut să fiu alături de-a lungul vieţii de trei bărbaţi foarte inteligenţi şi manieraţi, toţi născuţi în zodia Capricornului. Cu doi dintre ei am fost căsătorită câţiva ani, iar cu al treilea am trăit în concubinaj mai bine de cinci ani. Ei bine, s-a întâmplat în toate trei cazurile acelaşi lucru, adică m-au părăsit toţi trei fără să le dau eu motive serioase. Primul a plecat pentru că aş fi cheltuit prea mult cu rochiile şi alte lucruri femeieşti, al doilea a plecat la muncă în Germania şi nu s-a mai întors, nu mi-a mai scris deloc, iar al treilea a găsit o fată tânără, o «prospătură», care i-a dat papucii după ce a cheltuit o avere cu ea (...) Eu sunt din zodia Scorpionului şi se spune că femeile-Scorpion sunt cele mai afurisite, ca să nu spun altfel, dar eu nu sunt deloc aşa. Ce părere aveţi, se poate trage din acest caz real concluzia că bărbaţii- Capricorn sunt nişte fustangii, nişte nestatornici şi, în cele din urmă, nişte laşi? Poate face astrologia lumină dacă ia în consideraţie cele spuse de femeile trecute prin situaţii de genul acesta?"

Bărbaţii au mai multe de învăţat decât femeile

O agenţie matrimonială din Marea Britanie a iniţiat un program de instruire a bărbaţilor care nu reuşesc să-şi găsească perechea ideală. După primul test, obligatoriu, în care sunt evaluate capacitatea lor intelectuală, şarmul, concepţia despre femei, preferinţele „estetice" etc., cei admişi urmează să susţină o a doua probă, de astă dată practică, constând într-o falsă întâlnire, monitorizată, în care bărbaţii îşi pun la bătaie abilităţile de cuceritori. Cei care trec şi de acest prag participă la cursuri speciale în care învaţă cum trebuie să se poarte cu o femeie, cum să-i vorbească, care sunt tendinţele modei, atât la femei cât şi la bărbaţi, care sunt cadourile cele mai nimerite în diferite faze ale întâlnirilor, cum poate fi descoperit universul intim al unei femei ş.a.m.d. Urmează apoi întâlnirile reale. Cei care conduc această agenţie consideră că doar bărbaţii trebuie iniţiaţi în arta seducţiei, femeile având un simţ înnăscut în acest domeniu.

Grupaj realizat de
DORIN MĂRAN

ANCHETA săptămânii

Îi acceptaţi pe adulţi în anturajul vostru?

Se vorbeşte mereu de un conflict, paşnic, greu negociabil, între generaţii. El există aşa cum a existat întotdeauna. Dar dincolo de acest conflict „istoric", al „tradiţiei şi inovaţiei", există o tendinţă instinctivă a tinerilor de a păstra o distanţă între ei şi cei mai în vârstă. Determinată, aşa cum reiese din ancheta noastră, de un nonconformism al tinerilor pe care adulţii îl pierd treptat, o dată cu trecerea timpului, de preocupările şi gusturile lor diferite sau de spiritul solidar de generaţie. Cu excepţiile de rigoare, firesc.

◆Cei cu care mă înţeleg cel mai bine sunt părinţii mei care sunt cei mai minunaţi oameni din lume. Ei sunt singurii care mă ajută în orice problemă şi mă înţeleg de parcă aş fi de vârsta lor. Îmi place foarte mult să stau de vorbă şi cu bunica mea care este o femeie foarte caldă şi calmă şi mă ascultă cu foarte multă curiozitate când îi povestesc ceva din viaţa mea. Aici îi întrece pe părinţii mei. Bineînţeles că am câteva prietene minunate cu care mă simt în largul meu dar pe care le privesc totuşi cu o oarecare rezervă pentru că nu poţi fi convins niciodată de sinceritatea celor de vârsta ta. *(Monica Chivulescu, 16 ani)*

◆Cei mai în vârstă nu mă deranjează. Dar nu pot să spun că simt nevoia să-i am în preajmă prea mult. Sau să mă împrietenesc cu ei. Nu văd ce am putea discuta, ei au principii, eu nu am, ei au tabieturi, eu nu am, ei sunt stresaţi de viaţa cotidiană, eu nu sunt. Mie îmi place muzica house, danse, hip hop după care să nu-mi spuneţi cumva că se topesc. Eu zic că fiecare să stea în banca generaţiei sale când e vorba de probleme mai „intime". *(Dida Manolescu, 17 ani)*

◆Am prieteni cu 10-15 ani mai mari ca mine cu care fac trasee pe munţi şi alpinism. Mă simt super cu ei, sunt tipi haioşi, deschişi, n-au nimic bătrânicios în ei. Dar mă simt bine cu ei doar acolo, sus în munţi. Când vin acasă îmi caut tovarăşii mei, de vârsta mea, de la care nu am mare lucru de învăţat dar cu care mă simt cel mai bine. *(Dumi, 18 ani)*

◆Nu-mi plac maturii pentru că nu au capacitatea de a se apropia de noi, de a ne înţelege. Pe măsură ce te maturizezi ţi se îngustează vederile, devii tot mai puţin liber, – normal, pentru că ai tot mai multe obligaţii – tot mai nervos. *(Mădălina, 17 ani)*

◆Ştiu că noi tinerii suntem scrutaţi cu o privire cam încruntată de cei maturi. Suntem acuzaţi de frivolitate şi nesimţire în plină stradă, dar cu alte cuvinte. Cei care ne acuză că nu suntem ca ei – dar ei cum or fi? – au o problemă: ori au uitat că au fost şi ei tineri, ori sunt invidioşi pe tinereţea noastră. Alte explicaţii nu găsesc. Aşadar, apropierea dintre noi, e o chestiune delicată. *(Vivi Androne, 18 ani)*

◆Adulţii vor să ne aibă în preajmă pentru că prezenţa noastră e ca o infuzie de tinereţe de care au nevoie. Noi avem nevoie de cunoştinţele lor dar de prezenţa lor prea persistentă, n-aş zice. *(Răzvan, 17 ani)*

◆Eu nu caut societatea adulţilor pentru că nu mă simt bine în preajma lor. Nu ştiu de ce şi nici nu mă interesează. E un fel de „fluid" subtil pe care-l emană şi care nouă, mie cel puţin, nu-mi place. *(George P., 18 ani)*

◆Adulţii trăiesc într-o altă realitate sufletească. Unii încearcă să pozeze în tineri dar sunt penibili. Noi suntem frumoşi şi autentici. Odată, vom fi şi noi ca ei şi vom fi judecaţi la rândul nostru de cei tineri. *(Paul, 18 ani)*

◆Nu caut prietenia celor adulţi. Dar o spun cu tărie: fără ei am fi nişte fiinţe rătăcite pe o planetă în fierbere. *(Adriana Olaru, 17 ani)*

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Radoi, Elena Ilie, Vasilica Margarita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul:
INTACT S.A.

Mistere și ipoteze

ADAMCLISI - un monument triumfal

De-a dreptul șocantă, ipoteza cercetătorului Virgiliu Oghină – că faimosul monument de la Adamclisi, Tropaeum Traiani, nu se referă la luptele din iarna 101-102 și că a fost ridicat în cinstea regelui dac Burebista – are nevoie de câteva argumente pentru a fi luată în seamă.

Aliați sau dușmani?

Potrivit izvoarelor istorice, în luptele din Dobrogea dacii au fost sprijiniți de războinici sarmați călări, reprezentare inexistentă pe metope, așa cum apar în schimb pe Columna lui Traian. Așadar, cine sunt beligeranții? Călăreții nu sunt romani, ci daci (lucru reușit din comparația cu imaginile de pe Columnă), dar „aparținând unei armate dacice din alt timp decât acela al luptelor lui Decebal cu romanii". În concordanță cu scrierile lui Strabon, interpretarea cea mai plauzibilă se referă la apartenența luptătorilor la armata regelui Burebista – apreciază Virgiliu Oghină.

Foarte importantă este stabilirea apartenenței etnice a personajelor de pe metope, analizând veșmintele, părul, armele și fizionomia acestora. Un element de bază îl constituie aici identificarea luptătorilor prizonieri, reprezentați pe mai multe metope cu mâinile legate la spate. Dacă unii istorici i-au considerat de neam germanic, V. Oghină remarcă diferențe față de germanii de pe Columnă, ca și un amănunt ce ține de logică: pe Columnă, aceștia apar ca aliați ai romanilor, or aici ei ar fi inamicii lor. Ipoteza agreată și de cercetătorul român îi apartine germanului C.W. Wutzer, care aduce argumente concrete, afirmând că este vorba despre o populație orientală, legată probabil de expediția perșilor conduși de Darius. Mai mult decât atât, compararea portului femeilor dace de pe Columnă cu al celor reprezentate la Adamclisi susține ideea că acest din urmă monument are o vechime considerabil mai mare decât se crede. Adăugăm, aici o observație de bun simț, elocventă: războaiele și respectiv victoria armatelor romane împotriva dacilor sunt considerate cele mai importante din istoria imperiului. Totuși, nici un scriitor roman sau grec, contemporani cu Traian, nu amintesc de monumentul de la Adamclisi, lucru de neadmis, dacă acesta ar fi cu-adevărat *Tropaeum Traiani*. Concluzia – metopele reprezintă de fapt luptele dacilor împotriva unei armate invadatoare, venită din Orienul Apropiat.

Simboluri ale inițiaților

Față de campaniile militare romane din Banat, Valea Oltului și Sarmizegetusa, luptele din Dobrogea au reprezentat un episod oarecum secundar. Iată un alt motiv care nu susține ideea construirii unui monument triumfal tocmai aici, în timp ce în regiunile amintite nu există așa ceva. Dar pe metopele de la Adamclisi apar și simboluri imagistice ce par realizate de un inițiat și care au fost preluate de Biserică și de artiștii populari. Astfel sunt brâul în formă de funie răsucită, vița-de-vie, șarpele (vezi stindardul dacic), pătratul, rombul, octogonul și cercul – puse în legătură cu tainele Cerului, pe care știm bine că Marele Preot al dacilor le cunoștea.

De ce Burebista? Strabon se referă clar la uriașul regat întemeiat de Burebista, către care și romanii priveau cu neliniște. Este lesne de înțeles de ce amenințările din afară erau permanente. Contextul politic, ca și simbolurile celeste menite să îi ajute pe daci în luptă, trimit către Deceneu și Burebista, care au reușit să oprească invazia forțelor negative ale Orientului, victorie remarcabilă ce justifică înălțarea unui monument de amploarea celui de la Adamclisi. Iar ca recunoaștere a puterii (nu doar politice, ci și spirituale) regelui dac, uriașa statuie din mijlocul construcției îl înfățișează chiar pe acesta, în opinia lui Virgiliu Oghină.

Un trecut asasinat

Se înțelege că argumentele și analizele cercetătorului român sunt mult mai detaliate și mai profunde decât ideile prezentate succint de noi. Ele pot fi cunoscute și studiate ca atare, pentru că autorul lor a avut înțelepciunea să le aștearnă pe hârtie în mod decent, fără intenția de a face senzație cu ele. Între altele, Virgiliu Oghină constată și un lucru mereu neglijat sau ocolit cu „grijă", ca un teritoriu... minat.

„Cele mai amănunțite izvoare despre războaiele dacice au dispărut. Au dispărut fără urmă *Comentariile* pe care împăratul Traian le scrisese, a dispărut *Getica* medicului Criton, însoțitor al lui Traian în campaniile din Dacia, au dispărut și scrierile dedicate împăratului Traian de retorul Dio Chrysostomus, ce era un bun cunoscător al realităților din Dacia. Au dispărut, de asemenea, cărțile închinate războaielor dacice de către istoricii Appian și Ammianus Marcellinus. S-a pierdut și poemul lui Florus, în care slăvea triumful împăratului Traian contra dacilor. Din bogata literatură antică despre războaiele dacice au scăpat doar câteva știri sumare și răzlețe, risipite prin diferite scrieri vechi. Cărțile LXVII și LXVII ale lui Dio Cassius din sec. al III-lea, care descriau luptele purtate cu dacii de Domițian și Traian; au dispărut și ele. Dispariția atâtor

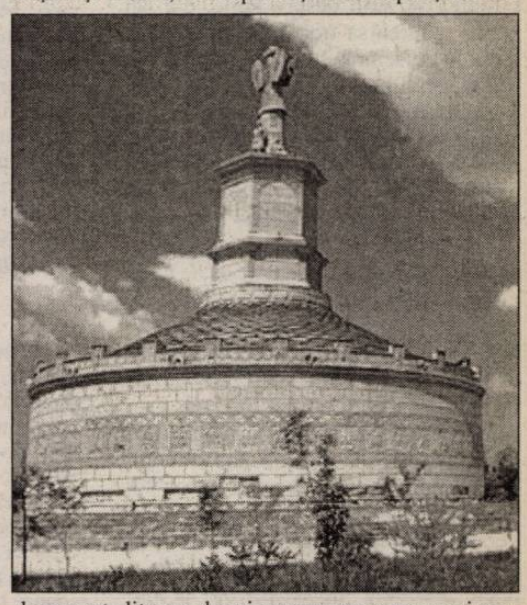

documente literare de prim rang pare opera unei cenzuri anonime, care nu îngăduie să se transmită posterității nimic din măreția poporului dac (...)" La fel ca ipoteza legată de monumentul de la Adamclisi, observațiile de mai sus au darul de a ne pune pe gânduri și, mai mult, ne dau fiori.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Un vaccin providențial?

CANCERUL
speranțe amânate periodic

Chirurgia, chimio și radioterapia. Acestea sunt metodele tradiționale prin care medicina intervine în cazul bolnavilor cu tumori maligne. În urma experiențelor unor cercetători francezi, s-a realizat un vaccin terapeutic care, în cazul cobailor, a fost un real succes. În cazul omului, experimentele cu acest tip de vaccin ar putea începe peste câțiva ani. În paralel, sute de specialiști americani încearcă să producă cel mai eficace vaccin terapeutic de acest tip.

O echipă de cercetători de la Spitalul Pitié-Salpêtrière din Paris a reușit de curând să pună la punct un vaccin terapeutic împotriva cancerului, testat pe șoareci. În ce constă acest experiment:

Într-o primă fază, se injectează, direct în tumoare microsfere biodegradabile care eliberează progresiv stimulenți ai sistemului imunitar. În cea de-a doua fază, se injectează sub piele celule canceroase cu o capacitate patogenă redusă, asociate unor stimulenți ai sistemului imunitar. Obiectivul: recunoașterea tumorii de către acesta din urmă și atragerea sa în tumoare de către microsfere pentru a distruge celulele canceroase. Vaccinul a indus în același timp o imunitate capabilă să protejeze animalul în cazul unei recidive. Independent de experiențele francezilor, mai multe echipe de cercetători americani au reușit să pună la punct un vaccin similar care, în cazul cobailor s-a dovedit însă mai puțin eficace decât cel al specialiștilor francezi.

1-2) Atacul unei limfocite ucigașe împotriva unei celule canceroase. 3) Celula canceroasă neutralizată.

În schimb, unul dintre specialiștii americani l-a testat și pe subiecți umani. Profesorul Keith Black de la Cedard-Sinai Medical Center din Los Angeles a folosit trei doze dintr-un vaccin fabricat pe bază de celule ale sistemului imunitar și celule canceroase, cu potențial patogen diminuat, pe un lot de șapte pacienți. La patru dintre ei a fost sesizat un răspuns imunitar iar la ceilalți, doi globulele albe capabile să distrugă celule străine (limfocite ucigașe) au invadat tumoarea. Rezultate care au depășit așteptările specialiștilor și care au confirmat faptul că durata de viață, cel puțin a celor patru pacienți, a fost prelungită semnificativ. Sute de laboratoare din lume sunt mobilizate pentru a pune la punct cel mai bun vaccin terapeutic, cel mai ușor de fabricat și cel mai puțin costisitor. O competiție care ar putea pune, în sfârșit, capăt, uneia dintre cele mai mari drame ale omenirii.

DORIN MĂRAN

Istorie „citită" în zăpadă

Nu e vorba despre vreun nou procedeu de divinație, ci despre analiza științifică a zăpezilor de pe celebrul masiv african Kilimandjaro (5.895 m). Ca și ghețurile polare, aceste zăpezi (considerate cândva veșnice) „povestesc" o istorie a climei terestre pe o perioadă de peste 11.000 ani, conform cercetătorilor americani de la universitatea din Ohio. Studierea a șase mostre de gheață arată că Africa a trecut printr-o fază climatică umedă și caldă (perioada derulată între 11.000 și 4.000 ani în urmă), când lacul Ciad era de douăzeci de ori mai întins decât astăzi. Această epocă, perturbată de trei intervale de secetă catastrofale, a intrat apoi în faza rece și secetoasă ce tinde să se transforme rapid, influențată de activitățile umane. Pentru că, din păcate, arhivele climatice de pe Kilimandjaro vor dispărea peste numai 50 de ani! **(A.N.P.)**

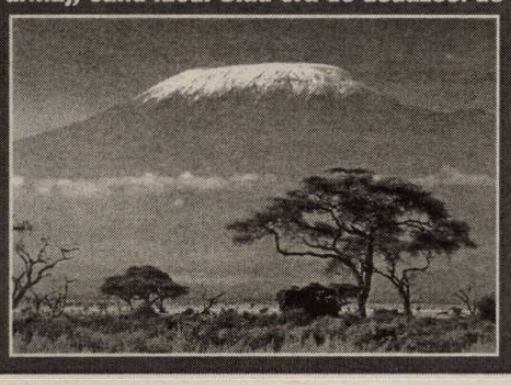

Impactul supertehnologiilor

CYBER-RĂZBOIUL - o realitate!

● Marile progrese ale tehnologiei dau o incredibilă realitate războiului informațional ● Nici în radar nu mai poți avea încredere... ● Cine sunt adevărații luptători în războaiele actuale? ● Antene de emisie... la purtător!

Un scenariu halucinant: comandanți irakieni primesc pe telefoane celulare ordine direct de la cartierul general care sunt însă transmise... din Statele Unite! Finalul este lesne de imaginat! Concentrați în fața radarelor, alți ofițeri stabilesc tirul artileriei antiaeriene. Dezastru! Bombardierele americane au fost semnalizate acolo unde nu există și au fost vânate într-o direcție în care nu au plecat niciodată! Generalii irakieni au primit E-mail-uri din SUA care îi îndeamnă să dezerteze. Secole întregi de „operațiuni de informare" pălesc pur și simplu în fața uneia din cele mai extraordinare invenții ale tehnologiei contemporane: internetul...

Oameni sau electroni

„Războiul înseamnă din ce în ce mai puțin să arunci oameni și mașini pe câmpul de luptă și din ce în ce mai mult să arunci acolo electroni și fotoni" – afirmația aparține lui Loren Thompson, analist al problemelor apărării. Dar: *„De un lucru puteți fi siguri, cei care știu totul despre asemenea programe nu vă pot spune nimic despre ele"*, comentează Bruce Berkowitz, și el analist politic. Iar Chris Prosise, cercetător în domeniul apărării este dezarmant de sincer: uneltele și schemele folosite sunt aceleași cu cele ale hackerilor! Un virus deschide o portiță, oricât de mică, dar extrem de folositoare pentru străpungeri ulterioare! Și în acest timp marile instituții, cum ar fi Pentagonul, tac: orice amănunt dezvăluit poate permite inamicului să dezvolte contramăsuri de apărare!

De fapt nu s-a schimbat mai nimic. Doar că de pe vremea războiului civil american, când semnalizarea cu steaguri – sistemul uzual de comunicare – a fost decodificată și folosită apoi pentru a transmite semnale false, lucrurile... au evoluat la bombe, atacuri asupra computerelor, arme cu impulsuri electromagnetice. Un superimpuls de energie perturbă întregul sistem de apărare. Efectul este garantat. Oamenii au fost într-adevăr înlocuiți cu electroni și fotoni!

Liber la experiențe!

Totul devine un imens câmp unde se poate experimenta orice îți trece prin gând! Orice și-a putut imagina cineva, de la dispozitivele și armele cele mai sofisticate, la tehnici vechi și noi de control al minții. S-a recunoscut oficial că mail-urile trimise îndemnau la dezertare și la a nu recurge la folosirea armelor de distrugere în masă. Soldații s-au familiarizat cu sistemul rusesc de computere, folosit și în Irak; cablurile de fibră optică utilizate în sistemul de apărare irakian sunt de fabricație chinezească și deci mai dificil de penetrat – există însă și hackeri militari care... tac și fac! Se „pătrunde" în conturile bancare cele mai secrete și banii se dirijează acolo unde interesele dictează. Președintele SUA, se

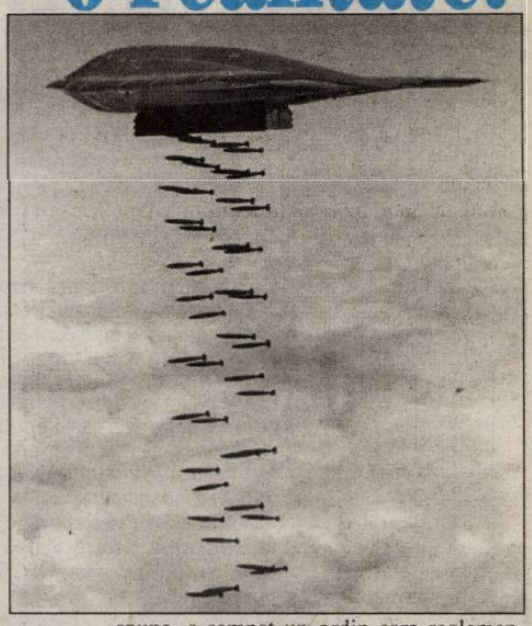

spune, a semnat un ordin care reglementează lansarea cyber-atacurilor: în fond, trebuie să te asiguri că nu ai ajuns tu însuți ținta propriului atac!

O posibilă catastrofă... arheologică!

Finalul? Cine poate să-l prevadă? Doar pentru arheologi pare să fie sigur, căci ei contemplă de pe acum distrugerea ruinelor unei civilizații întinse peste mai mult de 10.000 de ani. Aici s-au născut agricultura, primele orașe, primele mari universități, au funcționat (și mai funcționează încă!) primele baterii... Strălucitor altădată pe malul Eufratului, Babilonul se pregătește să moară a doua oară. Iar umbrele califilor nu vor mai recunoaște locurile când vor mai veni să se plimbe...

MIHAELA DOROBANȚU

Răpiți de OZN-uri

„Aleși" sau „posedați de demoni"

Aminteam că profesorul John Mack a constatat, pe cazurile pe care le-a examinat, că un număr de martori percep răpirile OZN ca pe o școală, o creștere spirituală, o „expansiune a conștiinței", o „iluminare", unii chiar simțindu-se „aleși" în acest scop.

Inițiere prin suferință

E adevărat, răpirile sunt traumatizante, atât pe plan fizic, cât și prin răsturnarea viziunii despre lume, dar cei ce au puterea să treacă peste acestea, dincolo de sentimentul de victimă, vor trăi o schimbare incredibilă. De altfel toate practicile inițiatice, de la Zen la șamanism, dar și cele ale marilor religii monoteiste, includ încercări dure peste care învățăcelul trebuie să treacă înainte de a atinge fazele de iluminare.

Un creștin va fi tentat să catalogheze drept demonic tot ce pare să ne amenințe din afară sau pune sub semnul întrebării viziunea noastră asupra lumii. Sue – una dintre persoanele examinate de prof. Mack și care acuza simptome de răpire – și-a pus inițial spaimele cauzate de misterioasele întâlniri pe seama unei „posesii demonice". Într-o dimineață, când s-a trezit, a auzit însă o voce spunându-i „Ești un copil al Universului, iar spaima este un instrument de educație". Această experiență, ca și altele „mărunte" de același tip, au ajutat-o să-și schimbe în sens pozitiv percepția asupra răpirilor. Mack însuși declara că fenomenul răpirilor nu i se pare generat de forțele răului, cu atât mai mult cu cât *iubirea* se regăsește în el pretutindeni, ca un principiu călăuzitor.

Nevoia de spiritualitate

Mack consideră că asistăm la o „epocă a renașterii în spiritualitate" reflectând sentimentul, tot mai acut resimțit, de tot mai mulți oameni, că ceva lipsește în viața lor, sentimentul vag că există și alte tărâmuri, de care cunoașterea științifică îi ține deoparte. Unii oameni cred că multe dintre evenimentele catastrofale ale secolului douăzeci au fost consecința directă a goliciunii spirituale și a pierderii contactului cu sacrul, printr-o laicizare mult prea radicală. Mack observă că tot mai multe persoane din cultura occidentală caută un contact mai direct cu o putere aflată deasupra noastră. El mai crede că oamenii și vizitatorii coborâți din OZN-uri au, în ultimă instanță, rădăcini comune, dar „noi am pierdut contactul cu Sursa" și nu mai suntem capabili să-i recunoaștem glasul.

Conexiunea cu un alt tip de realitate

Fenomenul răpirilor ar poseda, prin urmare, puterea de a conecta sau reconecta oamenii cu această „sursă", cu „casa noastră de dincolo", cu sâmburele divin al creativității despre care vorbesc tradițiile cele vechi. Mack este de părere că aceste conexiuni funcționează pe aceleași principii ca și în cazurile în care anumite persoane capătă brusc cunoștințe pe care în mod normal nu aveau cum să le aibă, poate prin telepatie, poate intrând în legătură cu ceea ce

hindușii numesc „înregistrările din *Akasha*".

Asistentei contabile de treizeci și trei de ani, numită *Eva*, examinată de prof. John Mack, niște vizitatori îmbrăcați în alb i-au explicat că există *lumi în lumi* și există diverse *dimensiuni* între care se poate trece cunoscând anumite tehnici. Ei i-au spus că vin de dincolo de lumea fizică. Unui pacient al prof. John Mack o „entitate" spirituală i-a spus: „Cu criteriile voastre ne-ați putea considera fără viață... Noi nu avem formă; nu suntem ca voi"... „timpul nostru este altfel", „noi trăim concomitent trecutul, prezentul și viitorul".

Una dintre piedicile pentru a ne întâlni cu locuitorii altor lumi stă tocmai în faptul că oamenii nu pot percepe și concepe realitatea dacă nu au o „dovadă fizică", prin cele „cinci simțuri". Este ceva dificil, spun vizitatorii, deoarece „noi nu constăm din date fizice... noi nu ne aflăm în spațiu/timp. Noi nu avem nici o formă... suntem o mlădiță a ceea ce voi ați numi Dumnezeu".

DAN D. FARCAŞ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Marea problemă care se ridică este dificultatea de a „izola" din relatările de-a dreptul fantastice despre lumile exterioare Terrei ceea ce se datorează influențelor literaturii și, mai de curând, filmelor științifico-fantastice.

Incursiune în străfundurile lui Marte

Aparate necunoscute

Generatoarele electrice funcționau și ele deși forma de iluminare era una total necunoscută pentru cele două ființe omenești explorând subsolurile marțiene. Sălile străbătute erau foarte înalte și lungi

de peste 100 m fiecare. Din punctul unde ajunseseră, din interior, nu au putut face observații asupra altor tipuri de obiecte sau formațiuni stranii, cum este celebra „față de pe Marte". Dar un lucru le-a fost clar celor doi exploratori: anunțurile făcute de NASA cu doar câțiva ani în urmă privind recepționarea unor semnale radio de 50 KHz era confirmat de ceea ce vedeau, anume că echipamentul care constituia sursa acestor semnale era unul vechi și aproape degradat! Era un miracol că încă mai putea să transmită și că, mai mult, semnalele au putut fi înregistrate și decodificate de calculatoare! Un semnal de alarmă pentru propria noastră civilizație de a nu repeta greșelile ultimilor marțieni?

Senzație stranie

Tabloul cristalizat în mintea celor doi exploratori era al unei confruntări teribile în urma căreia unii dintre marțieni au decis să vină pe Terra, în timp ce alții au rămas în adăposturile subterane. Aici ei au continuat să trăiască. Și este lesne de imaginat cum se poate simți cineva luând contact direct cu tot ce mai rămăsese în urma unei civilizații care dispăruse cu foarte multă vreme în urmă – așa cum s-ar putea întâmpla cu propria noastră civilizație, atunci când ne așteptăm mai puțin...

EUGEN CELAN

Paşi peste bariera timpului

EXISTĂ „VIEȚI ANTERIOARE"?

Cum trebuie reacționat atunci când date revelate sub hipnoză privind viețile anterioare și „verificate", confirmate de descoperirile arheologice ale momentului, sunt infirmate de noi serii de astfel de descoperiri? Cu alte cuvinte, cât de critică este influența cunoștințelor istorice prezente asupra relatărilor persoanelor care se supun regresiei pentru a-și regăsi avatarurile trecute? Iată de ce nu de puține ori specialiștii au serioase îndoieli în ceea ce privește veridicitatea informațiilor despre viețile anterioare ale unui om.

O asemenea persoană, de pildă, furnizează amănunte de-a dreptul incredibile despre viața la curtea lui Ramses III, al cărui contemporan fusese într-o altă viață, dar... se referă la capitală ca Teba, în loc de No, cum se numea în acea vreme, asociază numelui faraonului... numărul 3, deși sistemul actual de numerație a conducătorilor egipteni a fost adoptat de egiptologii victorieni, (adică de-abia în secolul XIX). De asemenea se vorbește despre sesterți, deși această monedă avea să fie introdusă de romani de-abia după 1000 de ani!

Într-un alt caz, subiectul „întoarcerii în timp" se descoperă într-o viață trăită ca viking, pe timpul traversării Atlanticului spre America de Nord de astăzi, adică în secolul XI. Doar că... vikingii descriși de el sunt prezentați ca purtând celebrele coifuri cu coarne, deși descoperiri recente au demonstrat că în vremea respectivă acest tip de coif era purtat doar în timpul ceremoniilor religioase (și numai de personalități de rang înalt!), în viața de zi cu zi sau în lupte folosindu-se niște coifuri conice strânse în jurul capului.

Întrebarea rămâne: cum este posibil ca personalitatea actuală a unor oameni să influențeze „vieți anterioare" ale acestora, uneori la distanțe de sute de mii de ani? Introducând, în relatările făcute sub hipnoză, date și descoperiri moderne, unele nu mai vechi de câțiva ani. Și nu doar atât: cum este posibil ca un hipnotizator să „recheme" chiar și vieți viitoare ale pacienților (situații în care se poate distinge influența evidentă a literaturii științifico-fantastice)? Toate, mai ales aceste presupuse vieți „deja trăite" par condiționate de factorii culturali și religioși. De aici marea îndoială privind realitatea celor „dezvăluite". Mai ales că scriitorii care relatează și se interesează de astfel de situații ascund, sau pur și simplu omit să relateze date care le-ar putea submina credința.

Situația este însă, după cum vom vedea, mult mai complicată. În ambele sensuri. Pentru că, de partea contestatarilor, influența hipnotizatorilor pare a fi decisivă. De cealaltă parte, a partizanilor, alte cazuri, aduc în discuție situații de-a dreptul uluitoare, unde posibilitatea intervențiilor falsificatoare pare extrem de greu de acceptat...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____
cod _____, județul _____. M/15

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Halucinații sau legende?

O mână invizibilă desenează...

În casa Mariei Huelva din Moraleda, Spania, nu voia să locuiască nimeni. Proprietara fusese o femeie extrem de evlavioasă și de bogată. Întreaga sa avere o donase fie mănăstirii din Moraleda, fie azilelor de bătrâni și caselor de copii. Cu toate acestea, „binecuvântata Maria" – cum îi spuneau toți cei care o cunoșteau – a murit asasinată de niște necunoscuți. Din acest motiv, după ce bunurile rămase fuseseră vândute la licitație, nimeni nu dorea să stea acolo; se zvonise că stafia Mariei Huelva bântuie neliniștită prin toate încăperile... Dar când domnul Raoul H. s-a mutat, totuși, în casa respectivă, s-a produs un fenomen pe care parapsihologii îl numesc „apariție grafică". Pe pardoseala de ciment a bucătăriei a apărut din senin chipul fostei proprietare, parcă desenat cu cărbune! Cunoscând povestea, dl. Raoul H. nu s-a pierdut cu firea și a fotografiat, la lumina zilei, acel portret ivit ca prin miracol. Din fericire pentru el, a scăpat de eticheta de „nebun", întrucât a chemat vecinii care au văzut și ei miracolul. Desenul a stăruit pe pardoseală aproximativ 24 de ore, apoi a dispărut. Confruntând datele cunoscute, vecinii au constatat că în ziua aceea era chiar data de naștere a Mariei Huelva, 27 august. Era anul 1982 și fosta proprietară ar fi împlinit exact 60 de ani.

Halucinație colectivă? Fotografie trucată? Dacă totul a fost o farsă, ce scop au urmărit autorii ei? Nimeni nu poate răspunde cu certitudine, iar specialiștii nu pot decât să dea crezare acelor martori inocenți și fotografiei care a imortalizat fenomenul. Și să nu uităm că astfel de apariții grafice sunt destul de frecvente în ziua de astăzi, în majoritatea covârșitoare a lor fiind vorba de Iisus sau de Fecioara Maria.

PAUL IOAN

În exclusivitate pentru «Magazin»

O aventură româno-chineză

500 KM ÎN INIMA ANTARCTICII

– Simate Domnule Negoiță, reveniți dintr-o spectaculoasă expediție de cercetare în unul dintre cele mai enigmatice locuri ale Terrei. De data aceasta însă nu una solitară. Cum ați ales să plecați împreună cu echipa de cercetători chinezi?

– În urma lucrărilor prezentate la şedinţele Tratatului Antarctic, în anii trecuţi, oficialii chinezi (în special Prof.Dr.Chen Liqi, mare admirator al României) au fost interesaţi şi au apreciat cercetările Institutului Român de Cercetări Polare şi cele din Antarctica. După un schimb de scrisori oficiale cercetătorii chinezi au dat undă verde cooperării noastre.

– Am mai vorbit despre programul expediției. A fost el păstrat în varianta inițială?

– La început ştiam că vom activa numai pe coasta de Est a Antarcticii, în ţara Prinţesei Elisabeta, pe spărgătorul de gheaţă Xue Long. Dar la una din conferinţe, şeful expediţiei Wei Wenliang ne-a anunţat noul traseu şi activităţile din cadrul celor 23 de proiecte de cercetare. Am plecat din Shanghai pe 20.11.2002, cu o oprire de 4 zile în Noua Zeelandă, s-a traversat Oceanul Pacific de Sud până în Antarctica de Vest, la staţia Chinei „Marele Zid". După două săptămâni de adevărate marşuri forţate în Insula King George, preocupaţi de a preleva cât mai multe eşantioane de sol, vegetaţie, roci, zăpadă şi gheaţă, am traversat Atlanticul de Sud şi Oceanul Îngheţat de Sud până la meridianul de 76º 22'40'' E. O lună şi jumătate am activat în arealul Staţiei Zhong Shan din Dealurile Larsemann, una din cele mai spectaculoase zone antarctice. Am străbătut, în drumuri epuizante, multe peninsule, cercetând atent acest peisaj, aproape selenar, în dorinţa de a mă întoarce acasă cu cât mai multe informaţii.

– Cum s-au desfăşurat ultimele zile ale expediției?

– În ultima lună am intrat până la 500km în interiorul continentului, pe calota glaciară, la 2.000 m altitudine, în Munţii Grove, piscuri solitare care se

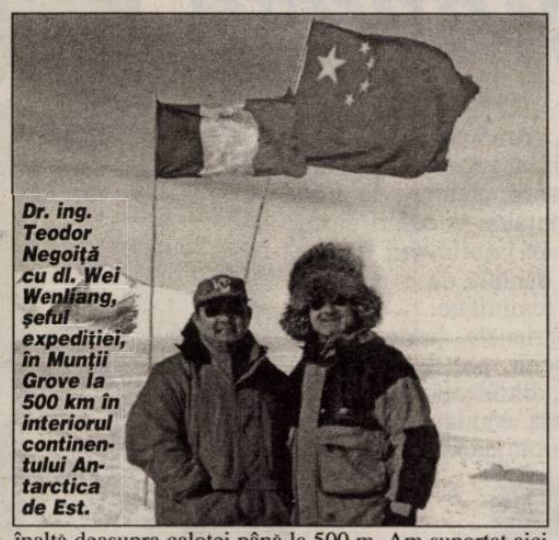

Dr. ing. Teodor Negoiță cu dl. Wei Wenliang, șeful expediției, în Munții Grove la 500 km în interiorul continentului Antarctica de Est.

înalţă deasupra calotei până la 500 m. Am suportat aici temperaturi până la -35ºC, furtuni puternice şi am traversat sute de crevase extrem de periculoase, am fost primul străin, după chinezi, care a intrat în această zonă foarte interesantă din punct de vedere ştiinţific. Am părăsit Antarctica la sfârşitul lunii februarie. După 100 km am ajuns la Staţia australiană Davis. Apoi – Fremantle, Australia, Arhipelagul Indoneziei şi Filipine, până la la Shanghai. Practic am înconjurat Pământul prin emisfera sudică! Am străbătut patru oceane (Pacific, Atlantic, Oceanul Îngheţat de Sud şi Indian), lucrând în laboratorul de oceanografie la determinarea bioxidului de carbon dizolvat în aer şi apă.

M-am întors acasă cu peste 500 de probe de sol, roci, vegetaţie, gheaţă, zăpadă, apă de mare şi din lacuri, care vor intra în laboratoarele noastre pentru continuarea cercetărilor antarctice româneşti sub conducerea Ministerului Educaţiei şi Cercetării. Multe din acestea vor sosi prin cargo şi credem că nu vor mai fi probleme vamale, cum s-a întâmplat de fiecare dată.

– Cum au apreciat chinezii participarea dv. în această expediție?

– Am colaborat excelent cu cercetătorii chinezi şi am venit cu idei apreciate, în proiectele de cercetare. La sfârşitul expediţiei am fost calificat drept „excellent scientist", iar la ceremonia impresionantă care s-a organizat de către oficialităţi pentru primirea noastră în Shanghai, am fost nominalizat primul din cei 17 cei mai buni cercetători din 80 câţi au participat la expediţie. Lucrul care m-a onorat cel mai mult şi care sper să bucure pe cititorii noştri a fost propunerea şefului expediţiei şi a căpitanului vasului Mr. Yuon de a conduce şi a fi liderul următoarei Expediţii Chineze Antarctice.

– Ce amintiri veți păstra despre această colaborare?

– Cu regret am părăsit vasul Xue Long şi pe colegii chinezi. Întors acasă, doresc să transmit, prin revista dumneavoastră, mulţumiri sincere d-lui Wei Wenliang, membrilor expediţiei şi echipajului, pentru colaborarea cordială şi mai ales pentru viziunea deschisă spre noi cooperări. M-am bucurat de prietenia cercetătorilor chinezi şi a echipajului, pe care i-am îndrăgit, şi am avut excelente condiţii de lucru. Sunt foarte recunoscător domnului Ambasador Zhen Delai, Administraţiei Chineze Arctice şi Antarctice, Institutului Polar al Chinei, dlui Director Qu Tanzhou şi colegilor săi care au deschis drumul spre o cooperare cu China în Antarctica, un mod fericit de a crea o nouă bază relaţiilor noastre ştiinţifice în sudul Planetei.

– Vă mulțumim și vă dorim succes și în viitor!

MIHAELA DOROBANŢU

Logodnici de-a pururi

SOARELE ŞI PĂMÂNTUL

Între 17-23 martie 2003, la a treia ediţie a Zilelor Soare-Pământ, oamenii de ştiinţă din Europa şi din intrega lume s-au întâlnit cu publicul pentru a explica cele mai noi teorii în legătură cu modul în care Soarele influenţează viaţa pe Pământ.

Soarele este un „organism" neobosit, bântuit adesea de furtuni magnetice. Acestea aruncă în spaţiu, suplimentar, radiaţie electromagnetică şi plasmă magnetizată care, propagându-se prin spaţiul sistemului nostru solar, generează, la rândul lor, o serie de fenomene investigate sub denumirea generică de „metereologie cosmică". Pământul suportă consecinţele acestor excese de radiaţie solară, mai mult sau mai puţin nocive, dar şi unele de o frumuseţe deosebită: **aurorele polare**.

„*Trebuie să învăţăm să trăim cu Soarele pentru că acesta se schimbă tot timpul şi aceste schimbări ne afectează pe toţi,*" spune Paal Brekke, cercetator ştiinţific la NASA, director adjunct al proiectului SOHO.

Este sigur că Soarele „feroce" poate deteriora sau chiar distruge sateliţi aflaţi pe orbită, poate pune în pericol sănătatea şi chiar viaţa echipajelor spaţiale, poate cauza perturbarea multor sisteme tehnologice de pe Pământ (linii de înaltă tensiune, conducte transcontinentale de petrol şi gaze naturale, sisteme de comunicaţii prin sateliţi, sisteme de poziţionare – GPS, transmisii radio terestre). Este posibil chiar să prezinte un pericol pentru echipajele şi pasagerii zborurilor cu avioane la mare înălţime, mai ales în zonele polare. Iată de ce studiul Soarelui şi al efectelor sale asupra vieţii pe Pământ este de o importanţă majoră.

Nu trebuie să ne mulţumim cu ceea ce ştim; este necesar să înţelegem exact toate fenomenele „meteorologiei cosmice", să le putem prognoza (chiar cu o mai mare precizie decât pe cele ale meteorologiei terestre!) pentru a minimaliza, pe cât posibil, factorii de risc. Astăzi, după jumatate de secol de cercetări spaţiale, o adevărată flotă cosmică străbate spaţiul Sistemului nostru Solar şi culege date precise, imposibil de obţinut în laboratoarele terestre. Să ne amintim de epoca marilor descoperiri geografice când numeroase expediţii pe mările şi oceanele Terrei, dar şi pe uscat, au făcut posibilă cunoaşterea planetei pe care trăim. În mod similar, străbatem astăzi imensitatea oceanului cosmic pentru a înţelege mediul în care planeta noastră „trăieşte" alături de alte planete ale Sistemului Solar. Misiuni spaţiale ale tuturor marilor agenţii: NASA, ESA, ISAS (Japonia) şi Agenţia Spaţială Rusă monitorizează Soarele şi Pământul pentru a înregistra fenomenele solare şi efectele lor terestre. SOHO, TRACE, Yohkoh, ACE, WIND şi Cluster II, sunt cele mai importante.

„Cercetătorii Colectivului Solar de la Institutul Astronomic al Academiei Române, alături de colegi **astronomi din Cluj şi Timişoara**, în colaborare cu **astronomi amatori de la Asociaţia URANIA şi Palatul Naţional al Copiilor (Bucureşti)**, au organizat prezentări pentru public sau pentru elevi şi studenti. Ni s-au alăturat în acest efort **cadre didactice de la Facultatea de Fizică a Universităţii Bucureşti, Academia Navală Constanţa, Colegiul Naţional „Sfântul Sava", Grupul Şcolar „Sfântul Pantelimon" din Bucureşti şi Grupul Şcolar „Avram Iancu" din Sibiu**. Am beneficiat de un bogat material documentar şi ilustrativ furnizat de NASA şi ESA" a precizat Georgeta Mariş, şef al Colectivului Solar – Institutul Astronomic al Academiei Române.

Popasuri în lumea controverselor

Un schelet de 8 mii de ani, la tribunal

Celebrul „Om de Kennewick" reprezintă una dintre cele mai mari descoperiri antropologice din SUA, din ultimul deceniu. Este vorba despre scheletul unui bărbat care a trăit acum mai bine de opt mii de ani pe valea Râului Columbia şi care este considerat strămoşul

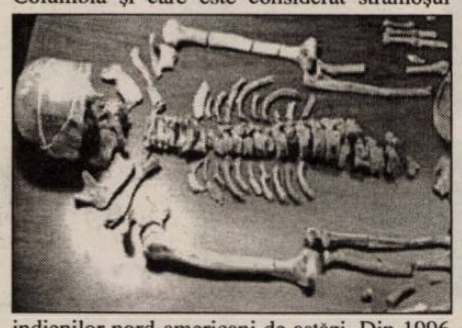

indienilor nord-americani de astăzi. Din 1996 şi până-n prezent nu s-a lămurit definitiv situaţia atât de preţioaselor rămăşiţe. Şi asta pentru că în conformitate cu legile spirituale ale indienilor, spiritul respectivului strămoş nu-şi va găsi liniştea până nu va fi înmormântat conform cutumelor indiene. La finele anului trecut, după şase ani de dezbateri, justiţia americană a acordat scheletul oamenilor de ştiinţă, dar o confederaţie de patru triburi indiene a făcut apel. Situaţia nu este nici acum rezolvată.

Medicina tradiţională asiatică, sub lupa ecologiştilor

Mai multe asociaţii ecologice internaţionale sunt în stare de alertă în legătură cu conţinutul a nu mai puţin de 430 de produse ale medicinei tradiţionale din diverse ţări ale Asiei. Există suspiciunea că acestea au printre ingrediente şi compuşi provenind de la specii de animale şi plante aflate sub strictă ocrotire. Sunt menţionate substanţe obţinute din coarne de rinocer, din oase şi organe de tigru şi leopard, din anumite varietăţi extrem de rare de orhidee etc. Problema cea mai grea a ecologiştilor este că vameşii nu pot efectua un control calificat asupra produselor suspecte; pe de altă parte, comerţul clandestin înfloreşte an de an... Certitudinea există doar în privinţa micşorării continue a numărului de exemplare aflate sub protecţia legilor ecologice şi, în multe cazuri, constatarea dispariţiei speciilor respective.

Acuzat pentru „poezie criminală"

În SUA, la San Francisco, se aşteaptă rezultatul audierilor în legătură cu acuzaţiile aduse unui elev de 15 ani, de la liceul Santa Teresa. George T. a scris o poezie în care se spune, printre altele: „Par un om fericit, dar în realitate sunt un demon... Aş putea fi următorul copil care vin cu arma la şcoală pentru a ucide elevi..." Autorul, demascat de colegii săi, a fost condamnat iniţial la 100 de zile de închisoare pentru minori, dar acum se desfăşoară proceduri juridice în favoarea sa. Avocatul lui George T. spune că *minorul a fost pedepsit pentru gândurile sale şi nu pentru faptele sale*". Pentru comentatori, este clar că procesul iniţial s-a desfăşurat sub impresia puternică provocată de cazul Columbine (1999), când un elev a ucis la şcoală 15 persoane. În acelaşi context, la finele anului trecut un elev a fost condamnat la închisoare juvenilă pentru că a desenat un poliţist împuşcat în cap...

Surpriză: încălzirea planetei ajută recoltele!

Experţi de la Universitatea Yale au prezentat un studiu conform căruia se estimează că mult hulita încălzire a planetei şi, implicit, uriaşele emisii de bioxid de carbon (în special) ar ajuta la creşterea recoltelor unor plante de cultură esenţiale, cum ar fi grâu, orez, fasole soia etc. Controversata ipoteză nu exclude însă scăderea valorii nutritive a viitoarelor recolte obţinute în condiţii climatice nefavorabile. Studiul este foarte serios, observaţiile fiind făcute asupra unui număr de 159 de plante de cultură şi are detalii foarte precise despre 79 dintre acestea, cele mai importante. În sere special amenajate au fost simulate, timp de 20 de ani, condiţiile climatice noi de pe planetă. Cei care contestă concluziile acestui studiu au dubii tocmai în privinţa fidelităţii acestor condiţii create artificial cu ceea ce se petrece în realitate, pe terenurile fermierilor din toată lumea. Cel mai bun lucru, afirmă specialiştii, ar fi dacă emisiile de bioxid de carbon şi ale altor noxe ar fi diminuate, pentru a se reveni la normalitatea agriculturii de altădată.

Grupaj de **PAUL IOAN**

Anatomia secundei

Meseria, brăţară de aur

Se ştie că scriitorii de Science Fiction dau în bobi ca să ghicească viitorul. Un mare romancier american, Clifford Simak, face aşa ceva într-o povestire numită „Ciclu complet", pe care eu am publicat-o în ultimul almanah „Contemporanul", în vremea, încă, de glorie a vechii reviste, atunci când la timonă stătea celebrul „Maître" Herivan. Ce prognoza SF-istul Simak în a sa poveste? Că, la un moment dat, prin cel de-al XXI-lea veac (deci acum!), structurile civilizaţiei noastre vor începe să se fărâmiţeze, statul-naţiune, universităţile, agricultura şi industriile, toate, se dizolvă iar oamenii... o iau la picior, omenirea redevenind nomadă. Dar nu pentru mult timp, căci gregarismul speciei îi va face pe urmaşi să se strângă în grupuri – dar altfel: apar „triburi" de lucrători sezonieri ai pământului, mutându-se dintr-un loc în altul, de pe un ogor, o livadă, o vie, o plantaţie – pe alta; apar echipe de muncitori industriali, care nu stau decât câte un ciclu de fabricaţie în cutare sau cutare uzină; apar grupuri de vindecători, un fel de microspitale ambulante, mişcându-se de la o aglomeraţie de oameni la alta; se constituie, la un moment dat, formaţii de reparatori de drumuri şi poduri – dar şi de rachetişti! Şi, firesc, trecându-se de un moment al evoluţiei lui Sapiens sapiens, apar comunicatorii prin telepatie, şi teleportatorii şi triburile de cosmonauţi – toţi, organizaţi într-un soi de cooperative, în jurul breslei spre care talentul îi trimite.

Am spus istorioara aceasta la un moment social important, lansarea „Cărţii albe a cooperativei meşteşugăreşti", în elegantul amfiteatru al Universităţii (!) pe care a construit-o bătrâna UCECOM, Uniunea Cooperativelor Meşteşugăreşti din România, şi mi-am exprimat atunci părerea că, prin această acţiune, teribil de importantă, care este crearea de noi locuri de muncă, cooperaţia încă îşi păstrează loc ferm în economia capitalistă a Veacului XXI.

De meşteşugari va fi nevoie întotdeauna – iar sistemul cooperatist asigură sprijinul de bază care înseamnă un sediu pentru micul atelier-prăvălie, o investiţie iniţială, căutarea de pieţe de desfacere şi „peticirea" afacerii, pentru o vreme, dacă produsul sau serviciul oferit nu-şi găsesc drumul către client.

...Şi am propus profesioniştilor, aflaţi la adunare, dezvoltarea unor servicii de educaţie-învăţare-cunoaştere, de pildă: cooperativa care să exploateze talentul soft-iştilor elevi, creatori de programe de computer pentru viitoarea info-şcoală care, vrem, nu vrem, se va instala şi la noi; şcoli mobile de predare a cunoştinţelor pentru PC-uri, în microbuze, care să se deplaseze dintr-un sat în altul, dintr-o tabără de vară în alta; grupuri „nomade" de „alfabetizatori" – căci, din păcate, fenomenul neştiinţei de carte îşi arată tot mai tare colţii în România şi va trebui să-l stopăm, dacă vrem să accedem, cândva, în Uniunea Europeană; şi, de ce nu, o şcoală specială, post-liceală sau post-universitară, în care foşti diplomaţi, vorbitori de limbă arabă, scoşi la pensie de Ministerul Afacerilor Externe, să predea ore de Limbă arabă, intensiv – creând translatorii, comercianţii, diplomaţii, eventual spionii şi contraspionii de care va fi nevoie, după războiul – stupid – de acum...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Anomaliile plantare reprezintă deformări ce pot fi şi congenitale. Cea mai des întâlnită şi cunoscută este piciorul plat care este procentual de două ori mai frecventă la băieţi decât la fetiţe. Anomalia poate fi uni sau bilaterală şi se evidenţiază prin poziţia uşor ridicată a tălpii afectate şi prin căderea marginii exterioare. Aşadar, ca simptome majore arcul plantar poate fi coborât sau aplatizat complet iar articulaţia metatarsiană să fie lăţită către exterior.

Defecţiunea dă dureri la mers, oboseală şi numai specialiştii în ortopedie pot preciza formele de reabilitare, de corectare.

ANOMALII PLANTARE

Tratamentul se impune imediat după naşterea unui copil cu platfus. În acest scop se aplică o feşă cu gips pe poziţia corectată.

Valgusul congenital presupune o poziţie flectată a plantei cu căderea calcaneului.

Acesta este defectul care se corectează prin gimnastică medicală precoce, executată insistent şi numai de către specialist.

Alteori însă, talpa piciorului poate avea forma uşoară ori mai accentuată de arc spre interior. Acestea sunt poziţii vicioase, existente chiar în viaţa intrauterină şi care pot fi reduse prin: masaj, exerciţii fizice, feşe gipsate.

Şi totuşi, platfusul este deficienţa plantară dobândită. Aceasta se datorează rezistenţei scăzute a ţesutului conjuctiv şi suprasolicitării plantare când arcul cedează. Consecinţa este apariţia în timp a platfusului. Bolta plantei dispare complet şi talpa este paralelă cu solul. Articulaţia, tendoanele, oasele sunt suprasolicitate. Durerile în stare de ortostatism sau de mers apar imediat şi sunt chinuitoare.

În acest domeniu s-au încercat o sumedenie de tratamente. Cea mai eficace formulă o reprezintă mersul desculţ, pe sol cu pietriş ori cu nisip, şi gimnastica cu rol de tonifiere a musculaturii şi a tendoanelor.

Pentru părinţi, un sfat: nu vă entuziasmaţi că cel mic stă în picioare nesprijinit şi că doreşte să meargă singur. Lăsaţi ca acest exerciţiu, al mersului, să vină de la sine, treptat şi neimpus.

Şi mai ales, căutaţi-i copilului o încălţăminte potrivită cu lungimea şi cu lăţimea tălpilor lui în creştere. Alegeţi-i ghetuţe cu şireturi şi schimbaţi-i-le des. Aşa se păstrează mobilitatea gleznei şi, curând, îl veţi vedea alergând.

Dr. VALERIU MANTA

La concurenţă cu... primăvara

Chiar dacă se lasă atât de mult aşteptată, primăvara este definită drept teritoriu al renaşterii naturii, al culorii, al prospeţimii. Parcă la concurenţă cu paleta coloristică a primăverii, creatorii de modă sugerează pentru ţinutele de zi costumul-pantalon în culori pastel, calde. Costumul în dungi rafinate, uni sau cu imprimeuri florale, purtat cu bluze din mătase, muselină sau dantelă dă o notă de mare rafinament şi feminitate.

La fel saharienele, peste pantaloni, fuste sau rochii, pot fi purtate în funcţie de ocazie, dimineaţa, dar şi seara. În plus, prezintă avantajul că ascund zonele mai rotunjoare...

Gastronomice

Iată ce ne propune cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, pentru meniul săptămânii:

SALATA TĂBĂCARILOR

500 g fasole albă, 300 g ceapă, 200 ml ulei, 2 g piper, 500 g parizer, 100 g măsline, 100 ml oţet de 9º, sare, 200 g roşii sau gogoşari muraţi.

Fasolea albă se curăţă, se spală în apă rece şi se ţine în apă circa 2 ore. Se scurge de apă, se pune la fiert, în apă rece, se schimbă de două ori apa. Fasolea fiartă, scursă într-o sită, se pune într-un castron şi se amestecă cu ceapa tăiată felii. Parizerul tăiat jullien se călеşte în ulei, se lasă să se răcească, se amestecă cu fasolea şi cu ceapa. Se adaugă sare, piper după gust, ulei şi oţetul diluat. Deasupra se pun măslinele. În funcţie de sezon, se decorează cu roşii sau cu gogoşari muraţi.

SALATĂ DE VARZĂ ROŞIE

600 g varză, 6 ouă, zeamă de lămâie, pătrunjel verde, sare, piper sau 8-10 linguri cu maioneză.

Varza (curăţată şi spălată) se taie fâşii subţiri sau în bucăţele mici, se toarnă uleiul, zeamă de lămâie după gust, se amestecă şi se aşază în farfurioare sub formă de movilite. Cartofii spălaţi bine se fierb în coajă (se pun la fiert în apă clocotită, cu sare), se curăţă cât sunt calzi, se lasă să se răcească, se taie în cubuleţe, se amestecă cu frunze de pătrunjel verde, zeama de lămâie şi piper pisat sau, în locul piperului, cu maioneză. Cartofii astfel pregătiţi se aşază frumos în jurul verzei, pe farfurioare. După ce ouăle au fiert, se taie astfel încât gălbenuşurile să se scoată întregi, nesfărâmate. Gălbenuşurile se aşază pe varză, în mijlocul fiecărei „movilite". Albuşurile se taie în fâşioare lungi şi se aşază peste varză ca nişte „petale" în jurul gălbenuşurilor de ou.

PASTĂ PICANTĂ DIN BRÂNZĂ DE OAIE SAU CAŞ

300 g brânză sau caş, 100 g unt, 5-10 g boia, 50 g ceapă rasă, chimen şi sare după gust, frunze de ceapă verde sau mărar.

Toate componentele, mai puţin boiaua, se amestecă bine. Se împarte compoziţia în trei părţi egale: o parte albă fără boia, o altă parte se amestecă cu boia, iar la cea de-a treia parte se adaugă câteva frunze verzi de ceapă sau mărar, tocate mărunt.

PASTĂ DE FICAT DE PASĂRE, LA CUPTOR

300 g ficat, 6 ouă, 100 g făină, 300 ml lapte, 150 g unt, sare şi piper după gust.

Ficatul (curăţat, spălat şi zvântat cu un şervet) se înăbuşă în 30 g unt bine încins. Se scurge de grăsime şi după ce s-a răcit, ficatul se trece prin maşina de tocat carne. Din 100 g unt, făină şi lapte se prepară un sos alb, care se amestecă cu pasta de ficat, gălbenuşurile de ou, sare şi piper după gust, iar în final cu albuşurile bătute spumă. Compoziţia se toarnă într-o tavă tapetată cu unt şi se lasă la cuptor (bine încins) 20 minute.

BUDINCĂ DE CARTOFI

1,5 kg cartofi, 6 bucăţi de ouă, 350 g caşcaval ras, 60 g unt, 5 bucăţi de albuşuri, sare şi piper după gust.

Cartofii se curăţă, se spală şi se fierb în apă sărată. Se scurge apa şi se zdrobesc bine. Ouăle întregi, împreună cu caşcavalul, sarea şi piperul, se bat şi se amestecă cu cartofii. Se unge cu unt o tavă, se pune compoziţia de cartofi şi se presară cu bucăţele de unt. Se dă la cuptorul în prealabil încălzit şi se coace 20 minute, la 200ºC. Albuşurile se bat spumă cu puţină sare şi se aşază deasupra cartofilor. Se mai dau puţin la cuptor până când capătă o culoare uşor brună. Se servesc imediat foarte fierbinţi.

Dosarele frumuseţii

Efecte imediate

Vă supără aspectul tern, ofilit al tenului dv.? Acordaţi-vă puţină atenţie şi veţi constata efectul imediat al tratamentului. Dar orice mască trebuie aplicată pe un ten curat. Demachiaţi-vă cu puţin lapte şi înlăturaţi celulele moarte de la suprafaţa pielii printr-un gomaj. Dacă aveţi ten gras, folosiţi un albuş de ou, amestecat cu o lingură de mălai. Pentru tenul uscat, în loc de mălai folosiţi tărâţe, iar în cazul tenului normal se folosesc germeni de grâu. După ce aţi masat uşor, spălaţi bine faţa cu o infuzie de plante. Pentru tenul congestionat faceţi o infuzie din frunze de pătrunjel, pentru tenul uscat, o infuzie de muşeţel, iar pentru cel gras, infuzie de cimbru. Aplicaţi apoi masca cea mai indicată tenului dv. şi efectul dorit nu va întârzia.

☐ Pentru un ***ten pătat şi pistruiat,*** amestecaţi două linguri de brânză de vaci cu două linguri de miere.

☐ ***Tenul ridat*** va reacţiona bine la: două linguri de brânză de vaci, un gălbenuş de ou, o lingură ulei de măsline sau de porumb.

☐ Pentru ***tenul seboreic*** folosiţi: o linguriţă caimac de lapte, o lingură de miere şi o lingură tărâţe de grâu.

☐ ***Tenul gras*** trebuie tratat cu „o nucă" de drojdie de bere amestecată cu o lingură de lapte şi câteva picături de zeamă de lămâie.

☐ Pentru ***tenul uscat,*** ideală este o mască dintr-un gălbenuş de ou, o lingură de miere şi o linguriţă de ulei de măsline.

☐ ***Tenul seboreic,*** cu tendinţă spre acnee, va fi tratat cu măşti de iaurt, pentru a mări aciditatea pielii şi a împiedica apariţia infecţiilor.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 15
Valabil până pe data de: 17 APRILIE 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 0722.824.212.

REDUCERE 10%

Adevărat sau Fals

„Dispută" confirmată

Sunt deseori situaţiile când unor bărbaţi li se reproşează faptul că acordă mai multă atenţie maşinii decât fiinţei iubite. Şi dacă până acum femeile nu invocau în demonstraţia lor decât elemente intuitive, iată că un grup de cercetători americani oferă argumente ştiinţifice, confirmând că adevărul este de partea lor. S-a evidenţiat astfel faptul că bărbaţii pasionaţi de automobile vizualizează maşina preferată cu aceeaşi zonă din creier care este folosită pentru a admira chipul persoanei iubite. Două grupe de studiu au vizualizat secvenţe cu maşini şi cu figuri umane. În faza următoare subiecţii trebuiau să privească aceleaşi imagini, acoperite pe jumătate. Iubitorii de autoturisme, confruntaţi cu imaginea unei jumătăţi de maşină şi cu alta a unei jumătăţi a unei figuri umane, nu reuşeau să le analizeze simultan pe amândouă. În schimb persoanele neinteresate în mod special de automobile s-au descurcat excelent la testul respectiv.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Remedii naturale

REGIM DE DEZINTOXICARE

Una dintre metodele de dezintoxicare pe care adepţii tratamentelor naturiste o recomandă este „regimul naturist standard". De fapt, este vorba de o dietă care poate fi urmată atât în scop profilactic, cât şi curativ. Poate fi urmat în primul rând de oamenii sănătoşi, dar şi de cei cu afecţiuni minore, contraindicat fiind doar în cazurile bolnavilor cu carenţe nutritive sau celor care nu-l tolerează.

Pentru a începe un „regim naturist standard" este nevoie de o perioadă pregătitoare de 7 zile în care se exclud din alimentaţie: oăle, carnea, laptele, brânzeturile, peştele. Nu sunt admise nici preparatele din aceste produse şi nici alimente conservate sau cu adaosuri sintetice. Nu se bea cafea şi alcool, nu se fumează, nu se mănâncă dulciuri pe bază de zahăr. În schimb, sunt recomandate legumele rădăcinoase, grâul fiert, nucile şi alunele.

Urmează o perioadă de două zile de repaus alimentar, însoţit de purificare digestivă. E de preferat ca un weekend să fie destinat acestui lucru:

■ În prima zi se beau ceaiuri purgative sau se va lua o lingură rasă de sare amară, dizolvată într-un pahar cu apă călduţă, la care se adaugă sucul de la o jumătate de lămâie. Se beau 3 pahare la intervale de 5 minute: între acestea se beau 2-3 pahare de ceai rece de plante.

■ În seara zilei următoare, precum şi în dimineaţa celei de-a treia zi, se face clismă cu 500 ml ceai de muşeţel sau de coada şoricelului. Persoanele care nu suportă purgaţia sau clismele pot consuma 1,5 l lapte sau iaurt.

În cele două zile de repaus alimentar, când apare senzaţia de foame se bea înghiţitură cu înghiţitură ceai călduţ de salvie.

Cu lacrimi în ochi despre

CONJUNCTIVITA ALERGICĂ

Conjunctivita, în general, este o inflamaţie a ţesutului conjunctiv – membrana care căptuşeşte ochiul şi faţa internă a pleoapelor. Se manifestă prin înroşirea ochiului, lăcrimare, umflarea pleoapei superioare şi coborârea spre cea inferioară, edem în jurul ochiului, sensibilitate la lumină, mâncărime, senzaţia de „nisip în ochi", secreţie oculară care formează crustă în timpul nopţii.

În ceea ce priveşte conjunctivita alergică, aceasta constă în sensibilitatea mucoasei conjunctive faţă de anumite particule din mediul înconjurător: praf, polen, fân, păr de animale, puf, acarieni, substanţe chimice care intră în compoziţia produselor cosmetice şi ale parfumurilor etc. Declanşarea conjunctivitei alergice se produce în urma contactului direct al mucoasei ochiului cu alergeni iar puseele acute au caracter sezonier, primăvara fiind anotimpul cel mai favorabil pentru această afecţiune.

Conjunctivita alergică afectează de obicei ambii ochi şi, adeseori, se poate însoţi de strănuturi repetate şi secreţie apoasă din nas.

Care este mecanismul?

Conjunctivita alergică se declanşează din cauza unei hipersensibilităţi a organismului faţă de corpuri străine, fie ele şi microscopice ca dimensiune. Cu alte cuvinte este sensibil la anticorpi şi, în consecinţă, reacţionează prompt, simptomele specifice bolii fiind semnalul său de alarmă. Imediat ce intră în contact cu alergenii, simţindu-se agresat, organismul declanşează sistemul propriu de apărare şi produce anticorpi (imunoglobuline) care se fixează pe mastociste (o varietate a globulelor albe), situate la nivelul pielii şi al mucoaselor.

Cum se pune diagnosticul?

Conjunctivita poate fi de natură alergică, dar şi bacteriană sau virală, ultimele două tipuri fiind deosebit de contagioase. Cum simptomele sunt foarte asemănătoare în toate cele trei tipuri, ideal este ca imediat ce apar primele simptome de boală să se solicite un consult oftalmologic. În urma unui consult clinic, medicul recomandă de obicei şi un examen de laborator care constă în prelevarea câtorva picături de secreţii din ochi pentru culturi. Analiza acestora pune în evidenţă exact forma de infecţie: alergică, bacteriană sau virală. Tratamentul se aplică în funcţie de diagnostic.

În ce constă tratamentul?

Dacă infecţia este bacteriană, se recomandă picături pe bază de colir, unguente cu antibiotic sau chiar administrarea orală de antibiotice. Conjunctivita virală se tratează cu picături pentru stimularea secreţiei lacrimale şi colir; aproape că trece de la sine. Conjunctivita alergică impune pe de-o parte înlăturarea simptomelor oculare iar pe de alta tratarea alergiei.

Colirele utilizate sunt şi ele diferenţiate în funcţie de gravitatea puseului de conjunctivită. În formele care depăşesc faza moderată a bolii se pot asocia medicamente antihistaminice, vasoconstrictoare (care reduc calibrul vaselor foarte fine din ochi, dilatate din cauza bolii). Antiinflamatoarele – similare globulelor albe responsabile cu eliberarea histaminei care se află la originea reacţiilor alergice) sunt uneori combinate de medic după o tehnică specifică de tratament. În cazurile foarte rezistente de conjunctivită se folosesc, în doze bine stabilite şi pe o durată scurtă de timp, corticoizi (cortizon) asociaţi cu colir.

Mai există o formă de conjunctivită – cea produsă de virusul herpetic. Tratamentul ţintit este deosebit de important (de obicei se folosesc produse de tip Zovirax – unguent sau capsule de uz oral); conjunctivita herpetică se poate agrava, mergând până la ulceraţii pe cornee şi chiar la perforarea acesteia.

Igiena, mama înţelepciunii

Dincolo de indicaţiile terapeutice stabilite de medicul oftalmolog, măsurile de igienă şi de protecţie sunt obligatorii pentru vindecarea cât mai grabnică a bolii. Ce trebuie făcut?

- Dacă e vorba de o formă contagioasă (bacteriană, virală, herpetică) nu atingeţi ochii cu mâinile.
- Ştergeţi secreţiile care curg din ochi cu pansament steril, de fiecare dată folosind unul nou.
- Spălaţi-vă frecvent pe mâini.

- Nu folosiţi un prosop unic pentru toţi membrii familiei.
- Schimbaţi zilnic prosoapele şi faţa de pernă.
- Purtaţi hainele numai o dată înainte de a le spăla.
- Nu folosiţi batiste, ochelari de vedere sau de soare, alte obiecte personale, farduri etc. aparţinând altei persoane.
- Renunţaţi o perioadă la machiaj.
- Aplicaţi comprese cu apă pe ochi. Înmuiaţi pansament steril în apă (călduţă sau rece) stoarceţi-l şi aplicaţi-l cu blândeţe de 2-4 ori pe zi, câte 10 minute. Aveţi grijă să nu rămână pe pleoape scame.

ATENŢIE la lentilele de contact!

Suficient de multe - pentru a se transforma într-un semnal de alarmă - sunt cazurile de conjunctivită care se complică prin apariţia keratitei, ca urmare a folosirii lentilelor de contact, fie de vedere, fie cosmetice. Această formă de conjunctivită se manifestă prin fotofobie intensă, dureri intraoculare suportabile sau violente, roşeaţă, senzaţia de uscăciune a ochiului, scădere semnificativă a acuităţii vizuale. Deosebit de contagioasă, kerato-conjunctivita este de obicei bilaterală şi poate antrena după sine şi faringita şi inflamarea ganglionilor. După aparenta vindecare, diminuarea acuităţii vizuale poate dura între şase luni şi un an. Din fericire, vederea este reversibilă. Maladia se tratează cu lacrimi artificiale, colir combinat cu corticoizi etc., dar automedicaţia fără discernământ poate duce la complicaţii dezastruoase, cum ar fi agravarea ulceraţiilor corneene sau chiar perforarea ochiului. Numai medical oftalmolog este în măsură să decidă tipul de tratament potrivit stadiului şi particularităţilor bolii.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Monica Dumitraşcu din Curtea de Argeş. Aşa cum aţi constatat şi dv., unghia încarnată, care vi s-a infectat după pedichiură, nu mai poate fi tratată cu spirt, ceai de muşeţel sau unguente cu tetraciclină. Mai mult

Unghie încarnată

ca sigur că în momentul de faţă se impune un tratament chirurgical, de scoatere a unghiei încarnate. Operaţia nu este foarte dificilă, se face sub anestezie locală, într-un cabinet de chirurgie din Policlinică sau la spital. E bine să nu amânaţi pentru că infecţia ar putea să provoace complicaţii.

SECRETELE VITAMINELOR B1 şi B2

Complexul vitaminic B cuprinde 12 vitamine – B1, B2... B12.

◆ **Vitamina B1** este necesară pentru buna funcţionare a sistemului nervos, a aparatului cardiovascular, a glandelor endocrine; apără organismul de boli infecţioase; combate insomnia şi stările de nervozitate: stimulează pofta de mâncare; intervine în sinteza grăsimilor.

Carenţa vitaminei B1 (Tiamina) duce la tulburări ale metabolismului glucidic, nevroze, oboseală, tulburări ale memoriei, migrene, ameţeli, ulcer, sensibilitate faţă de infecţii.

Se găseşte în drojdie de bere uscată, leguminoase, cereale (germeni de secară, de grâu), lapte praf, pâine de secară, mazăre, spanac, fasole verde, ceapă verde, ardei gras, varză albă şi roşie, cartofi, păstârnac, conopidă, lobodă, cireşe, piersici, prune uscate, portocale, agrişe, cătină albă, carne de vită, lapte de capră, gălbenuş de ou.

◆ **Vitamina B2** este vitamina de creştere, menţine integritatea epiteliilor, participă la formarea hemoglobinei şi la diminuarea proceselor oxidative din organism.

Carenţa vitaminei B2 se manifestă prin stomatită, glosită, vascularizarea corneei, crăpături ale buzelor sau la baza nărilor, tulburări de vedere, crampe musculare, apatie, astenie, dificultăţi de urinare, arsuri la nivelul călcâielor, emotivitate, anemie (care se poate vindeca numai cu o combinaţie de fier şi vitamina B2).

Se găseşte în nuci, alune, pere, mere, piersici, castane, mazăre verde, spanac, fasole verde, lobodă, salată verde, cartofi, andive, conopidă, sfeclă roşie, varză albă şi roşie, morcovi, vinete, prune uscate, caise, pere, piersici,

cireşe, coacăze, germeni de secară, lapte praf, drojdie, lapte proaspăt, ficat de vacă, cătină.

În carenţa de vitamina B2 se poate recurge la o cură de „lapte fortifiant: 1 litru de lapte proaspăt, 4 linguri de drojdie de bere, 1 lingură de miere, 1 ceaşcă de lapte praf. Se amestecă bine şi se păstrează la rece. Se beau 2 pahare pe zi, unul între mese, celălalt seara la culcare. Se agită bine înainte de folosire.

Simplu şi complicat!

Sexualitatea

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE (Spitalul CFR – Iaşi)

– Corespondenta noastră Ştefania M. (28 ani, Jud. Prahova) ne scrie: *„Sunt foarte îngrijorată din cauza ciclului meu menstrual. Alternează un ciclu foarte abundent cu altul aproape simbolic (doar câteva picături), la distanţe de timp foarte dezordonate. În rest, am dureri de sâni şi uneori sufăr de migrenă. Am ezitat să mă adresez medicului ginecolog de teama unui tratament pe bază de hormoni. Ce ar trebui să fac pentru a-mi ameliora situaţia?"*

– Teama dv. de un tratament hormonal nu este justificată. Consultul la un medic ginecolog va stabili cauza acestei anomalii menstruale care, cel mai probabil, e de natură hormonală. Numai specialistul va stabili dacă este necesar un tratament hormonal şi care este acesta, adaptând cantitatea şi ritmul administrării hormonale la cazul dumneavoastră particular.

* * *

–A doua scrisoare ne parvine din Bucureşti. Corespondentul nostru care semnează doar „Ştefan" ne mărturiseşte că ***„deşi eram foarte îngrijorat că în ciuda măsurilor de protecţie m-aş putea îmbolnăvi de SIDA"***, s-a mai liniştit aflând că s-a semnalat apariţia unor vaccinuri. Ne întreabă câtă încredere, totuşi, se poate avea în acestea.

– Răspunsul nu este unul simplu: exemplul îl avem tot din presă unde aţi găsit şi informaţia cu pricina. Ultima „noutate" în domeniu se numeşte Trizivir şi, conform informaţiilor disponibile, combină trei tipuri de medicamente tipice pentru infecţia cu HIV. Dovedindu-se însă mai puţin eficient decât unele medicamente precedente, administrarea sa a fost oprită, şi aceasta în ciuda a aproape jumătate de miliard de dolari investiţi până în prezent. Căutarea unui medicament, a unui tratament anti-SIDA este fără îndoială una din priorităţile absolute ale medicinii şi cercetării actuale. În aşteptarea sa însă, cele mai eficiente măsuri pe care suntem obligaţi să le luăm includ o protecţie cât mai avansată şi o igienă desăvârşită, o atentă selecţie a partenerilor şi, cât se poate, constanţa cuplurilor.

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Nr. 15 (2370)

Răspuns pentru cititorul nostru FLORIAN DUMITRU din Braşov

RĂZBOAIE ŞI RECORDURI

Stimate domnule Florian Dumitru, în primul rând trebuie să vă mulţumim pentru aprecierile referitoare la revista noastră. În ceea ce priveşte „clasamentul" duratelor şi alte aspecte ale războaielor, vă facem următoarele precizări:

Cel mai scurt război desfăşurat vreodată a durat mai puţin decât tradiţionala preparare a sarmalelor. La 27 august 1896, la ora 9 şi 2 minute, Regatul Unit al Marii Britanii a declarat război Zanzibarului, dând ultimatum sultanului Said Khalid şi începând bombardamentul asupra palatului acestuia. La ora 9 şi 40 de minute, sultanul s-a predat amiralului englez Harry H. Rawson, deci războiul a durat numai 38 de minute.

Amiralul englez Harry H. Rawson

Cel mai lung război a fost numit „de o sută de ani", dar care în realitate a durat 115 ani, între 1338 şi 1453 (unii autori numără 116 ani). Scopul bătăliilor – desfăşurate cu intermitenţe – a fost ocuparea tronului Franţei de către Coroana engleză; începutul l-a făcut Edward III al Angliei, iar urmaşii săi la tron au continuat ostilităţile. Pe perioada acestui război maraton s-a remarcat şi eroina legendară a Franţei, Jeanne d'Arc. În 1436 Parisul a fost eliberat, iar în 1453 englezii au fost complet înlăturaţi de pe teritoriul francez.

Cea mai mare bombă clasică realizată vreodată nu este „Mama tuturor bombelor", recent fabricată de SUA şi care are mai puţin de zece tone. La 14.03. 1945, aviaţia engleză a lansat asupra viaductului german de la Bielefeld o bombă de zece tone, lungă de 7,74 metri. Acest monstru a fost poreclit Grand Slam (Marea Distrugătoare).

Cel mai mare tun construit vreodată, „ţarul Puşka", are calibrul de 0,89 metri şi 5,34 metri

Cel mai mare tun (după calibru) construit vreodată s-a numit „ţarul Puşka" şi a venit pe lume în Rusia secolului XVI. Calibrul său este de 0,89 metri, iar lungimea este 5,34 metri. În timpul asediului de la Sevastopol (1942), armata germană l-a folosit pe „Marele Gustav", un tun de 0,80 metri calibru, având o lungime de 28,87 metri!

CEL MAI INVENTIV OM AL MILENIULUI II

VAUCANSON, „rivalul lui Prometeu"

Superlativul cu care este aureolat inventatorul francez Jacques de Vaucanson – de către istoricii ingineriei mondiale – este pe deplin îndreptăţit. Omul de geniu care şi-a uimit contemporanii cu „jucăriile" sale este de fapt marele precursor al roboţilor, el „însufleţind" obiectele cu aproximativ 250 de ani înainte de marea invenţie a secolului XX.

Născut la Grenoble în 1709, Vaucanson – fiul unui fabricant de mănuşi – a avut în tinereţe un destin întortocheat. El se călugăreşte şi nu ar fi părăsit viaţa monahală dacă însuşi stareţul mănăstirii nu i-ar fi spus, după doi ani, că ar fi păcat să nu-şi exploateze talentul de „fabricant de maşinării". Revenit în viaţa civilă, el studiază cu asiduitate de autodidact mecanica, anatomia şi filosofia. Devine un pasionat al aducerii la viaţă al obiectelor construite de el, după principiul filosofic însuşit din scrierile adepţilor lui Descartes, şi anume cel al „anatomiei mişcătoare". Şi astfel, în anul 1738 finalizează primul său „robot", „Cântăreţul la flaut"; acesta avea înălţimea de 1,5 metri şi putea emite 12 melodii. În anul următor creează „Cântăreţul la tamburină" (care putea să bată ritmul din picioare) şi capodopera cu care a uimit întreaga Europă, „Raţa care are digestie" (titlul original).

Incredibila realizare a lui Vaucanson a fost luată la început în derâdere. Dar când inventatorul a prezentat-o la Academia de ştiinţe din Paris, martorii au aplaudat-o minute în şir. „Raţa" putea să dea din aripi (alcătuite din 400 de piese), să ciugulească grăunţe, să le „digere" (le toca într-un sistem pe bază de roţi dinţate) şi să elimine ceea ce a digerat (simularea excreţiei)! Intestinele păsării au fost făcute de inventator din cauciuc natural. Vaucanson era la curent cu descoperirea arborelui de cauciuc, în Brazilia, de către compatriotul său Charles Marie de Condamine. Vaucanson a construit şi un dispozitiv de prelucrare al latexului, pentru mărunţaiele „Raţei".

Ansamblul celor trei celebre invenţii (gravură de epocă); „Raţa" este încadrată de „Cântăreţul la flaut" şi de „Cântăreţul la tamburină"

Nici un comentariu nu a fost mai elogios decât cel făcut de însuşi Voltaire: „Acest om este rivalul lui Prometeu... El a furat focul divin şi a dat viaţă celor neînsufleţite"... Se spune că Vaucanson a devenit un om bogat numai prin prezentarea acestei „Raţe" miraculoase prin diverse expoziţii din Europa. Din nefericire, această minunăţie a fost furată, iar ceilalţi doi „roboţi" au fost distruşi în timpul Revoluţiei franceze. Replici ale maşinăriilor lui Vaocanson se găsesc acum şi la micul Muzeul al „Viselor Mecanice" din Grenoble.

Din 1741, celebrul făurar trece la probleme mai „serioase". Este numit inspector şef al manufacturilor de mătase, unde geniul său este la fel de activ. Nu numai că organizează etapele activităţilor de profil, dar şi inventează noi dispozitive pentru mărirea eficienţei obţinerii mătăsii. În această privinţă, Vaucanson a avut de furcă cu muncitorii, care-şi vedeau periclitate locurile de muncă. Inventatorul a contribuit din plin la dezvoltarea industriei mătăsii în Franţa, care se afla într-o acerbă concurenţă cu Anglia în această privinţă... La numai 35 de ani, primul creator de roboţi mecanici este primit în Academia de ştiinţe franceză. În 1782 avea să se stingă din viaţă la Paris, lăsând în urma sa o colecţie încântătoare de alte mecanisme, cum ar fi cutii muzicale, păsări care ciripesc şi multe alte jucării de geniu pentru acea epocă.

O MAIMUŢĂ CÂT UN PIX

Cea mai nouă specie de maimuţă pitică – descoperită de zoologi olandezi – este sagui, care cântăreşte 159 de grame şi are o lungime maximă de 10 centimetri. Această bijuterie a faunei a fost găsită într-o barcă abandonată, pe teritoriul Braziliei. Liliputana primată era extenuată şi se odihnea acolo după ce, probabil, fusese urmărită îndelung de un prădător. Sagui deţine recordul privind greutatea cea mai mică; cea mai scurtă maimuţă – 9 centimetri – este marmoseta-pigmeu, care este însă mai robustă, ea atingând 187 de grame.

Cea mai plăpândă maimuţă din lume, sagui, care cântăreşte 159 de grame, are o lungime de 10 centimetri şi trăieşte în Amazonia; se estimează că poate atinge vârsta de 20 de ani

Frank Frazetta

artistul care l-a sfidat pe Walt Disney

„Pentru el, lumea reală nu există, căci şi-a găsit refugiul în lumea creată de talentul său inconfundabil" – aceasta este una dintre etichetele pe care criticii i-au pus-o pictorului şi graficianului de excepţie care este Frank Frazetta. Născut la New York în 1928, „omul care trăieşte doar printre vise" şi-a năucit pur şi simplu părinţii încă de pe la şase ani,

Regina Egiptului (1963)

atunci când, în loc să înveţe să scrie, a început să deseneze scene din poveştile pe care le auzise. Considerat de critică unul dintre cei mai precoce pictori ai secolului XX, Frank Frazetta este admis – atenţie! – la opt ani în Academia de Arte Frumoase din Brooklyn, fiind remarcat şi promovat de însuşi preşedintele acesteia, Michael Falanga. Ce fel de carieră putea să urmeze acest om? Una triumfală, desigur. Şi totuşi...

La vârsta de numai 16 ani, pe când numele lui Walt Disney devenise deja celebru în toată lumea, Frank Frazetta comite un gest de frondă la adresa gigantului filmului de animaţie. Poate că prea încrezător în sine şi cu rebeliunea conferită de adolescenţă, Frank refuză oferta lui Disney, care era încântat de grafica şi picturile sale (ulei, dar şi acuarelă). A fost, probabil, decizia care i-a modificat întreaga viaţă. Căci genialul artist şi-a „pierdut" numeroşi ani creând pentru reviste dintre cele mai diverse şi ajungând faimos doar în acest mod. Lumea fantastică zămislită de el a atras numeroase edituri, Frazetta devenind şi unul dintre primii zece ilustratori de carte din SUA.

Din fericire pentru cariera acestui „pelerin prin tărâmuri inventate de o imaginaţie debordantă", artistul se opreşte, la 37 de ani, din risipirea talentului său uriaş prin diverse publicaţii şi începe o carieră propriu-zisă de pictor. În 1965 şi 1973 el creează cele mai frumoase opere ale sale: picturi în ulei, schiţe în cărbune colorat şi în peniţă. Critica de specialitate îşi dă seama că Frazetta „şi-a adunat gândurile şi că a ajuns la maturitatea artistică prevestită de tot ce făcuse până atunci. Ciclurile sale dedicate „Stăpânului lumii", „Zeiţelor" şi „Epocii preistorice" au fost adunate în zeci de albume de mare succes. I s-au dedicat numeroase studii elogioase şi a fost declarat, la vârsta de 44 de ani, „unul dintre cei mai talentaţi pictori ai fantasticului". Din nefericire, în ultimele decenii maestrul a suferit foarte mult din cauza glandei tiroide şi activitatea sa nu a mai avut acelaşi randament. Dar el este mulţumit că publicul îi recunoaşte imediat „liniile", aşa cum se întâmplă cu marile nume ale artei plastice.

***Stăpânul Lumii* (1955), capodoperă premiată în cadrul mai multor expoziţii internaţionale**

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

VERSAILLES

palatul înconjurat de fântâni

Numele palatului Versailles a străbătut lumea căpătând reputaţia celei mai vaste şi strălucitoare reşedinţe construite vreodată de un suveran. Este un nume legat de istoria Franţei, dar şi de cea a întregii planete prin numeroasele tratate semnate aici.

Vestita „Sală a oglinzilor", comorile de artă din galerii şi apartamente, totul pare să păleasca însă în faţa grădinilor presărate de statui, bazine şi fântâni. Gazonul perfect aliniat alternează cu straturile de flori multicolore iar arborii seculari învăluie aleile în umbră. Toate acestea au reprezentat o muncă enormă sub conducerea unor arhitecţi iluştrii ca Levau, Hardouin-Mansart, pictorul Lebrun şi peisagistul Le Nôtre.

Primele opere de artă instalate aici au fost executate din plumb aşa cum sunt statuile din bazinele anotimpurilor. Apoi materialul dominant a devenit marmura. În 1647, din iniţiativa lui Colbert s-au comandat 24 de statui din acest minunat material, atât de îndrăgit de marii maeştri ai Renaşterii. Lucrările au fost executate după desenele lui Lebrun de un grup de elevi ai Academiei de Artă. Statuile, şi în general decorurile din bronz, au apărut la scurtă vreme după aceea în jurul lui 1683. Din această perioadă datează statuile fluviilor, realizate de Keller între 1683 – 1690, după marii sculptori ai timpului: Coysevox, Tuby, Le Hongre, Regnaudin şi simbolizând marile ape care curg pe pământul Franţei.

Tot atunci a fost desăvârşit în forma actuală Bazinul Latoniei, reprezentând-o pe frumoasa titanidă iubită de Zeus, mama lui Apollo şi a Artemisei. Bazinul exista deja în vremea lui Ludovic al XIII-lea dar grupurile statuare din jur au fost adăugate mai târziu şi abia în 1689, Mansart i-a dat forma actuală cu trei bazine suprapuse. În partea de nord, se află Bazinul Dragonilor, decorat cu balauri, delfini, amoraşi şi lebede. Din gura dragonului se înalţă un jet de apă înalt de 27 de metri. Fântâna lui Neptun, aflată în imediata apropiere, a fost sculptată între 1678 - 1682 şi modificată în 1738. De jur-împrejurul bazinului există 22 de vase de plumb din care ţâşneşte apa, iar în mijloc se înalţă un grup statuar reprezentându-i pe Neptun şi pe Amfitrita înconjuraţi de alte zeităţi marine, grup realizat de Lambert Sigisbert Adam.

Colonade, stânci, statui alegorice, toate conduc spre unul dintre cele mai vestite bazine ale parcului, şi anume cel al lui Apollo. Este poate cea mai frumoasă dintre fântâni şi se află la capătul aleii regale. Grupul statuar îl înfăţişează pe zeul Soarelui şi al artelor ieşind din apă în carul său tras de patru cai şi înconjurat de delfini şi tritoni. Executat de Tuby, după desenele aceluiaşi Lebrun, a fost inspirat de unele desene ale lui Albane. Un efect extraordinar se obţine din jocurile apei, privitorul având senzaţia că vede caii alergând.

Există şi alte locuri minunate în acest parc mirific, cum ar fi: Insula Copiilor în care, în mijlocul apei, pe câteva stânci apare un grup de copii jucându-se, grupul fiind realizat de Hardy în 1710. Trebuie amintită de asemenea Fântâna lui Enkelados, operă din 1676 a lui Marsy. Este înfăţişat gigantul care dorise detronarea lui Zeus făcând eforturi disperate să se smulgă dintre pietre. Chipul său este de un patetism zguduitor, aşa cum sunt multe alte chipuri din acest parc minunat încărcat de vrajă şi simboluri.

IRINA STOICA

◆ *...Typhon era un monstru cu 100 de capete din mitologia greacă? A fost înfrânt de Zeus care a aruncat asupra lui muntele Etna.*

◆ *...marsuinul este o specie de cetaceu, asemănător cu delfinul? Trăieşte în Oceanul Atlantic, Marea Neagră şi Marea de Azov.*

Ştiaţi că...

◆ *...vipla este un oţel inoxidabil şi rezistent la diferiţi acizi? Era folosit mai ales în stomatologie preferându-se însă, în zilele noastre, alte materiale cu calităţi superioare.*

◆ *...totalitatea procedeelor care permit o mai bună memorizare poartă numele de mnemotehnică? Aceasta ete folosită pentru memorarea unor noţiuni care au legătură între ele, sau au o legătură complexă, greu de reţinut.*

◆ *...porumbarul este un arbust din familia rozaceelor cu flori albe şi fructe de culoare neagră-vânătă? Fructele se numesc porumbe şi au un gust astringent.*

◆ *...neoprenul este un cauciuc sintetic? Este obţinut prin polimerizarea cloroprenului.* (I.S.)

Viitorul aparţine spaţiului

AMAZONAS

misiune pentru... 15 ani!

Lansarea şi exploatarea sateliţilor de telecomunicaţii reprezintă nu numai unul din domeniile cele mai utile ale astronauticii aplicate, dar în acelaşi timp şi zona în care acest complex de ştiinţe şi tehnologii rambursează cel mai mult umanităţii care, datorită acestor „mesageri ai informaţiei", se cunoaşte mai bine pe ea însăşi...

Recent, organizaţia HISPASAT a selectat firma aerospaţială ASTRIUM pentru conceperea, construirea şi validarea satelitului AMAZONAS ale cărui 51 de transpondere ultrafiabile vor asigura, timp de 15 ani (!), legături de telecomunicaţii pentru Brazilia şi celelalte ţări din America de Sud, pentru America de Nord inclusiv Canada şi pentru o parte din ţările vest-europene.

AMAZONAS este cel mai puternic din cei cinci sateliţi pe care HISPASAT i-a construit şi pe care îl va lansa în 2003; el reprezintă o investiţie de 300 milioane de euro, inclusiv lansarea şi costurile cerute de implicarea facilităţilor de la sol. În greutate de 4,5 tone şi având panouri solare cu o anvergură totală de 35 m, AMAZONAS va dispune la sfârşitul perioadei de funcţionare, încă de o putere instalată de 9,5 KW (!), datorită în principal bateriilor cu ioni de litiu. Instalaţia auxiliară de propulsie, destinată asigurării stabililizării şi orientării pe orbită, este formată din mini-propulsoare de tip rachete chimice vernier. Echipamentele tehnice şi platforma spaţială de tip EUROSTAR sunt concepute, construite şi validate de specialiştii europeni ai firmei ASTRIUM (aprox. 8.000 de angajaţi), împreună cu cei ai firmei spaniole CASA, membră a consorţiului EADS (European Aeronautics Defence and Space Company), al cărui capital a fost în anul 2001 de peste 30 de miliarde de euro şi cu alte firme aerospaţiale spaniole. (În imagine, o vedere parţială a satelitului AMAZONAS).

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

STĂPÂNUL INELELOR.

Bacteria *Deinococcus radiodurans* suportă 2 milioane de razi, adică de câteva mii de ori doza letală pentru om! Cercetătorii israelieni au descoperit un adevărat tezaur de ingeniozitate. ADN-ul bacteriei este organizat sub forma unui inel compact, astfel că activitatea sistemului de reparare a celulei este mult uşurată. Apoi, bacteria se divizează în patru părţi, fiecare dotată cu inelul său de ADN; când reparaţia se încheie într-un compartiment, acesta migrează la altul, învecinat. În fine, pe lângă cele patru versiuni ale ADN-ului său, alte două sau trei sunt închise ermetic, împreună, într-un alt inel, inviolabil. *(A.N.P.)*

CEI TREI MOISE

O mare parte din specialiştii în studii biblice consideră că Moise este doar un personaj legendar. Câţiva specialişti încearcă să demonstreze că figura lui Moise ar fi fost inspirată de trei personaje istorice.

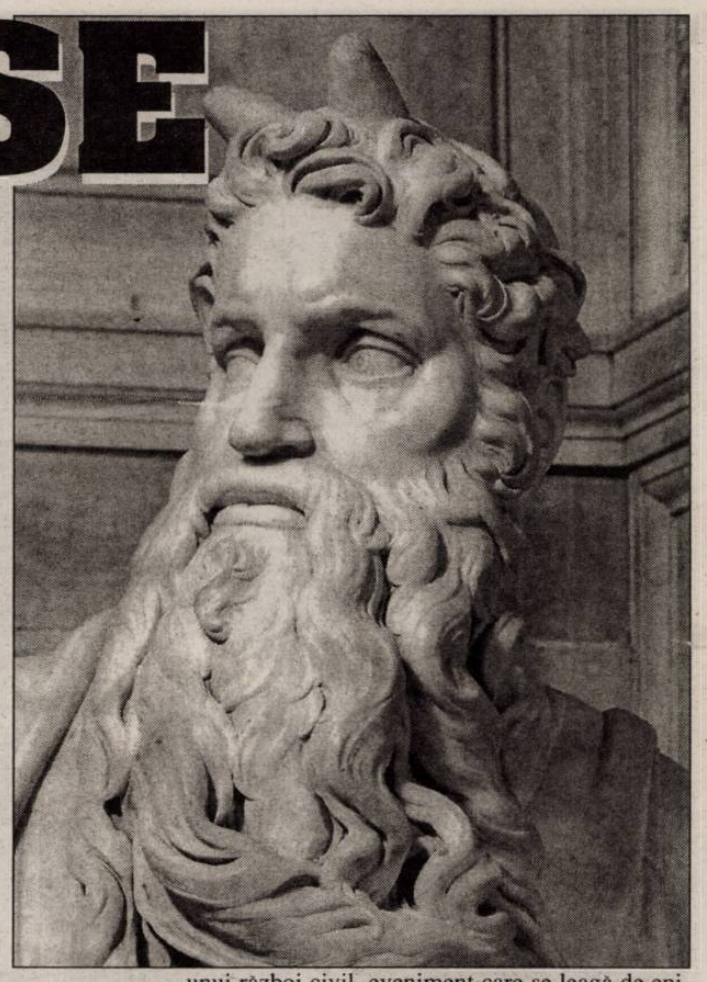

Moise nu a lăsat urme arheologice aşa cum nu a lăsat nici Iisus sau Mohamed. Şi totuşi, Moise este cel mai important personaj al Vechiului Testament, tradiţia atribuindu-i redactarea a patru din cele cinci cărţi ale Bibliei (toate în afara Genezei). În imaginaţia contemporană, chipul lui Moise se identifică cu cel al statuii lui Michelangelo căruia marele sculptor i-a adăugat... două coarne pe frunte. O „inovaţie" paradoxală, explicabilă prin faptul că Michelangelo s-a folosit, în realizarea acestei capodopere sculpturale, de o traducere greşită a unui text din limba ebraică. Marele filozof olandez Spinoza a fost primul care a remarcat faptul că Moise nu putea scrie o carte în care era descrisă propria sa moarte, ipoteza realităţii acestui personaj estompându-se treptat pe măsură ce majoritatea experţilor biblici au renunţat să-i dovedească existenţa, Moise devenind în cele din urmă un personaj legendar. Şi asta datorită incoerenţelor cronologice, contradicţiilor interne ale Cărţilor Sfinte, impreciziilor legate de locuri şi personaje şi a absenţei unor dovezi arheologice a existenţei sale. Reputatul specialist în literatura biblică, Yair Zakovitch de la Universitatea ebraică din Ierusalim, consideră că nici măcar plecarea evreilor din Egipt sub conducerea lui Moise nu trebuie privită din punct de vedere istoric ci doar ca o ficţiune literară, cultivată de o anume ideologie politică şi religioasă. Acelaşi lucru e valabil, în opinia sa, şi în cazul celor zece urgii sau în cazul rătăcirii evreilor în pustiu, evenimente care încearcă să explice şi să justifice separarea religioasă între Israel şi celelalte naţiuni (triburi). Aceste evenimente i-au adus lui Moise, începând cu secolul al III-lea î.Ch., o reputaţie proastă din partea grecilor din Alexandria şi a unor grupuri de egipteni care l-au considerat un preot decăzut şi plin de vicii şi chiar din partea unor evrei care l-au considerat vinovat de suferinţele îndurate de semenii lor în timpul Exodului. În acelaşi timp, Moise era în ochii majorităţii evreilor un erou şi un moştenitor al înţelepciunii Egiptului antic. Chiar dacă existenţa sa este pusă sub semnul îndoielii de exegeţii biblici moderni, un sâmbure de adevăr, care să ateste identitatea sa, există. Este vorba de numele său. Moise este un nume de egiptean provenind dintr-o rădăcină care are semnificaţia de „a zămisli" şi care adesea e alăturat ca afix, unor nume de zei, pe papirusurile egiptene apărând mai multe nume de Moise. Cercetările intreprinse de un reputat egiptolog şi exeget al Cărţilor Sfinte, Thomas Römer, conduce la ideea că figura lui Moise ar fi fost inspirată de trei personaje istorice. Primul ar fi fost un prinţ nubian pe nume Mesuy, contemporan cu faraonul Merenptah (sfârşitul secolului al XIII-lea î.Ch.), primul care a menţionat existenţa Israelului, pe o stelă din 1208 î.Ch. Prinţul nubian, care i-a urmat la tron faraonului, sub numele de Amenmes, avea, ca şi Moise, o soţie dintr-un trib median (sau medianit). 40 de ani mai târziu, sub domnia lui Ramses al II-lea, un anume Ben-Ozen, un apropiat al faraonului, evreu de origine, îşi ia un nume egiptean purtând afixul Moise. Mai târziu el devine, asemenea legendarului Moise, mijlocitor într-un conflict dintre asiaticii instalaţi pe malurile Nilului şi egipteni. Ultimul „inspirator" al lui Moise ar fi fost cancelarul Beya, un asiatic aflat în stafful faraonului Sethi al II-lea, al cărui nume conţinea afixul Moise. Istoria acestui personaj, după moartea faraonului, are unele puncte comune cu povestea biblică a lui Moise. Unul din aceste puncte comune se referă la jafurile unei armate a lui Beya din timpul unui război civil, eveniment care se leagă de episodul biblic al spolierii egiptenilor dinaintea Exodului. Beya este învins în 1186 î.Ch. de către Sethnakht care-l urmăreşte cu armata sa în drum spre Levant, fără să reuşească să-l prindă. Există însă şi alte evenimente asemănătoare cu cele din povestea biblică care-l recomandă pe Beya, în viziunea specialistului Thomas Römer, drept cel mai important „inspirator" al legendarului personaj biblic.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

TIAHUANACO - portretul unei civilizaţii

Saltul în timp pe care îl facem din Orientul Mijlociu în America de Sud numără câteva milenii şi, pe de altă parte, „ne aduce" în anii de după Christos, părându-se deci că ar trebui ca enigmele să fie mai simple şi răspunsurile mai uşor de găsit. Secretele omenirii sunt însă la fel de complicate şi aici!

Tiahuanaco (Tiwanaku), în Bolivia de astăzi, aflat la o înălţime de 4.000 m, la răsărit de capitala La Paz, a fost un centru major de ceremonii, scăldat, după cât se pare, odinioară, de apele faimosului lac Titicaca, centru şi punct focal major al unei culturi care s-a răspândit în întreaga zonă. Mărturie? Este suficient să privim uluitoarea Poartă a Soarelui! Sau Templul Kalasasaya. Dar poate că unul din locurile cele mai uluitoare este zona sacră de la Puma Punku. Cu pietrele sale lucrate cu o incredibilă precizie, în ciuda faptului că fiecare cântăreşte peste 100 de tone! Poziţia acestei zone este şi ea specială: aleasă astfel încât să asigure o perfectă vedere a unui munte sacru, aflat la o mare distanţă spre est. Să fi fost acestea motivele care i-au determinat pe locuitorii de altădată ai Anzilor să nu lase însemnări scrise ale istoriei lor? Să se mulţumească să transmită totul din generaţie în generaţie prin poveşti şi legende?

Puma Punku pare să fie ceea ce a mai rămas dintr-un imens port şi o construcţie masivă, din patru părţi. Blocurile de piatră cele mai mici au 100-150 de tone, iar cele mai mari depăşesc 440! Cariera din care au fost desprinse a fost localizată la peste 15 km, pe malul vestic al lacului Titicaca; este IMPOSIBIL ca populaţia andină a anilor 500 d.Chr., cu plutele lor de stuf, să fi putut transporta materiale de asemenea dimensiuni! Chiar şi astăzi, cu toate progresele inginereşti şi ştiinţifice, nu este uşor de realizat asemenea prelucrări şi de transportat blocurile de piatră. Cum au putut fi mutate din locul unde au fost tăiate aceste pietre monstruoase? De cine? În ce scop? Au fost date o serie de interpretări de către inginerul Arthur Posnansky, bazate pe alinierile astronomice ale locului. O serie de mari specialişti astronomi le-au confirmat, dar ele au fost considerate practic imposibile de o altă parte a cercetătorilor, aşa că de o jumătate de secol sunt aproape ignorate de comunitatea ştiinţifică. Să fie Tiahuanaco leagănul întregii civilizaţii americane? Dilema este extrem de spectaculoasă şi, cum vom vedea, ne aflăm încă în aşteptarea unui răspuns acceptabil...

MIHAELA DOROBANŢU

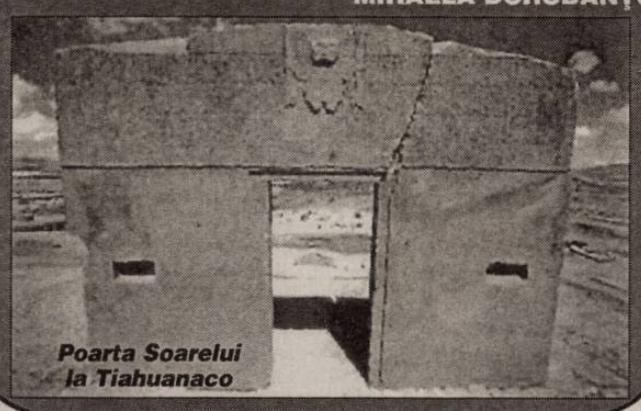

Poarta Soarelui la Tiahuanaco

Obiceiuri străvechi

Sărbătoarea Junilor

În cadrul obiceiurilor de primăvară se înscriu şi sărbătorile *Junilor*. Acest obicei se întâlneşte în cartierul Schei din Braşov. De fapt, Junii Braşovului, cum sunt numiţi astăzi, sunt un complex de practici precreştine şi creştine, pentru a scoate în evidenţă ideea morţii şi naşterii timpului calendaristic. S-ar părea, după cum susţine în cartea sa, Ion Ghinoiu, că „Junii au păstrat, până în zilele noastre, elemente din scenariul ritual al Anului Nou sărbătorit primăvara, la echinocţiul de primăvară". Din desfăşurarea obiceiului – reguli precise de intrare şi ieşire din ceata junilor, – vom reţine numai câteva din secvenţele cele mai semnificative pentru împlinirea rituală a scenariului de renovare a timpului calendaristic.

Ceata de juni putea fi formată din cinci până la douăzeci de tineri. Îşi alegea un vătaf, un armaş mare, un armaş mic şi un sutaş care se ocupa de păstrarea averii cetei. Apoi, junii ieşeau în faţa bisericii unde făceau o horă. Buzduganul, pe care-l juca fiecare tânăr era aruncat în aer de trei ori şi prins de tânărul din mijlocul horei. Acest buzdugan reprezenta simbolul cetei. Hora se juca timp de o săptămână. În a doua zi a săptămânii, junii mergeau la casele fetelor să le „ureze" iar acestea îi răsplăteau cu daruri.

Junii braşoveni debutează la Blagoveştenie, (25 martie) şi se încheie la date diferite. Punctul culminant al acestui obicei îl constituie moartea, îngroparea şi învierea vătafului. Iată o descriere, pe cât de simplă, pe atât de plastică: „Joi seara, după ce junii mâncau la armaşul mic, avea loc aruncarea în ţol: junii apucă ţolul de colţuri şi unul dintre ei e trântit în el, mai de voie, mai în silă, săltat şi aruncat de trei ori în aer şi prins din nou în ţol. Astfel sunt aruncaţi toţi junii".

Dintr-un vechi obicei popular, *Ceata Junilor* a devenit cu timpul o instituţie socială a cartierului Schei din Braşov.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

CRASNA

În judeţul Gorj, pe malurile pârâului Sunătoarea, se află unul dintre cele mai frumoase locaşuri de închinăciune din Oltenia şi din întreaga ţară. Este vorba de Mănăstirea Crasna, având hramul „Sfântul Ierarh Nicolae".

Sihăstria a luat fiinţă în ultimii ani ai secolului al XV-lea, încă din timpul Cuviosului Nicodim de la Tismana. Sihaştrii trăiau aici în căsuţe de lemn, grupaţi în mici familii.

La 30 iunie 1486 Vlad călugărul dăruieşte – prin întăritură domnească, satul Crasna şi alte câteva din jur – preotului Jităian şi jupânului Roman. În raza satului apare încă de la începutul secolului al XVII-lea o biserică de lemn cu hramul Sfântul Ierarh Nicolae, construită de Dumitru Filişteanu, proprietarul locurilor, urmaş al celor amintiţi. Aşa cum menţionează Vasile Dumitrache în cartea sa despre Mitropolia Olteniei ctitorul este, de asemenea, nepotul lui Dobromir, mare ban al Craiovei şi văr al Doamnei Stanca, soţia lui Mihai Viteazul.

În 1636, acelaşi Dumitru Filişteanu, devenit mare sluger, construieşte la Crasna biserica de piatră şi noile chilii ale călugărilor, introducând viaţa de obşte. Schitului respectiv i s-au adus ulterior o mulţime de îmbunătăţiri şi înfrumuseţări, în lungul şir al ctitorilor înscriindu-se egumenul Vartolomei, Mihai Crăsnaru (1757), căpitanul Dumitru Ursache (1808) şi mulţi alţi iubitori ai credinţei.

Importante restaurări au fost făcute în prima jumătate a secolului trecut, respectiv 1936-1938. Lucrările au fost iniţiate de Comisia Monumentelor Istorice, având sprijinul nemijlocit al lui Gheorghe Tattarescu, în acea vreme consilier regal al lui Carol al II-lea, şi al soţiei sale, Aurelia. Acest lucru este atestat de o placă memorială de pe clădirea chililor. După mai bine de o jumătate de veac, în 1990, s-au făcut, de asemenea, noi reparaţii sub îngrijirea Mitropoliei Olteniei, redând întreaga frumuseţe şi originalitate vechiului locaş.

Biserica este construită în formă de cruce, cu un pridvor pictat în totalitate, închis cu ziduri groase şi luminat prin cele două deschideri de la intrare.

Catapeteasma bisericii, una dintre cele mai frumoase piese de acest gen din întreaga ţară, este sculptată în lemn şi aurită, înălţându-se până la boltă.

Naosul şi pronaosul sunt despărţite printr-un zid cu o deschidere de mărimea unei uşi. Deasupra Naosului, în exterior, se află turla, de formă octogonală, aşezată pe un soclu pătrat. Pereţii exteriori, împărţiţi în două registre inegale, sunt ornaţi cu firide lungi, în partea de jos şi scurte, cu cărămida netencuită, în partea de sus. Ferestrele, aflate tot în partea de jos, sunt simple, fără grilaj metalic. Biserica este zugrăvită în alb, având şi o bordură de bolovani de piatră. Pictura interioară a fost executată între 1756-1757 de Grigore Zograf şi fiul său Ion, restaurările ulterioare fiind executate cu multă grijă. În icoane sunt reprezentate, alături de sfinţi, mai exact sub crucea răstignirii, şi chipurile voievodului Matei Basarab şi cel al mitropolitului Ştefan din Ţara Românească demonstrându-se, o dată în plus, strânsa legătură dintre credinţă şi istoria acestui pământ.

IRINA STOICA

Revenit din...
MAREA EVADARE

Nimeni nu poate spune dacă filmele hollywoodiene au constituit sursa de inspiraţie pentru cei trei deţinuţi exilaţi în Siberia, dar fapt este că totul s-a petrecut ca în celebrul film „Marea evadare"!

Evghenii Pecenkin nu a fost nici o clipă mulţumit de sentinţa primită – nouă ani şi jumătate pentru fraudă - şi, probabil, cu atât mai puţin de condiţiile dintotdeauna temutei Siberii. Aşa că şi-a convins cei doi colegi de celulă că nu trebuia să stea cu mâinile în sân şi că ar trebui să găsească o soluţie pentru a evada. Dar cum? Ideea a fost de a... săpa un tunel!

Numai că acest tunel trebuia să fie suficient de lung pentru a depăşi zidurile închisorii. Mai precis, trebuia să reuşească să sape peste 100 de metri! Fără să fie băgaţi de nimeni, începând cu propriii lor colegi de detenţie care şi-ar fi dorit cu siguranţă să-i însoţească, indiferent de riscuri. Ei bine, oricât de greu de crezut ar putea să pară, performanţa a fost realizată. Şi nu doar că a fost săpat cel mai lung tunel din istoria evadărilor din închisorile sau lagărele Rusiei, dar acest tunel a fost „echipat" cu tot ce trebuie, de la grinzile de susţinere la iluminarea electrică şi chiar un sistem de ventilaţie! Au calculat atât de bine totul, încât până şi pământul care rezulta din săpături reuşeau să-l ambaleze de fiecare dată în nişte pungi de plastic şi să-l răspândească apoi pe toată suprafaţa lagărului pentru a nu crea nici o suspiciune. Finalul? Cei doi colegi de celulă au renunţat în ultima clipă să mai evadeze. Pecenkin a făcut-o şi... a reuşit! Uluite de ceea ce au găsit, autorităţile au zidit cu beton tunelul. Evadatul era însă liber. Anul era 2000. S-a pornit la o căutare neobosită a lui şi în final a fost identificat şi arestat din nou, după mai bine de doi ani, la sfârşitul anului trecut. Acum îşi execută în continuare pedeapsa iniţială şi... ceva în plus.

În orice caz, Pecenkin tot rămâne cu o mulţumire: aceea de a fi devenit deţinătorul recordului pentru cel mai lung tunel săpat vreodată în Rusia de un deţinut (123 m)! Chiar dacă, din păcate pentru el, acest record nu i-a adus decât un nedorit „supliment" de doi ani şi jumătate la sentinţa pe care trebuia să o execute... (M.D.)

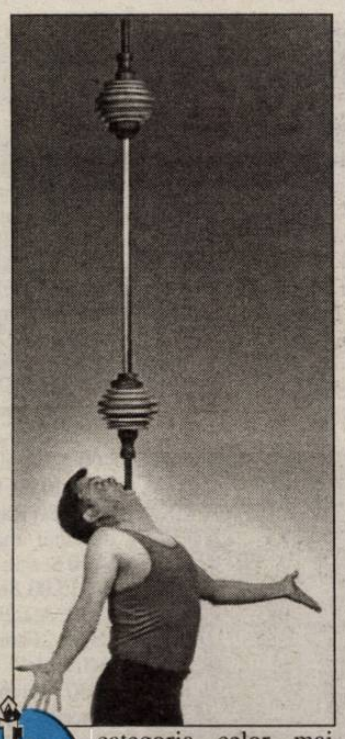

Oameni care s-au luat la trântă cu lucrurile

În categoria celor mai „neastâmpăraţi" oameni care vor – cu o ambiţie şi o imaginaţie demne de cauze mai bune – neapărat să intre în istorie se află şi marii înghiţitori ai lumii. Secolul XX a înregistrat câţiva campioni ale căror recorduri ne dau frisoane. Un anume „Jim Schilodul" (numele real a rămas necunoscut) a înghiţit douăzeci de stilouri (pline cu cerneală), după o dispută cu soţia sa; aceasta îi reproşase că în cele cinci luni cât lipsise de acasă nu-i scrisese nici măcar o carte poştală (faptul se petrecea în anii 50. La rândul său, Thimothy Gold a cumpărat 22 de verighete şi le-a înghiţit de faţă cu logodnica sa, de ciudă că aceasta i-a refuzat (a nu ştiu câta oară) cererea de căsătorie. Deziluzionatul a fost operat în aceeaşi zi şi a scăpat ca prin urechile acului.

Cele mai spectaculoase obiecte înghiţite sunt săbiile, capitol pe care Cartea Recordurilor Mondiale (Guinness Book of World Records) nu îl mai acceptă din cauza punerii în primejdie a sănătăţii. Şi totuşi, numele americanului Brad Byers rămâne în istoria de profil prin recordurile sale neegalate. Brad a reuşit să înghită (parţial, evident) o sabie de 72 de centimetri, apoi zece săbii de aceeaşi lungime, fără să se rănească. Însă Brad Byers nu s-a mulţumit cu atât. El a ţinut în echilibru pe bărbie o halteră cu greutatea de 56 de kilograme. „Nemulţumit" de aceste prestaţii, Brad şi-a lărgit aria de activitate, înghiţind, în cadrul unui show televizat, o tarantulă vie cu lungimea totală de 15 centimetri. În acest caz, primejdia a fost enormă, ştiindu-se că perii de pe membrele şi corpul tarantulei sunt dure şi ascuţite ca nişte ace oţelite... Pentru o mai cuprinzătoare imagine asupra înghiţitorilor, să amintim că numărul cel mai mare de obiecte găsite în stomacul unui om a fost 2.533, dintre care 947 agrafe de birou! Incredibilul „record" aparţine de fapt unei englezoaice cu probleme psihice. *(P.I.)*

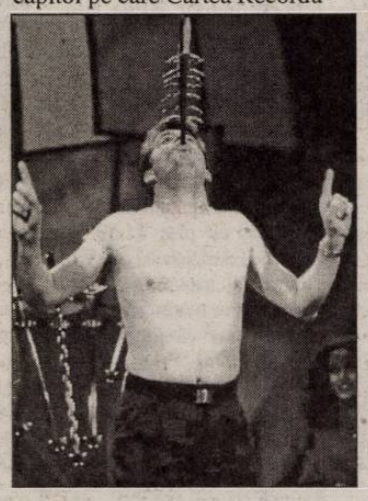

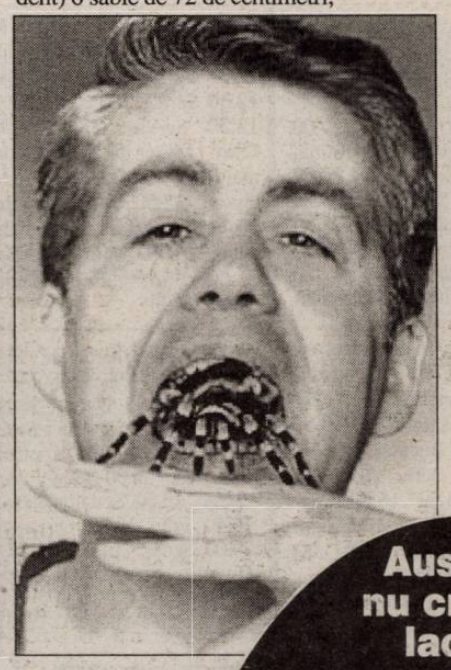

Savantii fac lucruri trăsnite

A VEDEA CU VÂRFUL LIMBII

Făcea furori, cu câteva decenii în urmă, vestea că o rusoaică „vede" cu picioarele (descălţate, evident) sau că o fetiţă poate înlocui acelaşi simţ, văzul, cu degetele mâinilor. De fapt, era vorba despre capacităţi extrasenzoriale, pe care parapsihologii ştiu să le explice, din perspectiva lor; din păcate pentru mulţi, nu şi oamenii de ştiinţă pot argumenta fenomenul şi-atunci îl consideră şarlatanie sută la sută. Ei, dar iată că a cam venit vremea să se împace cele două tabere. Oricum, pretextul se pare că îl oferă o nouă tehnologie biomedicală numită *Tongue Display Unit (TDU)*, care propune – nici mai mult, nici mai puţin, decât ca medicii chirurgi să se folosească de limbă, în locul ochilor!

În timpul unei intervenţii chirurgicale, ochii medicului sunt foarte solicitaţi: el trebuie să fie atent la reacţiile pacientului, la propriile mişcări, la supravegherea monitoarelor care îi arată de pildă traiectoria unei sonde sau a unui ac de sutură. Mai simplu spus, capul lui trebuie să se întoarcă de la pacient, la ecran, în timp ce instrumentul de lucru se află în corpul celui operat. Aici intervine TDU, ghidându-l pe chirurg prin transpunerea informaţiilor în sfera tactilă, mai mult decât în cea vizuală, după cum afirmă Yohan Payan – specialistul însărcinat cu proiectul respectiv.

Instrumentele chirurgicale sunt plasate pe captatori optici conectaţi la un computer care transmite imaginile pe un ecran. Aceasta, în situaţiile clasice, când medicul poate vedea astfel dacă lucrează prea la stânga sau prea la dreapta, punând eventual în pericol sănătatea pacientului. Cu ajutorul TDU, se procedează la fel, cu singura deosebire că informaţia nu apare pe monitor ci pe... cerul gurii chirurgului: dacă acesta plasează acul în centru, primeşte un stimul pe mijlocul limbii; dacă se orientează prea la dreapta, stimulul este receptat în stânga limbii. TDU este format dintr-o bandă racordată la 12 electrozi aflaţi la 3 milimetri unul de celălalt. Când medicul o ţine între limbă şi cerul gurii, secreţia de salivă favorizează circulaţia curentului electric. La celălalt capăt, banda e conectată la o „cutie neagră", care trimite la electrozi semnalul respectiv.

Aparatul, foarte recent prezentat, este rodul unei munci de peste 30 de ani. Totuşi, deocamdată nu e un procedeu agreabil, câtă vreme banda atârnă pur şi simplu din gura chirurgului. Aceasta ar urma însă să fie înlocuită cu o mică antenă plasată pe cerul gurii, dar finalizarea proiectului ar putea surveni abia după încă 5 ani de lucru. *(A.N.P.)*

Australia nu crede în lacrimi

Credincioşii din biserica catolică a oraşului Perth, din vestul Australiei, au rămas stupefiaţi în momentul în care au observat că o statuie a Sfintei Fecioare a început să verse lacrimi. Din acel moment, mii de pelerini au venit aici să se închine în faţa statuii miraculoase în speranţa că rugile lor vor fi ascultate şi îndeplinite. Evenimentul s-a întâmplat în martie 2000, Sfânta Fecioară încetând să mai plângă în ianuarie 2003. O comisie de anchetă specială din cadrul Comunităţii catolice în colaborare cu câţiva specialişti, a studiat „miraculoasa" statuie din fibre de sticlă, întorcând-o pe toate feţele şi a ajuns la concluzia că aşa-zisele lacrimi erau de fapt un amestec de ulei vegetal şi ulei de trandafiri. Acestea au fost singurele concluzii ale experţilor care nu au putut explica de unde şi cum au apărut lacrimile. Arhiepiscopul Barry Hickey din oraşul Perth s-a arătat foarte circumspect faţă de acest eveniment, comunicând credincioşilor şi presei doar faptul că Biserica catolică a exclus ipoteza miracolului. (D.M.)

O lume nebună

***Rafael** Pages, un coafor din Barcelona, a cumpărat recent, contra sumei de 1.400 de euro, o meşă de păr aparţinând lui George Harrison, unul dintre celebrii membri ai formaţiei Beatles, care a decedat în 2001. Rafael Pages, care este totodată proprietarul unui muzeu al coafurilor, a reuşit să achiziţioneze această „piesă rară de muzeu" cu prilejul unei licitaţii organizate la Girona (nord-estul Spaniei), unde au fost puse în vânzare tot felul de „curiozităţi" din domeniul muzicii pop. Meşa de păr fusese tăiată la Liverpool, în 1964, după cum atestă fotografia care a capturat acest moment important din viaţa lui George Harrison şi o contra-chitanţă semnată chiar de star.*

***Valentina,** o rusoaică de 46 de ani din Saint Petersburg, a adormit pe o platformă de gheaţă, în mijlocul fluviului Neva, pe care voise să-l traverseze cu pasul, după ce a petrecut cu mâncare şi mai ales cu băutură din abundenţă Ziua Femeii. Gheaţa s-a rupt, o bucată ca... „un pat" s-a desprins şi a început să plutească în derivă. Valentina se afla exact în mijlocul ei. Nu şi-a făcut însă probleme, s-a gândit că până la urmă cineva o va observa şi îi va veni în ajutor. Şi, cum tot era ameţită de băutură iar balansul platformei de gheaţă o punea în pericolul de a-şi pierde echilibrul, s-a aşezat jos şi a adormit. Cei care au adus-o la mal au crezut, în momentul când au fost anunţaţi ca, de altfel, şi atunci când au intervenit, că e vorba de un cadavru. Dar, spre mirarea lor, au găsit-o pe Valentina dormind buştean, doar puţin înfrigurată.*
(A.P.)

HANSEL ŞI GRETEL ÎN VARIANTĂ MODERNĂ

Margret şi George erau doi copii obişnuiţi din Arizona. Ea, sora mai mare, împlinea curând 10 ani iar el avea peste opt. Trăiau la o fermă şi erau cuminţi, atât cât pot fi cuminţi doi copii de vârsta lor. Îşi ajutau părinţii la unele treburi, erau cuminţi, ordonaţi dar nu prea le plăcea şcoala. Tatăl, care ţinea ca cei doi copii să aibă o muncă mai uşoară decât cea de fermier, îi ameninţase chiar cu o pedeapsă pentru notele proaste şi copiii ştiau că se va ţine de cuvânt.

În ziua aceea amândoi primiseră două note jalnice pe lucrările pe care le dăduseră cu o săptămână înainte. Copiii coborâseră din autobuzul şcolii, dar după aceasta dispăruseră la prima cotitură, nu o mai luară pe poteca ce ducea la casa lor ci exact în partea opusă prin pădure.

La un moment dat se opriră şi-şi scoaseră din pachetul de cărţi lucrările, le privirâ lung şi-şi continuară drumul tăcuţi, făcându-şi vânt cu acele foi de hârtie care trebuiau semnate de părinţi. Cu lacrimi în ochi, Margret rupse hârtia în bucăţele şi o împrăştie pe jos. Peste câţiva paşi fratele ei o imită şi ţinându-se de mână mai merseră 3-4 metri. Atunci se produse neprevăzutul. Fără veste copiii se treziră alunecând într-un puţ care fusese acoperit cu crengi. A fost o cădere de la vreo şase metri în care, din fericire, nu şi-au rupt nimic. Nu era apă la fund dar nici o posibilitate de ieşire la lumină. Întâi au plâns, apoi au ţipat deşi erau convinşi că nimeni nu-i aude, apoi au plâns din nou şi tot aşa.

Între timp, părinţii, îngrijoraţi de întârzierea copiilor, au telefonat la şcoală, au aflat că aceştia trebuiau să fie acasă de mult şi au plecat să-i caute, rugându-i şi pe alţi vecini să-i ajute.

Au intrat în pădure şi, fiind încă lumină, au zărit pe jos bucăţelele de hârtie. Nu le-a fost greu să găsească puţul secat mai ales că cei doi copii începuseră din nou să ţipe.

Scoşi destul de uşor afară, copiii şi-au mărturisit păcatul şi au promis că vor lua numai note bune. Ajunşi acasă, înainte de culcare, au recitit povestea despre Hensel şi Gretel simţindu-se într-un fel asemănători pentru modul în care, fără să vrea, îşi marcaseră drumul. *(I.S.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 11 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 O vedetă populară (r) 11.50 Descurcă-te singur! (r) 12.20 Serial (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Conferinţa de presă 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Convieţuiri 17.00 Interes general 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Bine ai venit la nunta ta! 22.00 Serial: „Criminaliştii" 23.30 Taverna 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTV 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.55 Parte de carte (r) 13.00 Călătorie de afaceri 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Popstars 22.00 Vacanţa Mare 22.45 Film: „Frica" (SUA, 1996) 1.15 Film: „Schimbare de decor" (SUA, 1990). Cu: Peter Falk, Melanie Griffith 3.00 13-14 cu Andrei Gheorghe.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Rambo II" (SUA, 1985). Cu: Sylvester Stallone 22.00 Film: „Teroare nevăzută" (SUA, 1997). Cu: Steven Seagal 0.00 Film: „Câştigătorul" (SUA, 1996).	8.00 Video Star 14.00 Uite cine mă întreabă (r) 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Umbrele trecutului" (coprod., 1997). Cu: Claudia Schiffer 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Superlative la Hollywood: Toughest Stars 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Andromeda" 17.00 Gimnastică – Internaţionalele României 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 20.35 Serial: „Central Park West" 21.30 Telejurnal 22.00 D'ale lu' Mitică 23.00 Piersic show.	8.05 Videoclipuri 9.15 Vertical (r) 10.30 Atelierul lui Newton 12.00 Documentar DW 13.00 Film (r) 14.45 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Vremurile fiarei" 22.00 Dosarele Terrei.
SÂMBĂTĂ - 12 aprilie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 10.00 Auto Club 10.45 Casa mea 11.15 Debut 50 Plus 12.45 Spectacolul lumii 13.15 Istorie polemică 14.15 Mulţumesc! 16.00 Teleenciclopedia 17.00 Fotbal: FCM Bacău – Steaua Bucureşti 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 23.15 Film: „În mintea unui criminal" (SUA, 1993) 0.50 Marele Jazz.	7.50 Desene animate 10.45 Promotor 12.00 Provest 13.00 Serial: „Norm – încurcă lume" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Magazin UCL 15.00 Film: „O belea de dădacă" (SUA, 1995) 17.00 Film: „Declaraţie de dragoste" (România, 1985) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Pacificatorul" (SUA, 1997) Cu: George Clooney, Nicole Kidman 22.30 Film: „Crime în vis" (SUA, 1999) 0.30 Film: „Ecaterina cea Mare" (SUA, 1995, partea I) Cu: Catherine Zeta-Jones.	7.30 Film: „You Belong to Me" (SUA, 1941) 9.20 Fir întins 11.30 Serial: „Tineri şi rebeli" 12.30 Serial: „Pe cont propriu" 13.30 Serial: „Ellen" 14.00 Film: „Masca de argint" (România, 1984) 17.00 Serial: „Mac Gyver" 17.50 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 19.00 Observator 20.00 Marea provocare 23.00 Film: „Experimentul" (SUA, 1996).	7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Impact 20.30 Film: „Speed 2: Croazieră infernală" (SUA, 1997). Cu: Sandra Bullock 22.30 Serial: „Mutant X" 23.30 Film: „Ghidul femeii căsătorite" (SUA, 1978).	9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.20 Club 700 15.15 Serial: „Iubire fără de păcat" 17.30 Cu dădaca în bucătărie 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Profu'" 3.30 Serial: „Mariu".	8.00 Tradiţii 9.30 Călător prin lume 10.30 Program pentru copii 12.30 Răscruci 13.40 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 14.10 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.00 Serial: „Familia mea" 15.30 Atenţie, se cântă! 18.00 Serial: „Farmece" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Gimnastică 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Ducele" (coprod., 1999) 0.30 Film: „Furia" (SUA, 1996).	8.05 Fabrica razei de soare 10.00 Calea, adevărul, viaţa 16.00 Ocolul pământului cu farfuria plină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Agent 22 – Nebunul" 21.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 22.00 Film: „Kickboxing 4" (SUA, 1992).
DUMINICĂ - 13 aprilie	7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop! 10.30 Descurcă-te singur! 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.15 Bravo, bravissimo! 16.00 Între cer şi deşert 16.55 Fotbal: Poli AEK Timişoara – FC Naţional 19.00 Jurnal 20.00 Film: „O fată minunată" (SUA, 1999) 21.55 Clubul de comedie 22.45 Minutul 91.	7.00 Film: „Declaraţie de dragoste" (r) 8.30 Desene animate 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm – încurcă lume" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „O lume dispărută" 15.30 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 ProTv Magazin 17.00 Film: „Blestem de familie" (SUA, 1995) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Fotbal: Dinamo Bucureşti – Rapid Bucureşti 23.00 Procesul etapei.	10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.05 Doc.: „Secolul războaielor" 13.00 Serial: „Ellen" 13.30 Serial: „Calea misterelor" 15.00 Serial: „MacGyver" 15.50 Serial: „Sheena" 16.40 Film 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Divertis Parc 22.00 Serial: „Stargate: SG 1" 23.00 Film: „Lumi paralele" (SUA, 1993).	7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 11.30 Filmul & Televiziunea 12.00 Evenimentul săptămânii 14.00 Academia mămicilor 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Socrii" 20.00 Special 21.00 Big Brother – Fratele cel mare 23.00 Spectacol Chippendales 1.00 Serial: „Mutant X".	8.30 Cu dădaca în bucătărie (r) 9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.15 Serial: „Nord şi Sud" 16.30 Autograf pentru mama 17.00 Dana 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David" 3.00 Serial: „Mariu".	8.30 Ferma 9.30 Doc.: „Imperiul elefanţilor" 10.30 Desene animate 11.00 Gimnastică 13.40 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 14.10 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.00 Serial: „Familia mea" 15.30 Serial: „Nightman" 17.30 Serial: „Saint Tropez" (ep.1, 2) 19.00 Serial: „Miracole" 20.30 Serial: „Farmece" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Vă iubesc!" (Franţa, 1980) 23.45 Serial: „Dosare clasate".	8.05 Fabrica razei de soare 10.30 Vertical 12.00 Irlanda de nord 14.00 Auto Motor Sport 17.00 Dosarele Terrei 18.30 7 zile în lume 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Secretul domnului Rice" (SUA, 2000) 22.15 Film: „Cursa morţii" (SUA, 1996).
LUNI - 14 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 10.00 Surprize, surprize (r) 12.30 Bravo, bravissimo! (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 17.55 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Cafeneaua politică 23.30 Profesioniştii 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 11.45 ProTv Magazin (r) 13.00 Serial: „Prietenii tăi" (r) 14.00 Film: „Blestem de familie" (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Dincolo de lege" (SUA, 1996) 22.45 Tot înainte! 23.30 Film: „Pianul" (coprod., 1993). Cu: Holly Hunter, Harvey Keitel 2.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 3.30 Film: „Speranţă regăsită" (SUA, 2000).	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Divertis Parc (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Vulturul de fier 3" (SUA, 1992) 22.10 Canalul de ştiri 22.35 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 11.30 Dog show 15.45 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Big Brother – Fratele cel mare 18.00 Focus 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Încurcături în lanţ" (coprod., 1983) 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu" 4.15 Muzica de acasă...	8.00 Desene animate 8.30 Piersic show (r) 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Camera de gardă 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „În jurul lumii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 20.35 Serial: „În faţa instanţei" 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.30 Film: „Planeta întunecată" (SUA, 1996).	8.05 Videoclipuri 10.00 Fabrica razei de soare 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film 22.00 Dosarele Terrei.
MARŢI - 15 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 13.10 Interes general (r) 15.00 Vector III 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Fanny Kemble" (SUA, 2000). Cu: Jane Seymour 22.05 Seară bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.00 Film: „Totul despre Adam" (coprod., 2000).	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 11.30 Provest (r) 13.00 La bloc (r) 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Misterul inelului" (SUA, 1995) 22.45 Tot înainte! 23.20 Film: „Înger sau Diavol" (SUA, 1999) Cu: James Belushi 1.45 Serial: „Oraşul Păcatelor" 2.30 13-14 cu Andrei Gheorghe 3.30 Film: „American Taboo" (SUA, 1984).	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Canalul de ştiri (r) 13.15 Film 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.10 Canalul de ştiri 22.35 Marius Tucă Show 0.10 Serial: „Bob" 0.30 Babilonia (r).	8.00 Video Star 11.30 Filmul & televiziunea (r) 15.45 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Big Brother – Fratele cel mare 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 22.00 Vrei să fii miliardar? 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.40 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.15 Călătorie la pas 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Concurs" (România, 1983) 23.30 Teatru: „Frumoşii nebuni ai marilor oraşe" de Fănuş Neagu.	8.05 Videoclipuri 10.00 Fabrica razei de soare 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film 22.00 Dosarele Terrei 22.30 Destinaţia Germania.
MIERCURI - 16 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Profesioniştii (r) 12.55 Fotbal: UTA – Poli AEK Timişoara 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Fotbal: Ceahlăul Piatra Neamţ – Steaua Bucureşti 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Îndrăgostit pe viaţă" (SUA, 1993) 21.55 Seară bună! 22.30 Nocturna artelor 0.30 Film: „Frica de trecut" coprod., 1994) 3.10 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.20 Serial (r) 11.45 Magazin UCL (r) 13.00 Promotor (r) 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ultimul apărător al dreptăţii" (SUA, 1996) 22.45 La bloc 23.20 Film: „Război pe motociclete" (Canada, 1994) 1.30 Serial: „Oraşul Păcatelor" 2.15 13-14 cu Andrei Gheorghe.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Canalul de ştiri (r) 13.15 Din dragoste (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Ucigaşi tăcuţi" (SUA, 1999) 22.10 Râsmerița 22.35 Marius Tucă Show 0.10 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 12.15 Academia mămicilor (r) 16.00 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Cronica cârcotaşilor 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Cop Land" (SUA, 1997). Cu: Sylvester Stallone, Robert De Niro 23.50 Eurofotbal 0.50 Serial: „Speranţe şi împliniri".	8.05 Videoclipuri 10.00 Fabrica razei de soare 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 14.45 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film 22.00 Lumea ştiinţei 22.30 Germania astăzi.
JOI - 17 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Nocturna artelor (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Puterea iertării" (SUA, 1996) 21.45 Seară bună! 0.00 Film: „Walker" (coprod., 1987). Cu: Ed Harris 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.30 Profeţii despre trecut (r) 12.35 Învăţaţi engleza cu Victor (r) 13.00 Bucătăria lui Radu (r) 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" 15.00 Serial: „Viaţa la Casa Alba" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „C.I.A.: Nume de cod Alexa 2" (SUA, 1994). Cu: Lorenzo Lamas 22.45 La Bloc 23.45 Marcă înregistrată 0.30 Icstrim tivi 1.30 13-14 cu Andrei Gheorghe.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Aventuri în parcul de distracţii" (SUA, 1998) 22.10 Râsmerița 22.35 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 12.15 Cronica cârcotaşilor (r) 15.45 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Reporter incognito 22.30 Poliţia în acţiune 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Îngeraşii" (ultimul ep.) 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Dragoste şi putere" 1.15 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „Minunăţiile Americii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Restauraţie" (SUA, 1995) 1.00 Serial: „Tărâmul dezmoşteniţilor".	8.05 Videoclipuri 10.00 Fabrica razei de soare 11.00 Documentar 12.00 Germania astăzi 17.00 Documentar 18.00 Timpul viitor 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film 22.10 Dosarele Terrei.

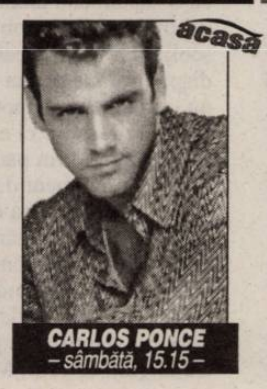

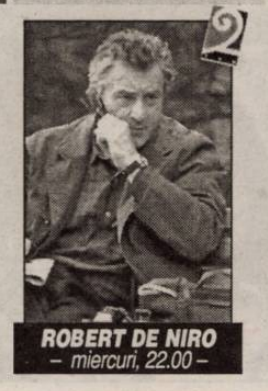

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

GEORGE CLOONEY

tulburat de Solaris

Îmbrăcat în combinezon de cosmonaut şi avându-l alături pe complicele său Steven Soderbergh (ca regizor) fostul dr. Douglas Ross (George Clooney) din serialul *Spitalul de urgenţă* s-a convertit acum în dr. Chris Kelvin din filmul *Solaris*, regizat de Soderbergh. Este o odisee a spaţiului şi o meditaţie asupra iubirii şi a morţii, o adaptare a romanului polonezului Stanislaw Lem, care, în urmă cu 30 de ani, a fost ecranizat şi de marele cineast Andrei Tarcovsky. Drepturile de autor pentru realizarea acestui film au fost cumpărate de James Cameron (regizorul celebrului *Titanic*), care este şi producătorul filmului. În ceea ce-l priveşte pe Steven Soderbergh, după succesele repurtate cu *Erin Brockovich*, *Ocean's Eleven* şi *Traffic* se pregăteşte din nou să fie în centrul atenţiei şi să înregistreze încasări remarcabile, surpriza pentru publicul care îi cunoaşte filmografia fiind că regizorul schimbă din nou tonul, pedalând de data aceasta pe o poveste filozofico-futuristă plină de melancolie.

Eroul său, dr. Chris Kelvin, este un bărbat afectat de o puternică depresie după dispariţia soţiei sale Rheya (Natascha McElhone), trimis însă într-o misiune spaţială la bordul staţiei Promethee care, din cauza unor evenimente neprevăzute, pierduse contactul cu Terra şi se îndrepta către planeta Solaris. Când ajunge la destinaţie, Chris descoperă că prietenul său Giberian (actorul german Ulrich Tukur din *Amen)* s-a sinucis şi că doi supravieţuitori – Gordon (Viola Davis) şi Snow (Jeremy Davies) sunt victimele unei paranoia care i-a transformat în semi-nebuni. La rândul său, Chris, aflat în solitudinea spaţiului infinit, începe să vadă prezenţe misterioase: proiecţia propriului său spirit, dublura propriei fiinţe, imaginea soţiei sale... Retrăieşte implicit şocul eşecului resimţit în căsătorie şi, în timpul acestui

tulburător zbor intergalactic, descoperă că ar exista posibilitatea să îndrepte ireparabilul de altădată, dar cu riscul punerii în pericol a misiunii. Confruntându-se cu propria-i memorie prin care defilează experienţele trecutului, greşelile comise, vinovăţiile, crede că are acum ocazia să şteargă cu buretele cel puţin unele dintre ele.

Plasându-se între *Odiseea spaţială* şi *Al şaselea simţ*, *Solaris* introduce spectatorul într-o lume paralelă care intrigă prin culorile lăptoase şi reci, trasate pe acordurile unei muzici new-age, şi care virează în tonuri mai calde numai atunci când povestea îşi schimbă registrul. În ciuda componentei de tip science-fiction, filmul este înainte de toate unul de dragoste pentru că protagoniştii cuplului s-au pierdut unul pe celălalt, dar iubirea lor rămâne dincolo de moarte. De fapt, după cum el însuşi declară, pe Soderbergh nu-l pasionează S.F.-ul, aşa că fil-mul este doar „o poveste foarte personală care se derulează nu atât în spaţiul cosmic, cât în minte şi în suflet". „Principala diferenţă între filmul lui Tarkovsky şi al meu – a mai spus cineastul – ţine de felul cum a fost tratată relaţia de iubire dintre Chris şi soţia lui."

Tandemul George Clooney – Steven Soderbergh se află la cea de-a treia „ediţie": cele dinainte au fost *O'Brother* şi *Ocean' Eleven.* Dar, spre deosebire de evadatul delirant din *O'Brother* sau de şarmantul căpitan de vas din *Ocean's Eleven,* George Clooney interpretează acum cu multă sobrietate un personaj tulburat de tot ce i se întâmplă şi confruntat cu alegeri dificile.

PETER JACKSON

se gândeşte la King Kong

Fran Walsh, producătoarea şi scenarista trilogiei *Seniorul Inelelor* are de gând să continue colaborarea plină de succes cu regizorul Peter Jackson. După ce va termina cel de-al treilea episod de la *Stăpânul Inelelor – Întoarcerea regelui* – cineastul neozeelandez s-ar putea să înceapă lucrul la un nou film, intitulat *As Nature Made Him.* De data aceasta va fi vorba despre o producţie cu buget mic, inspirată după o poveste adevărată, în stilul creaţiei atipice – *Creaturi celeste* – semnată de Jackson, care a descoperit-o ca actriţă pe Kate Winslet. Este povestea unui neozeelandez care crede că a găsit subiectul perfect pentru a-şi susţine teoria potrivit căreia e posibil să alegi sexul copilului. El transformă un băieţel de opt luni în fetiţă, după ce, din punct de vedere sexual, copilul suferise o deviaţie în urma unei circumcizii ratate. Băiatul e aşadar crescut ca o fată, ceea ce se dovedeşte a fi până la urmă un dezastru.

Dar acesta nu este unicul proiect pus la cale de Fran Wals şi Peter Jackson. Ei şi-au propus să lucreze în continuare la producţii care se bazează pe efecte speciale. şi, în acest sens, visează la un *King Kong* magistral.

SPIKE LEE

o pată de culoare în cinematografia contemporană

Originar din Brooklyn, non-conformistul Spike Lee a reuşit fără nici un dubiu să aşeze... o pată de culoare în cetatea filmului de la New York. Controversat, nu prea agreat de critici pentru îndrăzneala subiectelor abordate în filmele sale şi pentru maniera în care le tratează, regizorul de culoare îşi vede mai departe de drumul său. Cea mai recentă creaţie a sa este *A 25-a oră* în care povesteşte ultimele 24 de ore de libertate a lui Monty Brogan (Edward Norton), condamnat la şapte ani de puşcărie pentru trafic de droguri cu mafia rusă. Prilej pentru regizor să-şi focalizeze atenţia pe trăirile sufleteşti ale unui om care, cu melancolie, îşi rememorează trecutul şi se întreabă ce l-a determinat să facă anumite alegeri greşite. Numărătoarea inversă începe din momentul când Monty se imaginează singur în închisoare. Prin minte îi defilează o sumedenie de imagini şi de întrebări fără răspuns. Arde să ştie „Cine l-a denunţat?" şi o bănuieşte, fără însă să-i mărturisească acest lucru, chiar pe iubita lui, Naturelle Rivera (Rosario Dawson). Pe parcursul ultimelor sale ore de libertate, simte nevoia să-i revadă pe tatăl său, fost pompier care acum ţine un restaurant, şi pe doi prieteni din şcoală: Slattery, un om stresat şi cinic, un fel de cow-boy de la bursă, care face avere pe seama altora (gândeşte Monty despre el!) şi Jakob (Philip Seymour Hoffman), un profesor timid, indulgent şi totodată curajos.

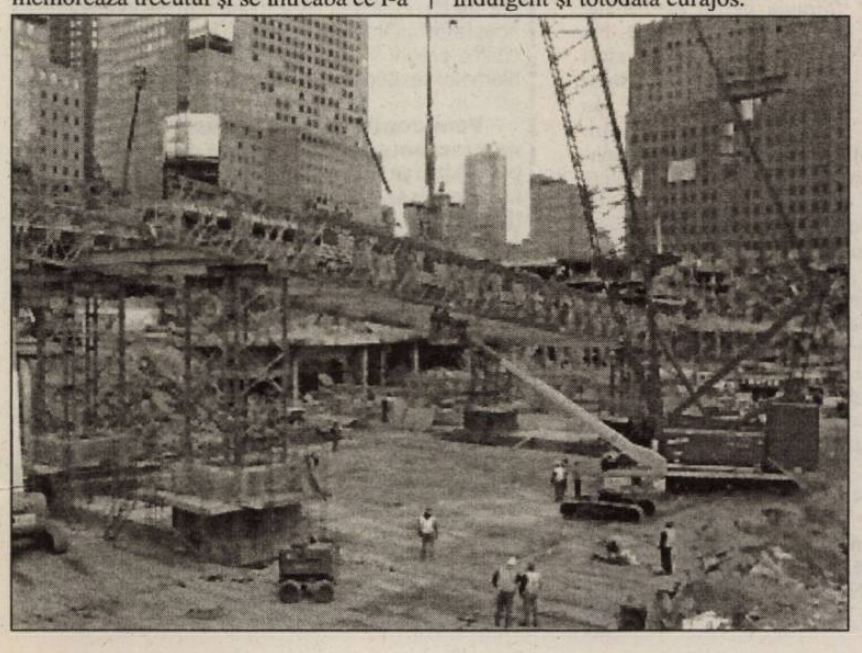

Omagiu instinctului de supravieţuire

A 25-a oră este primul film care face loc imaginilor din Ground Zero, zona marcată de atacul terorist din 11 septembrie. Buldozerele care lucrează printre mormanele de dărâmături imprimă peliculei un sentiment de tristeţe şi doliu sufletesc. „Chiar dacă scenariul a fost scris înainte de tragicul eveniment, am simţit că era normal să includem în film secvenţe care să evoce momentul respectiv", declara cineastul în vârstă de 46 de ani. „A ignora ceea ce a schimbat faţa oraşului era imposibil. Ar fi fost o eroare sau, mai rău, o minciună", mai spunea Spike Lee într-un interviu acordat unui gazetar care îi reproşa că „a exploatat" tragedia. Imaginile de şantier forfotind în plină noapte, surprinse de doi prieteni din copilărie ai lui Monty, de sus, de la geamul unei băi, întăresc nota sumbră a ceea ce s-a întâmplat pe 11 septembrie. „După seara asta, totul s-a sfârşit. Pa, pa, Monty" sunt cuvintele lui Slattery (Barry Pepper), omul care continuă să locuiască şi după tragedie deasupra Zonei Zero. Este, de fapt, un omagiu pe care, după cum el însuşi susţine, Spike Lee îl aduce instinctului de supravieţuire specific oraşului atât de drag inimii lui.

A avut tot şi a ratat tot

Despre a *A 25-a oră* se poate spune că este o călătorie psihologică în lumea viselor pierdute, a prieteniilor erodate, a relaţiilor umane modificate de timp. Sau, se poate spune că este un lung monolog al lui Edward Norton, un recital actoricesc care face din acest rol cea mai mare performanţă din cariera de până acum a actorului. Cu o furie explozivă are multe de spus la adresa minorităţilor din ţara lui, fie că e vorba de coreeni, negri, pakistanezi

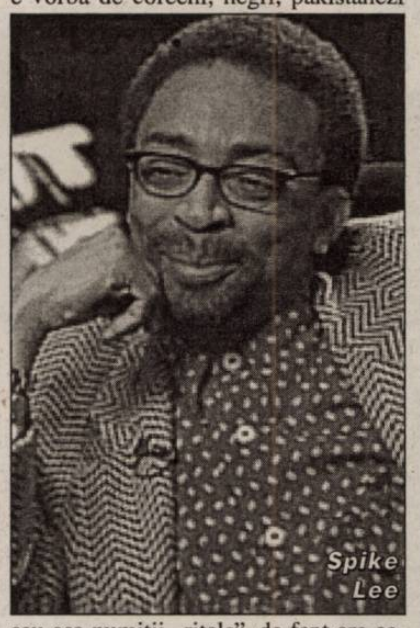

Spike Lee

sau aşa-numiţii „ritals", de fapt are ceva cu întreaga omenire şi, în primul rând, are ce are cu el însuşi. Şi asta pentru că îşi dă seama că „a avut tot şi a ratat tot...". Cu o sinceritate dezarmantă îşi reanalizează trecutul şi îşi dă seama de felul cum, trecând peste momentele de îndoială, s-a lăsat tentat de banii câştigaţi uşor. De la bun început, Spike Lee a ţinut să arate – din păcate, forţând uşor nota – că personajul lui nu este cu adevărat „un băiat rău", de vreme ce salvează viaţa unui câine pe care şi-l face cel mai bun prieten.

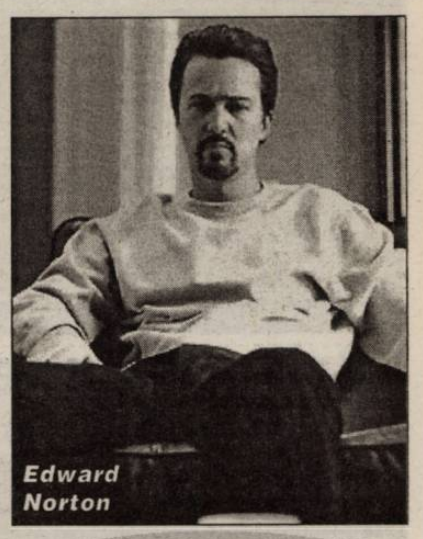

Edward Norton

Marele nedreptăţit de la Oscar

Edward Norton („American History X", „Fight Club", „Frida") spera să fie nominalizat la Oscar pentru rolul lui Monty. Nu s-a întâmplat asta şi nu puţini au fost cei care au considerat că i s-a făcut o mare nedreptate. Iar filmul lui Spike Lee nu era singura „ofertă" a lui Norton pentru Oscarurile de anul acesta; actorul a ieşit la rampă şi cu *Dragonul Roşu*, dar nici cu rolul din acest film nu a fost mai norocos.

Filmului lui Spike Lee i s-a reproşat de către critică abundenţa de clişee privind regulile care guvernează mafia ruso-ukrainiană în care era amestecat Monty, dar pe de altă parte s-a apreciat că *A 25- oră* ocupă un loc onorabil în creaţia regizorului de culoare.

Anul acesta, filmul a primit un premiu Cesar onorific.

A 25-oră este o coproducţie a societăţii lui Spike Lee şi a lui Tobey Maguire, cebrul *Spider Man*, care iniţial a intenţionat să-şi asume şi rolul lui Monty, dar a renunţat între timp.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

AYURVEDA artă şi ştiinţă

În noiembrie 2002, în oraşul Kochi – statul Kerala, din India – a avut loc primul Congres Mondial de Ayurveda, cu participarea a peste 3.000 de persoane din 50 de ţări. Printre acestea, s-a aflat şi dr. Adriana Alexandru Poman, dar nu din partea României, cum s-ar putea crede, ci în numele Australiei. Din ţara noastră a fost prezent doar dr. arh. Shawki Abed Salman, directorul companiei Star International Med Impex SRL şi al Centrului de Sănătate AYURVEDIC din Bucureşti, prin amabilitatea căruia avem prilejul de a cunoaşte marile avantaje ale unei medicini sută la sută naturale, veche de peste 5.000 de ani.

Longevitate, adică sănătate

Termenul *ayurveda* provine din cuvintele sanscrite „*ayur*" (viaţă, longevitate) şi „veda" (ştiinţă), asociindu-se cu descrierea sistematică a ştiinţei medicale şi cu etica socială, intelectuală şi spirituală, caracteristică omului. Aşadar, e firesc să se adreseze deopotrivă persoanelor bolnave şi celor sănătoase, prin practicile şi produsele specifice, în care tradiţia se armonizează cu noul, omul fiind atras către acea armonie naturală distrusă de „coordonatele" vieţii moderne: stresul, oboseala, bolile civilizaţiei ş.a.m.d. Aşezarea pe poziţii de egalitate a sănătăţii corpului fizic şi a spiritului o relevă şi faptul că în India se studiază foarte bine ayurveda, înainte să se practice yoga. Iar la acest nivel se poate discuta şi despre legăturile puternice dintre „ştiinţa vieţii" şi filosofia şi mitologia indiană.

Un alt element esenţial şi semnificativ îl reprezintă atenţia acordată de medicina ayurvedică fiecărei persoane în parte, ca individualitate inconfundabilă, şi nu încadrarea în categorii (de pildă, pe tipuri de boli, care să fie tratate identic, la pacienţi diferiţi), ceea ce determină o şansă mult sporită de a oferi formula optimă de contracarare a afecţiunilor, în dependenţă directă de bolnav. Totuşi, nu trebuie confundată ayurveda cu ceea ce înţelegem de obicei, strict, prin medicină, adică acţiune împotriva maladiilor. În cazul de faţă, este vorba despre un mod de viaţă, care ţine seamă şi de alimentaţie, de igienă, de folosirea timpului în mod raţional, de respiraţie, de meditaţie etc.

Organismul – dependent de elementele universale

Produsele ayurvedice, în cea mai mare parte, valorifică plante specifice florei indo-asiatice. Trebuie spus că tradiţia îndelungată în cultivarea acestora interzice categoric folosirea îngrăşămintelor chimice şi a pesticidelor, ceea ce determină eficacitatea sporită a produsului şi absenţa nocivităţii. Pe de altă parte, legătura cu mitologia şi cu filosofia nu înseamnă că ayurveda ar presupune o latură ezoterică. Apelul la astrologie, la metale, la pietre preţioase şi semipreţioase, la culori, constituie de asemenea raportarea fiinţei umane la întregul cadru de existenţă, nelimitat de bariere spaţiale sau temporale.

Fundamentul ayurvedei îl reprezintă determinarea constituţiei individuale a individului, ca rezultantă a interacţiunii celor trei principii din organism numite *vata* (eter şi aer), *pitta* (foc şi apă) şi *kapha* (pământ şi apă). Modul de combinare a acestora, echilibrat sau nu, este răspunzător de formarea instinctelor naturale, inclusiv a celor ce determină o anumită alimentaţie, gustul, temperatura, ca şi de formarea, menţinerea şi distrugerea ţesuturilor.

Diagnostic şi tratament

Potrivit datelor oferite de dr. Salman, ayurveda oferă mijloacele de a repera semnele timpurii ale dezechilibrelor şi de a prognoza evoluţia organismului. Implicit, specialistul stabileşte diagnosticul, în funcţie de numeroşi factori, cum sunt aspectul ochilor, al gurii, al limbii, al unghiilor, al feţei, talia, culoarea pielii, armonia fizică. Practic, remediile ayurvedice se adresează tuturor tipurilor de afecţiuni, existând însă şi delimitări clare, în cazuri de răni traumatice, dureri acute, boli în stadiu avansat, probleme ce impun intervenţia chirurgicală.

Succesele sunt reale, incontestabile, iar dovada cea mai concludentă o constituie longevitatea deosebită a indienilor care se ghidează după preceptele ayurvedice. Civilizaţia occidentală a adoptat relativ recent această ştiinţă a vieţii, dar cu foarte mare încredere şi seriozitate, mai ales în ţări precum Germania, Belgia, Austria, Marea Britanie, Franţa, ţările scandinave sau SUA. În România se fac primii paşi în domeniu, iată, şi datorită unei iniţiative remarcabile precum cea a dr. Salman. Iar ca să ne mândrim cumva cu o realizare deosebită (deşi nu e un merit „naţional"), precizăm că dr. Adriana Alexandru a înfiinţat primul spital ayurvedic din Europa, în Germania, şi că a realizat o procedură ayurvedică de tratare a cancerului. O aşteptăm acasă...

Bolile şi cauzele lor ascunse

În existenţa noastră cotidiană, subzistă o dualitate oarecum banalizată, dar cu toate acestea prea puţin conştientizată ca atare: starea de SĂNĂTATE şi opusul ei, BOALA. Ce reprezintă în fond una, ce reprezintă cealaltă? Ei, bine, la o asemenea întrebare răspunsul vine mai greu, câtă vreme ne-am obişnuit să o definim pe una tocmai în funcţie de cealaltă. Totuşi, trebuie ca în mintea noastră să existe ideea clară că sănătatea perfectă nu există.

Bolile au însă şi cauze ascunse. Mai exact, exclusiv ascunse percepţiei comune, căci *simptomele* de genul celor amintite mai sus reprezintă efectele nedorite, semnele că boala deja există. În acest moment intervine medicina, dar marele handicap al sistemului medical clasic este că tratamentul nu se face asupra cauzelor, ci asupra efectului. Înghiţim algocalmin şi aspirină, pentru că ne doare capul şi avem febră; ne operăm, pentru că ni s-a depistat o inflamaţie a apendicelui... Astfel se prezintă mentalitatea păguboasă – însă, fatalmente, şi riguros controlată, stimulată – a individului cu vocaţie de învins fără luptă. Afirmaţia nu e gratuită, căci stă în puterea oricui să preîntâmpine îmbolnăvirile, acţionând aşadar profilactic, nu atunci când procesul a parcurs o parte considerabilă din evoluţia sa, ci chiar asupra cauzelor lui. Ceea ce înseamnă *a cunoaşte inamicul (originile bolilor), ca şi punctele lui vulnerabile.*

Esenţa demersului constă în conştientizarea structurii fiinţei umane, aşa cum NU o învăţăm la şcoală. În afara *corpului fizic*, perceptibil prin cele cinci simţuri legate de materie, avem aşa-numitul *corp energetic* – receptor şi distribuitor al energiei cosmice, iar în primele două şi în afara lor – *corpul astral*, sufletul, purtător de informaţie. Dezechilibrele, dizarmoniile manifestate pe unul dintre aceste nivele reprezintă *boala*. De ce am spus că medicina clasică acţionează asupra efectelor dezechilibrului? Deoarece, lucrând în plan fizic, lasă nevindecate celelalte două corpuri, care au fost primele afectate şi din direcţia cărora boala va reveni oricând va găsi condiţii prielnice. Afirmăm că boala pătrunde în corp (aici, cu sens de corp fizic), fără a înţelege de obicei că, realmente, atacul din afară sparge corpul astral şi corpul energetic, abia apoi afectându-ne trupul material. În linii foarte generale, aşa se produce îmbolnăvirea şi, când spunem uneori că ne doare sufletul, nu folosim o figură de stil, ci exprimăm o stare de dezechilibru incipient, resimţită mai degrabă intuitiv. De aceea bioenergeticienii susţin prioritatea lucrului, a vindecării, pe cele două corpuri din afara celui fizic, pentru a închide canalul de pătrundere în acesta din urmă a energiilor negative, dizarmonice. Cu o singură excepţie majoră: aşa-numitele boli karmice, pe care nici un bioterapeut nu le vindecă, din motive multiple. Dar asupra lor vom reveni într-un alt articol.

Leac pentru nopţile albe — REEDUCAREA SOMNULUI

INSOMNIA nu este o boală oarecare, care trebuie şi poate să fie tratată şi vindecată (de exemplu, ca o răceală, ca o durere de măsele, ca o indigestie ş.a.m.d.), ea reprezintă un dezechilibru personal. Noapte de noapte, acest dezechilibru – direct legat de grijile cotidiene, de ritmul de viaţă modern, de mari împliniri sau eşecuri, de frici, de obsesii – agresează serios sănătatea individului. De fapt, în ecuaţie intră mult mai numeroşi factori, în mod direct sau indirect, de la alimentaţia haotică, până la relaţiile conflictuale în familie ori tensiunile profesionale şi stresul social. Fenomenul, căci despre aşa ceva este vorba, nu reprezintă o noutate absolută, atâta doar că în zilele noastre el s-a accentuat într-un ritm mereu sporit. Paradoxal (sau poate firesc), este în fond o întoarcere împotriva omului a propriilor cuceriri în numele progresului civilizaţiei. Un fel de „efect bumerang"...

ACUPUNCTURA FĂRĂ AC, presopunctura, îşi are rădăcinile în Răsăritul Asiei cel plin de miracole. Medicina tradiţională chineză afirmă că energia circulă fără încetare prin corpul nostru. Acţionând asupra unor locuri foarte precis identificate – faimoasele *puncte de acupunctură* – circulaţia energiei poate fi modificată şi restabilit echilibrul perturbat. Unul dintre aceste puncte, situat la baza pumnului, poartă numele „7 Inimă" sau „Poarta spiritului" şi este solicitat şi utilizat cu succes în tratarea tulburărilor de somn. Acest punct este uşor de reperat (v. imaginea alăturată) şi poate fi stimulat printr-un masaj prelungit.

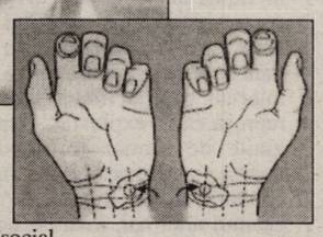

REMEDIILE MEDICAMENTOASE pentru insomnie dau şi neplăcute efecte secundare, specifice de altfel substanţelor chimice, care pot induce în timp şi dependenţă somnului de folosirea lor, situaţie ce nu reprezintă o ieşire din impas, ci dimpotrivă, agravarea problemelor. Somnul natural este cel vizat; natural atât în privinţa duratei, cât şi din punct de vedere calitativ. El s-a realizat cu adevărat, atunci când individul se trezeşte odihnit, bine dispus, încărcat cu energie, cu gândire pozitivă ş.a.m.d. Dimpotrivă, somniferele pot determina şi o somnolenţă perpetuă, iar senzaţia supărătoare că nu ne-am odihnit suficient riscă să devină obsesivă, oricum, rămâne un important factor de stres.

ALTERNATIVE LA ÎNDEMÂNĂ există, concretizate într-o formulă destul de banală, dar mai greu de intuit. Nu este vorba despre ceaiuri de plante, ci despre stimularea „Porţii spiritului", pe tot parcursul somnului. Dacă masajul prelungit are rolul său pozitiv incontestabil, presiunea blândă, neîntreruptă, exercitată asupra acestui punct chiar în timpul nopţii, dă rezultate superioare. Dacă nu avem acces la metoda special concepută („conuleţe" de plastic montate într-o fâşie de textil adeziv), putem improviza foarte bine noi înşine aşa ceva, efectele fiind similare. O fâşie de leucoplast, un bob de grâu sau un alt obiect de consistenţă asemănătoare (de genul biluţelor folosite drept proiectile pentru pistoalele-jucărie), aplicată ca în imagine pe locul indicat, va aduce treptat liniştea nocturnă (dar şi diurnă!). Specialiştii susţin că, după 4 săptămâni de tratament, ameliorarea somnului tinde către 80%, iar diminuarea folosirii somniferelor şi chiar renunţarea la ele se apropie de 70%. Aşadar, o metodă blândă, deopotrivă tradiţională şi modernă, vă poate alunga insomniile. Nu trebuie decât s-o încercaţi!

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

PACIENTUL - protagonistul oricărei terapii

Pentru oricine, starea de boală constituie o nenorocire, un necaz ce determină dezordine, dezechilibru general, nu doar în zona organului ori a sistemului afectat, ci sub toate aspectele, inclusiv în psihic şi mental, în viaţa socială şi cea profesională ş.a.m.d. Marea majoritate a maladiilor au şi remedii, dar esenţial nu este doar ca boala cutare să fie combătută cu medicamentele X şi Y, ci şi felul cum reacţionează victima ei, atât faţă de situaţia dată, cât şi faţă de persoanele în măsură să trateze. Iar acest ultim aspect nu se prezintă nici pe departe atât de simplu, cât s-ar putea crede. Ne vom referi succint, în cele ce urmează, la relaţia terapeut-pacient, în cazul folosirii unor metode complementare (atenţie: NU alternative!) faţă de medicina alopată. Şi de această dată, colaboratoarea revistei „Magazin" *Emilia Vlădescu,* psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium, ne va fi ghid.

TERAPIILE COMPLEMENTARE sunt abordate la noi de cei suferinzi, în foarte multe cazuri, abia când alte tratamente nu au dat rezultatele dorite. Nu vrem să analizăm motivaţia acestui tip de raportare la un domeniu relativ puţin cunoscut, deşi în ultimii ani a devenit destul de răspândit şi întrucâtva curăţat de „specialişti" fabricaţi peste noapte. Observăm însă că orice boală, cu cât este atacată mai devreme, cu atât i se pot limita mai mult efectele negative. Pe măsură ce simptomele se agravează şi – să spunem – metodele clasice eşuează, bolnavul se agaţă cu disperare de orice alt remediu, riscând astfel să acorde credit nelimitat unui domeniu ce poate, şi el, să fie mai puţin eficace. Soluţia ideală (chiar preluată ca atare de unele cadre medicale) credem că este dărâmarea barierelor dintre medicina alopată şi terapiile blânde; cooperarea acestora – finalitatea amândurora fiind una şi aceeaşi, în fond; însuşirea, şi de către medici, a unor tehnici complementare, la fel cum terapeuţii adevăraţi nu se aventurează să se declare vindecători, fără să cunoască anatomia şi fiziologia omului, mecanismul şi efectele metodelor aplicate etc.

PACIENTUL PASIV reprezintă un fel de contraexemplu pentru reacţia la îmbolnăvire. Este cel ce se abandonează în mâinile terapeutului, fără să acţioneze câtuşi de puţin (fizic, mental, psihic) împotriva propriei boli, genul de gândire, de raportare la situaţie, putând fi rezumat în câteva vorbe: „Doctorul (sau terapeutul) să facă ce ştie, ca să mă vindece, că de-aia m-am dus la el!" Intervin aici replici ca „eu nu pot să fac asta", „nu cred că-mi face bine remediul cutare", „n-am timp pentru acest tratament", „merge şi aşa" etc. Mai mult decât atât, unii pacienţi pasivi la început devin agresivi când constată că nu au făcut progresele aşteptate de ei, într-un anume interval de timp. Atunci, încrederea în terapeut, de la început, se transformă în contestare vehementă şi în negare a calităţilor acestuia, chiar dacă el însuşi este cel ce nu a respectat cerinţele omului în care-şi pusese toate speranţele. Aici apare poate cea mai neplăcută experienţă a terapeutului, deseori jignit şi înjurat cu patimă şi furie, aşa cum – totuşi – faţă de un medic dintr-un spital nu apar prea multe asemenea „represalii".

MISTIFICAREA CREDINŢEI ŞI A ÎNCREDERII reprezintă aspecte care poate că merită o atenţie aparte, întrucât ele sunt foarte complexe şi ţin de un teritoriu intim, al fiecăruia dintre noi. Ca autor al paginii de faţă, am primit şi reproşuri că „amestec" problemele de sănătate cu credinţa (în sens religios). Totuşi – şi Emilia Vlădescu se numără printre cei ce au confirmat acesta – o viaţă echilibrată, şi sub aspectul sănătăţii trupului şi-a minţii, nu poate exista în afara credinţei autentice, neexhibată în public, nestrigată în gura mare şi nu credinţa habotnică, nu supunerea oarbă, ci aceea care înseamnă deopotrivă cunoaştere, iubire, comunicare, încredere în capacităţile proprii şi ale celor din jur. Dar asupra problemelor respective ne vom mai opri.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

De vorbă cu avocatul casei

Domnului Ciprian Bioj din Târgu Mureş

Situaţia dv. se prezintă astfel: în timpul căsătoriei, dv. şi soţia dv. aţi dobândit „cu drepturi egale", prin încheierea unui contract de vânzare-cumpărare, un bun imobil, constând într-un apartament. În ceea ce priveşte acest bun comun susţineţi că nu au fost făcute testamente reciproce.

În urmă cu cinci ani soţia dv. a decedat, având ca moştenitori legali numai două surori, dintre care una a decedat, lăsând în urmă un singur copil.

Întrebarea dv. este dacă la masa succesorală s-ar putea înscrie şi aceste persoane sau dacă dreptul lor de opţiune succesorală este prescris, prin scurgerea a cinci ani de la moartea soţiei dv.

Renunţarea la moştenire

În primul rând, pentru ca dv. să puteţi veni la succesiunea soţiei dv., trebuie ca la data morţii acesteia să fi avut calitatea de soţ, adică să nu fi fost divorţaţi legal. Din cele prezentate de dv. nu reiese, însă, dacă în urma morţii soţiei dv. a fost deschisă succesiunea sau nu.

1. *În cazul în care a fost deschisă succesiunea de pe urma morţii soţiei dv.* şi moştenitoarele acesteia, respectiv sora şi nepoata după cealaltă soră, nu şi-au exercitat dreptul de opţiune succesorală, acest lucru nu poate fi interpretat în sensul renunţării lor la moştenire.

În dreptul român, atât în cazul moştenirii legale (cum este cazul dv.), cât şi în cazul moştenirii testamentare, transmiterea patrimoniului succesoral sau a bunurilor determinate din patrimoniu operează de drept din momentul deschiderii moştenirii fără vreo manifestare de voinţă din partea succesibilului şi chiar fără ştirea lui. Însă, nimeni nu poate fi obligat de a accepta o moştenire ce i se cuvine, succesibilul având dreptul de a alege între consolidarea titlului de moştenitor prin acceptarea moştenirii şi desfiinţarea acelui titlu prin renunţarea la moştenire.

Renunţarea la moştenire este un act juridic unilateral, expres şi solemn prin care succesibilul declară, în cadrul unui termen de 6 (şase) luni de la data deschiderii moştenirii (termen calificat de legea română ca fiind un termen de prescripţie), că renunţă la titlul de moştenitor. Deci, spre deosebire de acceptarea moştenirii care poate fi şi tacită, renunţarea nu poate fi decât expresă şi nu poate fi dedusă din anumite circumstanţe de fapt.

Renunţarea la moştenire este valabilă şi produce efecte ca atare numai dacă succesibilul nu şi-a exercitat anterior dreptul de opţiune prin acceptarea moştenirii, deoarece cel care a acceptat – fie şi tacit – moştenirea, nu mai poate reveni asupra acceptării, ea fiind irevocabilă. Declaraţia de renunţare trebuie să fie dată în faţa notarului public; ea se poate face nu numai în faţa notarului la care se află registrul special de renunţări la succesiune, ci şi la un alt birou notarial.

În acest caz, dacă succesiunea a fost deschisă şi nu s-a renunţat ÎN MOD EXPRES la ea, dv. – în calitate de soţ supravieţuitor –, veţi veni la moştenire în concurs cu cele două moştenitoare ale soţiei dv. – în calitate de colaterali privilegiaţi. În acest caz, în masa succesorală nu vor intra decât bunurile proprii ale soţiei dv. În speţă fiind vorba de un apartament dobândit cu *drepturi egale* de soţi, în masa succesorală nu va intra decât jumătate din acest apartament, cealaltă jumătate fiind bunul dv. propriu. Jumătatea de apartament care va intra în masa succesorală se va împărţi la rândul ei în două, urmând ca dv. să vă revină 1/2, iar celorlalte două moştenitoare tot 1/2. Deci, dv. veţi avea dreptul la 3/4 din apartament, sora soţiei dv. 1/8 din apartament, iar nepoata de soră tot 1/8 din apartament.

2. *În cazul în care succesiunea nu a fost deschisă*, acest lucru se poate face oricând, dacă moştenitorul a fost împiedicat din motive de forţă majoră, să-şi exercite dreptul său de opţiune. În acest caz, instanţa judecătorească poate prelungi termenul de prescripţie cu cel mult 6 (şase) luni de la data când a luat sfârşit împiedicarea. Odată repus în termenul de prescripţie moştenitorul îşi va putea exercita dreptul de opţiune succesorală.

Întrucât dreptul de opţiune se naşte în persoana moştenitorilor de la deschiderea moştenirii, el poate fi exercitat numai din acest moment. Orice act de acceptare sau de renunţare făcut înainte de această dată este lipsit de obiect şi reprezintă un act asupra unei succesiuni viitoare, nepermis de lege şi, ca atare, nul de drept. În acest de-al doilea caz, dacă se va face renunţare EXPRESĂ la succesiune de către cele două moştenitoare ale soţiei dv., în termenul de 6 (şase) luni prevăzut de lege, dv. veţi fi unicul moştenitor al soţiei dv.; în caz contrar, se vor aplica cotele arătate la punctul 1.

Av. ADRIANA ROXANA MIREA
Cabinete asociate de avocaţi MIHĂILĂ & OANCEA

Verificaţi-vă cunoştinţele

SOARELE

1. Care ţară este supranumită „Ţara Soarelui Răsare"?
2. Cine este zeul razelor de soare în mitologia iraniană?
3. Ce pictor englez a realizat, după 1830, tabloul „Castelul de la Norham la răsăritul soarelui", tablou aflat la Galeria Tate din Londra.
4. De unde este originară „floarea soarelui"?
5. Cine a scris romanul ştiinţifico-fantastic „Soarele gol"?
6. Cine a compus muzica operetei „Soarele Londrei"?
7. Cine a interpretat rolul principal masculin în filmul „Soarele negru"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În navigaţie, o plută înseamnă o platformă plutitoare, prevăzută uneori cu flotoare, creată pentru transpórtul pe apă sau operaţii de salvare. Plutele sunt folosite în ţara noastră mai ales pentru transportul lemnului, fiind formate din buşteni legaţi împreună. 2) Expediţia efectuată în 1947 de antropologul norvegian Thor Heyerdahl, pe o plută de lemn de balsa, s-a numit Kon-Tiki, acesta fiind numele unui zeu incaş. 3) Celebrul tablou „Pluta Meduzei" aparţine lui Théodore Géricault (1791-1824). 4) Capitolul „De la Dorna la Piatra" face parte din cunoscuta lucrare „România pitorească" de Alexandru Vlahuţă (1858-1919). 5) Muzica operetei „Plutaşul de pe Bistriţa" a fost compusă de Filaret Barbu (1903-1984). 6) Nuvela „Bulboana lui Vălinaş" a fost scrisă de Mihail Sadoveanu (1880-1961). 7) Rolul principal masculin în filmul „Naufragiatul" („Cast Away") a fost interpretat de Tom Hanks.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările din numărul 12 al revistei noastre, apărute la data de 20 martie a.c. şi având tema „Deşerturi" am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea – Topliţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei şi Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa; Cristina Neagu – Ploieşti.*

– 5 răspunsuri corecte: *Mioara Cristea – Bucureşti. Ion Ciocşan – Pucioasa:* Vă mulţumim pentru sugestii. Vom publica întrebările dv. cât de curând. *Mihai Easpusch – Bucureşti.* Ne pare rău pentru scrisoarea dv. „rătăcită". Sperăm că acest lucru să nu se mai repete şi vă mulţumim pentru rigoare şi aprecieri. *(I. Stoica)*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

Colberg – Leutloff, 1989

DEZLEGARE: 1. Dh6! (se ameninţă 2. Dh7x) 1... gh6 2. Th7 Rg8 3. Ch6 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

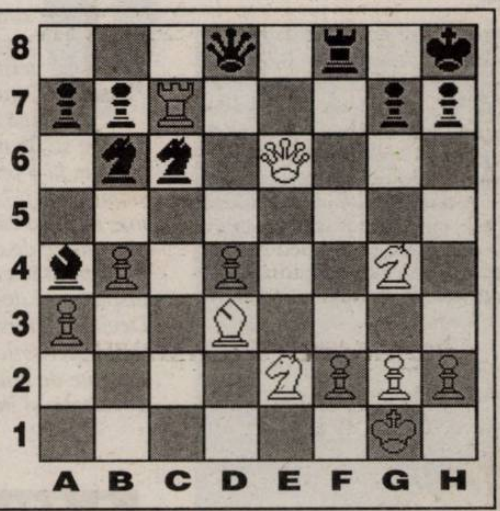

SPORT FLASH

Dinamo cadeeee!... Aşa cum strigă pădurarii când taie câte un copac, cadeeee!, tot aşa cade şi Dinamo. Cum era de aşteptat, la clubul „câinilor roşii", nu Cornel Dinu era problema, acolo alta e buba şi nu mai repet ce am spus săptămâna trecută. Dovada? Dinamo a furat-o şi de la FC Argeş, cine se aştepta s-o vadă şi pe asta? şi încă din minutul 4! După isprava asta, echipa din Ştefan cel Mare a ajuns pe locul 5, egala lui FC Braşov şi a lui Farul şi la 3 puncte în urma Gloriei. Frumoasă treabă!

Naţionalul a văzut munţii. Atât de clar a fost dezinteresul Naţionalului pe terenul propriu din Cotroceni încât prin el s-au văzut munţii de la Poiana Braşov. FC Braşov a avut nevoie de doar o singură repriză să scoată fotbalul din capul bancarilor, 2-0 şi gata! În această partidă ambele goluri marcate de braşoveni au fost de antologie, clare ca lumina zilei în acest campionat în care golurile sunt marcate ori din ofsaid, fluierat sau nu, ori din penaltiuri, oferite, cadou ori din blaturi, toate astea întoarse pe faţă şi pe dos în „procese" televizate care mai de care mai măsluite şi mai interesate, din care lipsesc de fiecare dată imaginile edificatoare. Braşov a reuşit victoria care a coborât Naţionalul pe treapta a treia.

Steaua pe urmele lui Rapid. Steaua şi-a scuipat în sân imediat ce s-a auzit fluierul de final în partida cu Astra, răsuflând uşurată. Şontâc-şontâc, a reuşit să câştige la limită în faţa ploieştenilor şi s-a căţărat pe locul 2 în clasament, având de acum şanse reale să joace fotbal şi în Europa. „Să joace", vorba vine! Rapid a crezut că le ia ochii cu instalaţia de nocturnă craiovenilor, care cred că au venit cu gândul să scoată un egal pe Giuleşti, dar au reuşit să marcheze de două ori în poarta unei echipe care a jucat stângaci, parcă în favoarea elevilor lui Cârţu. Cu toată înfrângerea, Rapid a rămas unde era, adică pe primul loc, în vreme ce Craiova tot speră să nu fie spectatorii filmului „Retrogradarea", în regia lui Neţoiu.

Bădescu redivivus! După mai bine de 30 de ani, România are din nou o medaliată cu aur în proba individuală din cadrul unui Campionat European de tenis de masă. La Courmayeur (Italia), Otilia Bădescu a pus în scenă o revenire spectaculoasă. În ultimul set al finalei feminine, remontând de la 3-7 ea a reuşit să se impună cu 4-3 (8-11, 11-6, 11-6, 7-11, 7-11, 11-6, 12-10) în faţa italiencei de origine chineză Wenling Tan Monfardini. Monfardini a terminat meciul în lacrimi, dar publicul italian, fair-play, a aplaudat victoria româncei în vârstă de 33 de ani. Este a doua finală de Campionat European jucată de Bădescu, după cea pierdută atunci când avea doar 18 ani. Cum am suferit atunci pentru nereuşita acelei adolescente talentate, tot atât de tare mă bucur acum pentru realizarea ei târzie. Bravo, Otilia!

Imperiul Hagi contraatacă. Cel mai bun fotbalist român din toate timpurile, Gheorghe Hagi, a organizat vineri o conferinţă de presă extraordinară în care l-a acuzat pe preşedintele Ligii Profesioniste de Fotbal (LPF), Dumitru Dragomir, de distrugerea fotbalului românesc şi i-a cerut lui Mircea Sandu, preşedintele Federaţiei Române de Fotbal (FRF) să ia poziţie faţă de acesta. „Acesta este adevăratul moment zero al fotbalului românesc, în care trebuie să vorbim direct, concis şi pragmatic. Am ajuns într-o situaţie grea, ne aflăm în faţa unui dezastru în fotbalul românesc", a spus Hagi. „Dumitru Dragomir... a distrus fotbalul intern, l-a denigrat, astfel încât acest sport duce acum o mare lipsă de credibilitate şi de performanţe... Ar trebui să ne fie ruşine, pentru că ne-a dus în pragul dezastrului. Rezultatele sale sunt blaturile". Asta spun şi eu, în felul meu, de vreo câţiva ani, fără să doară pe cineva. Numai că Hagi, ratând cariera de antrenor vrea să ajungă în vârful prăjiturii.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

De ce n-aţi amenaja în acest an, fie în grădina din curte, fie în jardinierele de pe balcon, un colţ cu plante nu doar decorative, ci şi bune pentru sănătate? Această iniţiativă nu presupune cine ştie ce efort sau investiţie financiară iar rezultatele sunt spectaculoase. De exemplu:

❀ Dacă un pom din curte s-a uscat peste iarnă, nu e nevoie să-l scoateţi din pământ sau să-l tăiaţi din rădăcină deoarece el poate fi îmbrăcat într-un veşmânt fastuos, plantând alături de el hamei, care are proprietăţi calmante deosebite.

Colţ de sănătate

❀ Dacă lipsesc câteva şipci din gard sau sunt prea rare şi privirile indiscrete deranjează, tufele de cătină sunt ideale pentru a oferi intimitatea necesară oricărei grădini de lângă casă. Cătina este un rezervor de vitamina C şi de minerale, fiind un leac bun în multe boli (cardiovasculare, metabolice etc.).

❀ Dacă nu aveţi o grădină adevărată, ci doar un balcon gândiţi-vă că roinița poate fi cultivată şi într-o lădiţă cu pământ sau într-o jardinieră amplasată pe pardoseală. Se poate obţine o „mini-cultură" prin înrădăcinarea de butaşi cu rădăcină. Perioada optimă pentru această lucrare este martie-aprilie. Roiniţa este o plantă care creşte spontan pe pajişti şi în luminişurile de stejar. Iubeşte soarele de care are nevoie pentru a-şi sintetiza uleiurile volatile. Roiniţa calmează rapid durerile de stomac.

❀ Deşi levănţica este un semiarbust cu rădăcină profundă, ce poate ajunge chiar şi până la 2 m adâncime, acest fapt nu trebuie să-i descurajeze pe cei care stau la bloc, deoarece aceasta se poate planta şi într-o ladă de flori mai înaltă, în care se va dezvolta foarte bine. Levănţica nu este pretenţioasă faţă de calitatea solului şi rezistă la secetă, cu excepţia perioadei de prindere a butaşilor înrădăcinaţi, aceasta fiind şi cea mai bună metodă de înmulţire. Florile se recoltează când aproximativ 75% din ele sunt deschise, în orele de până-n prânz, pe timp uscat şi însorit. *(A. Popescu)*

„FOTOGRAMĂ"

Integramă de GHEORGHE POPESCU

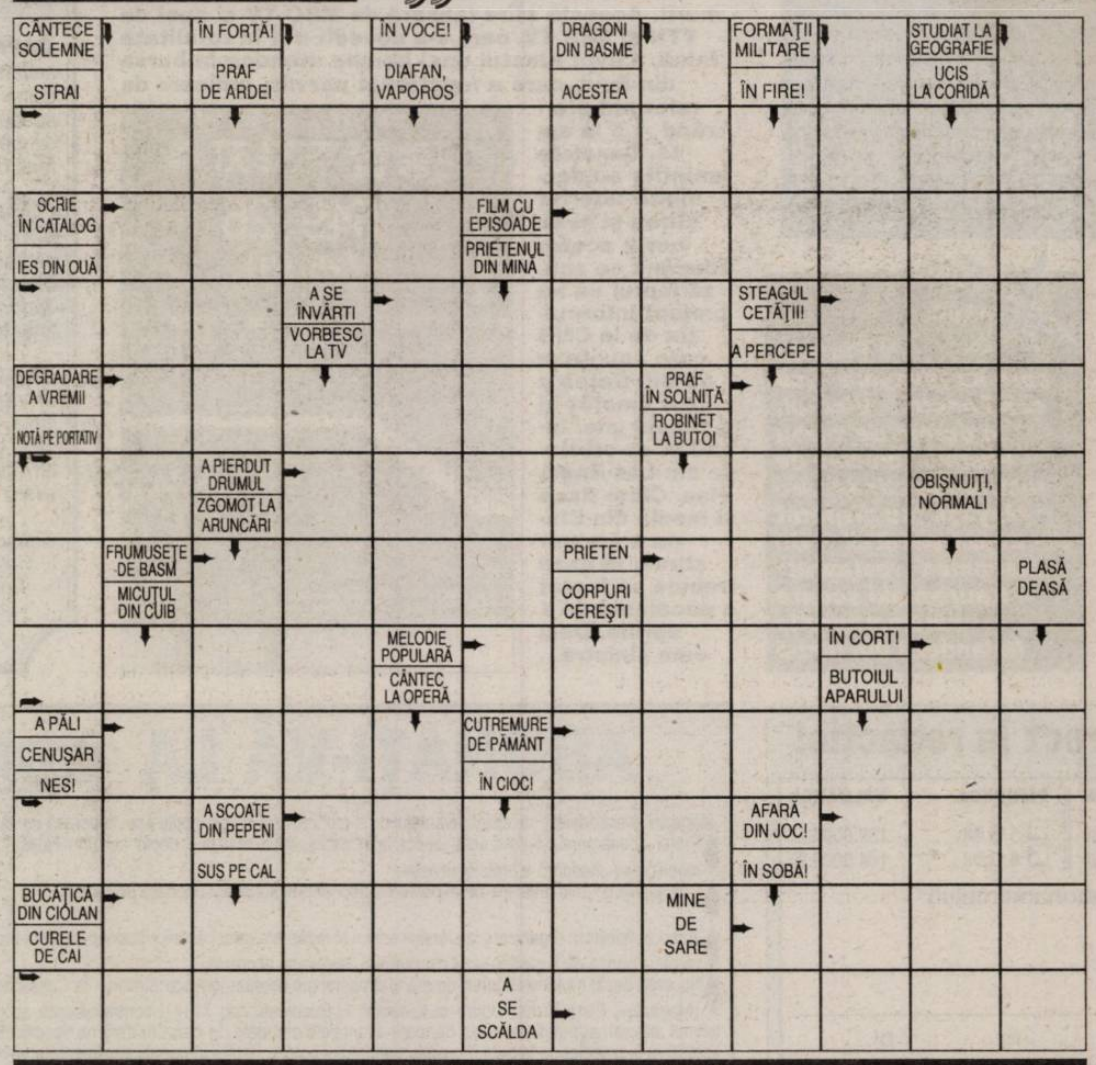

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „COLAJ"

Orizontal: Z - Z - L - G - B - P - MAIMUTAREALA - POEM - TICTAC - CANIBAL - UITA - DI - REAL - CIT - EA - FARSOR - ME - V BARA - CATE - AMAN - TRASA - C - AUTO - OLANDA - AS - AUDIA - AUT - CONTUR - ARCE - CARIE - INTAIA.

NUDISM ŞI TELEFONIE CELULARĂ

Mai bine de 50 de tineri, băieţi şi fete, s-au dezbrăcat la pielea goală într-un magazin moscovit de pe eleganta stradă Tverskaia, pentru a primi un telefon celular oferit de o companie de telefonie mobilă. Magazinul, din lanţul Euroset, a anunţat prin intermediul unui afiş publicitar că toţi cei care vor veni în pielea goală la magazin, între 9,15 şi 10,15 vor primi un telefon mobil. Deşi anunţul era chiar de 1 aprilie, cererea a fost destul de mare, tinerii sosind încă de la ora 7 dimineaţa. Cum numărul de aparate făcute cadou a fost limitat, doar primii 20 de tineri au primit aparatul promis, deşi toţi cei prezenţi s-au bucurat de interesul crescut al fotografilor.

Deşi nimeni nu stă să numere ouăle de Paşti

OUĂLE CU COAJĂ DUBLĂ, OBLIGATORII ÎN EUROPA!

Iată o ştire apărută la Bruxelles pe 1 aprilie. Este vorba despre un comunicat al Comisiei europene în care se interzice vânzarea „ouălor cu o singură coajă", asta pentru o mai bună garantare a calităţii şi a soliditătii ouălor pe întregul teritoriu european. Conform „comunicatului" Comisiei, „ouăle folosite la o preparare de mai lungă durată, cum este cazul ouălor fierte tare, trebuie să fie neapărat cu coajă dublă, în vreme ce acelea folosite la o preparare rapidă, ochiuri sau omlete, pot fi cu o singură coajă". Ouăle cu dublă coajă sunt necesare cu atât mai mult cu cât se observă în multe supermarket-uri sau alimentare de cartier, o mulţime de ouă cu coaja crăpată. În momentul în care oul are o dublă coajă, acest inconvenient dispare, cel de-al doilea strat protejând conţinutul oului. Decizia Comisiei europene vine să întărească „poziţia ţărilor periferice care sunt obligate să transporte ouăle pe distanţe de mii de kilometri". Ştirea este, bineînţeles, o păcăleală, şi încă una foarte bine ticluită.

Alarmă falsă:

A MURIT BILL GATES

Într-o ştire apărută vinerea trecută la televiziunea sud-coreană, se anunţa că preşedintele companiei Microsoft, magnatul multimiliardar Bill Gates, a murit. Această ştire lansată de MBC TV şi apoi de YTN şi SBS TV, care s-a dovedit a fi în totalitate falsă, a avut efectul unei bombe atomice la bursa din Seul, care a reacţionat nervos, indicele de referinţă pierzând 1,5 la sută. Canalele amintite au dezminţit ulterior ştirea şi şi-au cerut scuze, aducând ca scuză faptul că au preluat informaţia de la CNN care anunţase că Bill Gates a fost omorât în timpul unei întâlniri de caritate din Los Angeles. Chiar dacă şi media din China a preluat ştirea, la bază trebuie să fi stat o păcăleală de 1 aprilie. Deşi cam sinistră...

Colaborare cu „armata eliberatoare"

CULISELE UNEI SALVĂRI MIRACULOASE

Toată lumea a aflat despre salvarea, în urma unei intervenţii a forţelor speciale americane, a Jessicăi Lynch dintr-un spital din Nassiriyah, unde fusese adusă după capturarea ei în luptele celei de-a treia zi a războiului din Irak. Conform unui articol din *The Washington Post*, Jessica Lynch îi datorează viaţa unui avocat irakian care şi-a riscat viaţa atunci când a informat membrii comandoului că femeia de 19 ani se află într-un spital din oraş. Avocatul şiit, în vârstă de 32 de ani, identificat doar după prenumele Mohammed, a observat o agitaţie neobişnuită şi un număr de vreo 40 de miliţieni (fedaini) şi agenţi de securitate irakieni în spitalul unde lucra şi soţia sa ca infirmieră. Curios, el a aflat de la un prieten, medic în acelaşi spital, că e vorba de o femeie rănită, din armata americană. A hotărât, scrie cotidianul american, să ducă informaţia unei unităţi a Marinei americane aflată în estul oraşului. A străbătut zece kilometri pe jos, până a ajuns în dreptul unor militari americani spre care s-a îndreptat cu mâinile în aer. „Ce vrei?" a fost întrebat. Aşa a putut să le spună acestora despre prezenţa americancei rănite în spitalul din Nassiriyah. În zilele următoare el le-a mai dat militarilor informaţii despre câţi miliţieni şi agenţi o păzesc, ce armament au, a întârziat decizia unui medic care voia să-i amputeze femeii piciorul rupt şi le-a făcut un plan desenat al spitalului şi al sălii în care se afla Jessica Lynch. Astfel a fost posibilă conceperea acţiunii de salvare. „Fără ajutorul lui Mohammed, comandoul n-ar fi fost niciodată în măsură să o salveze pe Jessica" a confirmat colonelul Bill Durett.

78 DE ANI DE AŞTEPTARE

Uneori, se spune, răbdarea este calitatea înţeleptului. În materie de căsătorie, o aşteptare prea lungă poate fi fatală pentru cuplu. Şi cu toate acestea, un texan a demonstrat că nici măcar 78 de ani nu sunt prea mulţi pentru o aşteptare care s-a materializat cu cererea în căsătorie a femeii cu care convieţuia de tot atâta timp. Astfel, Zyness O'Haver din Oklahoma City, în vârstă de 95 de ani, a zis „da" în faţa judecătorului, luând-o în mod oficial de nevastă pe Sallie Warren, cu un an mai tânără decât el şi care şi-a sărutat soţul înainte de a răspunde afirmativ la întrebarea tradiţională. „Niciodată n-am oficializat căsătoria unui cuplu atât de nerăbdător" a declarat judecătorul districtual.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *Planeta care se „evaporă" sub ochii noştri*
- *Ulcerul, o durere de sezon*
- *Postul – dincolo de restricţiile alimentare*
- *Mayaşii au dispărut din cauza secetei!*
- *Un Mahomed „restaurat"*
- *Kaurismaki scoate cinematografia finlandeză din umbă*

HOROSCOP
14 - 20 APRILIE

BERBEC (21.03-20.04): Cum vă aşterneţi, aşa dormiţi! Astfel poate fi caracterizată această săptămână, în care astrele din constelaţia dv. nu dau semne importante. Aveţi, în consecinţă, toată libertatea de a vă manifesta, mai ales în privinţa dragostei, care şchioapătă în ultima vreme.

TAUR (21.04-21.05): Cel mai semnificativ aspect al perioadei este ascensiunea curbei profesionale, care are un maxim joi sau vineri. Se pare că veţi primi o veste excelentă de această natură, iar consecinţele financiare nu vor întârzia. Astrele vă respectă talentul şi tenacitatea.

GEMENI (22.05-21.06): Atât curba financiară, cât şi curba afectivităţii au câte un maxim în acest interval. Marţi sau miercuri veţi primi o sumă importantă de bani, iar partenerul de viaţă vă va face o surpriză extrem de plăcută. Viaţa în cuplu decurge din ce în ce mai bine, nu mai trăiţi din amintiri.

RAC (22.06-22.07): Două evenimente fericite vor împăna această perioadă. Ambele întâmplări provin din sfera profesională şi se vor petrece în a doua jumătate a săptămânii. Având în vedere poziţia lui Uranus faţă de Soare, s-ar putea să aveţi şi o surpriză neplăcută din partea unui Vărsător.

LEU (23.07-22.08): Viaţa în roz. Iată emblema acestui interval, în care vremea frumoasă vă întinde capcane sentimentale siropoase şi oarecum primejdioase. Sub influenţa benefică a lui Venus, sunteţi mai seducător decât oricând, dar nu trebuie să profitaţi, pentru că bumerangul pândeşte.

FECIOARA (23.08-21.09): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza mai toate zilele acestei săptămâni. Ba sunteţi inspirat şi luaţi decizii profitabile, ba sunteţi ursuz şi vă certaţi cu toată lumea. Se pare că Luna este inculpata şi că micile probleme din cuplu vă induc o temporară instabilitate psihică.

BALANŢA (22.09-22.10): Luni şi marţi veţi fi protagonistul unor situaţii infernale, când şi la serviciu şi acasă se vor ivi disensiuni şi scânteile vor ţâşni în toată splendoarea lor. Curba psihicului are oscilaţii periculoase şi poate că ar trebui să vă închideţi o vreme într-o carapace binefăcătoare.

SCORPION (23.10-21.11): Curba afectului şi cea a finanţelor sunt cele mai zglobii acum şi ar trebui să profitaţi cât mai mult de toate împrejurările favorabile de această natură. S-ar părea că pe la mijlocul intervalului veţi primi o sumă consistentă de bani, pe neaşteptate.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Deşi vă aflaţi sub influenţa benefică a perechii Soare-Jupiter, sunteţi tentat să luaţi unele decizii care contravin intereselor dv. imediate. Probabil că aţi amestecat afacerile cu dragostea şi din această combinaţie nu poate înflori decât o deziluzie – de cele mai multe ori.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba financiară este săltăreaţă şi urcă precum un alpinist profesionist spre culmi nebănuite. Din păcate, curba sentimentală are o scădere dramatică, semn că ceva e putred în relaţiile dv. personale. Dacă nu vă cenzuraţi orgoliile, veţi avea mult de suferit.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): O mare bucurie veţi avea din partea unui membru al familiei, pe la mijlocul săptămânii, iar faptul va avea influenţe pozitive pe termen lung. Pe de altă parte, ar trebui să fiţi mai atent când duceţi mâna la buzunar (al dv., desigur), căci finanţele au de suferit.

PEŞTI (19.02-20.03): Constelaţia dv. arată ca după un război pustiitor. Astrele v-au cam uitat şi, în consecinţă, situaţia financiară şi cea sentimentală arată ca nişte flori ofilite în apă sălcie. Din fericire, curba psihicului stagnează la cote înalte, deci nu vă lăsaţi pradă pesimismului nici un moment.

Personalităţile săptămânii: *Gală Galaction, Ion Vinea, Călistrat Hogaş;* Leonardo da Vinci, Henry James, Anatole France, Charles Spencer Chaplin, Peter Ustinov, Stan (Stanley Arthur Jefferson), Boris Becker, Claudia Cardinale, Sonja Henie.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

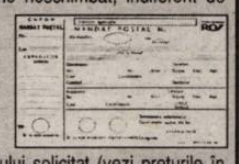

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TARGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 621 • ANUL XLVI • 17 APRILIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 16 (2371)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Poartă-te bine cu corpul tău dacă vrei să-ţi rămână sufletul în el.*
(Proverb indian)

■ *Trăieşte tu şi lasă şi pe alţii să trăiască.*
(Proverb german)

■ *Cei care aşteaptă la uşă sunt întotdeauna acri, pentru că au timp să fermenteze.*
(Friedrich Nietzsche)

FLACĂRA INDEPENDENŢEI

5

Femina club

Reflecţii psihologice

Când iubirea este în pericol

Dosarele frumuseţii

Punctele negre

Pe Natalia Oreiro a luat-o frigul după cele şase înfrângeri consecutive ale lui Dinamo în returul campionatului.

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Pagini negre şi ciudate din istoria aviaţiei

CONCORDE

sfârşitul unei legende

„Pasărea cu ciocul de oţel", pensionată înainte de soroc

Nici nu s-a încheiat bine faza militară a războiului din Irak, şi Franţa se vede nevoită să renunţe la zborurile supersonice ale aparatului franco-britanic Concorde, începând de la 1 octombrie, după 27 de ani de exploatare comercială. Aceeaşi măsură este valabilă şi pentru British Airways. Air France va suspenda zborurile începând cu 31 mai, motivul oficial fiind „contextul economic şi cererea scăzută de bilete". Cu toate acestea, compania şi-a păstrat un colac de salvare, precizând că zborurile avionului Concorde ar putea fi reluate imediat, „dacă situaţia economică se va îmbunătăţii vizibil". Asta poate însemna, cu alte cuvinte, niciodată. Interesant este faptul că situaţia economică s-a înrăutăţit în ultimele luni, cum explică şi Jean-Cyril Spinetta, Pdg al Air France, „fapt ce s-a tradus prin scăderea drastică a călătoriilor de afaceri". Mulţi analişti vorbesc tot mai insistent, însă, despre preţul economic pe care Franţa trebuie să-l plătească ca urmare a opoziţiei ei faţişe faţă de declanşarea războiului din Irak, fapt ce a determinat „mânia" SUA. S-ar putea vorbi în cazul acestei foarte brusc anunţate decizii a *Air France* despre faptul că avionul a intrat într-un con de umbră al interesului public după accidentul de la Gonesse (Val-d'Oise) din 25 iulie 2000. Dacă acesta ar fi motivul, atunci Concorde ar fi primul caz din istoria aviaţiei civile care este retras de pe piaţă din cauza unui singur accident! În fond aparatul Concorde s-a dovedit a fi, de-a lungul istoriei, cel mai sigur avion de pasageri. În acelaşi timp, Concorde este şi singurul aparat supersonic de călători de pe planetă. Cu atât mai mult pensionarea lui bruscă dă de gândit. Retragerea lui de pe piaţă lasă loc aparatelor din dotarea companiilor americane care vor prelua segmentul lăsat gol, ele la rândul lor fiind într-o accentuată recesiune, pe care administraţia americană încearcă să o îndulcească cu subvenţii de peste 30 miliarde dolari. „Este sfârşitul unei epoci fantastice a aeronauticii mondiale" a spus Rod Eddington, director general la British Airlines, care a adăugat, şi el, că în cazul deciziei de a retrage Concorde pe linia moartă este o „decizie comercială prudentă".

Secundele de dinaintea tragediei finale de la Gonesse, singurul accident în care a fost implicat un avion Concorde

Dedesubturi întunecate

Istoria aviaţiei cunoaşte câteva exemple care vin să confirme o acerbă luptă comercială între SUA şi Europa. Puţină lume ştie că Marea Britanie a construit primul bombardier din lume cu aripă delta propulsat cu două motoare cu reacţie, asta la începutul anilor 60. Este vorba despre modelul TSR-2, o adevărată bijuterie zburătoare, un avion de luptă de concepţie integral britanică, de la design-ul modelului până la propulsoare. El a fost construit în 5 exemplare, două au fost testate în zbor şi rezultatele au fost mai mult decât încurajatoare. Existau şi comenzi, Australia oferindu-se să cumpere ceva mai mult de 100 de aparate britanice. Printr-o decizie misterioasă, avioanele au fost distruse, împreună cu toată documentaţia, desenele şi rezultatele testelor! 6 luni mai târziu apărea pe piaţă aparatul F-111, Australia redirecţionând oferta spre SUA! Într-un documentar britanic difuzat pe *Discovery Channel*, misterul se dezleagă: Sub presiunea FMI, Guvernul Laburist a distrus avionul de luptă cu reacţie TSR-2 în 1965, la câteva săptămâni după ce acesta îşi etalase calităţile în zborul inaugural din 27 decembrie 1964!

Britanicii mai au la activ o amintire neagră în domeniul aviaţiei. De data asta a aviaţiei civile. Constructorul De Havilland a realizat, la nici zece ani după terminarea celui de-al doilea război mondial, primul avion cu reacţie comercial. Modelul s-a numit *Comet*. Avionul s-a bucurat de un succes enorm, numai că, după doi ani de exploatare, în cursul anului 1954, o serie de două ciudate accidente în numai două luni au întunecat viitorul mult prea strălucitor. Cercetările făcute la sol au stabilit o cauză a accidentelor: oficial, a fost vorba despre cedarea materialului în dreptul hublourilor (pătrate) de pe fuselajul aparatului. Americanii s-au arătat interesaţi de preluarea unor date legate de motoarele cu reacţie de producţie britanică. Şi astfel, o posibilă dominaţie britanică în domeniul avioanelor comerciale cu reacţie avea să fie de fapt sfârşitul unui vis. Britanicii, oficial tot din motive economice, şi anume scăderea cererilor pentru biletele de călătorie, au fost nevoiţi să renunţe la aparatul *Comet*, deşi existau comenzi pentru 50 de aparate. Câteva luni mai târziu apărea pe piaţa mondială un alt avion cu reacţie pentru călători, de producţie americană. Producător? *Boeing*. Modelul 707.

Concorde a avut un frate

Fratele vitreg al aparatului franco-britanic s-a numit TU-144. „Konkordski" era un frate geamăn, dar din mame diferite, dacă s-ar putea spune aşa. Câte asemenea aparate au existat în fosta URSS nu se ştie cu exactitate, după unele surse este vorba despre 17 aparate, cert este că el n-a apucat să zboare pe liniile internaţionale, deoarece atunci când a fost prezentat la Târgul aviatic „Le Bourget" din Paris, pe 3 iunie 1973, avionul s-a prăbuşit în condiţii misterioase sub privirile a peste 200.000 de spectatori. De atunci, Concorde a rămas singurul avion supersonic de pasageri din lume, profilul lui de pasăre graţioasă, care sfidează legile gravitaţiei, a continuat să existe pe cerul planetei pentru a se retrage acum, în al treilea an al mileniului 3, după aproape trei decenii de exploatare, fără a lăsa în locul lui un alt avion supersonic de pasageri. Sau cine ştie, există peste Ocean, un proiect de avion supersonic pentru pasageri...

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

Un dicţionar sentimental de poezie

Poetul Mircea Micu, unul din poeţii „nebuni şi frumoşi" a unei perioade gri, de pe vremea când şcoala de literatură chiar credea că naşte poeţi şi prozatori, ignorând adevărul de-a dreptul înduioşător că aceştia se nasc şi nu se cresc pe băncile lustruite ale şcolii, fie ea şi de literatură, a fost unul dintre vajnicii şi statornicii prieteni din constelaţia Fănuş Neagu, în care maestrul strălucea necontestat în mijloc. Aderând necondiţionat la principiul lui Fănuş, care spunea că „vinul trebuie să aibă trei calităţi: să fie mult, să fie gratis şi să fie rece", Mircea Micu şi-a ţesut în memorie acest dicţionar sentimental de poezie încă la umbra zidurilor palatului din Mogoşoaia, locul unde floarea scriitorilor din toată ţara uita de zbuciumul oraşului prea liniştit şi prea tern, în care doar sediul Uniunii Scriitorilor ce era mai colorat. Dicţionarul sentimental apare astăzi sub forma unei elegante cărticele de amintiri în care poeţii mai talentaţi sau mai muncitori încercau să razbată prin vremuri având de partea lor cel mai abil ghid: tinereţea. Aşa, tineri şi frumoşi îi vede Mircea Micu pe cei care azi nu mai sunt sau mai sunt doar în amintirea noastră, care au fost poeţi şi care au uitat să mai fie între timp, luaţi cu treburile de zi cu zi, uneori mult mai bănoase decât literatura, atât de bănoasă şi ea, altădată. Pentru această săptămână încerc să reproduc câteva rânduri din fila de memorie pe care Mircea Micu, el însuşi o fire sensibilă şi subtilă, i-o dedică unui foarte important poet al literaturii române, Mircea Dinescu.

„Publicat cu consecvenţă de prozatorul Ştefan Bănulescu, redactor şef la revista *Luceafărul*, după îndeplinirea stagiului se aciuează la Asociaţia Scriitorilor pe post de „paznic" şi devine copilul răsfăţat şi teribil al scriitorilor mai vârstnici. E născut la Slobozia, în 11 decembrie 1950, este săgetător tipic, luptător, inteligent, neliniştit... După debutul spectaculos cu volumul „Invocaţie nimănui" şi după „stabilirea" la Mogoşoaia, Dinescu cultivă noi prietenii literare, noi protectori. Pe Nicolae Dragoş (redactor şef la Luceafărul) şi, în special, pe Marin Preda, „trădându-l" într-un fel pe Fănuş cu care autorul *Moromeţilor* era certat ireconciliabil. Mircea Dinescu este un poet de real talent născut şi nu făcut, înzestrat cu un deosebit simţ al muzicalităţii, şi al limbii, original şi, incontestabil, vârf al generaţiei sale. Fire neliniştită şi rebarbativă dar în aceeaşi măsură speculativ şi ambiţios, Dinescu va izbuti să se strecoare în „conducerea" Uniunii Scriitorilor... În timp, din student la „Ştefan Gheorghiu", „disident" şi „arestat la domiciliu". (în treacăt fie zis, chestia asta cu „arestat la domiciliu", dragă Mirciulică, să i-o spui... mutului). Apoi, a venit clipa cu „Mircea, fă-te că lucrezi", apoi el a devenit „preşedintele" lui Fănuş (!), posesor de Mercedes, burse nemţeşti, tipografii, case impozante (complexul băiatului sărman), combine second-hand, „port" şi „castel" la Dunăre, puşcă de vânătoare şi rubaşcă de revoluţionar menşevic. Punct. Eu îl iubesc cu detaşare şi uimire. Fiindcă e talentat şi fără scrupule. Mircea Dinescu este nu doar „proprietar de poduri" (titlul celui mai bun volum al său) dar şi proprietar şi dresor de cuvinte. Dumnezeu 1-a hărăzit cu acest „har" fiindcă cuvintele sunt la fel de greu de „îmblânzit" ca şi pisicile. El e original, intempestiv, imprevizibil, coerent, plastic, sincer (până la naivitate), nonşalant şi tandru. Ultimele două epitete sunt „ciugulite" de la Marian Popa. Din punct de vedere social, Dinescu este realizat. Are vilă, străbunică, soacră încă frumoasă şi socru bilingv. Din punct de vedere „poetic", Dinescu mai poate oferi surprize în cazul că va falimenta ca „moşier". Dacă nu, rămâne în istoria literaturii române cu... „Capra contemporană" care dă lapte, brânză şi vin de Potelu...

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

DOINA NECŞULESCU, Piteşti: „...Pentru mine, zodiacul floral japonez este cel mai frumos. Am citit destul de multe despre astrologia clasică şi despre perechile «ideale» care se pot forma după cum sunt situate planetele Venus (la femeie) şi Marte (la bărbat), dar nu mi s-au potrivit, nici mie, nici fiicei mele. Eu sunt Vărsător şi ar fi trebuit să am o relaţie excelentă cu un bărbat din Leu, Scorpion sau Vărsător. Fostul meu soţ este Leu, însă ne-am despărţit după numai trei ani de căsnicie. De atunci nu mai cred în planete, ci tind să cred în zodiacul japonez. Aş fi însă curioasă ce zodie i s-ar potrivi fiicei mele, care este Rac, şi care a avut mari necazuri cu un tânăr din Capricorn (...) Dacă ne puteţi da câteva date despre zodiile arborilor din perioada Vărsătorilor, v-aş fi recunoscătoare. Vă mulţumesc anticipat".

Femeia-Vărsător are ghinion în dragoste

– Stimată doamnă ***Doina,*** trebuie să fac de la bun început o precizare. Zodiacul floral este complet diferit de cel japonez al arborilor. Zodia floralã este situată în anumite zile ale oricărei luni din an. De exemplu, cei născuţi în datele de 8, 17 şi 26 se află sub „protecţia" *Margaretelor;* cei născuţi în datele de 7, 16 şi 25 sunt ocrotiţi de *Orhidee* ş.a.m.d. în ceea ce priveşte zodiacul arborilor, în perioada Vărsătorilor se află *Ulmul* (20-24.01), *Chiparosul* (25.01-3.02), Plopul (4-8.02) şi *Curmalul* (9-18.02). Ulmul este al moraliştilor, Chiparosul al credincioşilor, Plopul al pesimiştilor, iar Curmalul este al optimiştilor – acestea sunt etichetele de bază. Despre compatibilitatea femeilor-Vărsător, aveţi dreptate, dar se pare că aţi avut ghinion. Femeii din Rac i se potrivesc cel mai bine Berbecii şi Capricornii şi ar trebui să se ferească de Gemeni şi de Vărsători. Într-un număr viitor voi reveni asupra zodiacului floral şi ar fi de preferat ca, în scrisorile lor, cititorii să-şi precizeze data naşterii.

Leoaicele fug de Berbeci

– Stimată doamnă ***Laura,*** teoria spune că femeia-Berbec este perfect compatibilă cu Racii şi Capricornii şi ar trebui să se ferească de cei din Fecioară. Poate că excepţia întăreşte regula, în cazul dumneavoastră. Femeia din Leu ar trebui să se înţeleagă de minune cu Berbecii, dar dacă nu este aşa, atunci înseamnă, o dată mai mult, că astrologia are limitele sale de aplicabilitate. Problema influenţei exercitate de zodiile părinţilor este foarte veche, ea fiind prezentă în unele lucrări din antichitate (Ptolemeu). Însă modul de „calcul" al acestei influenţe este extrem de dificil, şi asta pentru că atunci când se ţine seama de înaintaşi, ar trebui să se ia în calcul data aproximativă a conceperii viitorului copil. Mulţi astrologi susţin că influenţele astrale apar chiar din faza de embrion, căci fetusul nu este protejat de câmpul gravitaţional care se stabileşte între planete. În mod clasic, astrogramele se bazează pe data naşterii copilului, ceea ce nu este întru totul corect.

LAURA M., Bucureşti: „...Cum se poate explica faptul că mie, ca femeie din Berbec, mi s-a întâmplat să formez o pereche excelentă cu un bărbat din Fecioară, cu care sunt căsătorită de cincisprezece ani? Aş dori să mă lămuriţi asupra acestui caz, dacă este un caz (...) Prietena mea de o viaţă este din Leu şi, deşi se spune că face casă ideală cu Berbecii, a ajuns să-şi ia lumea-n cap din cauza unui Berbec, care a terorizat-o mai mulţi ani. De ce apar mereu aceste diferenţe faţă de ce spun astrologii? Nu cumva contează şi zodiile părinţilor? Am citit undeva că astrologia, mai ales în privinţa vieţii sentimentale, depinde foarte mult de relaţiile zodiacale dintre părinţi şi dintre părinţi şi copii. Se poate face o apreciere de acest fel?"

TANIA, Bârlad: „...Sunt căsătorită de şase luni şi de două săptămâni soţul meu nu a mai dat pe acasă. El nu are un serviciu stabil, lucrează ca instalator şi electrician şi în afara oraşului nostru (...) Nu-mi spune niciodată pe unde se duce, dar ştiu că mă iubeşte foarte mult, căci mi s-a întâmplat să-mi trimită bani prin poştă din alte oraşe. Dar acum nu mi-a dat nici un telefon măcar (...) Oare aşa se va comporta toată viaţa? El este Taur şi părinţii mi-au spus să iau legătura cu poliţia, dar eu cred că este pe undeva şi tot la mine se va întoarce, căci sunt şi eu Taur şi ne potrivim. Aşa este?"

Taurii sunt imprevizibili

– Dragă ***Tania,*** situaţia prezentată de tine este destul de neclară, dar dacă sufletul de femeie îţi spune că se va întoarce, atunci poate ar trebui să mai aştepţi, cu toate că îngrijorarea ta e foarte întemeiată. Astrologic vorbind, Taurii se înţeleg foarte bine între ei, indiferent cine este dominantul. Îţi urez toate cele bune şi mai scrie-mi!

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Vă place poezia?

Înainte de '89, poezia era un fenomen cultural de amploare. Un important refugiu spiritual şi sufletesc. Starea de graţie pe care o reflectă poezia a început de multă vreme să pălească. Vremurile s-au schimbat şi, o dată cu ele şi structura sufletească a multora dintre noi. Se scrie azi multă poezie, dar se citeşte tot mai puţin. Marginalizarea poeziei este confirmată din păcate şi în această anchetă de câţiva adolescenţi care ar putea fi reprezentativi pentru un număr important de tineri. Există din fericire şi un revers al medaliei: o dorinţă latentă sau vie a unora dintre cei chestionaţi de a citi poezie cu plăcere şi de a-i reconfirma valorile.

◆Îmi place poezia. Dar până să mă hotărăsc să iau în mână o plachetă de versuri se scurge multă apă pe Dâmboviţa. Aş putea explica acest paradox prin faptul că acest gen de plăcere e departe de a fi o necesitate. *(Daniela, 19 ani)*

◆O să vi se pară ciudat: eu scriu poezii dar nu prea citesc poezii. Am trecut prin clasici, prin Nichita Stănescu dar nu-mi pot da seama de ce i-am abandonat. Nu pot însă să renunţ la plăcerea de a scrie versuri, de a îmbrăca în cuvintele cele mai frumoase sentimentele şi dorinţele mele cele mai intime. E şi un joc, un exerciţiu al minţii şi sufletului care te fac să gândeşti altfel, să-ţi închipui că lumea ar putea fi mult mai frumoasă, mai pură. *(Nadia S., 18 ani)*

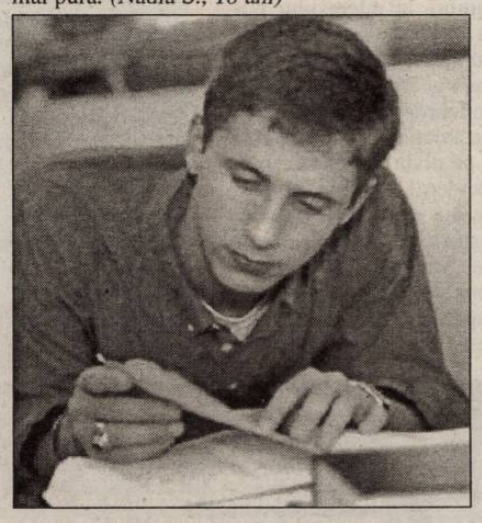

◆Nu-mi place să învăţ pe de rost poezii aşa cum ne cere profa de română. Cred că acest efort stupid mă îndepărtează de poezie. *(Anonim, 17 ani)*

◆În vâjul în care trăim, cui îi mai arde de poezie? Azi există alte tendinţe, alte priorităţi. Toată lumea aleargă după bani. Unii vor să-şi rezolve problemele care îi înnebunesc în fiecare zi, alţii umblă după senzaţii tari şi cred că nu prea mai e loc de poezie. *(Dan Irimia, 18 ani)*

◆În mod normal ar trebui să existe o sete de sensibilitate, de reverie, dar lumea de azi e preocupată mai mult de plata taxelor şi impozitelor, de corupţie şi de toate grijile vieţii. Cei de vârsta mea sunt cu nasul în calculatoare şi nu cred că le arde lor de poezie. Eu mai citesc dacă îmi cade o carte în mână dar exemplul personal nu cred că are importanţă. *(Mina Arghiriu, 17 ani)*

◆Singura poezie care ne ia pulsul zilnic o găsim în muzica hip-hop, rapp etc. Eu nu zic că nu există valori de marcă în poezia clasică şi modernă dar aceste poezii din care ne sunt prezentate eşantioane în manualele de română nu ne reprezintă pe noi tinerii. *(Claudiu, 16 ani)*

◆Noi visăm, să ştiţi, chiar dacă citim poezie din când în când sau deloc. Suntem dornici de romantism. Dacă am fi mai consecvenţi, ne-am apropia mai mult de poezie pentru că sunt sigură că acolo se află universul după care tânjim unii dintre noi, mai sensibili, mai visători dar realitatea cotidiană ne ţine captivi în banalitate. *(Mona Duţu, 17 ani)*

◆Nu există decât un singur răspuns: pentru poezie trebuie să ai chemare. Prin propagandă nu te poţi apropia de ea. *(Mircea, 18 ani)*

◆Tata a strâns foarte multe cărţi de poezie şi dacă întind mâna cu ochii închişi, din trei încercări ating una din ele. Mă linişteste faptul că sunt acolo şi din când în când le mai şi citesc. *(Andreea Şuţă, 17 ani)*

◆Am citit, evident, versuri. Îmi plac foarte mult Nichita Stănescu, Marin Sorescu... Sunt însă şi poeţi moderni care nu-mi transmit nimic şi alţii pe care nu-i înţeleg. Pagini umplute cu expresii alambicate, aruncate la întâmplare, lipsite de sens, care mai mult te enervează. Cred că le lipseşte un autocontrol critic elementar. *(Liliana Popescu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Cum mai pot fi încurajate căsătoriile

Un pastor norvegian s-a gândit să organizeze în luna mai, o zi a căsătoriilor gratuite, în biserica din Fyllingsdalen din sud-vestul ţării. Cei care se vor decide să facă acest pas vor beneficia de lumânări, de o masă gratuită şi de cadouri primite de la diverşi sponsori, iar prin tragere la sorţi, cuplul fericit se va bucura şi de o călătorie de nuntă gratuită. În această biserică sunt ţinute frecvent, de mai mulţi ani, predici prin care se încurajează căsătoria şi se descurajează legăturile de concubinaj dar efectele acestui demers au fost cu totul neglijabile, în ultimul an, 2002, oficiindu-se doar două căsătorii. Biserica nu încearcă să-i acuze pe cei care trăiesc în concubinaj ci doar să-i convingă să renunţe la acest tip de legătură, pentru a-şi uni destinele în faţa lui Dumnezeu, trecând prin faţa altarului. Municipalitatea oraşului a venit în sprijinul pastorului, angajându-se să paveze locurile dimprejurul bisericii cu dale de piatră. Între timp, preoţii se roagă ca cei indecişi să răspundă în număr cât mai mare acestei „provocări" sperând totodată ca ziua de 24 mai în care vor avea loc presupusele evenimente, să fie călduţă în soare.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

VÂNĂTOARE DE TERORIȘTI în realitatea virtuală

Problemă majoră a epocii contemporane, terorismul internațional obligă la soluții și metode de contracarare cel puțin la fel de insolite ca și inovațiile sale! Cum să „detectezi" un posibil astfel de atac? Cum să „identifici" dintr-o masă de oameni potențialul atacant iminent? Problemele neobișnuite cer însă soluții pe măsură și așa a apărut ideea de a recurge la condițiile oferite de realitatea virtuală. În speranța că acestea vor permite punerea la punct a unei secvențe de reacții mai ales la atacuri implicând arme de distrugere în masă. Peste un milion de dolari s-au alocat doar pentru a testa dacă un asemenea lucru este posibil!

Cum se procedează? În teorie, simplu: se programează un „mediu sintetic" și se declanșează un program de simulare care le permite „antrenorilor" să verifice reacțiile celor care sunt obligați să ia primele decizii în special în cazul unui atac cu arme chimice: pompieri, polițiști, armată.

„Unul dintre scopuri este de a determina cum pot fi subiecții scufundați într-un mediu virtual care reprezintă o replică a unei situații reale și care poate fi schimbat cu mare repeziciune." afirmă dr. Ming Leu, profesor emerit de produse integrate. De ce? Pentru că în felul acesta ei pot fi pregătiți să facă față unei largi varietăți de situații potențiale și, pe de altă parte, o fac mult mai eficient și cu costuri mult reduse. În plus, un mediu de antrenament este mai puțin periculos decât unul real, în care o serie de elemente nu pot fi controlate.

Iar pentru ca antrenamentul în realitatea virtuală să fie cât mai... "real", personalul care se supune lui poartă echipamentul pe care l-ar fi purtat în condiții normale de teren. Ceea ce îi supune practic la aceeași tensiune mentală și fizică. În condițiile în care surprizele cu care lumea militară, cea a marii finanțe, cea a politicienilor și chiar lumea noastră obișnuită în general, trebuie să facă față unor surprize incredibile. Cum ar fi...

...„Viermele" Ganda

Un nou virus amenință, doar că de data aceasta este vorba de unul cu adevărat special! El „se hrănește" pe seama tuturor celor care, interesați de evoluția evenimentelor din Irak, accesează site-uri cu această temă. Suficient pentru a se... contamina! Se numește „Ganda" este un „vierme" și „vine" atașat la un mesaj electronic, cu expresii de tipul *„performanțe ale spionilor"* sau *„hai, SUA!"* Ba poți primi chiar imagini foto din Irak „surprinse" de sateliți americani de spionaj sau *screensaver*-e cu caricaturi ale Președintelui Bush. Orice tentează sau trezește interesul este bun! „Fabricat", după cât se pare, în Suedia, experții nu sunt siguri cât este de periculos. Oricum, ceea ce se știe este că, tentați să trimită și prietenilor ultimele știri și imagini cu tot felul de celebrități, mulți navigatori pe internet au răspândit deja molima. Ce va face, cum va arăta când „va ajunge mare", nimeni nu știe acum. Și nici nu știm dacă terorismul mondial va putea fi stăpânit cu „vânători virtuale".

MIHAELA DOROBANȚU

PLANETA CARE SE „EVAPORĂ" SUB OCHII NOȘTRI

◆ În „apropierea" stelelor e atât de cald încât planetele se „evaporă"
◆ Una din aceste planete, situată în afara Sistemului Solar, observată în direct de telescopul Hubble

Pentru prima oară, o atmosferă densă de hidrogen, caldă și de mari proporții, a fost observată în jurul unei planete din afara Sistemului Solar, o dovadă că planeta se... „evaporă". Aceasta este concluzia la care a ajuns o echipă de cercetători internaționali care au urmărit evoluția ei cu ajutorul telescopului Hubble. O descoperire ce ar putea explica absența planetelor în vecinătatea imediată a stelelor (la cel puțin 7 milioane de kilometri de steaua lor). În cazul în care se află prea aproape de steaua sa, o planetă se poate topi ca zăpada sub soare, în afară de nucleul ei. Din vara anului 1995 au fost descoperite peste 100 de planete extrasolare (sau exoplanete), 15% dintre ele aflându-se pe orbită foarte apropiată de steaua lor. Este și cazul „vedetei" observate prin telescopul Hubble denumită Osiris, care se află pe o orbită în jurul unei stele, asemănătoare Soarelui nostru, situată la 150 de ani lumină de Pământ, în Constelația Pegas. Descoperită în 1999, exoplaneta gazoasă, de mari proporții, asemănătoare lui Jupiter, se găsește la doar 7 milioane de kilometri de steaua sa în jurul căreia se rotește în trei zile și jumătate. Dintre toate exoplanetele descoperite, aceasta e singura care a fost detectată direct, chiar când trecerea prin fața stelei sale. În timpul minieclipsei de circa 3 ore, planeta ascunde o mică parte a stelei, ceea ce o face mai puțin strălucitoare. În aceste condiții observarea atmosferei sale a fost posibilă. Echipa de astronomi a surprins de trei ori planeta în timp ce trecea prin fața stelei, în ultraviolet, o frecvență de radiație care permite telescopului Hubble observarea hidrogenului în partea superioară a atmosferei. „Am avut marea surpriză să observăm, a declarat astronomul francez Alfred Vidal-Madjar, că atmosfera de hidrogen a planetei avea o grosime de peste 200.000 km ceea ce face ca aceasta din urmă să pară de trei ori mai mare decât se credea". O parte din gaz a fost observată dincolo de zona de influență gravitațională a planetei, îndepărtându-se de ea cu peste 100 km/s, „împinsă" de radiațiile stelei, formând o coadă lungă, asemenea cozii de gaz a unei comete. Aproximativ 10.000 de tone de hidrogen din atmosfera planetei se îndepărtează în timpul unei secunde, astrul pierzând o parte importantă din masa ei. Fenomenul de „evaporare" a planetelor foarte apropiate de steaua lor ar putea explica absența acestora la o distanță mai mică de 7 milioane de kilometri de steaua lor. Planetele se „evaporă" rapid sau devin mai mici și mai sărace în hidrogen, așa cum se întâmpla în cazul lui Neptun.

Planeta Osiris în curs de dezintegrare

DORIN MĂRAN

CÂT DE VECHI SUNT CALOTELE GLACIARE

Recent a fost pusă la punct o nouă metodă de datare a calotelor glaciare, mult mai precisă decât cea folosită până acum și care ar putea facilita o reprezentare mai clară a procesului deglaciației survenit în urmă cu 250.000 de ani. Studiile efectuate asupra eșantioanelor prelevate de la diverse adâncimi din calota de gheață din baza de cercetare rusă aflată în Vostok (Antarctica) au scos în evidență existența unei strânse legături între conținutul atmosferei în bioxid de carbon și temperatura din cursul ultimelor 420.000 de

ani. Metoda de datare, utilizată până acum, se bazează pe o analiză izotopică a gheții pentru a se evalua temperatura și pe o analiză a bulelor de aer din gheață pentru determinarea compoziției atmosferice. O metodă care nu este foarte precisă, erorile presupunând o diferență de ordinul a 1.000 de ani în ceea ce privește diferența de vârstă dintre gheață și bulele de aer. Iată că, prin concursul unor cercetători americani, ruși, chinezi și francezi, a fost realizată o nouă metodă de datare a calotelor glaciare, care o surclasează pe cea tradițională printr-o mai mare precizie. O metodă ce permite evaluarea atât a temperaturii cât și a compoziției atmosferice, doar prin analiza bulelor de aer. De astă dată, temperatura poate fi estimată prin analiza foarte precisă a compoziției izotopice a argonului, unul din gazele aflate în bulele de aer. Și în acest caz poate apărea o imprecizie de datare dar aceasta este de cinci ori mai mică decât cea rezultată prin metoda anterioară. Cercetătorii sunt convinși că acum pot reconstitui mai exact cursul evenimentelor climatice, mai precis a procesului de reîncălzire a planetei care a început în Antarctica. *(D.M.)*

Vulcanii conversează...

Mauna Loa și Kilauea sunt doi vulcani bine cunoscuți din Hawaii, aflați doar la câțiva kilometri distanță unul de altul. Deși foarte apropiați, ei sunt „personalizați" prin compoziția lavei și prin profilul seismic. Există totuși un subiect de controversă între geologi, privind activitatea lor, totul pornind de la un gen de comunicare observată între cele două „guri de foc". Nu prin râuri de lavă, ci mai degrabă – zic specialiștii, cu un anume

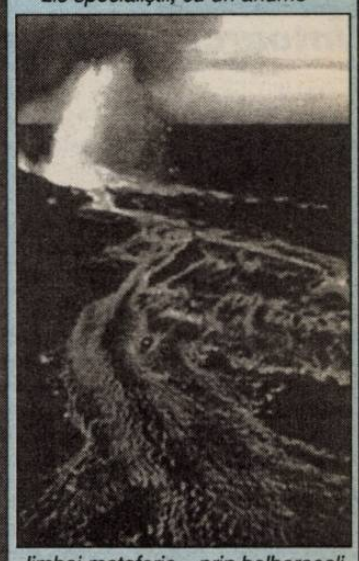

limbaj metaforic – prin bolboroseli și eructații. De pildă, Mauna Loa a lansat dezbaterile, umflându-se câte puțin în fiecare zi, până la un nivel maxim. Exact în ziua respectivă, Kilauea i-a răspuns printr-o deversare de lavă. Lucru deloc întâmplător, conform vulcanologilor, care văd în acest fenomen manifestarea principiului vaselor comunicante, în legătură cu variațiile presiunii subterane.

Mai negru decât negrul

O culoare care să poată fi considerată negru absolut încă nu există, pentru că aceasta ar presupune existența unui material capabil să nu reflecte deloc lumina. O echipă de fizicieni britanici a pus la punct însă un procedeu de fabricație a unor asemenea materiale, nu perfecte, totuși de 10-20 ori mai puțin „luminoase" decât cele cunoscute până în prezent. Este vorba despre un compus pe bază de nichel și fosfor, a cărui primă aplicare se va concretiza în scopul suprimării reflexiilor parazite din telescoape.

Ecologie la rucsac

Zeci de locuitori, adulți și copii, din patru mari orașe franceze – Paris, Strasbourg, Rouen și Grenoble – atrag de o vreme atenția, datorită minirucsacului pe care fiecare îl poartă în spate absolut pretutindeni, accesoriu de... drumeție datat cu o aparatură ciudată. De fapt, persoanele respective participă benevol la realizarea unui studiu cât mai realist, privind poluarea atmosferică. Timp de 48 de ore, captatorul din rucsac recoltează probe de poluanți cu care ia contact purtătorul, scopul testului fiind acela de a evolua riscurile îmbolnăvirii de cancer, în zonele poluate cu anumite metale și compuși organici din aer. Analiza ulterioară a acțiunii acestora asupra celulelor biologice va contura imaginea afectării nu doar a mediului, ci și a populației umane, din direcția domeniilor industriale. (A.N.P.)

Răpiți de OZN-uri

Participanţi la un joc cosmic

Transformarea spirituală resimțită de cei ce trec printr-o răpire OZN se leagă adeseori de experiențele religioase sau mistice, ca și de pretinsele reamintiri ale unor vieți trecute. Astfel, Karin, examinată de prof. Mack, declara „Nu este vorba doar de omuleți cenușii cu ochii mari – în ultimă instanță este cunoașterea lui Dumnezeu".

Întoarcerea acasă

Unele persoane ajung, după răpiri repetate, la convingerea că Pământul nu este adevărata lor casă, aceasta fiind pe un alt tărâm, dincolo de constrângerile spațiului și timpului. Unii simt un dor de această casă, alții relatează că, răpiți fiind, au fost întâmpinați cu mesaje de tipul „Bine ai venit la tine, unde ești iubit și reintegrat întru Cel Unic". Uneori se ajunge la veritabile momente de extaz religios. Câțiva dintre cei examinați de prof. Mack percepeau experiențele de răpire ca pe un soi de „joc cosmic, în care un Creator, aflat foarte departe, învață despre Sine însuși printr-un soi de multiplicare a conștiințelor". Ca și când, „dintr-un potențial primordial, Dumnezeu ar fi creat nenumărate conștiințe care s-au separat, ca apoi să vină să se reconecteze cu El". Această „reconectare" se însoțește de reamintirea adevăratei identități, ca și a unor misiuni pe care individul le avea de îndeplinit.

Mărturisirea

O problemă crucială este în aceste cazuri credibilitatea mărturiei – sau chiar a mărturisirii, așa cum este ea înțeleasă în religia creștină. Prof. Mack spune că l-a întâlnit în 1999 pe monsignor Corrado Balducci, înalt prelat în curia papală de la Vatican, care i-a subliniat marea importanță a mărturiei – care stă la baza vieții noastre de zi cu zi. A respinge relatările unor martori autentici – spunea el – ar avea consecințe dezastruoase asupra societății și religiei. O societate nu poate supraviețui mult timp dacă cei ce spun adevărul nu vor fi crezuți. Biserica ia foarte în serios rapoartele privind OZN-urile, tocmai datorită marelui număr de mărturii concordante. Catolicii au vechi criterii pentru condițiile în care o mărturie (de pildă a unei minuni) poate fi luată în considerare sau nu. Mack remarcă faptul că astfel de criterii există și în alte religii, de pildă în cea budistă. Chiar dacă nu acceptăm că aceste criterii pot servi ca dovezi științifice, ele merită să fie luate în considerare.

În tradițiile sau religiile mai tuturor popoarelor sunt relatate întâlniri cu reprezentanții unor inteligențe superioare, coborâți din ceruri, ca și răpiri ale unor pământeni în ceruri. Toate relatările se bazează pe mărturii transmise din gură în gură. Oamenii de la care au pornit aceste tradiții au trăit foarte probabil niște întâmplări extraordinare, asemănătoare cu cele relatate în zilele noastre, întâmplări care i-au marcat.

O școală a iubirii de oameni

Adesea cei răpiți înțeleg, ori chiar li se spune, că adevărata natură a vizitatorilor este spirituală și că ei vin la noi pentru a intermedia între oameni și „Sursă". Ar exista, în acest sens, chiar și o ierarhie, între diferitele rase care ne vizitează. Unii dintre cei răpiți spun că li s-a spus să nu mai separe spiritul de trup, așa cum cer religiile occidentale, ci mai degrabă să înțeleagă că experiențele în cauză duc la o

„spiritualizare a materiei"; ori că „nu există moarte" că „moartea fizică e doar o tranziție" dintr-o formă în alta.

După Mack, dimensiunea principală a schimbării spirituale urmărită de răpiri pare să fie *iubirea*. Scriitorul Whitley Strieber spunea că, o dată ce și-a învins sentimentul de teroare față de aceste întâlniri, a simțit „o deschidere extraordinar de adâncă a inimii" și „o iubire incredibil de puternică pentru oameni". O altă persoană examinată de prof. Mack afirma că nu-i mai este frică de „acele creaturi", și că iubirea reprezintă adevărata putere „lucrul cel mai puternic din Univers, cel din care sunt făcute și de la care încep toate". Astfel de relatări nu sunt deloc rare, extinzându-se în cele din urmă și asupra relațiilor cu vizitatorii pe care cei răpiți – așa cum spun uneori – ajung, în mod paradoxal, să-i iubească.

DAN D. FARCAŞ

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, judeţul _____.
M16

NOTA REDACŢIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Virtuozitate parapsihologică la Praga

Clădirea austeră a Casei de Cultură a Muncitorilor de la Căile Ferate, în spatele Muzeului Național din Praga. Ziua se stinge în sala principală de conferințe. Se aprind becuri slabe care de-abia pătrund pe la marginile unor draperii grele, negre. Sala este arhiplină. Pe scenă, un tânăr chipeș, Tofik Dadașev din Azerbaigianul sovietic. Se agită pe scenă ca un superb animal sălbatec închis în cușcă. Trăsăturile îi sunt deformate de concentrația intensă care îl stăpânește și spectatorii au senzația că din trupul său țâșnesc flăcări de energie. Scopul prezenței sale? O demonstrație de telepatie în fața Primei Conferințe Internaționale de Psihotronică. În toată amploarea semnificației sale, psihotronica, termen propus în Cehoslovacia, îmbrățișează întreaga problemă a integrării omului în universul său, modul în care interacționează cu celelalte corpuri fizice, vii sau neînsufletite, de la cele mai mici particule imaginate de fizica nucleară, la imensele obiecte care populează cerul și uriașele concentrări de energie cosmică, fiecare cu speciala sa importanță astrologică. În sală, tăcuți și concentați, așezați la mese lungi, 250 de participanți din Rusia, țările Europei și de peste Ocean. Cu căști pe urechi, ascultă discuții și relatări traduse simultan în cehă, rusă și engleză. Și, dintr-o dată, Dadașev face o alegere: Lois Pengelly, o tânără americancă, blondă și suplă. La un semn, este legat la ochi cu o bandă neagră și groasă, dar nu se mulțumește cu atât: peste cap îi este trecută o glugă grea, care coboară până spre piept și care îi este legată cu un nod în jurul gâtului. Lois primește o instrucțiune printr-un difuzor – trebuie să aleagă o persoană din sală, dar pe tăcute, numai ea trebuia să știe alegerea făcută. Apoi, prin simpla ei voință, trebuia să-l ghideze, cu puterea gândului, pe Dadașev să identifice persoana respectivă.

Vocea din difuzor

Ca un condamnat la moarte pornit spre eșafod, Dadașev coboară în sală și cu mâinile întinse își caută drumul. Se lovește de o masă. Se oprește dezorientat. Reia drumul. Ajunge aproape la jumătatea sălii, se oprește brusc. Se întoarce, reface drumul. Iarăși se oprește. Vocea aspră și puternică țâșnește din nou din difuzor: „Îți cere să te concentrezi mai tare și să-l conduci!" Dadașev reia drumul. Brusc, se mai oprește o dată – doar pentru a schimba direcția. O ia prin fața uneia din mese, îl apucă de mână pe un participant care privea înmărmurit de pe un scaun și îl conduce spre scenă. Urcă cele câteva trepte cu alesul său și cu Lois. Își scoate legătura de la ochi: „am ales corect?" Tot ce poate spune Lois este: „ești fantastic!" Lumea izbucnește în ovații, Dadașev rostește ușor. 250 de martori. Întâmplarea a fost relatată de un participant, un psiholog profesionist – nu și-ar risca o carieră confirmând absența oricărei înșelătorii. Deși: cum a putut reuși Dadașev așa ceva?

EUGEN CELAN

Pași peste bariera timpului

Hipnotizatori şi hipnotizaţi

Influența posibilă a hipnotizatorului, puterea sa de sugestie au fost deseori invocate ca un puternic argument împotriva afirmației că viețile trecute ale unei persoane reprezintă într-adevăr o realitate! De altfel fără cele două calități, „puterea" hipnotizatorului nici nu există! Și mai este un element: receptivitatea pacientului, a hipnotizatului. Sigur că această combinație de factori este fundamentală atunci când hipnoza este folosită ca instrument în tratamentul psihiatric, dar aceiași factori aproape distrug orice urmă de încredere în relatările de multe ori fabuloase, ale vieților trăite altădată, uneori extrem de numeroase, de către pacienți! Unul dintre cei mai cunoscuți cercetători ai fenomenului, Ian Stevenson, observa, într-un interviu din anul 1988, că toate personalitățile, evocate de pacienții săi aflați sub hipnoză, erau persoane *imaginare*! Sau, așa cum i-au confirmat diversele teste, erau rezultatul dorinței „fierbinți" a pacientului de a se supune sugestiei hipnotizatorului. Având în vedere înaltul grad de sugestibilitate a oricărui individ sub hipnoză, aceasta devine astfel un instrument extrem de periculos de investigație! Dovadă: unii oameni au fost de-a dreptul înspăimântați de personalitățile lor anterioare evocate de hipnotizator, iar în unele cazuri chiar s-a întâmplat ca aceste „personalități" să nu vrea pentru foarte multă vreme să-i mai părăsească! Și atunci? Ce să mai credem? Câtă valoare poate avea studiul unor astfel de fenomene?

Răspunsul poate veni dintr-o direcție neașteptată, așa-numitele „amintiri spontane". Același Ian Stevenson a înregistrat cazul unei tinere căreia un unchi al său i-a spus într-o zi că în curând va veni la ea. Cum îl va recunoaște? Simplu, după două cicatrice rămase după o operație, una la rădăcina nasului, după o intervenție la colțul ochiului drept și cealaltă pe spinare. „Mă vei recunoaște pentru că cicatricile se vor afla ca niște semne pe corpul meu", a relatat tânăra că i-a spus el. Peste puțin timp, unchiul moare. Un an și jumătate mai târziu, tânăra naște un băiețel. Care are pe corpul său două semne din naștere, exact în locurile specificate de unchi și de exact forma descrisă. Ian Stevenson a văzut fotografii cu semnele respective. Pe băiețel l-a cunoscut atunci când acesta avea în jur de 9 ani.

Este adevărat că sub hipnoză subiectul este gata să accepte, chiar fără să-și dea seama, tot felul de deformări ale realității, de fapt realitate complet nouă, așa cum este ea construită de hipnotizator. Iar hipnotizatorul este la rândul său puternic influențat de ideea de a dovedi că viețile anterioare sunt o realitate pe care el trebuie să o demonstreze, să o confirme. Și pentru aceasta el însuși recurge inclusiv la sugestii verbale, chiar dacă o face inconștient. Cum să contrazici însă sau, dacă preferați, cum să explici ceea ce i s-a întâmplat tinerei care a primit într-o zi mărturia unchiului său, pregătit să plece în cea mai mare călătorie pe care așteaptă să o facă orice ființă născută pe lumea aceasta?

MIHAELA DOROBANŢU

Halucinații sau legende?

Copiii nu mint niciodată

Fenomenele parapsihologice în care copiii sunt protagoniști sunt cele mai credibile. Cazul fetiței Ann T. din Anglia este unul elocvent în acest sens și specialiștii pot spune, fără dubii, că este unul dintre cele mai autentice cazuri de viziune din arhivele Institutului de studiu pentru fenomene inexplicabile din Londra.

Născută fără posibilitatea de a vorbi și de a auzi, Ann a crescut, totuși, ca un copil normal. Dar, de la vârsta de 4-5 ani, fetița a început să deseneze obsesiv un grup de fluturi cu trup uman care cântau la un fel de fluier. Uluirea părinților era pe deplin justificată, căci fiica lor nu se pricepea la desen, ea făcând cu mult talent doar acest gen de schițe. Deși au consultat mai mulți psihologi, ei nu au primit nici un răspuns satisfăcător. Probabil că Ann își imagina zânele din povești, aceasta era ipoetza cea mai plauzibilă. Dar, o dată cu trecerea anilor, fetița micșora numărul de „zâne" din desenele sale aproape zilnice. După ce a împlinit vârsta de 12 ani, s-a constatat că în desen nu mai rămâsese nici un personaj, ci doar ramură înflorită. Chiar în acel an, Ann a murit subit, cauza morții rămânând necunoscută. Cum se poate explica acest dramatic destin?

Pentru unii experți, Ann avusese viziunea propriei morți și, neputând comunica altfel, își imaginase îngerii sau zânele-fluturi ce-o vor însoți dincolo de această lume. Micșorarea numărului lor simboliza că sfârșitul i se apropie sfârșitul, iar când au dispărut toți îngerii, Ann a plecat după ei. Orice alt comentariu ar fi de prisos.

PAUL IOAN

Tragedii ecologice

În luptă cu MAREEA NEAGRĂ

Erika, *Prestige* sau *Tricolor* ar fi putut fi pentru francezi mărci de parfum, de exemplu, dar din păcate rezonanța acestor nume pentru ei are conotații dintre cele mai tragice: sunt numele a trei nave care au eșuat în largul coastelor „hexagonului", supunând Franța unui adevărat asalt al unei maree negre – petrolul scurs din rezervoarele instalate pe ele. Situația a fost – și este în continuare – atât de gravă, încât Ministrul francez al mediului, Dominique Voynet, nu s-a sfiit să vorbească despre „o considerabilă catastrofă ecologică" iar guvernul să anunțe că va aloca milioane de dolari pentru eforturile de curățire a litoralului. Oricum, situația, agravată de condiții meteo deosebit de grele, este extrem de gravă, în special pentru păsările și peștii care au cel mai mult de suferit în urma deversării a câtorva zeci de milioane de litri de petrol în apele mării. Aceasta cu atât mai mult cu cât mareea ucigașă afectează zone, cum este Loara, unde păsările au venit cum o fac în mod tradițional să-și petreacă iarna! În ceea ce privește transportorul norvegian Tricolor, care s-a scufundat la 35 km nord de Dunkerque, pe fundul Pasului Calais, cu cele 2.862 de mașini de lux pe care le transporta, situația este și mai critică din cauza marelui pericol de ciocnire cu numeroasele nave care fac naveta între Anglia și continent (trei ciocniri fiind deja înregistrate)!

Litoralul Franței sub atac

Confruntați cu aceste situații limită, ecologiștii din grupuri cum ar fi celebrul Greenpeace, au depășit, se pare stadiul contestărilor zgomotoase și al protestelor pe lângă întreprinderile care au închiriat diferitele curse și pe care le-au acuzat de neatenție în proiectare, urmată de insuficiente eforturi de înlăturare a consecințelor. La îndemnul lor, o întreagă armată de voluntari s-a prezentat, renunțând la concedii și vacanțe pentru a lucra zile întregi pe plajele afectate de dezastru de-a lungul coastei atlantice a Franței. Și totuși, cu tot efortul și devotamentul soldaților, pompierilor, voluntarilor de toate felurile, inclusiv ale deținuților care și ei lucrează la curățirea plajelor, se părea că lupta nu poate fi câștigată. „*Mareea se întinde peste tot, peste tot, pe litoralul Franței, în întregul Atlantic*", spune disperat un locotenent al armatei franceze. Iar deznădejdea este și mai mare atunci când luăm în considerare dezastrul din lumea viețuitoarelor – mai chiar decât cel provocat de accidentul Exxon Valdez din apele Alaskăi, în 1989. De exemplu, 90% din păsările afectate de Erika nu vor supraviețui!

Ecologiștii la lucru

Nautile - lui îi revine sarcina de a efectua reparațiile provizorii

Epava scufundată a vasului *Prestige* (aflată în prezent la 3500 m de fundul mării) amenință în cel mai înalt grad și litoralul spaniol (după cum am arătat în Magazin nr.1-2/9 ian. 2003). Autoritățile acestei țări au fost sfătuite să pompeze cele 50.000 tone de combustibil existent, lichefiat în prealabil sau, dacă acest lucru nu va fi posibil, să recurgă la închiderea epavei într-un sarcofag de beton. Soluția finală va fi hotărâtă cât de curând. Până atunci tot ce se poate face este să se continue reparațiile realizate cu ajutorul mini-submarinului francez *Nautile* (care a reușit până acum să colmateze 17 din cele 20 de fisuri ale navei), reparații care din păcate nu pot rezista decât câteva luni, din cauza curenților submarini și a coroziunii.

Soluții?

În ceea ce privește nava *Tricolor*, se pare că se va încerca ranfluarea sa, tehnică de degajare folosită cu succes în cazul submarinului nuclear rusesc *Kursk*. Numai că aici avem de-a face cu o navă de două ori mai grea și care pare a se fi... fixat bine la aproximativ 30 m de fundul canalului care separă Anglia de Franța. Ceea ce nu ușurează deloc sarcina! Așa că *Tricolor* așteaptă să fie... tăiat în bucăți, se pare, singura modalitate de a degaja Pasul Calais...

MIHAELA DOROBANȚU

Întrebări pline de candoare

Contrar celor știute de cei mai mulți dintre noi, faimoasa „ciupercă atomică" nu este totuși o formă specifică exploziilor nucleare. O deflagrație masivă provocată de explozivi chimici ar produce exact același efect.

Când e detonată, o bombă nucleară emite o mare cantitate de raze X care ionizează și încălzesc atmosfera înconjurătoare, dând naștere unei enorme bule de aer incandescent, mai ușor decât aerul „normal". Potrivit unor legi fizice elementare, „mingea de foc" se ridică rapid deasupra solului, generând un curent de aer ascendent foarte puternic, care aspiră materia pulverizată de explozie. Această coloană formează „piciorul" așa-numitei ciuperci. De fapt, toate bombele atomice produc un asemenea picior, însă numai în deflagrațiile foarte puternice (bombele H) apare și „pălăria"

De ce norul exploziei atomice are formă de ciupercă?

care completează ciuperca. În cazurile respective, mingea de foc se ridică atât de sus, încât atinge limita dintre troposferă și stratosferă – tropopauza (cca. 15 km deasupra nivelului mării). Aici se produce răcirea rapidă, astfel încât tija nu mai are suficientă energie pentru a urca mai departe și expansiunea se petrece în plan orizontal, norul atomic căpătând forma de ciupercă.

Există un fenomen similar și în natură – nedistrugător – în timpul verii, când se formează norii *cumulo-nimbus*. Acești nori grei, de furtună, iau deseori forma unei... nicovale, mișcarea lor ascendentă fiind de asemenea frânată de tropopauză.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

RĂMĂȘIȚE ALE PARADISULUI PIERDUT

Unde este pace, natura învinge

Mai există pe Pământ rămășițe ale „Paradisului pierdut", acolo unde omul și natura conviețuiau fără să existe vreun conflict reciproc? A 30-a aniversare a UNESCO a prilejuit și o

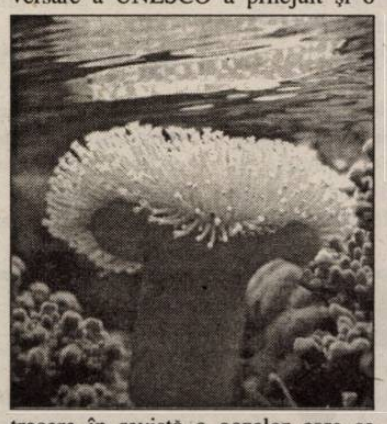

trecere în revistă a oazelor care se abat de la neîntreruptul conflict dintre interesele, deseori meschine, ale umanității și ecosistemele încă sănătoase ale planetei. Printre altele, în emisfera vestică există astfel de Eden-uri: de la nord la sud, acestea sunt Marea barieră de corali a Belizelor (în Marea Antilelor), „darwinianul" Arhipelag Galapagos și cea mai mare deltă de pe Terra, Pantanal, situată între Brazilia, Paraguay și Bolivia.

Regatul crocodililor

De aproape 23 de ori mai mare decât Delta Dunării, Pantanal are 140 de mii de kilometri pătrați (mai mare decât Grecia) și biodiversitatea acestei gigantice regiuni a Americii de Sud conține – încă – peste 260 de specii de pești și 650 de păsări care cuibăresc aici (fără a le număra pe cele migratoare). Mamiferele sunt reprezentate de în primul rând de neprețuitul jaguar și varietățile „infinite" de maimuțe de talie mijlocie și mică. Dacă printre reptile se numără și celebrul boa constrictor, peste toată sălbăticia de vis a Deltei Pantanal (alimentată de râul Paraguay și afluenții săi) domnește caimanul, crocodilul devenit un zeu-gardian al celei mai mari delte din lume. Prin comparație cu aceste date statistice, Delta Dunării are 176 de specii de păsări care cuibăresc (împreună cu cele migratoare sunt peste 300 de specii) și au mai rămas aproximativ 45 de specii de pești de apă dulce. Dacă în Rezervația Biosferei Delta Dunării există una din cele mai importante stufărișuri din lume, Delta Pantanal se remarcă prin cea mai

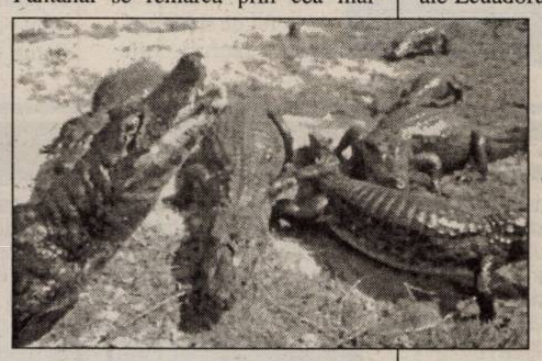

mare cultură spontană de zambile. Amenințarea pentru Pantanal provine din faptul că aproape în întregime se află în proprietate particulară.

Darwin pe urmele lui Darwin

Arhipelagul Galapagos a fost locul unde ideile despre evoluția speciilor au încolțit în mintea de geniu a lui Charles Darwin. După 168 de ani de

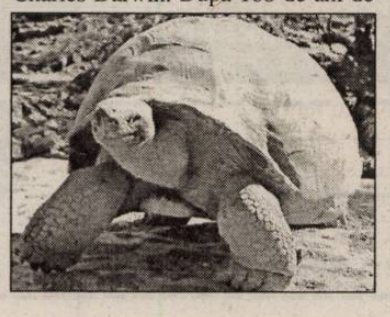

la expediția marelui savant, Matthew Chapman-Darwin, un stră-stră-nepot al ilustrului om de știință britanic, a refăcut (în această primăvară), traseul înaintașului său. Vorbind despre acest sanctuar al faunei terestre, cel mai semnificativ aspect pus în evidență de urmașul lui Darwin a fost următorul: „Aici, viețuitoarele încă nu se tem de oameni!". Este o afirmație cât se poate de eclocvență despre acest paradis al iguanelor marine, al leilor de mare și în special al broaștelor țestoase gigantice. Situat în largul coastelor vestice ale Ecuadorului (în Oceanul Pacific), Arhipelagul Galapagos își păstrează aproape intactă biodiversitatea de mii de ani.

Viața în negru și roșu

Marea barieră de corali din Marea Antilelor – aferentă statului central-american Belize, fostul Honduras Britanic – este a doua ca mărime din lume, având o lungime de 322 de kilometri și întinzându-se pe o suprafață de 96 de mii de hectare. Este una dintre cele mai puternic monitorizate ecosisteme ale UNESCO (cu mii de senzori care transmit informații sateliților de supraveghere), întrucât deține cele mai căutate specii de viețuitoare marine: coralii negri și bureții roșii de mare. La o adâncime medie de 128 de metri, această oază marină (favorizată de curenții marini calzi) era asaltată atât de braconieri, cât și de fotografii clandestini. Prezența iguanelor portocalii sau a peștilor-curcubeu este completată de baletul acvatic al rechinilor-balenă și al delfinilor. În acest an, o expediție științifică organizată de UNESCO va reevalua sănătatea pădurilor indescriptibil de frumoase ale coralilor din Marea barieră a Belizelor.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

2010 – petrol sau hidrogen? COMBUSTIBILII

Într-o emisiune cu genericul din titlu, desfășurată la respectatul post de știri „Realitatea TV", invitații – profesorul universitar Aurel Lecca, senator și fizicianul Dan Mihu, redactor șef la „bătrâna" revistă „Știință și Tehnică" – au intrat într-o adevărată dispută privind combustibilii zilei de mâine. Combustibili pentru miliardul de autovehicule cu care cetățenii planetari se deplasează și își transportă mărfurile dar și pentru centralele energetice care ne furnizează energia electrică cea de toate zilele, fără de care civilizația Sapiens ar fi condamnată să se întoarcă la evul mediu. Și, adaug, cea pentru care, iată, anul 2003 a devenit un trist an de violență și război.

Or, iată, succint, datele problemei.

Petrolul, „sângele" de astăzi al organismului civilizației noastre, se găsește, în subsoluri, în rezerve imediat exploatabile de circa 1050 miliarde de barili (1 baril = 160 litri), repartizați astfel: 262 miliarde de barili se află sub nisipurile Arabiei Saudite, 113 sub deșerturile din Irak, 97 mld. de barili are Kuweitul, 90 Irakul, iar ceilalți, 390 miliarde barili, fiind SUA, Rusia, Azerbaidjan, Nigeria, Mexic, Venezuela și alții, printre care, cu un „strop" de 6.000.000 tone extrase anual, România, fostă mare putere europeană în petrol, până pe la sfârșitul celui de-al doilea război mondial. Dar sateliții de teledetecție spun – celor care au bani să plătească expertizele – că, în realitate, peste 3000 miliarde de barili potențiali stau la dispoziția companiilor naționale dar și a giganților transnaționali gen Exxon Mobil, ChevronTexaco, Shell și BP (principalii susținători ai războiului din Irak, după unii analiști). Iar profesorul Lecca susține că atunci când vom ști că golim cu totul puțurile de petrol, când vom fi dezvoltat tehnologii care să extragă prețiosul aur negru din șisturile bituminoase și să construim platforme petroliere de mare adâncime, rezervele care ne vor sta la dispoziție – de fapt: vor sta la dispoziția urmașilor noștri – pot fi chiar dublul cifrei anunțate de teledetecționiști: 6.000 miliarde barili. Deci, suficient pentru a depăși bariera temporală fixată acum de specialiști, aceea a anului 2045, când, se zice, ultima picătură de petrol va curge, ca o lacrimă neagră, pe obrazul civilizației omului. Dar nu va fi așa, spune profesorul, pentru că oamenii de știință și marii ingineri creează continuu, inovează permanent, raționalizează mereu – de aceea mașinăriile, tehnologiile, aparatele viitorului vor fi mult mai puțin energofage decât cele ale prezentului, prelungind prezența hidrocarburilor (petrol și gaze) mult în adâncul veacului XXI.

Perfect adevărat, susține „adversarul", totuși, până la urmă, robinetele de petrol și gaz se vor închide, iar cele aproximativ 100 miliarde de kilowattore „fabricate" anual nu vor mai ajunge, căci de la 77 milioane barili de petrol pe zi, scoși în 1990, se va ajunge, inevitabil, la peste 120 milioane barili zilnic, în 2030, pentru nevoile de atunci ale omenirii – cel puțin așa arată un model matematic elaborat de PNUD, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare. Iar energiile renuvelabile – solară, eoliană, mareomotrice, a biomasei, geotermală – deși au făcut un salt gigantic între 1992 („summit"-ul de la Rio de Janeiro, când ele nu acopereau nici 0,1% din producția mondială de energie) și 2003 („Summit"-ul Dezvoltării Durabile de la Johannesburg, unde energiile „noi" au demonstrat un solid 2,5%, deci o fantastică creștere) nu vor „exploda" spectaculos, mai ales din cinice motive politice: noi avem și vrem să avem mai mult, spun industriașii țărilor puternic industrializate, nu ne interesează nici că „scuipăm" în atmosferă, prin coșurile fabricilor noastre, mai mult de o treime din dioxidul de carbon care ucide atmosfera planetei și nici că rezervele de hidrocarburi se subțiază dramatic. Soluția însă există, este la doi pași de noi, și se va ajunge la ea, inevitabil, în Viitorul al II-lea, după ce în viitorul imediat vom fi consolidat industria energetică nucleară, cea care ne va pune în mișcare grosul activităților noastre de-a lungul acestui secol. Iar combustibilul acestui „viitor II" este elementul care ocupă căsuța nr.1 din Tabloul lui Mendeleev și se găsește peste tot: în Univers, în atmosfera planetei Pământ, și în oceanele ei. Este nevoie doar de o mașinărie adecvată și de o tehnologie ieftină de înmagazinare a hidrogenului – lichid sau gazos – și atât autovehiculele cât și marile centrale electrice vor avea cu ce funcționa, pentru tot Mileniul al III-lea și, de fapt, pentru toată eternitatea care îl așteaptă pe Homo Sapiens.

ALEXANDRU MIRONOV

Indiscreţii

KYLIE MINOGUE

Idila

După ce şi-a regăsit liniştea că şi recentul său album se bucură de succes, Kylie Minogue s-a ocupat de lansarea unei linii de lenjerie numită „Love Kylie". Modelele, „Diva", „Vamp" şi „Fever" au mare căutare. Dar, indiscreţii nu întârzie să remarce că, la 34 de ani, cântăreaţa australiană este în top datorită feminităţii sale cuceritoare, gloriei pe tărâm interpretativ şi succesului în amor. Decisă să acţioneze mai ferm la capitolul fericire, seducătoarea Kylie Minogue şi-a propus în ultimele 5-6 săptămâni să îl cucerească pe Olivier Martinez, unul dintre cei mai sexy actori francezi ai momentului. În cursa pentru succes, întotdeauna Kylie Minogue s-a folosit de frumuseţea corpului său ca de o armă, susţin indiscreţii. Şi, la fel cu Madonna, modelul său, Kylie reuşeşte să seducă publicul de toate vârstele.

În privinţa recentei sale poveşti de iubire, Kylie Minogue (34 de ani) l-a întâlnit pe Olivier Martinez (37 ani) la Los Angeles, cu ocazia ceremoniei Grammy Awards 2003. Atunci a început povestea lor de iubire. Cât de durabilă va fi, vom afla...

Bine de ştiut

ANEMIA

Este posibil, ca aparent, în plină sănătate, un copil sau un adolescent să prezinte simptome majore de anemie. Astfel bolnavul are stări de astenie, cu paloarea mucoaselor, respiraţie superficială, tahicardie, cefalee, surmenaj fizic şi receptarea în procent mare a tot felul de infecţii.

Dintr-o dată, cantitatea de hemoglobină şi/sau numărul de eritrocite scad. De regulă persoanele afectate de anemie fie au suportat hemoragii acute sau cronice gastro-intestinale ori prezintă unele tulburări la nivelul măduvei osoase.

Cauzele principale se pot concentra în: alimentaţie monotonă, insuficientă, fără substanţe nutritive esenţiale, necesare formării celulelor sangvine (albumine, fier, vitamina B12). Alteori se poate administra o alimentaţie corectă, însă în cazul unor boli gastro-intestinale tocmai aceşti factori nutritivi nu se pot asimila de către organismul anemic. Aşadar, este constatat că cea mai frecventă cauză a anemiei este insuficienţa aportului de fier în alimenaţie. În astfel de situaţii nu se formează suficientă hemoglobină.

Ca urmare, eritrocitele au un conţinut scăzut de hemoglobină, întregul organism nefiind alimentat suficient cu oxigen. Ca simptome, anemia prezintă pentru copiii mai mari: astenie, paloare, lipsa poftei de mâncare, cefalee, friabilitatea firului de păr şi a unghiilor, dar, repet, şi receptarea infecţiilor de tot felul. În cazuri grave se instalează respiraţie superficială, accelerarea pulsului, ameţeli, tulburări de deglutiţie ca şi mărirea ficatului şi a splinei.

Suspiciunea de anemie trebuie precizată numai după consultul medicului care supune probelor de laborator sângele persoanei bolnave.

Îmbogăţită, nutriţia anemicului cu alimente bogate în fier – carne, ouă, pâine integrală, legume, salate, fructe – face posibilă alungarea anemiei.

În timpul meselor se recomandă să se bea sucuri cu conţinut mare de vitamina C, care ajută la asimilarea fierului. Deci, paralel cu o alimentaţie consistentă medicul va prescrie o medicaţie specială care să alunge anemia.

Dr. VALERIU MANTA

EXISTĂ CORELAŢII ÎNTRE TEMPERAMENT ŞI SPORTUL PRACTICAT?

Adevărat sau Fals

Cu certitudine, da. Potrivit unui studiu realizat de cercetători englezi, între personalitatea fiecărui individ şi sportul spre care are înclinaţii există o certă corelaţie. Dacă sunteţi o persoană introvertită ar trebui să practicaţi alpinismul. În schimb, persoanele extravertite cu certitudine iubesc competiţia. Pentru acest tip de persoane au fost inventate sporturile ce îşi desemnează câştigători, sporturi practicate în doi sau în grup mai mare. Sporturile „de rezistenţă", ce presupun un efort mare într-un interval de timp relativ scurt, cum sunt tenisul, voleiul sau alergările, se potrivesc acestui tip temperamental şi unei astfel de personalităţi.

Dacă sunteţi introvertită, trebuie să observaţi că preferaţi să decideţi singură programul şi performanţele. Optaţi pentru sporturile ce presupun efort de mai mică intensitate dar cu o durată mai întinsă. Ascensiunile montane, marşul, golful, înotul, sporturile nautice vi se potrivesc perfect.

Reflecţii psihologice

Când iubirea ESTE ÎN PERICOL

Armonia şi cauzele dezarmoniei cuplului sunt mereu în atenţia psihologilor. Una dintre concluziile studiilor elaborate stabileşte faptul că atunci când nu ştiţi sau nu vreţi să faceţi concesii, iubirea este în pericol. Nu uitaţi că dacă confortul dv. psihic este maxim atunci când vă ştiţi ocrotită de alesul inimii, şi el ar fi încântat dacă v-aţi arăta interesată de preocupările şi pasiunile sale. Chiar dacă nu vă pasionează la fel de mult aceleaşi lucruri, nu uitaţi că micile concesii reprezintă unul dintre ingredientele de bază ale „reţetei fericirii". Şi dacă nu vă este indiferent climatul familial, iată câteva „trucuri" sugerate de psihologi pentru menţinerea iubirii dintre soţi:

◆ Un dialog calm, dar elevat, captivant, atrăgător, purtat cu fiinţa iubită, nu poate decât să demonstreze că nu a greşit atunci când v-a ales de soţie.

◆ Evitaţi subiectele deprimante, degajaţi în jurul dv. optimism şi soţul va fi convins că are alături o femeie deşteaptă, veşnic îndrăgostită de el, învăluită în eternele mistere ale iubirii.

◆ Pentru a vă menţine aureola de feminitate, delicateţe şi frumuseţe în zilele când aveţi un aspect mai „ofilit", absolut normal pentru oricine, nu atrageţi atenţia partenerului dv. asupra acestui amănunt, care nu vă avantajează. Aţi comite o gravă greşeală.

◆ Tot psihologii vă îndeamnă să nu uitaţi că orice femeie are farmecul ei aparte, oricând. Exteriorizaţi-l, cultivaţi optimismul şi veţi fi mereu cuceritoare.

Dosarele frumuseţii

Punctele negre

Înnestetice şi destul de frecvente, comedoamele, sau cum li se spune de obicei, punctele negre, dau suficientă bătaie de cap femeilor dornice să aibă un ten perfect. De ce apar şi cum pot fi îndepărtate? Comedoamele, care sunt de fapt nişte dopuri de sebum, apar din cauza astupării canalului de evacuare a glandelor sebacee. Cauzele cele mai frecvente, care duc la apariţia punctelor negre, pot fi o îngrijire necorespunzătoare a tenului, anumite transformări pe care le suferă organismul în adolecenţă sau alimentaţie bazată excesiv pe grăsimi, brânzeturi fermentate, cafea şi alcool. Punctele negre pot fi înlăturate printr-o curăţire corectă şi repetată a tenului. Faţa trebuie curăţată în profunzime cel puţin o dată pe săptămână. Gomajul îndepărtează celulele moarte şi impurităţile, pregătind pielea şi pentru alte tratamente. După curăţarea feţei de punctele negre se dezinfectează cu loţiuni antiseptice şi astringente. Apoi se şterge faţa cu o loţiune tonică, cu apă minerală sau sucuri naturale de fructe.

Pentru a înlătura punctele negre se recomandă şi alte reţete.

● Pregătiţi o *mască din ţărâţe de grâu şi miere* pe care o întindeţi în zonele cu puncte negre. Menţineţi-o cât mai mult pe faţă, apoi spălaţi cu apă călduţă sau cu apă în care aţi picurat puţin oţet de mere.

● O altă mască eficientă conţine o linguriţă de *miere*, o jumătate de linguriţă de *argilă* şi câteva picături de *suc de lămâie*. După zece minute înlăturaţi masca de pe faţă şi spălaţi obrazul cu apă minerală.

● După o *baie de aburi* aplicaţi pe toată faţa o lingură de *miere încălzită*. După trei minute presaţi şi retrageţi brusc vârful degetelor pentru a dezlipi, o dată cu mierea, celulele moarte şi punctele negre de pe faţă.

● „Mângâierea" obrazului cu *rondele de roşii*, bine coapte este o soluţie simplă şi eficientă împotriva punctelor negre.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 16
Valabil până pe data de: 24 APRILIE 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 092824212.

REDUCERE 10%

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne sugerează câteva reţete:

SALATĂ ANDALUZĂ

300 g roşii, 2 castraveţi mici, o ridiche neagră potrivită, 2 ouă, 100 ml ulei, pătrunjel verde şi mărar verde, oţet după gust, piper, sare.

Legumele se taie în felii subţiri şi se amestecă uşor cu pătrunjelul şi mărarul (mai mult) tocate mărunt, ulei, sare, piper şi oţet după gust. Ouăle fierte tari şi tăiate rondele se pot aşeza sub salată.

SUPĂ MONTANEZĂ

200 g salam cu boia de ardei, 4-5 felii de franzelă, 1 l zeamă de oase sau carne, 4 ouă.

Pâinea se taie felii subţiri şi se coace la cuptor. Pe fundul unei oale se aşază un rând de pâine, apoi un rând de felii de salam sau cârnaţi şi deasupra se toarnă zeamă de oase. Se lasă câteva minute să fiarbă la foc mic. Se serveşte fierbinte cu câte un ou proaspăt spart în fiecare farfurie.

PÂRJOALE SPANIOLE

400 g carne de porc tocată, 100 g ciuperci, 3 cepe, 2 căţei de usturoi, 50 g migdale curăţate, 200 ml zeamă de carne, 200 ml vin alb, 50 g cacao sau ciocolată menaj, 20 g unt, 30 ml ulei, scorţişoară, piper, sare, pătrunjel verde.

Din carnea de porc, cu mâinile udate, se formează patru sau opt pârjoale. Se frig la grătar. Ceapa şi ciupercile, curăţate şi spălate, se toacă şi se înăbuşă în unt cu sare, piper şi scorţişoară. Când s-au înmuiat se adaugă vinul, usturoiul zdrobit, migdalele tăiate foarte mărunt, pătrunjel verde tocat şi uleiul. După ce s-a fiert sosul, se aşază pârjoalele şi se adaugă zeama de carne. Se presară cu cacao şi se lasă acoperit să se înăbuşe câteva minute.

CREMĂ „VALENCIA"

Crema se prepară cu o zi înainte de a fi servită. 6 ouă, 1/4 kg zahăr pudră, 6 portocale, 1 lămâie, 8 foi de gelatină.

Gălbenuşurile se bat cu zahărul până se albesc, apoi se adaugă zeama de portocale şi lămâie precum şi gelatina înmuiată în apă. Se amestecă bine până se îngroaşă, apoi se adaugă şi albuşurile bătute spumă. Crema se toarnă într-o formă udată cu apă şi se lasă la rece să se închege.

FRIPTURĂ DE VACĂ

800 g carne de friptură (fileu), 3 cepe, 2 căţei de usturoi, 100 ml ulei, 20 g făină, 200 ml vin, 1 lămâie, 150 g unt, felii de franzelă, pătrunjel verde, piper, sare.

Friptura se pregăteşte în mod obişnuit la cuptor şi se taie felii. Ceapa şi usturoiul se toacă mărunt şi se prăjesc în ulei. Se adaugă făina, apoi piperul şi sarea şi se stinge cu vinul şi zeama de lămâie. După ce scade puţin se strecoară. Feliile de franzelă se rumenesc în untul încins, apoi se aşază pe un platou iar pe fiecare bucată de pâine se pune o felie de friptură şi se acoperă cu sos. Deasupra se presară pătrunjelul verde tocat mărunt.

Remedii naturale

PĂPĂDIA CALMEAZĂ ASTENIA

Pentru unele persoane, bucuria renaşterii naturii este umbrită de unele probleme de sănătate. Variaţiile bruşte de temperatură şi modificarea duratei zilei îşi spun cuvântul asupra organismului, care se manifestă prin oboseală, stări de nervozitate, insomnii, pe scurt, sub forma „astheniei de primăvară". Oamenii de ştiinţă susţin că aceste simptome se datorează modificărilor care apar în organism în perioada februarie-aprilie, pe fondul unui exces de hormoni sexuali. Aşa s-ar explica iritabilitatea şi agresivitatea în comportament, manifestări care îi deranjează pe cei din jur, dar care „se răzbună" în primul rând pe cel marcat de astenie. Iată câteva strategii naturale care îşi spun pozitiv cuvântul în astenia de primăvară:

◆ *Infuzie de păpădie.* 2 linguriţe de plantă (frunze, rizom, rădăcină) se lasă la infuzat într-o cană cu apă clocotită timp de 20 de minute. Se beau 2-3 căni de ceai pe zi. Dezintoxifică şi remineralizează.

◆ *Infuzie de tarhon.* 1 lingură cu pulbere de plantă la o cană cu apă clocotită. Se acoperă vasul şi se lasă 10-15 minute. Se bea o cană de ceai pe zi. Revigorează organismul.

◆ *Decoct de tătăneasă.* 1-2 linguriţe de pulbere de rădăcini de plantă la 500 ml apă se fierb timp de jumătate de oră, timp în care lichidul scade la jumătate. Se lasă să se răcorească 15 minute şi se bea. Raţia zilnică: 2-3 cesti pe zi. Redă pofta de mâncare.

◆ *Macerat de orez.* În 100 ml de apă rece se pune o linguriţă de pudră de orez verde (de la Plafar). Se acoperă vasul şi, după trei ore, se strecoară. Preparatul se bea cu 30 de minute înainte de masă. Ajută la redobândirea tonusului fizic şi psihic.

◆ *Macerat de cicoare.* Cantităţile folosite pentru preparat sunt: o lingură de plantă mărunţită la un păhărel cu vin. Amestecul se pune într-o sticlă care se închide fest şi se lasă la macerat timp de opt zile. Se filtrează, se îndulceşte după gust cu miere şi se beau câte două păhărele pe zi. Calmează îndeosebi durerile de cap asociate astheniei.

ULCERUL

o durere de sezon

Ulcerul este maladia care constă în apariţia de „rosături" sau orificii pe faţa internă a mucoasei esofagului, stomacului sau a unei porţiuni a intestinului subţire – duoden. Cea mai frecventă formă de ulcer este cea duodenală. În general, boala ulceroasă se manifestă într-o succesiune de accese, întrerupte de faze de acalmie. De obicei, primăvara favorizează apariţia crizelor.

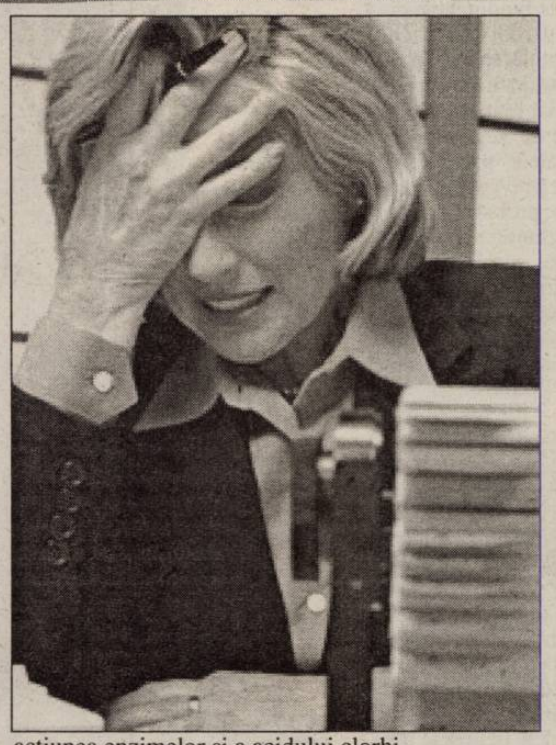

Asupra cauzelor care provoacă ulcerul există încă păreri diferite, favorizate de faptul că nu s-a ajuns la o certitudine confirmată şi unanim recunoscută din punct de vedere ştiinţific. Până una alta, concluziile evidenţiate pe baza analizelor statistice enumeră drept cauze ale apariţiei ulcerelor alimentaţia dezechilibrată, hidratarea insuficientă, nerespectarea orelor de masă, stresul, consumul de tutun, abuzul de alcool şi, mai recent, se invocă şi implicaţia unei bacterii – Helicobacter pylori, precum şi tratamentul prelungit cu indometacin sau alte medicamente care irită stomacul şi duodenul şi care se administrează fără un factor de protecţie. Cercetările vizând această maladie au ajuns de asemenea la concluzia că această afecţiune este mai frecventă la membrii unor familii – ceea ce sugerează că ar putea fi vorba şi de o predispoziţie genetică sau de stil de viaţă cu risc în raport cu potenţiala maladie.

Ce se întâmplă în sistemul digestiv?

Digestia este un proces pe care n-o putem controla, dar care pune în acţiune sincronizată un întreg ansamblu de organe. Acest proces se declanşează instantaneu, încă din momentul în care alimentele sunt mestecate: după ce trec prin esofag şi ajung în stomac, sunt descompuse prin acţiunea enzimelor şi a acidului clorhidric. Când alimentele nu sunt suficient mestecate sau sunt foarte picante şi acide, când sunt oferite organismului „în salturi" – în exces sau în absenţa oricărui program de masă –; când lichidele nu sunt suficiente, când totul se mai „asezonează" şi cu ceva alcool tare etc., sucul digestiv este pus în situaţia să „macine" fie din greu, fie în gol, şi astfel mucoasa care căptuşeşte pereţii interni ai traseului digestiv are de suferit. Sucul gastric îi produce ulceraţii.

Cum se manifestă?

Cel mai important semn al ulcerului este durerea de stomac, după mese. Aceasta nu apare imediat, ci la distanţă de două până la şase ore. Durerile pot fi resimţite ca un „bolovan" în stomac, ca arsuri în spatele sternului, înţepături, balonare, gaze, râgâieli şi eructaţii de necontrolat, senzaţie de foame care „roade". Puseul acut de ulcer are tendinţa spontană de a ceda în câteva săptămâni, dar disconfortul este greu de suportat iar liniştirea nu înseamnă vindecare. Tratamentul şi măsurile igieno-dietetice trebuie luate imediat şi corect, pentru a se evita complicaţiile. În fazele avansate de ulcer se poate ajunge la hemoragie gastrică sau perforări cu peritonită consecutivă etc.

Care sunt măsurile de autoîngrijire?

Deşi, indicaţia este ca puseele de ulcer să fie depăşite sub supraveghere medicală (pe baza medicaţiei şi recomandărilor medicului), formele uşoare de boală sau bine cunoscute ca manifestare de către persoana în cauză se pot trata fără prescripţii. Câteva reguli de pótolire a crizei sunt de bază:

◆ Evitaţi ca stomacul să rămână gol pe perioade lungi de timp.

◆ Mâncaţi cantităţi mici de alimente uşoare, deloc condimentate, grase sau acide, preparate prin fierbere şi repartizate în mai multe mese (5-6 pe zi).

◆ Stabiliţi-vă un program de masă şi respectaţi-l cu stricteţe.

◆ În primele două zile ale puseului, beţi doar lapte dulce, călduţ (6 pahare pe zi, din 3 în 3 ore). În zilele următoare, treptat, introduceţi supe de orez, griş, cereale (secară, arpacaş, ovăz) la care adăugaţi puţin unt proaspăt; ouă fierte, moi; frişcă. După două săptămâni, se pot introduce: pâine prăjită, carne albă tocată mărunt, brânză de vaci, paste făinoase, cartofi, biscuiţi.

◆ Dacă sunteţi fumător, renunţaţi la fumat sau micşoraţi raţia zilnică de ţigări.

◆ Administraţi-vă antiacide „de uz curent", pentru neutralizarea acizilor din stomac.

◆ Aplicaţi comprese calde sau o pernă electrică pe jumătatea de sus a abdomenului, căldura având efect calmant.

◆ Evitaţi enervările şi stresul şi odihniţi-vă cât mai mult.

Dacă după două săptămâni durerile şi disconfortul nu cedează sau dacă simptomele sunt îngrijorătoare, apelaţi la medic pentru o evaluare corectă a situaţiei şi stabilirea unui tratament corespunzător.

Aveţi în vedere că ulcerele care sângerează, produc în general pierderi de cantităţi mari de sânge, fapt ce pune în pericol viaţa. Semnele ulcerului sângerând sunt legate de vomă cu sânge, scaune negre, dureri insuportabile.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

SOMNUL, REMEDIU PENTRU ULCER.

Cercetătorii din Marea Britanie au monitorizat timp de 24 de ore substanţele chimice din stomacul a 12 persoane sănătoase şi au constatat că nivelul unui compus protector (denumit TFF2) este de 340 de ori mai mare în timpul somnului şi în orele dimineţii decât după o masă copioasă. Interesant este însă că TFF2 este activ numai noaptea. Prin urmare, persoanele care nu dorm suficient pot împiedica procesul natural de protecţie a sistemului digestiv, sporind factorii de risc pentru ulcer.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Ghe. Broţan din Bucureşti. *„Sunt nocive ticurile? Dacă da, în ce măsură? Pot fi considerate „boală"? Se pot trata? Cum?..." Toate aceste întrebări pe care ni le adresaţi sunt de competenţa medicilor psihiatri şi a psihologilor, care au păreri nu întotdeauna identice despre subiectul care vă interesează. Unii specialişti consideră că ticurile se manifestă în condiţii de stres sau într-un context familial marcat de violenţă. Alţii adaugă la aceste cauze ale apariţiei ticurilor,*

SUNT NOCIVE TICURILE?

disfuncţii ale sistemului nervos. Clipitul, care vă interesează – ca şi căscatul, scuturarea capului, ridicatul din umeri, grimasele faciale, dresul vocii, tuşitul, susuratul printre cuvinte etc.) se încadrează în gama foarte largă a ticurilor motorii şi verbale frecvente. În ceea ce priveşte rosul unghiilor, mai mult ca sigur că acesta este o deprindere proastă, provenită încă din copilărie şi nerezolvată la timp. Obiceiul acesta poate fi considerat o deviaţie de la comportamentul sănătos şi, nu în puţine cazuri, un semn de nevroză, de lipsă de încredere în sine, de depresie. În opinia majorităţii specialiştilor, ticurile, indiferent de forma lor de manifestare, nu dăunează sănătăţii celor afectaţi, dar generează situaţii neplăcute în plan social: persoana în cauză poate dezvolta complexe de inferioritate, chiar tulburări obsesive, relaţionarea cu semenii fiind afectată în mod semnificativ. Nu întâmplător există numeroase studii axate pe ideea: spune-mi ce ticuri ai ca să-ţi spun cine eşti", concluzia fiind că anumitor ticuri le corespunde un anumit tip de personalitate. Tratamentul ticurilor este posibil, specific fiind faptul că durează un timp mai mult sau mai puţin îndelungat şi constau în şedinţe de psihoterapie în care subiecţii deprind tehnici de autocontrol, în sensul autoinducerii unor stări de relaxare. La acestea se pot prescrie şi diferite medicamente (care vizează relaxarea sistemului nervos), după cum se mai practică şi hipnoza sau autohipnoza. Recomandabilă este şi terapia ocupaţională care vizează înlocuirea proastelor deprinderi, cum ar fi rosul unghiilor, suptul degetelor, scărpinatul, răsucirea şuviţelor de păr etc., prin activităţi cum ar fi cusutul, bricolajul, grădinăritul etc. Toate aceste metode urmăresc schimbarea deprinderilor proaste şi, implicit, a stării afective care le-a determinat.

COMPRIMATE

Este o prejudecată faptul că injecţiile sunt mai eficace decât medicamentele administrate pe gură. Chiar dacă pe cale digestivă unele medicamente nu se absorb 100%, acest fapt este compensat de creşterea dozelor. Tratamentul injectabil este unul de excepţie, atunci când calea digestivă nu poate fi folosită – de exemplu când bolnavul vomită sau în cazul unor medicamente care se administrează numai injectabil.

Ca şi albirea părului, slăbirea vederii după vârsta de 45 de ani este un lucru firesc; este bine să se folosească ochelari de vedere pentru a nu forţa ochii.

Persoanele care au suferit un infarct miocardic, chiar dacă se refac şi se simt perfect sănătoase, sunt mai vulnerabile decât ceilalţi oameni. Inima lor poartă cicatricea infarctului, iar starea emoţional-afectivă este fragilă. Majoritatea bolnavilor dezvoltă o depresie, devenind pesimişti şi neîncrezători în viitor.

Depresia nu este numai o stare sufletească neplăcută – ea influenţează şi activitatea inimii. S-a constatat că bolnavii deprimaţi au o durată de viaţă mai scurtă decât cei optimişti sau cei echilibraţi. De aceea, după un infarct de miocard este foarte importantă evitarea stărilor emoţionale negative.

Cum să învingsingurătatea?

– Corespondentul nostru Justin (22 de ani) student la Teologie se simte „provocat de ofurile Alinei" (v. Magazin din 23 ianuarie a.c.) şi doreşte să o ajute pentru a învinge împreună singurătatea. Ni se adresează pentru a-l sfătui.

– Dragă Justin, îţi mulţumim pentru scrisoare. Faptul că ne-ai scris mă bucură, pentru că în articolul la care te referi eu îmi exprimam neîncrederea în solidaritatea între semeni, între cei care au aceleaşi probleme. Un asemenea gen de solidaritate i-ar ajuta pe mulţi să-şi depăşească dificultăţile vieţii şi de fapt stă la baza terapiei de grup, care se practică, cu succes, pentru multe genuri de probleme, de la dificultăţile de integrare în societate până la dependenţa de alcool sau droguri. Faptul că tu ai scris, e un semn că nu e totul pierdut şi că se poate şi în societatea românească să se realizeze asemenea „proiecte".

În ceea ce priveşte comunicarea directă cu Alina, din păcate nu te putem ajuta, pentru că nu ne-a dat adresa ei, însuşi numele fiind un pseudonim. Oricum, ar fi trebuit să-i cerem mai întâi permisiunea să-ţi dăm adresa ei. Dar sunt sigură că se va bucura când va citi articolul de faţă şi cine ştie, poate va mai lua o dată iniţiativa şi va stabili ea legătura cu tine.

Acum mă gândesc, poate ţi-am dat o idee, un ţel profesional. Spui că vrei să urmezi Facultatea de psihologie. Poate cândva vei deveni un bun terapeut de grup, pornind de la acest prim pas. Şi, în definitiv, chiar dacă nu-ţi vei urma acest vis, şi vei practica prima vocaţie aleasă, aş putea să spun, fără să supăr pe sfinţii părinţi, că şi preoţii realizează de multe ori o terapie de grup când îşi adună enoriaşii la sfârşitul slujbei şi discută despre problemele lor. Aşa că, oricum ar fi, poate tot vei da curs îndemnului meu...

Acum, ca să mă refer şi la problema comună ţie şi Alinei – singurătatea – faptul că ai ales Teologia este în acord cu tendinţa ta spre singurătate, dar în acelaşi timp, înclinaţia spre psihologie arată şi că îţi doreşti să depăşeşti această situaţie şi eu cred chiar că vei reuşi pentru că simt că ai suficientă determinare pentru a găsi mijloacele de care ai nevoie.

Noi îţi dorim succes în viaţă, în tot ce îţi propui, şi sperăm să te mai simţi provocat şi altă dată de scrisorile cititorilor noştri şi să fii alături de ei în gând, dar şi în scris. Poate va fi un exemplu pe care îl vor urma şi alţii. Pe curând.

MIHAELA DOROBANŢU

MAYAŞII AU DISPĂRUT DIN CAUZA SECETEI!

Cele mai noi cercetări în legătură cu enigmatica dispariţie a înaltei civilizaţii maya arată că acest popor amerindian a intrat într-un colaps total datorită unor prelungite perioade de secetă cărora nu le-a putut face faţă. Oameni de ştiinţă de la Universitatea Postdam, Germania, şi-a concentrat studiile asupra conţinutului de titan din scoarţa terestră a regiunilor ocupate de mayaşi – din Peninsula Yucatan şi până-n Honduras – şi au dat, se pare, verdictul definitiv în această problemă.

Variaţiile climatice indubitabile arată că în secolele IX şi X au existat trei perioade de secetă extremă, toate desfăşurate pe durata a 8-9 ani. În aceste condiţii, populaţia mayaşă a fost nevoită să migreze şi să se asimileze populaţiilor din alte zone mai puţin vitregite. Experţii estimează că în secolul IX existau aproximativ 15 milioane de mayaşi. Dar, simultan cu înrăutăţirea gravă a situaţiei agriculturii, războaiele interne dintre diferitele state-cetăţi au generat la rândul lor dispersarea în masă a populaţiei. Poate că înrăutăţirea climei a determinat sângeroasele lupte pentru putere şi poate că în acele perioade de foamete accentuată au apărut şi maladii fatale.

Geologii şi-au coroborat cercetările cu climatologii. În mod surprinzător, aceştia din urmă au constatat că deşi mayaşii erau excelenţi observatori ai mişcării astrelor, ei nu au putut prevedea ciclicitatea declaşării secetelor catastrofale, care au fost legate de fenomenele ciclice ale producerii exploziilor solare. Şi, treptat, marea masă a populaţiilor (trăitoare mai ales în zonele împădurite) a părăsit locurile de baştină, iar marile edificii au fost ulterior înghiţite de vegetaţia luxuriantă de după secetele prelungite. Dacă mayaşii ar fi putut prevedea durata acestor dezastre naturale, probabil că s-ar fi întors în regiunile natale. De asemenea, specialiştii nu exclud nici masive defrişări care s-ar fi produs pentru construcţii particulare şi de interes public (templele-piramide), acţiuni care au accentuat efectele lipsei de precipitaţii. Rămâne, totuşi, paradoxală incapacitatea învăţaţilor maya de a prevedea dramaticele modificări climatice. Ei ştiau să prezică eclipsele de Soare şi de Lună, dispuneau de sofisticate calendare laice şi religioase, dar n-au putut „citi" şi anticipa capriciile atât de ostile ale astrului zilei. În sprijinul acestei ipoteze sunt aduse dovezi asemănătoare privind dispariţia (dispersia) unor populaţii din Mesopotamia, Egipt şi din vestul Asiei, care în mileniile III şi II î.Ch. nu au ştiut să lupte contra secetei. Dar alte etnii amerindiene, printre care şi Chumashi (din Peninsula California), s-au adaptat şi au supravieţuit. Din păcate, înţeleptul popor mayaş n-a ştiut să reziste.

Donatello

marele maestru al bronzului, marmurii şi lemnului

Judith şi Holofern (bronz, 2,36 metri înălţime, 1455-1460)

Sculptorul florentin Donatello (1386?-1466) este considerat de critica de specialitate drept unul dintre cei mai importanţi artişti italieni ai Renaşterii. Practic, în arta sculpturii în bronz, marmură şi lemn, maestrul, care s-a născut şi a murit la Florenţa, nu are un înaintaş propriu-zis pentru stilul său novator, dar poate fi considerat un predecesor al lui Michelangelo – şi nu numai.

Donato di Niccolo di Betto Bardi zis Donatello şi-a descoperit singur talentul, la 14 ani, privind cum se realizează ornamente din bronz pentru o biserică florentină. La 16 ani este deja elec în atelierul lui Lorenzo Ghiberti şi, începând din 1402-1403 devine deja renumit în rândul clericilor pentru fineţea şi precizia sculpturilor sale în bronz, Comenzile încep să curgă, atât din partea familiei de Medici, cât şi din partea unor reprezentanţi de seamă ai nobilimii italiene din alte oraşe, precum Padova şi Veneţia. Tânărul Donatello se vede de-a dreptul sufocat de numeroasele lucrări care i se cer, încât se produc simultan în viaţa lui două fenomene dureroase pentru el: în primul rând, devine un artist duşmănit de cei din breasla sa; apoi, viaţa personală a lui Donatello începe să se confunde cu viaţa sa artistică. El nu reuşeşte să se apropie de nici o femeie pentru a întemeia un cămin şi va rămâne singur până la moarte.

Îngeri pentru candelabre (1466)

Se poate spune că maestrul a fost primul mare nonconformist al Renaşterii. Deşi nu era recunoscut ca un intelectual al epocii, Donatello avea cunoştinţe uluitoare despre sculptura antică romană, greacă şi etruscă. El a fost primul care a promovat un „impertinent" stil dual, clasic şi antic, în capodoperele sale. Trupurile umane – majoritatea fiind personaje biblice – câştigă în naturaleţe şi expresivitate, nu mai sunt simple „decoruri" religioase medievale. Realizate în mărime naturală şi chiar mai mare, sculpturile sale în bronz, marmură şi lemn au reprezentat adevărate lecţii de revalorizare a omului în faţa Creatorului; reliefurile sale în marmură au adus şi ele inovaţii prin picturalitatea lor. „Donatello parcă pictează atunci când atacă marmura", iar îngeraşii săi (celebrii „putti") au dat tonul reprezentării acestor mesageri divini pentru întreaga Renaştere.,. Om retras şi deseori ursuz, absorbit total de munca sa, Donatello s-a stins din viaţă la 80 de ani proiectând decoraţiuni din bronz pentru altare, căutând mereu perfecţiunea comunicării dintre divinitate şi om.

David (bronz, 1402)

EXCEPŢIE NECUVÂNTĂTOARE DE EXCEPŢIE

BUFNIŢA POLARĂ

pasărea de la minus 40 de grade

Zoologilor le-a fost foarte greu să-şi imagineze cum poate o pasăre – chiar şi una perfect adaptată condiţiilor de viaţă de la Polul Nord – să-şi clocească ouăle la geruri care deseori depăşesc minus 40 de grade. Şi totuşi, bufniţa polară (sau albă) vieţuieşte numai dincolo de Cercul polar de nord, în nordul Canadei şi în Siberia.

Camuflajul său de un alb imaculat este parcă tot atât de suficient pentru a o proteja de frig precum este blana vulpii polare. Dar nu au grăsime protectoare şi sunt foarte firave – abia dacă depăşesc 2 kilograme în greutate. Cu toate acestea, este un miracol faptul că ele nici măcar nu se ascund de ger şi de vânturile ce bat cu viteze de 150-180 de kilometri/oră. Cuiburile simple sunt construite direct pe sol, nici măcar în profunzime, iar toate ouăle sunt clocite la fel de temeinic. Toţi puii sunt îngrijiţi, chiar dacă ies din ou la intervale mari. Părinţii efectuează zboruri zilnice pe distanţe de 50-60 de kilometri pentru a le asigura hrana – în special şoareci, după care scurmă cu greutate în troiene şi-n pământul îngheţat.

Incredibil de rezistenta bufniţă albă înfruntă cu stoicism lunile polare de iarnă (din care trei luni de total întuneric), fără să se refugieze în zone mai calde, cum fac majoritatea păsărilor. Duritatea unei astfel de vieţi a făcut-o să se devină un vânător de temut, astfel încât poate ataca cu succes şi vulpile polare. Spre deosebire de alte surate, o femelă se poate bucura de hrana adusă de doi masculi. Este o formă de toleranţă specifică unei excepţionale lupte pentru supravieţuire. Masculii, în loc să-şi manifeste rivalitatea, hrănesc toţi puii (8 sau 9) cu aceeaşi ardoare... Nu se ştie câte exemplare de bufniţe polare au mai rămas, cercetătorii canadieni au identificat până acum mai puţin de 150 de cuiburi.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

FLACĂRA INDEPENDENȚEI

Puține monumente exprimă cele mai nobile idealuri umane mai bine decât o face Statuia Libertății din New York, reprezentând o femeie ținând o torță într-o mână ridicată și o carte în cealaltă. Cu o înălțime totală de 92 metri, aflată pe insula Libertății, din apropierea Insulei Elis și a vestitului Muzeu al Emigranților, colosul de cupru este el însuși un emigrant. Venite din Franța, atât ideea cât și execuția, sunt dovezi ale aprecierii reciproce și a țelurilor comune ale celor două țări de pe malurile Atlanticului. Aceste dovezi au venit din Europa încă din timpurile Războiului de Independență, când un grup de voluntari, conduși de Marchizul de Lafayette, au luptat cu eroism în armata americană, slujind cauza libertății.

Aproape 100 de ani mai târziu, în 1865, după Războiul Civil, un grup de intelectuali francezi, opozanți ai regimului opresiv al lui Napoleon al III-lea, exprimându-și entuziasmul pentru abolirea sclaviei, s-a gândit să ofere Statelor Unite un dar, mai exact un monument care să exprime ideea de libertate.

Propunerea a venit la un dineu în casa lui Edouard Rene Lefebvre de Laboulaye, jurist cunoscut pentru opiniile sale aboliționiste. Ideea a fost imediat îmbrățișată de Frederic Auguste Bartholdi, un sculptor de 31 de ani, originar din Alsacia. Gustul său pentru operele gigantice era binecunoscut, dar proiectul nu s-a putut realiza decât mai târziu, după războiul franco-prusac și instaurarea Celei de a Treia Republici. Laboulaye i-a sugerat sculptorului o călătorie în America pentru a perfecta înălțarea monumentului și pentru a găsi cel mai bun loc de amplasament. În 1871 Bartholdi a pornit la drum.

Inteligent, persuasiv și plin de farmec, el a reușit să facă o excelentă impresie personalităților vremii, începând cu însuși președintele, Ulysses S. Grant. Ducând pretutindeni un model al viitoarei statui, a găsit că cel mai reușit amplasament ar putea fi pe insula din apropierea portului New York, și a obținut repede aprobarea guvernului, fără să se instituie însă aici un comitet de strângere a fondurilor.

În Franța, Laboulaye a trebuit să aștepte demararea lucrărilor până în 1875, când a Treia Republică era cu adevărat consolidată. Problema fondurilor se punea în modul cel mai serios și, datorită costului ridicat al proiectului, s-a hotărât ca Franța să suporte costul statuii pe care să o realizeze iar Statele Unite să se ocupe de soclu.

Bartholdi a demarat imediat lucrul adresându-se pentru operațiile tehnice societății „Gadget, Gautier and Company" cunoscuți experți în arta metalului.

Scheletul interior al statuii, întreaga instalație de fapt, îi aparține faimosului inginer Alexandre-Gustav Eiffel, cunoscut deja pentru podurile sale de cale ferată și mai ales pentru turnul parizian care îi poartă numele. În 1876 un braț al statuii a fost expus la Expoziția din Philadelphia entuziasmând publicul fericit că va avea o statuie care va putea fi vizitată pe dinăuntru. Aceasta nu rezolva însă problema fondurilor în Franța și atunci o persoană inspirată a avut ideea unei loterii, premiul cel mare constând, printre altele, și în două opere de Bartholdi. Cu acest preț statuia a fost terminată în 1884 și a rămas la Paris până în 1885.

Peste Ocean, problema banilor era la fel de dramatică. Mulți nu înțelegeau de ce este nevoie de un soclu atât de mare și de scump, ba, mai mult, mulți americani considerau că lucrarea trebuie susținută numai de locuitorii din New York, pentru că a lor era statuia. De asemenea persoanele bogate și influente refuzau să-și aducă vreo contribuție și a fost nevoie de intervenția energică a vestitului ziarist Joseph Pulitzer. El a scris o serie de articole sensibilizând masele și a promis că va publica în ziarul său toate numele celor care vor contribui cu o sumă oricât de mică, promisiune pe care a respectat-o cu sfințenie. Cu ajutorul a peste 120.000 de contribuții s-au început lucrările. Desenul piedestalului a fost opera arhitectului Richard Morris Hunt care a cerut suma de 1.000 de dolari, sumă pe care a returnat-o pe loc asociației de strângere a fondurilor pentru statuie. Lucrările au fost conduse de inginerul Charles P. Stone care s-a acupat de fundație și de asamblarea colosului sosit pe insula Bedloe sub forma a 214 de pachete, la 15 iunie 1885. Asamblarea a durat aproape șase luni, începând din mai 1886. Dezvelirea statuii fusese dorită de inițiatorii proiectului cu ocazia centenarului Războiului de Independență dar ea a întârziat până la 26 octombrie 1886. A fost o serbare fastuoasă, cu personalități de seamă din ambele țări, în frunte cu președintele Statelor Unite. Ca o ironie, printre participanți figurau și cei care refuzaseră să dea vreun ban și care priveau acuma cu prefăcută emoție steagul francez fluturând alături de cel american.

După 100 de ani statuia a avut nevoie de serioase reparații, și de data aceasta, mulți au considerat o onoare să participe la menținerea acestui uriaș monument național și universal înălțând deasupra lumii flacăra independenței.

IRINA STOICA

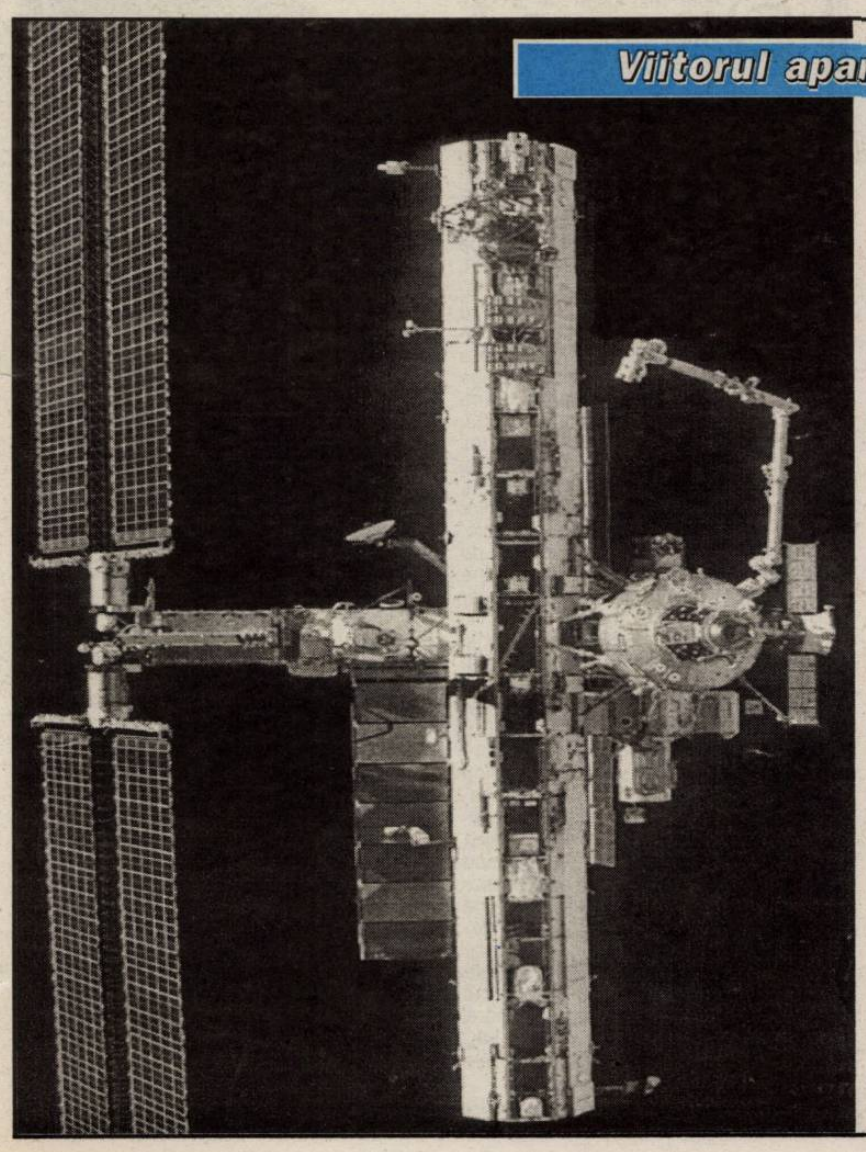

Viitorul aparține spațiului

ALPHA în dificultate!

În 1986, după explozia la lansare a navetei Challenger, NASA și-a putut reveni din criza în care intrase, datorită condițiilor războiului rece și a necesității ca SUA să-și mențină prestigiul de putere spațială la scară internațională. În prezent situația pe globul terestru este radical schimbată, iar în ce privește prestigiul –, SUA s-au confruntat deja cu tragicele evenimente din 11 septembrie 2001, iar după conflictul din Afganistan, nu mai lipsește decât un război în Golf...

Revistele de specialitate arată că încă din martie 2002 Consiliul consultativ pentru siguranța aerospațială al SUA a avertizat NASA că trebuie să acționeze neîntârziat pentru a asigura flotilei de navete singuranța necesară în condițiile în care tehnologia de fabricație provine din anii '70-'80, aceasta „...mărind riscul și putând impune rămânerea la sol..." a navetelor!

Cum a acționat NASA în această situație?

Intrată deja în criză datorită pierderii a două stații automate marțiene, NASA s-a situat pe linia minimului de efort: după ce sistase programele avioanelor orbitale NASP și X-33 ca alternative ale navetelor, a efectuat un fel de verificare tehnică a unora dintre navete – un fel de „cosmetizare" și, mai mult decât atât, în 2002 a diminuat drastic fondurile alocate programului vehiculului hipersonic X-38 de salvare a echipajelor Stației spațiale ALPHA. Rezultatele au început să se vadă o dată cu tragedia Columbiei!...

Ce este acum de făcut?

În primul rând, probabil, se va intensifica cooperarea cu RUSIA pentru operaționalizarea pe Stația ALPHA a încă unui nod de cuplare cu navele trimise de pe Pământ; trebuie neapărat renunțat la navetele la care oboseala materialelor și vechile tehnologii utilizate pot oricând provoca catastrofe și, apoi, trebuie impulsionat programul navetei HYPER-X, despre care am scris în nr. 5 al revistei.

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Știați că...

◆ *...în arhitectură, prin ogivă se înțelege o nervură sau arc de sprijin, dispusă diagonal sub o boltă semicilindrică sau în arc frânt? Ogivele sunt întotdeauna pereche și sunt caracteristice monumentelor gotice.*

◆ *...prin vilaiet se înțelegea o unitate teritorială din Imperiul Otoman? Era condusă de un valiu.*

◆ *...Hercules Seghers (1589 - c. 1640) a fost un pictor și un gravor olandez căruia îi aparține o tehnică de gravură în culori? Opera sa, destul de redusă, este învăluită în legendă și a fost deosebit de apreciată de Rembrandt.*

◆ *...dumbrăveanca este o pasăre călătoare de mărimea unei ciori, de culoare albastră-verzuie? La noi este întâlnită mai ales în Muntenia și în Dobrogea.*

◆ *...Calatrava era unul dintre ordinele monahalo-cavalerești din Spania? A fost creat în 1158, pentru apărarea împotriva maurilor din orașul cu același nume din Castilia.*

◆ *...Strâmtoarea Bass este situată între Australia și Tasmania, având o lungime de 317 km și o lățime de 224 km? Prin ea, apele Oceanului Indian se unesc cu cele ale Mării Tasmaniei.* (I.S.)

MAHOMED «restaurat»

O cercetătoare franceză încearcă să impună o grilă de interpretare a islamului, rescriind biografia unui profet, Mahomed, cât mai real posibil.

Jacqueline Chabbi, o cercetătoare franceză specializată în studiul originilor islamului, a declanşat o serie de proteste ale teologilor musulmani în urma publicării unei biografii a profetului Mahomed. Şi asta pentru că în lucrarea sa l-a umanizat pe marele profet, considerând că singurul mod de a cunoaşte acest personaj constă în aplicarea unei grile de lectură antropologică. Autoarea a încercat să-l plaseze într-un context social real şi nu într-unul în care aspectele religioase sunt supraevaluate. O „poveste" care nu face abstracţie de legendă dar care o prezintă cât mai aproape de o realitate plauzibilă. Pentru că Mahomed nu a lăsat nici o urmă scrisă directă şi nici arheologică. Tradiţia musulmană ulterioară Coranului îl reprezintă uneori pe fondatorul islamului dictându-şi revelaţiile unui scrib care foloseşte drept suport, bucăţi de aramă, de lut, frunze de palmier sau oase plate de cămilă. Dar nici unul din contemporanii săi nu a lăsat vreo urmă scrisă a existenţei profetului. Acesta trăia într-o societate cu tradiţie orală şi este greu de crezut că se vor descoperi vreodată tablete asemănătoare celor din apropiatul Imperiu bizantin din acea epocă (Mahomed ar fi trăit între anii 570-632 d. Ch.). Sira, prima biografie a sa, a fost scrisă mult mai târziu, la un secol după moartea sa. În opinia cercetătoarei franceze, orientaliştii care s-au apropiat de acest profet s-au lăsat cu prea multă uşurinţă convinşi de veridicitatea textelor în care sunt prezentate minuni. Cartea revelată, Coranul, a convins multă vreme pe specialişti – istorici, filozofi, filologi (gramaticieni) – prin omogenitatea, coerenţa ei frapantă, în raport cu Biblia sau textele fondatoare ale creştinismului. Acest lucru a fost supralicitat şi a fost considerat un „incasabil" indiciu al veridicităţii istorice a Coranului. Unii specialişti moderni consideră însă că forma finală a Coranului a fost definitivată la multă vreme după ce a fost consemnată de tradiţia musulmană, din motive politice şi nu în urma unei reforme ortografice care ar fi impus rescrierea sa. Textele, constituite din mărturii orale, ar fi fost ulterior reorganizate, cizelate, completate cu amănunte care au configurat un trecut fictiv. Pentru a-l regăsi pe acel Mahomed real, cel din lumea tribală a Arabiei, Jaqueline Chabbi a încercat să reconstituie această istorie a epocii pornind de la o lume de beduini pragmatici, instituţii, practici religioase, culturale, sociale şi politice, inspirându-se din scrierile vechi sau ale contemporanilor. Mahomed în viziunea sa, apare ca un şef de trib şi ca un om politic dublat de un profet inspirat care ar fi încercat să restabilească valorile solidarităţii tribului său. Un trib care l-ar fi exilat pentru că era o fiinţă posedată care propovăduia un Dumnezeu unic, aşa cum există la evrei şi creştini.

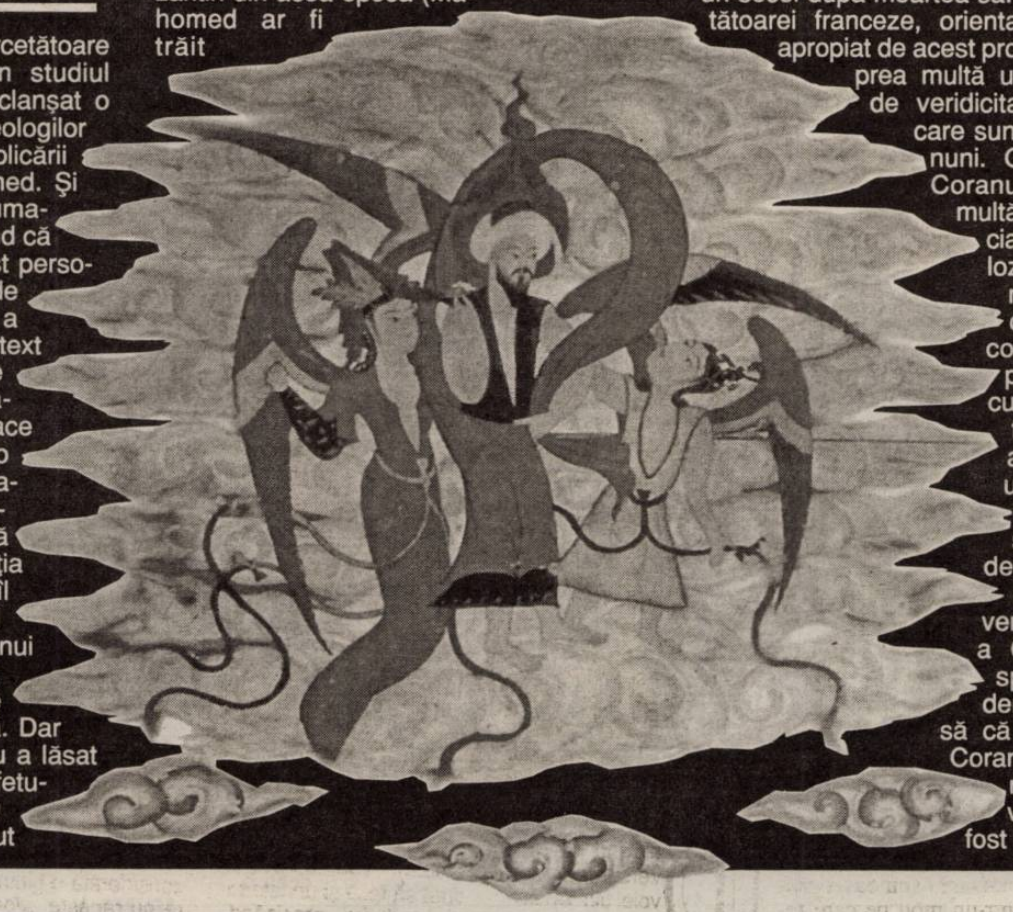

Coranul se învaţă încă de pe băncile şcolii

O poveste pe care Jacqueline Chabbi a rescris-o, considerând că viziunea islamului vahabit, care încearcă să se impună azi, nu e compatibilă nici cu islamul tradiţional aşa cum a fost construit de-a lungul secolelor şi nici cu adevăratul islam, cel de la începuturile sale.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

Descendenţi ai zeilor...

Gârcilazo de la Vega a fost un incaş, devenit însă istoriograful oficial al *Conquistei* – campania spaniolă care s-a încheiat cu definitiva cucerire a două mari şi încă misterioase vechi civilizaţii: incaşii şi aztecii. Lucrarea sa de căpătâi se numeşte „*Comentariile regale*". Aici el descrie – neaşteptat poate într-un text dedicat în mod vizibil cuceritorului! – o adevărată... antropogeneză, naşterea unei rase umane, în viziune sud-americană: Tatăl Soare îşi trimite fiica „*într-o rază de argint*" care ajunge pe Insula Soarelui, în intenţia de a civiliza nişte băştinaşi, aflaţi în mod evident pe o treaptă inferioară de dezvoltare. De unde putea să vină însă o asemenea rază, sugerând clar o astronavă? Tentaţia este să spunem: dintr-un spaţiu exterior Terrei! Sau să spunem că ea venea chiar de pe Terra, şi atunci apare cealaltă tentaţie: de a-i atribui originea în lumea atlantă, punctul de vedere al ceea ce se numeşte antropologia gnostică. De aici şi interesul fără limite pentru descifrarea posibilelor informaţii cosmologice care se consideră că sunt înscrise, sau, mai corect spus, încifrate în marile construcţii ale antichităţii sfidând timpurile. Informaţiile pe care le găsim în relatarea lui de la Vega sunt senzaţionale. Printre ele se află şi referinţa făcută la o scriere care prezintă descifrarea mesajului înscris pe Poarta Soarelui. Aici se pare că ar fi scris că acum cinci milioane de ani (!), când „*planeta noastră nu era populată decât de animale fantastice*", a venit o navă din cer, strălucitoare ca aurul, s-a aşezat pe Insula Soarelui din apele lacului Titicaca şi din ea a coborât o femeie. Mergea drept, semăna cu femeile terestre dar avea capul conic, mâini cu patru degete şi urechi mari – de unde şi numele său, Orejona. Venea de pe planeta Venus şi „sarcina" sa era pur şi simplu... de a crea rasa umană, mai precis, de a naşte 70 de fii! Ceea ce a şi făcut. După care, obosită, sau poate plictisită de Terra, s-a urcat din nou în nava sa şi s-a întors pe Venus, lăsându-şi fiii în urmă pentru a continua... procrearea.

Pedro Pizarro, vărul conchistadorului Francisco, notează şi el în „*Descoperirea şi cucerirea regatelor din Peru*", apărută în 1571, că în zona lacului Titicaca există femei (nobilele, spune el) care au, ca şi unii bărbaţi, părul blond „*ca spicul de grâu copt*", iar unii dintre oameni au pielea chiar mai deschisă decât spaniolii. Despre toţi aceştia cronicarul spune: „*indigenii pretind că ei sunt descendenţii zeilor*"...

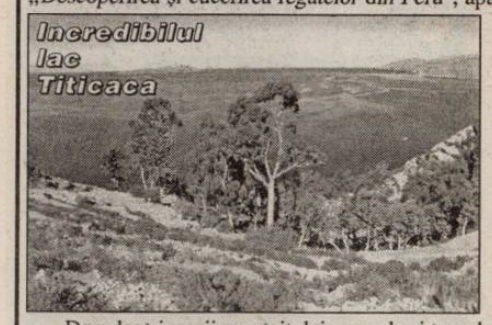

Dar: dacă incaşii au găsit deja oraşele şi templele ridicate, cine a existat acolo înaintea lor? Cine au fost zeii? Cât de departe se pierde în timp originea imperiului?

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera Mare de la Şoroniste

Peştera se găseşte „ascunsă" în perimetrul rezervaţiei Muntele Domoglet. Este nedegradată deoarece mulţi turişti care au dorit să pătrundă în interior au fost înspăimântaţi de fiorosul puţ aflat nu departe de intrarea în peşteră. Săpată în calcare recifale albe-gălbui jurasice şi cretacice *Peştera Mare de la Şoroniste* sporeşte atracţia Văii Cernei la Herculane.

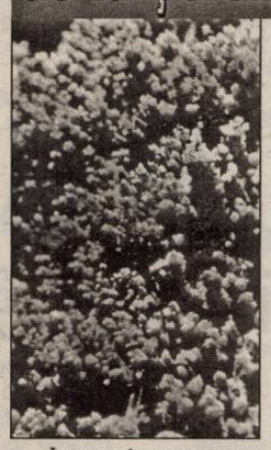

Intrarea în peşteră este cunoscută bine de localnici. De-a lungul timpului, în speranţa că aici vor găsi comori, au săpat gropi în *Galeria Superioară*, alături de cele arheologice. Primele cercetări de natură faunistică au fost făcute în anul 1862, fiind urmate de altele dar tot din Galeria Superioară. De-abia în 1962, L. L. Botoşăneanu, A. Negrea şi St. Negrea vor efectua cercetări complexe.

Peştera este descendentă având ultima parte verticală. Galeriile şi sălile totalizează 153 m lungime şi 96 m denivelare.

Galeria Superioară, astăzi fosilă, are podeaua acoperită cu amestec de sol, nisip şi argilă, iar pe alocuri crustă de calcit. După 36-40 m tavanul se înalţă brusc până la 14 m, galeria se îngustează şi o coteşte uşor spre nord-est, iar concreţiunile devin mai abundente: stalactite (unele din mondmilch), scurgeri parientale, crustă stalagmitică cu numeroase stalagmite şi perlă de cavernă. Stâlpii stalagmitici în formă de „teanc de farfurii", caracteristici acestei peşteri, au fost semnalaţi în 1929 de E. Racoviţă şi R. Jeannel. După aproape 100 m de la intrare se găseşte un puţ sinistru. Cine a ajuns aici vreodată şi a stat pe marginea lui, a observat că tavanul nici nu se zăreşte.

În această peşteră au fost descoperite oseminte de urs de cavernă dar şi animale troglobionte, unele chiar endemice.

Peştera Mare de la Şoroniste este cea mai mare din Masivul Domogled. Pe lângă ea îşi poartă frumuseţea, cu sfială şi modestie, Peştera Hoţilor, Gaura Ungurului şi Peştera lui Adam, aceasta din urmă fiind încălzită de aburi fierbinţi până la 45°, veniţi din adâncuri.

Toate la un loc şi multe altele fac din Valea Cernei una dintre cele mai frumoase zone turistice.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Sfântul mare Mucenic GHEORGHE

Peste mai puţin de o săptămână, în ziua de 23 aprilie, lumea creştină îl prăznuieşte pe Sfântul mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă şi făcătorul de minuni cum este numit.

Născut în Podişul Anatoliei din Turcia de astăzi, în anul 250, în Capadochia, Sfântul este fiul unei familii creştine, după cum ne spune preotul Nicolae Barbu. Din nefericire, îşi pierde unul dintre părinţi la o vârstă fragedă, pentru că tatăl său, demnitar împărătesc, moare mucenicește. Împreună cu mama, se mută în Palestina, unde familia avea o moştenire, şi primeşte o educaţie aleasă. La 30 de ani ajunge chiar general în armata romană în timpul împăratului Diocleţian. În anul 303, împăratul emite un edict prin care toţi creştinii erau persecutaţi, fiind supuşi unor chinuri grele. Mai mult decât atât, un an mai târziu, în timpul serbărilor care îi aniversau 20 de ani de domnie, Diocleţian cere să-i fie adus un grup de creştini cărora le ordonă să i se închine lui, ca zeu. Creştinii refuză categoric iar împăratul îi condamnă să fie arşi de vii. Cu lacrimi în ochi, Sfântul Gheorghe îşi recunoaşte credinţa întru Christos şi îşi dezbracă haina de general. Împăratul îl loveşte cu sabia, dar el rămâne nevătămat şi este aruncat în închisoare. Supus la torturi inimaginabile, el îşi menţine cu demnitate mărturisirea, reuşind să aducă la credinţă mai multe persoane importante. Printre aceştia se numără chiar împărăteasa Priscia şi fiica ei Valeria. Împărăreasa primeşte prin botez numele Alexandra şi este ulterior supusă martiriului. Sfântul Gheorghe este aruncat într-o groapă cu var clocotit de unde scapă teafăr şi, după ce este din nou supus la chinuri, i se taie capul în ziua de 24 aprilie 304. Trupul său este aruncat în groapa comună a sclavilor, dar credincioşii creştini l-au luat de acolo şi l-au dus în locurile sale de naştere din ţinutul Capadochiei.

Deosebit de îndrăgit, Sfântul Gheorghe este reprezentat iconografic omorând, cu suliţa, călare fiind, un balaur înfricoşător.

Este patronul Angliei şi al armatei noastre şi multe mănăstiri de la noi – printre care jumătate dintre cele ctitorite de Ştefan cel Mare – au hramul Sfântului Gheorghe. Moaşte ale sale se găsesc la mănăstirea Ciolanu din Buzău şi, în tradiţia populară, există obiciul ca, în seara dinaintea prăznuirii sale, să se pună crengi înverzite la porţi şi pe morminte. În panteonul românesc imaginea Marelui Mucenic Gheorghe s-a suprapus lui Sângiorz, zeu al vegetaţiei, protector al cailor, vitelor cu lapte, holdelor semănate, identificat cu Cavalerul Trac. Sfântul din calendarul popular poartă la brâu un rând de chei cu care încuie iarna şi descuie vara după ce Sâmedru, cu cheile sale, încuiase vara deschizând iarna.

Conform acestor credinţe, în noaptea de Sfântul Gheorghe ard comorile, vorbesc animalele, se deschid porţile cerului iar dimineaţa oamenii încep urcarea oilor la munte, semănatul busuiocului şi alte activităţi gospodăreşti. Intrată adânc în conştiinţa poporului, ziua de Sfântul Gheorghe este o sărbătoare religioasă dar şi una închinată naturii regenerate.

IRINA STOICA

Gastroplastia îşi arată colţii

INELUL MORŢII

F.J., o franţuzoaică din Nice, în vârstă de 46 de ani, care încercase fără succes mai multe tratamente de slăbire, s-a decis să opteze pentru gastroplastie, un procedeu mai nou şi la modă prin care stomacul e strâns de un inel special (de silicon). Mărimea acestuia fiind redusă, pacientul nu mai simte nevoia să mănânce în exces. O metodă simplă, nu lipsită însă de riscuri, care a ajutat în Franţa aproximativ 10.000 de obezi să dea jos zeci de kilograme. F.J. s-a simţit, în ultima vreme, în repetate rânduri, foarte rău, ajungând chiar să-şi piardă cunoştinţa. Pe de altă parte nu mai era în stare să înghită mâncarea, în afara unor supe pe care le regurgita însă imediat. În ciuda intervenţiilor medicale, F.J. n-a mai putut fi salvată. Inelul se deplasase progresiv urcând până la baza esofagului, afectând ireversibil acest organ. În Franţa gastroplastia, care se practică de şapte ani, a făcut şase victime în urma emboliilor gazoase, a peritonitelor, necrozelor gastrice şi, în acest ultim caz, esofagiene. Familia victimei a depus o plângere pentru elucidarea acestui caz. Un colegiu de experţi numiţi de Parchetul din Nice a fost deja însărcinat să efectueze analize toxicologice şi anatomopatologice pentru a încerca să stabilească responsabilităţile legate de acest tragic eveniment. *(D.M.)*

„BĂTRÂNUL" ÖTZI

ultimul festin

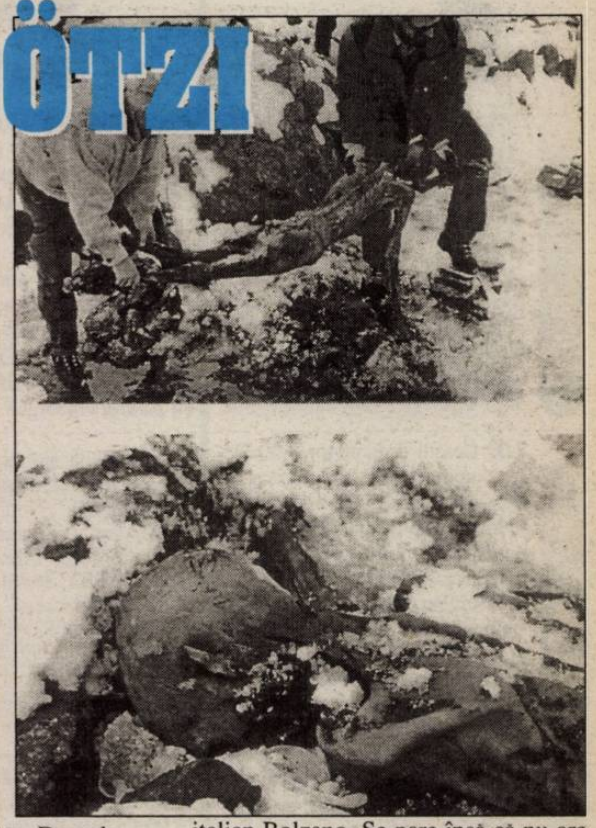

S-au scris nenumărate file despre bărbatul venit din preistorie – numitul Ötzi – al cărui cadavru perfect conservat circa 5300 de ani a fost descoperit în anul 1991 într-un gheţar din Alpii italieni. Au fost cercetate straiele, armele, trupul, dar şi cauzele morţii „bătrânului" nostru concetăţean (a murit îngheţat? a suferit un accident? a fost ucis?), toate făcând din el, după toate aparenţele, cel mai preţios bărbat din Europa; mă rog, la o asemenea vârstă...

Dar, aşa cum îi şade bine unei celebrităţi, el a fost readus în atenţia publicului datorită unui alt amănunt: cercetătorii de la Academia Americană de ştiinţe au făcut public ultimul meniu de care a avut parte acest om al munţilor. Prelevarea eşantioanelor de materie alimentară din măruntaiele lui Ötzi s-a realizat în septembrie 2000, o dată cu prima decongelare a defunctului de sub gheţuri. Acum, s-a revenit în mileniul trei, punându-se la treabă metodele cele mai moderne de analiză şi comparare a ADN-ului din extractele amintite cu cele ale unor organisme actuale. Astfel s-a descoperit că bărbatul se hrănea şi sănătos, şi raţional, şi cât se poate de natural: la penultima masă îngerase cereale şi carne de ţap sălbatic, iar la ultima carne de cerb.

Vreme de câţiva ani, cercetătorii fuseseră ispitiţi să creadă că sărmanul *highlander* murise de foame (probabil omiseseră faptul că acesta nu a trăit în zilele noastre!), dar iată cum ştiinţa le-a demonstrat că, dimpotrivă, el avea gusturi rafinate, de vreme ce consuma numai vânat de soi. În fine, dacă aici ar mai fi loc de glumă, s-a stabilit clar că Ötzi fusese victima unei încăierări între vânători, derulată cam la trei ore după ultimul său festin. Dovada – vârful de săgeată rămas înfipt în umărul său stâng. Deci, asasinat cu premeditare!

Astăzi, aventurierul din neolitic îşi petrece eternitatea în liniştea îngheţată a unui congelator din muzeul oraşului italian Bolzano. Se pare însă că nu are motive de plictiseală: curişii paleo-antropologi susţin cu tărie că micul vânător (avea 1,59 m înălţime şi 40 kg) nu şi-a dezvăluit nici pe departe toate secretele. Să vedem ce surprize ne mai pregăteşte! *(A.N.P.)*

Un dubios COLŢ DE RAI

În urmă cu cinci-şase ani, Mary-Lou Simpson se afla în grădina casei sale din Denfight, Nevada, pentru obişnuita toaletă a florilor sale. Apoi, dorind să planteze câteva plante noi, femeia a început să sape. La un moment dat, simte că a lovit un obiect dur. Crezând că este o piatră, Mary-Lou se apleacă s-o îndepărteze, dar constată că are de-a face cu un revolver înfăşurat în cârpe, îngropat acolo de foarte mult timp...

Familia Simpson nu avusese niciodată în casă o armă. John, soţul lui Mary-Lou murise de zece ani şi de atunci nimeni în afară de ea nu avusese grijă de grădină. Ce să facă cu revolverul? Să-l predea poliţiei? Bătrânica se gândi că, singură fiind, nu i-ar strica o armă, cine ştie ce s-ar putea întâmpla... După câteva luni, lui Mary-Lou i-a venit o idee interesantă. Întrucât prezenţa revolverului o obseda, a început să se ducă zilnic la redacţia ziarului local, pentru a studia arhiva. Se gândea că un criminal ascunsese arma acolo pentru a o face pierdută şi a îngreuia vreo anchetă. Căutând cu asiduitate, Mary descoperă că acum 16 ani se comisese un asasinat în familia Harison. Jane Harison fusese găsită împuşcată, iar făptaşul fusese, conform verdictului, soţul acesteia, James, care însă negase orice amestec.

Fericită că descoperirea ei ar putea lămuri o afacere criminală dubioasă, Mary se hotărî ca a doua zi să predea şerifului arma. Dar, la ceas de seară, femeia îşi aduse aminte de un fapt neplăcut din viaţa ei. Acea Jane Harison fusese

cândva amanta soţului ei. John chiar intenţionase să divorţeze şi să plece în lume cu Jane, dar intervenise moartea brutală a acesteia. Nu cumva chiar John, nestatornicul ei bărbat, fusese autorul crimei? Mary-Lou se văzu confruntată cu o dilemă dureroasă şi amână prezentarea la poliţie... Rezolvarea spinoasei probleme s-a făcut, însă, într-un mod pe care femeia nu l-ar fi putut niciodată intui. După vreo două săptămâni, poştaşul din Denfight îi aduce o scrisoare trimisă de John acum zece ani şi care, din neglijenţă, zăcuse la poştă. Bărbatul ei se afla pe atunci la Detroit. Emoţionată, Mary-Lou citeşte cu înfrigurare puţinele rânduri din epistolă şi remarcă o frază anume: „Dacă vei găsi un obiect special în grădină, să ştii că acela este simbolul iubirii mele pentru tine."

Înţelegând despre ce scria răposatul ei soţ, Mary-Lou se linişti. John o ucisese pe Jane Simpson pentru a scăpa de o ispită şi a rămâne alături de ea. Acum putea merge liniştită la poliţie pentru a preda arma şi scrisoarea. Numai că James Harison, cel condamnat pe nedrept, murise în închisoare... Aşa se explică faptul că Mary-Lou nu mai îngrijeşte grădina ca înainte. E mulţumită că a lămurit o crimă, dar cine ştie ce surprize îi mai poate rezerva splendul ei colţ de rai. *(P.I.)*

COLOCVIU INTERNAŢIONAL ASUPRA... INSULTEI

Dat fiind că Universitatea Savoie din Chambery (Franţa) dispune de un departament consacrat insultei, firesc a fost ca pe marginea „obiectului de studiu" să se organizeze şi un colocviu. Ceea ce s-a şi întâmplat recent, fiind o premieră de acest fel în Franţa. Colocviul, cu participare internaţională, a fost consacrat expresiilor verbale care din cauza semnificaţiei ambigue sunt greu de definit ca insulte şi, prin urmare, greu de judecat de către lege şi tribunal. Insultele, explica Dominique Lagorgette – preşedinta conferinţei – se împart în mai multe categorii: cele care fac apel la meserii (târfă, copoi), care evocă animale (porc, bou), care fac referiri la apartenenţa psihică (schizofrenic, nebun), care se inspiră din trăsături morale (mincinos, trădător), care ironizează nume proprii (ţapu, Capdebou) şi care invocă substanţe negative (flegmă, fecale). Vorbitoarea a ţinut să facă şi un istoric al insultelor, precizând că în textele vechi femeile erau cu predilecţie ţinta (numite „uşoare", „murdare" etc.), pentru ca jignirile să evolueze şi să atingă mai toate categoriile sociale, indiferent de sex, vârstă, rang etc., explozia declanşându-se o dată cu scrierile lui Villon, Rabelais, Hugo, Eugène Sue, Emile Zola şi continuînd cu Céline, Frédéric Dard...

Primele tiruri de insulte au apărut şi s-au dezvoltat în secolul XIII, în epoca lui Rutebeuf. „Se foloseau atunci insulte care nu aveau nimic în comun cu realitatea; unui obez nu i se spunea că e gras, ci că are trăsăturile de caracter specifice şi amuzante, ale unei persoane grase. Scopul era de a se realiza o coeziune a unui grup restrâns prin râs, era vorba doar de o formă de divertisment. Insulta de acest fel era considerată o glumă care nu rănește. „Jocul" a fost practicat în mod regulat la curtea regală a Scoţiei secolelor XVI şi XVII, de exemplu."

Forma modernă a insultei se foloseşte întrucâtva de tehnica insultei inofensive din trecut, dar tocmai pe aceasta se bazează ambiguitatea şi lipsa de criterii în judecarea „a ceea ce este cu adevărat o insultă inadmisibilă". Problema este cu atât mai greu de rezolvat cu cât tinerii de pretutindeni folosesc permanent aşa-zise insulte în relaţiile dintre ei, cu titlu parodic şi pentru a-şi marca de fapt solidaritatea. În concluzie, colocviul nu a reuşit decât să atragă atenţia asupra subiectului pus în discuţie, fără să găsească şi sita potrivită, prin care să se despartă în viitor insultele fine de cele grosolane. *(A.P.)*

POLIŢIST CU IMAGINAŢIE

Săptămâni în şir, un cartier din New York a fost terorizat de o bandă de tâlhari. Erau 5 hoţi de magazine şi operau după un anumit tipic, mereu acelaşi. Intrau în magazin purtând pe cap acele măşti de cauciuc reprezentând animale, ameninţau cu arma, furau tot ce puteau şi apoi dispăreau fără să li se poată da de urmă.

Într-o zi, unul dintre poliţiştii sectorului respectiv îşi surprinse fiul de 8 ani trăgându-şi pe cap o asemenea mască pentru a se juca de-a „hoţii care nu puteau fi prinşi". Indignat, tatăl ridică tonul, îi interzise să mai iasă la joacă în ziua respectivă, băgă masca în buzunar şi plecă la datorie.

Nu era în uniformă pentru că i se ceruse să încerce să treacă neobservat. Deodată, în magazin intrară cei cinci tâlhari, cerând oamenilor să nu se mişte. Retras într-un colţ poliţistul reuşi să-şi tragă masca pe cap, şi fără multă bătaie de cap, rând pe rând se apropie de câte unul. Convins că are de-a face cu un „tovarăş" tâlharul respectiv fu uşor de dezarmat, iar colegii de breaslă recunoscură, nu fără uşoară invidie, că acel coleg al lor este un poliţist cu imaginaţie. (I.S.)

Monica nu mai fumează trabuc!

E bine, este chiar cum aţi bănuit: Monica nu este alta decât super celebra Monica Lewinski, cea pe care aventurile din Biroul Oval care erau să-l coste preşedinţia pe Bill Clinton au determinat-o ca, pentru un timp, „să stea în umbră"... Numai că acum Monica s-a hotărât să accepte oferta televiziunii Fox de a realiza un „reality show"!

Aşa că, iat-o la 29 de ani pe fosta funcţionară a Casei Albe pe post de gazdă a unei emisiuni care aşteaptă să iasă în eter, „Domnul Personalitate", o emisiune în care –vă aşteptaţi la altceva? – Monica va „patrona" ceea ce se numeşte *blind dating*, cum s-ar spune adică „întâlniri pe nevăzute". Interesant este că Monica îşi va începe cariera de om de televiziune la scurt timp după debutul ...celebrului său partener, fostul Preşedinte, pe post de comentator TV al rubricii „Punct/ Contrapunct" reluată cu acest prilej în programul de ştiri „60 de minute".

Ce va face deci Monica? Ea şi emisiunea „Domnul Personalitate" vor urmări cum câţiva tipi mai mult sau mai puţin oarecare vor încerca să câştige favorurile, dacă nu chiar dragostea, unei tinere atractive. Care va trebui să elimine rând pe rând „mascaţii", câte unul în fiecare săptămână, până va rămâne cu „alesul inimii", despre care în nici un caz nu va şti cum arată!

Va fi desigur o noutate absolută în viaţa Monicăi, ale cărei surse de venit de până acum se limitau la ceea ce încasa din vinderea pe internet a poşetelor şi accesoriilor imaginate şi realizate de ea. Se pare oricum că reportajul unui cunoscut canal internaţional TV, intitulat „Monica în alb şi negru", în care au fost povestite unele amănunte picante din aventura sa prezidenţială, au atras definitiv atenţia producătorilor TV asupra unei Monica refuzând până la ora actuală orice alte propuneri de lucru la televiziune... *(M.D.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 18 aprilie	7.30 Bună dimineața, România! 11.00 Teleenciclopedia (r) 11.50 Clubul de comedie (r) 12.20 Serial (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 14.30 Drepturile omului 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Convieţuiri 17.00 Interes general 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Bine ai venit la nunta ta! 22.00 Serial: „Criminaliştii" (ultimul ep.) 23.30 Taverna 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTV 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.30 Parte de carte (r) 13.00 La bloc (r) 14.00 Serial: „Fete de bani gata" 14.30 Serial: „Cybill" (ultimul ep.) 15.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Popstars 22.00 Vacanţa Mare 22.45 Film: „Ace Ventura – Un nebun în Africa" (SUA, 1995). Cu: Jim Carrey 1.15 Film: „Intrusul" (SUA, 1995) 3.00 13-14 cu Andrei Gheorghe.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Rambo III" (SUA, 1988). Cu: Sylvester Stallone 22.00 Film: „Ultima secundă" (SUA, 2001). Cu: Dennis Hopper 0.00 Film: „Abisul sufletului" (Danemarca, 1996).	8.00 Video Star 14.00 Uite cine mă întreabă (r) 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Joc dublu" (SUA, 1984). Cu: Sean Penn, Nicolas Cage 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.30 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Arabela se întoarce" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Superlative la Hollywood: Toughest Stars 1.15 Serial: „Seducţie" 2.00 Serial: „Mariu".	8.00 Desene animate 9.30 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Andromeda" 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Ruleta ruseasca 20.35 Serial: „Central Park West" 21.30 Telejurnal 22.00 Ferestre spre cer 0.00 Piersic show.	8.05 Videoclipuri 9.15 Vertical (r) 10.30 Atelierul lui Newton 12.00 Documentar DW 13.00 Film (r) 14.45 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Despre ce să cânţi" 22.00 Dosarele Terrei.
SÂMBĂTĂ - 19 aprilie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 10.00 Auto Club 10.45 Casa mea 11.15 Debut 50 Plus 12.45 Spectacolul lumii 13.15 Istorie polemică 15.00 Formula 1: MP al statului San Marino 16.00 Teleenciclopedia 17.00 Fotbal: Dinamo – FC Naţional 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 23.20 Film: „Ultimul telefon" (SUA, 1994) 1.00 Marele Jazz.	7.25 Desene animate 9.45 Raliu – review Noua Zeelandă 12.00 Provest 13.00 Serial: „Norm – încurcă lume" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Magazin UCL 15.00 Film: „Capcanele prieteniei" (SUA, 1996) 17.00 Film: „Buletin de Bucureşti" (România, 1982) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Infernul" (SUA, 1999) 22.10 Film: „Hărţuire sexuală" (SUA, 1994). Cu: Michael Douglas, Demi Moore 0.45 Film: „Ecaterina cea Mare" (partea a II-a).	7.30 Film: „Când eşti îndrăgostit" (SUA, 1937) 9.20 Fir întins 11.30 Serial: „Tineri şi rebeli" 12.30 Serial: „Pe cont propriu" 13.30 Gillete World Sport 14.00 Film: „Colierul de turcoaze" (România, 1985) 17.00 Serial: „Mac Gyver" (ultimul ep.) 17.50 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 19.00 Observator 20.00 Marea provocare 23.00 Film: „Măscăriciul" (SUA, 1996).	7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Vânătoarea comorilor" 18.00 Focus 19.00 Impact 20.30 Film: „O bătaie pe cinste" (SUA, 1999). Cu: Antonio Banderas 22.30 Serial: „Mutant X" 23.30 Film: „O femeie face carieră" (SUA, 1988).	9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.20 Club 700 15.15 Serial: „Iubire fără de păcat" (ultimele ep.) 17.30 Cu dădaca în bucătărie 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Profu'" 3.30 Serial: „Mariu".	8.00 Tradiţii 9.30 Călător prin lume 10.30 Program pentru copii 12.30 Răscruci 13.40 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 14.10 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.00 Serial: „Familia mea" 15.30 Atenţie, se cântă! 17.30 Serial: „Nightman" 19.00 Serial: „Miracole" 20.30 Serial: „Farmece" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Biblia: Sfântul Pavel" (Italia, 2000, partea I).	8.05 Fabrica razei de soare 10.00 Calea, adevărul, viaţa 15.30 Istoria civilizaţiei 16.30 Film 19.20 Şapte ştiri 20.00 Serial: „Agent 22 – Nebunul" 21.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 22.00 Film: „Kickboxing 6".
DUMINICĂ - 20 aprilie	7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop! 10.30 Mesajele de Paşti 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.55 Formula 1 17.00 Fotbal: FCM Bacău – Rapid Bucureşti 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Legea pământului" (SUA, 1999) 22.25 Clubul de comedie 23.20 Minutul 91.	7.00 Serial (r) 8.00 Desene animate 10.30 Icstrim tivi (r) 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm – încurcă lume" 13.30 Serial: „Veronica" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „O lume dispărută" 15.30 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 ProTv Magazin 17.00 Film: „Kramer contra Kramer" (SUA, 1979). Cu: Dustin Hoffman 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Vacanţa Mare 21.00 Fotbal: Steaua Bucureşti – F.C. Argeş 23.00 Procesul etapei.	10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" 12.05 Serial: „Ellen" 12.30 Film: „Castelul dragonului" (SUA, 1994) 15.00 Serial: „Calea misterelor" 15.50 Serial: „Sheena" 16.40 Serial: „Prăbuşirea zborului 401" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Divertis Parc 22.00 Serial: „Stargate: SG 1" 23.00 Film: „Trupa de comando" (SUA, 1987).	7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 11.30 Filmul & televiziunea 12.00 Evenimentul săptămânii 14.00 Academia mămicilor 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Socrii" 20.00 Special 21.00 Big Brother – Fratele cel mare 23.00 Film: „Partea întunecată a Soarelui" (coprod., 1997). Cu: Brad Pitt.	8.30 Cu dădaca în bucătărie (r) 9.30 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.15 Serial: „Nord şi Sud" 16.30 Autograf pentru mama 17.00 Dana 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Clona" 23.00 Serial: „Maddie şi David" 3.00 Serial: „Mariu".	8.30 Ferma 9.30 Doc.: „Imperiul elefanţilor" 10.30 Program pentru copii 12.00 Serial: „Mărul lui Newton" 13.40 Serial: „Vecinul meu, stăpânul meu" 14.10 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.00 Serial: „Familia mea" 15.30 Serial: „Nightman" 17.30 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.30 Serial: „În faţa instanţei" 21.30 Telejurnal 22.00 Cântec pentru flori 23.30 Serial: „Dosare clasate".	8.05 Fabrica razei de soare 10.30 Vertical 12.00 Irlanda de nord 14.00 Documentar 17.00 Dosarele Terrei 18.30 7 zile în lume 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „În numele muzicii" (SUA, 1994) 22.15 Film: „Se lasă întunericul" (SUA, 1998).
LUNI - 21 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 10.00 Surprize, surprize (r) 12.30 Descurcă-te singur! (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 17.55 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Predanii 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Om bogat, om sărac" 22.00 Cafeneaua politică 23.30 Profesioniştii 3.00 Serial: „Magnum".	8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 11.45 ProTv Magazin (r) 13.00 Serial: „Prietenii tăi" (r) 14.00 Film: „Kramer contra Kramer" (r) 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Furia" (SUA, 1995) 22.45 Tot înainte! 23.30 Film: „Micul Buddha" (coprod., 1994). Cu: Keanu Reeves, Chris Isaak 2.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 3.30 Film: „Kelly" (Canada, 1981).	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Divertis Parc (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Serial: „Vedete cu fiţe" 13.15 Desene animate 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Aterizare imposibilă" (SUA, 2000) 22.10 Canalul de ştiri 22.35 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 11.30 Dog show 15.45 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Big Brother 18.00 Focus 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Încurcături cu dubluri" (Italia, 1984). Cu: Bud Spencer 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 15.45 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Juana" (ep.1) 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Mariu".	8.00 Desene animate 8.30 Piersic show (r) 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Camera de gardă 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „În jurul lumii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Nu vezi 2 la fel 21.00 Ruleta ruseasca 21.30 Telejurnal 22.10 Film: „Biblia: Sfântul Pavel" (partea a II-a).	8.05 Videoclipuri 10.00 Film pentru copii 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Săptămâna sfântă 21.00 Film: „Comoara".
MARŢI - 22 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Iartă-mă! (r) 13.10 Interes general (r) 15.00 Vector III 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Justiţie militara" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Predanii 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Iisus din Nazaret" (coprod., 1977) 21.55 Seară bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.00 Film: „Cruciaţii" (Italia, 2001, partea I) 3.00 Serial: „Magnum".	7.00 Teo (r) 8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.30 Provest (r) 13.00 Bucătăria lui Radu (r) 14.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Ringul de foc" (SUA, 1991) 21.45 UEFA Champions Leaugue 0.05 Rezumat UEFA 1.15 Serial: „Oraşul păcatelor" 2.00 13-14 cu Andrei Gheorghe 3.00 Film: „Înscenarea" (SUA, 1973).	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Desene animate 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.10 Canalul de ştiri 22.35 Marius Tucă Show 0.10 Serial: „Bob" 0.30 Babilonia (r).	8.00 Video Star 11.30 Filmul & televiziunea (r) 15.45 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.45 Big Brother – Fratele cel mare 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 22.00 Vrei să fii miliardar? 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.45 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.15 Călătorie la pas 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.00 Serial: „Miracole" 21.00 Ruleta ruseasca 21.30 Telejurnal 22.10 Film: „Quo Vadis?" (Italia, 1985, partea I) 23.40 Teatru: „Locomotiva" de Andre Roussin.	8.05 Videoclipuri 10.00 Film pentru copii 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Săptămâna sfântă 21.00 Film: „Banchetul de sfârşit de an".
MIERCURI - 23 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Profesioniştii (r) 12.20 Serial (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Serial: „Justiţie militară" 17.55 Serial: „Dragoste şi putere" 18.45 Predanii 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Iisus din Nazaret" (partea a II-a) 21.55 Seară bună! 23.30 Nocturna artelor 0.30 Film: „Cruciaţii" (ultima parte) 3.15 Serial: „Magnum".	7.00 Teo (r) 8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.20 Serial (r) 11.30 Magazin UCL (r) 13.00 Promotor (r) 14.00 Serial: „Viaţa la Casa Alba" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Vânătoarea" (SUA, 1994) 21.45 UEFA Champions League 0.05 Rezumat UEFA 1.15 Serial: „Oraşul păcatelor" (ultimul ep.) 2.00 13-14 cu Andrei Gheorghe.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Desene animate 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Trenul atomic" (SUA, partea I). Cu: Kristin Davis, Rob Lowe 22.10 Râsmerita 22.35 Marius Tucă Show 0.10 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 12.15 Academia mămicilor (r) 16.00 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother – Fratele cel mare 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Cronica cârcotaşilor 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.45 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Uşa turnantă 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Minunăţiile Europei 19.00 Serial: „Miracole" 21.00 Ruleta ruseasca 21.30 Telejurnal 22.10 Film: „Quo Vadis?" (partea a II-a) 23.40 Eurofotbal 0.40 Serial: „Speranţe şi împliniri".	8.05 Videoclipuri 10.00 Film pentru copii 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 15.10 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Săptămâna sfântă 21.00 Film: „Nu mai sunt singură".
JOI - 24 aprilie	7.30 Bună dimineaţa, România! 11.00 Nocturna artelor (r) 13.15 Serial: „Pasiuni" 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 16.55 Serial: „Justiţie militară" 17.45 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.35 Predanii 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Iisus din Nazaret" (partea a III-a) 22.00 Seară bună! 0.00 Film: „Viaţa merge înainte" (Canada, 1992) 3.10 Serial: „Magnum".	7.00 Teo (r) 8.00 Ştirile ProTv 9.05 Rondul de dimineaţă 10.30 Serial (r) 11.30 Profeţii despre trecut (r) 12.35 Învăţaţi engleza cu Victor (r) 13.00 Banii sau viaţa (r) 14.00 Serial: „Viaţa la Casa Albă" 16.10 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Înfruntare finală" (SUA, 1991). Cu: Lorenzo Lamas 22.45 La Bloc 23.45 Marcă înregistrată 0.30 Icstrim tivi 1.15 13-14 cu Andrei Gheorghe.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 12.30 Desene animate 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.30 Babilonia 19.00 Observator 20.00 Film: „Trenul atomic" (ultima parte) 22.10 Râsmerita 22.35 Marius Tucă Show 1.00 Serial: „Bob".	8.00 Video Star 12.15 Cronica cârcotaşilor (r) 15.45 Serial: „Detectivi de elită" 17.00 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.00 Impact 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Poliţia în acţiune 22.30 Reporter incognito 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.20 Serial: „Intrusa" 15.45 Serial: „Taina din adâncuri" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Clona" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Locuinţă pentru doi" 13.45 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „Minunăţiile Americii" 19.00 Serial: „Miracole" 21.00 Ruleta ruseasca 21.30 Telejurnal 21.55 Fotbal: Lazio Roma – F.C. Porto 0.00 Film: „Quo Vadis?" (partea a III-a).	8.05 Videoclipuri 10.00 Film pentru copii 11.00 Documentar 14.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Călătorul 18.35 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Săptămâna sfântă 21.00 Film: „În braţele Lui".

MICHAEL DOUGLAS
– sâmbătă, 22.10 –

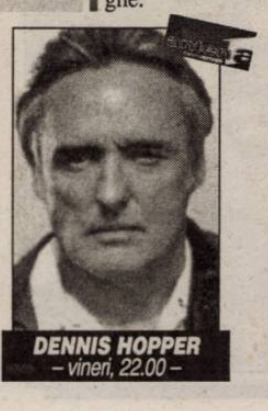

DENNIS HOPPER
– vineri, 22.00 –

SEAN PENN
– vineri, 21.00 –

ADELA NORIEGA
– luni-vineri, 15.45 –

KEANU REEVES
– luni, 23.30 –

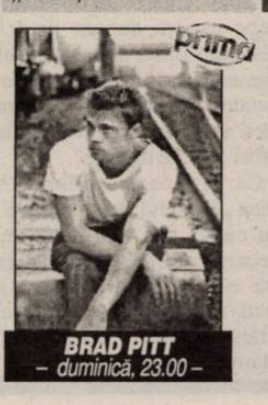

BRAD PITT
– duminică, 23.00 –

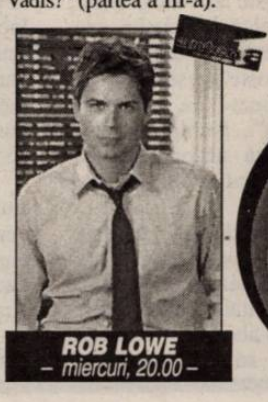

ROB LOWE
– miercuri, 20.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

KAURISMAKI

scoate cinematografia finlandeză din umbră

Cineastul Aki Kaurismaki înscris în cursa Oscarurilor cu ultimul său film, *Omul fără trecut*, este singurul regizor finlandez care a devenit celebru pe plan internaţional şi care, implicit, a deschis compatrioţilor săi drumul spre afirmare dincolo de hotarele ţării. „Cu toate acestea, deocamdată şi din nefericire, distribuitorii străini nu sunt dispuşi să parieze decât pe creaţia acestui regizor finlandez. Kaurismaki a deschis porţile şi noi ştim că acest lucru este foarte important, numai că toată lumea se aşteaptă că, dacă e vorba de un film finlandez, atunci acesta e semnat de Kaurismaki, altcineva nefiind acceptat", afirma Helena Ylaenen, critic de film al cotidianului Helsingin Sanoma. În ciuda acestei situaţii, o nouă generaţie de cineaşti valoroşi tind să calce pe urmele marelui Kaurismaki: Olli Saarela, Auli Mantila sau Jarmo Lampela.

Anul trecut, la Festivalul de la Cannes, *Omul fără trecut* a obţinut Marele premiu al juriului. Până la acea dată, cinematografia finlandeză mai fusese onorată cu un premiu de acelaşi nivel doar în 1953, pentru *Regina albă*, filmul regizorului Erik Blomberg. Filmul lui Kaurismaki se focalizează pe povestea unei resurecţii, personajele principale fiind interpretate de doi actori fetiş pentru el, Markku Peltola şi Kati Outinen. Kati Outinen este deţinătoarea unui premiu decernat la Cannes pentru cea mai bună interpretare a unui rol feminin (cel de ofiţer în Armata Salvării).

Având ca titlu original *Mies vailla menneisyyttä*, filmul lui Kaurismaki a fost nominalizat la Oscar, la categoria celor mai bune filme într-o limbă străină, alături de creaţia mexicană – *El crimen Del Padre Amaro*, germană – *Nirgendwo in Afrika*, chineză – *Hero* şi olandeză – *Zus & Zo*.

Paradoxal este faptul că, deşi aura internaţională a lui Kaurismaki atrage atenţia întrucâtva asupra artei cinematografice finlandeze, ecoul cinestului în propria lui ţară este invers proporţional cu succesul „de tip hollywoodian" de care se bucură acum. Adevărul e că, după cum afirmă publicaţiile finlandeze, industria cinematografică din această ţară se situează la un nivel modest în comparaţie, de exemplu, cu Suedia – căreia guvernul îi alocă 25 de milioane de euro pe an pentru producţia de filme – sau cu Danemarca, mai răsfăţată din acest punct de vedere. Spre deosebire de aceste ţări, Suedia se poate „lăuda" cu o producţie liliputană, de maximum 10 filme pe an, bazate pe o finanţare de la guvern de 10 milioane de euro. „Nu numai Kaurismaki trebuie să poarte stindardul filmului nostru, afirma recent Markus Maeaettaenen, critic la

cotidianul Aamulehti. Avem nevoie de mai mulţi regizori dornici să facă filme bune şi de încă 10 milioane de euro, pentru a realiza măcar 20 de filme."

Problema este, ca de altfel în majoritatea ţărilor europene copleşite de producţia de filme americane, că publicul nu dă năvală în sălile de cinema cu filme locale. „În 2002 – afirma Ylaenen – numai 20% dintre spectatorii finlandezi au ales să vizioneze şi un film produs în ţara lor. Şi ca imaginea să fie mult mai clară, e suficient să amintim că partea a doua din *Stăpânul Inelelor* a fost vizionată de 600.000 de spectatori, *Harry Potter şi camera secretelor* de 430.000 de spectatori, în timp ce un film finlandez abia dacă adună în sălile de cinema câteva zeci de mii de persoane."

Omul fără trecut

Drama lui Kaurismaki - *Omul fără trecut* - este povestea unui bărbat fără nume şi fără trecut. Totul porneşte din momentul când, ajuns la Helsinki, acest om este atacat, bătut cu bestialitate şi jefuit, ceea ce îl face să-şi piardă memoria. Fără bani şi fără identitate, este ajutat să supravieţuiască de către armata salvării din oraş, apoi se regăseşte pe sine pe parcursul unei emoţionante poveşti de dragoste.

Memoria peliculei

◆Câinele, care apare în film, a ţinut mereu să precizeze regizorul, aparţine unei „ilustre familii de câini actori". Laika, bunica starului canin, a jucat în alt film de-al său, *Viaţă boemă*, iar mama, Piitu, în *Juha*.

◆Orchestra armatei salvării a fost compusă de muzicieni veritabili; colaborarea lui Kaurismaki cu şeful orchestrei, Marko Haavisto, este mai veche; pe vremea când muzicianul făcea parte din grupul Badding Rockers, i-a pus cineastului la dispoziţie cântece pe care regizorul le-a folosit în unele filme de-ale sale.

◆Pentru interpreta rolului directoarei armatei salvării, Kaurismaki a ales o cântăreaţă de muzică uşoară, celebră în Finlanda, pe Annikki Tähti.

◆Înainte de *Omul fără trecut*, actorul Markku Peltola a mai jucat în filme de-ale lui Kaurismaki, dar acum i-a fost încredinţat pentru prima dată un rol principal.

◆Prezent în competiţia oficială a Festivalului de la Cannes 2002, *Omul fără trecut* a obţinut Marele premiu al juriului şi premiul de interpretare feminină, decernat actriţei Kati Outinen.

Actor, regizor şi producător, Clint Eastwood, la cei 73 de ani ai săi, rămâne neobosit. De curând a obţinut drepturile de autor pentru adaptarea cinematografică a biografiei astronautului Neil Armstrong – *First Man: A Life Of Neil A. Armstrong*, carte care va fi semnată de istoricul James R. Hansen. Va fi, de vreme ce autorul lucrează deocamdată la ea şi are prevăzut ca termen de publicare sfârşitul anului 2004. Hansen este deţinătorul unei nominalizări la Premiul Pulitzer.

Clint Eastwood
pe urmele lui Neil Armstrong

Aşadar, până la apariţia filmului va mai dura ceva timp, dar Clint Eastwood pregăteşte de pe acum acest proiect. În acest film el nu va juca, va avea doar rol de producător – prin intermediul casei sale de producţie, Malpaso, în colaborare cu studiourile Warner Bros. Lucrarea lui Hansen prezintă cariera lui Armstrong – debutul său ca pilot în timpul războiului din Coreea, experienţa lui în programul spaţial american şi, bineînţeles, cea mai importantă misiune din viaţa sa în calitate de comandant al navetei spaţiale Apollo 11, misiune ce l-a transformat în primul om care, în iulie 1969, a pus piciorul pe Lună. „Milioane de oameni l-au văzut pe Neil Armstrong păşind pe Lună şi încă şi mai multe milioane au urmărit apoi evenimentul. În ciuda tuturor lucrurilor, Armstrong rămâne un om foarte enigmatic", declara recent Eastwood. În prezent, Clint Eastwood lucrează la post producţia ultimului său lung metraj, un thriller intitulat *Mistic River*, o ecranizare a romanului lui Dennis Lehane. Sean Penn, Tim Robbins, Kevin Bacon, Laurence Fishburne, Marcia Gay Harden şi Laura Linney vor fi actorii care, la lansarea filmului, în octombrie 2003, vor figura pe generic.

FEMEIA FATALĂ
o ilustră necunoscută

Femeia fatală şi-a asigurat fără nici o îndoială succesul la public. Actriţa principală (Rebecca Romijn-Stamos) este plină de farmec şi de o frumuseţe care taie respiraţia, latin lover-ul Antonio Banderas nu pregetă, ca de obicei, să-şi folosească tot arsenalul de trucuri ale seducţiei, intriga captează atenţia spectatorului, iar un joc subtil al detaliilor, sesizabil pentru cei cu simţul observaţiei dezvoltat, fac din cel mai recent film al lui Brian De Palma o sursă de divertisment demnă de luat în seamă.

Clişee pline de şarm. Laura Ash este o femeie... fatală, adică frumoasă, tenebroasă şi venală. Împreună cu câţiva complici, pune la cale un hold-up la Cannes, în plin festival al filmului. În acest scop ia identitatea unei tinere văduve aflate în pragul sinuciderii – Lily – căreia îi seamănă perfect. Şi viaţa merge bine merci mai departe. În avionul în care călătorea de la New York către Paris, Laura seduce un bărbat în puterea vârstei, nimeni altul decât ambasadorul Statelor Unite în Franţa, Bruce Hewitt Watts. Şapte ani mai târziu, cei doi apar pe coperta unei reviste People, ca un cuplu căsătorit, deosebit de fericit. Chiar dacă acum Laura are aparenţa unei femei respectabile, care de mult a dat uitării obiceiurile ei proaste de demult, tentaţia de a reveni „în acţiune" zace bine ascunsă în mintea sa. Se mai întâmplă că foştii săi acoliţi, Blake Tie şi Racine, sunt mereu pe urmele ei iar o fotografie compromiţătoare, furată de Nicolas Bardo, un paparazzi care lucrează pentru revista cu pricina readuce în actualitate angrenajul infernal în care Laura fusese cândva prinsă. Uşor de presupus că începe un joc de-a şoarecele şi pisica, periculos şi plin de surprize. Clişeele cinematografice sunt folosite fără reţinere, numai că mâna de magician a lui Brian De Palma le dă o aură strălucitoare.

Brian De Palma a ştiut ce să aleagă. Îndrăgostit de Franţa, regizorul îşi dorea mult să realizeze un film în această ţară. S-a gândit că *Femeia fatală* la Paris trebuie să se nască. Aşa că s-a mutat temporar în capitala franceză şi, timp de câteva luni, a parcurs oraşul pas cu pas pentru a descoperi cele mai potrivite locuri de filmare, neabordate până la el de nici un cineast american. Şi şi-a mai dorit un lucru. Femeia fatală să fie întruchipată de o necunoscută ca actriţă. Asta pentru a spori surpriza spectatorului. A ales-o pe Rebecca Romijn-Stamos, cu care mai lucrase în 2001 *Rollerball*, apoi a poposit împreună cu ea din nou în Paris şi, în weekend-urile următoare au realizat probele pentru film şi au cutreierat pe străzi pentru a fixa locaţia.

Ben Affleck
avocat ziua, super-erou noaptea

Ben Affleck în *Daredevil*

Matt Murdoch, personajul interpretat de Ben Affleck în *Daredevil*, (regizor Mark Steven Johnson) este ieşit din comun: posedă un auz, un miros,o forţă şi o agilitate ieşite din comun. În ciuda faptului că e orb, simţurile „radar" îi permit să detecteze şi să evite orice obstacol. Neobosit, cutreieră străzile New York-ului, pe urmele criminalilor şi a tuturor rău-făcătorilor pe care nu-i poate pedepsi la tribunal. I se mai spune şi Daredevil, adică neînfricatul, curajosul, omul capabil să riste tot pentru cauza lui. Daredevil va trebui să-l înfrunte pe Kingpin, alias Caid, care conduce mafia new-yorkeză.

Mark Steven Johnson

Daredevil se apropie de 40 de ani

Ca personaj de ficţiune, supereroul Daredevil a văzut lumina zilei în 1964, în paginile unei cărţi de benzi desenate - *Daredevil: The Man without fear* (Daredevil: Omul fără frică), fiind imaginat de Stan Lee şi desenat de Bill Bennett. Noul justiţiar era de fapt produsul unei epoci supuse incertitudinii şi tensiunilor politice şi sociale. SUA, care tocmai plonjase în hăţişul unui conflict nuclear, nu s-a mirat deloc, ba chiar a primit cu încântare apariţia unui super-erou ale cărui puteri supraomeneşti sunt consecinţa unui accident radioactiv. În acest context, „părinţii" lui Daredevil au încercat să-şi doteze „fiul" cu particularităţi inimaginabile pentru un erou. Aşa se face că Lee, totodată creator al lui Hulk şi Spider-man, a avut curajul să aducă pe lume un erou imbatabil, dar orb. Folosindu-se de rezultatele cercetărilor, el a exploatat ideea potrivit căreia nevăzătorii compensează handicapul prin extraordinara dezvoltare a celorlalte funcţii senzoriale. Un subiect primit cu braţele deschise de editori (ediţiile Marvel) iar azi îmbrăţişat cu entuziasm de cea de-a şaptea artă.

Colin Farrell în rolul lui *Bullsee*

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Premieră mondială românească

PASTA DE DINȚI CU ARGILĂ

În întreaga lume, argila se folosește ca remediu în cadrul terapiilor complementare, de mult timp și în numeroase situații. Totuși, până în urmă cu câțiva ani nimeni nu a încercat să o introducă într-o formulă a pastei de dinți, ca parte componentă activă în diverse patologii și în profilaxia cavității bucale. Meritul de a fi pus în practică această idee îi revine inginerului bucureștean *Leonard Răduț*, ale cărui produse numite *Genna* au primit de la început aprecierile generale. Iar foarte important este că invenția românului (brevetată și aprobată de Ministerul Sănătății) reprezintă o premieră absolută.

Principiul rezonanței – baza eficacității fitoterapiei

Atras de mulți ani către tratarea bolilor prin metode naturale, Leonard Răduț – originar din Câmpulung Muscel – a învățat foarte multe, în special despre plante, dar a și constatat că unii producători de medicamente „maschează" utilizarea unor compuși naturali, probabil pentru a nu oferi credit prea mare remediilor complementare. Important este însă altceva: „deserviciul" major adus domeniului provine din prelucrarea la temperaturi înalte ale plantelor (ceaiuri, drageuri), eficacitatea lor scăzând astfel foarte mult, în unele cazuri. Urmarea logică este că plantele folosite ca remedii trebuie transformate mai întâi în pulberi fine, care să fie ingerate în cantități relativ mari, dacă le raportăm la concentrația lor în medicamentele de sinteză. Contraargumentul ar fi că o parte din principiile active nu se dizolvă astfel în salivă sau în sucul gastric. Intervine însă aici *principiul rezonanței*, conform căruia fiecare plantă reprezintă un rezonator unic al energiilor macrocosmice. Introdusă în corpul omului, ea îi transmite acestuia oscilația respectivă, vibrația vitală, de aici rezultând efectul curativ.

„Inteligența naturii" în sprijinul sănătății

Pentru realizarea produselor sale, inginerul Răduț s-a folosit de principiul rezonanței și de cel care indică amestecarea pulberilor de plante cu extracte mai ușor de asimilat (tinctură și macerat). Totuși, dificultățile tehnologice majore întâmpinate s-au referit la folosirea argilei, care nu trebuie să intre în contact cu vreun metal, pentru a-și păstra calitățile curative. Este – afirmă inventatorul – un element natural inteligent, căci argila nu e doar un bun antiseptic, ci în organism acționează numai împotriva celulelor bolnave, protejându-le astfel pe cele sănătoase. Pentru produsele sale a studiat mai multe zăcăminte, selectând-o pe cea mai eficientă, apoi „recoltând-o", curățând-o și uscând-o neforțat (deci nu în cuptoare, unde temperaturile înalte anulează unele caracteristici pozitive). În formulele pastei de dinți realizate, alături de argilă intră și carbonat de calciu natural, propolis, Aloe Vera și extracte din alte 27 de plante. Această combinație reprezintă o rețetă de ultimă generație în tratamentul și igiena cavității bucale.

Efecte terapeutice simultane

Pasta de dinți cu argilă (existentă în farmacii și-n magazinele de produse naturale) este ecologică și aproape integral naturală – potrivit ing. Leonard Răduț. Datorită componentelor sale are efect de antibiotic natural, de regenerare a țesuturilor, de remineralizare și absorbție a substanțelor care colorează smaltul dentar, înlăturând de pildă urmele de nicotină de pe dinții fumătorilor, dar și mirosurile neplăcute din cavitatea bucală. În ideea că avem de-a face nu cu o pastă de dinți obișnuită, ci cu un remarcabil remediu terapeutic, testele confirmă că aceasta înlătură sângerarea gingiilor; ameliorează și vindecă infecțiile gingivale, având succese și în parodontite; previne apariția cariei; produce regenerarea țesuturilor, uneori chiar regenerarea parțială a țesutului dentar; previne, ameliorează și vindecă aftele din cavitatea bucală; înlătură tartrul dentar, elimină petele și albește dinții; ameliorează și vindecă parodontoza, parodontita și pioreea alveolară.

„Natura – afirmă ing. Răduț – poate reface ceea ce nu e armonios în noi, dar trebuie să îi permitem aceasta. Prin urmare, există principii înțelepte în dietă, legate de gândire, de modul de viață, al căror efect este atât de important încât poate vindeca majoritatea suferințelor noastre și chiar să ne ofere o viață mult mai bogată decât ne-am fi putut închipui."

POSTUL

dincolo de restricțiile alimentare

Ne aflăm foarte aproape de marea sărbătoare creștinească a Sfintelor Paști, care se distinge prin mai multe elemente specifice, între care și perioada de post (7 săptămâni), cea mai lungă de pe tot parcursul anului. Se vorbește foarte mult despre rolul terapeutic al postului, cel mai frecvent făcându-se referire la restricțiile alimentare: să nu mănânci „de dulce", adică hrană de origine animală. De altfel, medicina recunoaște virtuțile postului, asimilând unele precepte specifice ca modalitate de dezintoxicare a organismului și de menținere în echilibru a metabolismului, pe această cale. Este însă doar o parte a ceea ce numim post; întregul se definește mult mai complex, incluzând – înainte de latura alimentară amintită – un comportament adecvat, sub aspect moral, spiritual, social.

Sănătatea înseamnă și iubire, iertare, smerenie...

Postul, se spune, nu este de un singur fel: există un post al simțurilor, unul al minții și altul al duhului. Aceasta, deoarece „păcatul vine prin două izvoare: prin mânie și prin lăcomie, iar prin post și rugăciune acestea seacă." Nu trebuie să fii habotnic, pentru a înțelege că o privare drastică de tot ce înseamnă hrană animală și închinatul în fața icoanelor vor avea o influență benefică minoră asupra individului care, în schimb, urăște, ce ceartă, blestemă, bârfește, e intolerant și pătimaș. Căci ideea de *sănătate* nu se referă numai la partea trupească a omului iar medicina modernă pune accent tot mai mult pe tratarea holistică, adică a ființei umane în toată complexitatea sa, nu doar a unui organ, sistem, cu-atât mai puțin a unei anumite boli. De altfel, și literatura referitoare la post precizează că – de pildă – la nivelul întregului organism, după trei zile de alimentație ce conține carne, se află circa 67.000 de microbi/cm³, în vreme ce după un regim vegetarian scăderea e absolut spectaculoasă, la numai 1.500 microbi/cm³. Pe de altă parte, cuvintele de ordine în acest context – înfrânare, smerenie, iertare, iubire – rămân valabile oricând, doar restricțiile alimentare putând fi „încălcate", în cazurile bolnavilor, suferinzilor, bătrânilor sau copiilor.

Nutriția – vitalitate și îmbătrânire

Cei ce neagă importanța postului alimentar ridică deseori probleme hrănirii organismului, proces prin care celula furnizează energia necesară unei bune funcționări. Observația este corectă numai până la un punct. De ce? În urma schimburilor chimice realizate la nivel celular apar reziduuri, cu atât mai multe și mai nocive, cu cât hrana din care provin conține mai multe elemente nenutritive, dar prezente în mâncare pentru a o face mai agreabilă. O asemenea situație face ca activitatea celulei să nu se mai desfășoare normal iar compușii realizați de ea să nu mai furnizeze energie, ci boală. Este cazul așanumiților radicali liberi care pot influența negativ ADN-ul generând maladii mortale, cum sunt diversele forme de cancer. Prin urmare, nici nu se pune problema privării corpului de hrană, ci de a-i oferi acele elemente de care are nevoie cu-adevărat; vorbim aici despre sursa și calitatea alimentelor introduse în organism și e un adevăr elementar faptul că natura (și nu industria) este singura în măsură să furnizeze asemenea hrană. Sigur că ar fi aberant să susținem că miliarde de oameni se pot hrăni astăzi exclusiv natural, dar pentru sănătatea generațiilor actuale și mai ales viitoare rămâne o chestiune vitală asigurarea unei alimentații de calitate. Problema apare în special în orașe, unde compușii chimici dețin indiscutabila supremație asupra produselor naturale, inclusiv în fructe și legume făcute să arate atrăgător cu ajutorul chimicalelor. Și, ca să revenim explicit la post, acesta indică exact mentalitatea optimă de asimilat în condițiile date.

*

La urma-urmei, atitudinea negativistă sau acceptarea postului și-o asumă fiecare în parte, în felul său. Acum, prin post înțelegem alimentație echilibrată, dar și gândire pozitivă, sentimente luminoase, trăire generală în armonie. Potrivit unei zicale vechi, omul își sapă groapa cu dinții, adevăr ignorat de majoritatea oamenilor, în schimbul unei devize extinse la modul de viață cotidian: plăcere cât mai multă, efort cât mai puțin. Ne-am înconjurat cu obiecte ce ne fac să ne mișcăm cât mai puțin posibil, să ne punem la treabă neuronii tot mai rar, să savurăm „viața" cât mai mult cu cele cinci simțuri ș.a.m.d. Există însă un revers al medaliei iar postul – așa cum l-am schițat mai sus – ne poate ajuta ca acest revers să nu-l resimțim ca devastator, terifiant.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Nu se poate contesta faptul că, dintotdeauna, ființa umană a știut foarte bine să observe natura și să preia modele de comportament, de hrănire, de îngrijire. Un capitol aparte îl ocupă aici ceea ce numim, cu un termen generic, *automedicație*, adică îngrijirea sănătății proprii prin mijloace – firește – naturale sută la sută, fie

Putem învăța de la animale

profilactice, fie atunci când deja s-a instalat o boală. În zonele rurale românești, se știe că pisicile și câinii mănâncă anumite ierburi, atunci când au probleme digestive, sau că nu e sănătos să te așezi pe locul unde preferă să stea pisica. În Tibet, există o pasăre care-și curăță singură organismul de toxine, făcându-și un fel de clismă, la fel ca ibisul, în Egipt. Cerbul se spune că, pe vremuri, dacă era rănit de săgeată, mânca frăsinel și ar-ma ucigașă îi ieșea afară din trup, iar dacă îl mușca un păianjen otrăvitor se vindeca mâncând raci.

Un exemplu similar, de dată recentă, a fost depistat în Madagascar de cercetătorul Michael Huffman, de la Universitatea din Kyoto (Japonia). Protagonistă este femela *sifaka* (protopitec lemurian – v. foto), care, în perioada de gestație, se hrănește cu foarte multe plante bogate în tanini. „Cura" începe cu câteva săptămâni înainte de naștere și pare a fi foarte eficace: femelele sifaka observate, care au recurs la această automedicație, au incomparabil mai puține probleme cu sarcina (inclusiv mortalitate diminuată) decât celelalte. Nu s-a stabilit și la ce nivel fiziologic acționează taninii în mod pozitiv, dar este semnificativ faptul că lumea vie din exteriorul ființei umane nu constituie doar o sursă de materii prime, ci și de inteligență – bogăție infinit mai profitabilă decât averile materiale.

Consultații parapsihologice

TERAPII PRIN ENERGIA VIULUI

În urma scrisorilor primite de colaboratoarea noastră *Emilia VLĂDESCU*, revenim asupra *bioterapiei*, cu precizări legate de întrebări ale cititorilor „Magazinului". Pentru foarte mulți, această metodă înseamnă un simplu transfer de energie de la *o persoană* la alta. Numai că persoana care realizează transferul (adică terapeutul) nu trebuie să se limiteze la atât. Fie că este medic, homeopat, psiholog, bioterapeut etc., el este obligat mai întâi să-și cunoască pacientul foarte bine, să discute cu acesta despre problemele sale de sănătate, să-l ajute la schimbarea mentalității, a comportamentului, a alimentației dacă este cazul, pentru a putea lupta împotriva bolii. De asemenea, pacientul trebuie informat și orientat către alte terapii ce pot veni în completarea bioterapiei, dar în orice situație el are nevoie de credință și de încredere în propriile forțe, cunoscându-se foarte bine.

„Persoanele cu care am lucrat au simțit în timpul tratamentului furnicături, căldură, fierbințeală în zonele bolnave, curenți care coboară din zona capului spre picioare. Există și persoane care au fie blocaje, fie emoții, fie nu știu să-și țină organismul sub control, însă organismul intră în reacții ce reprezintă lupta cu boala. Ele se pot concretiza în dureri puternice, senzație acută de căldură sau de frig, somnolență sau, dimpotrivă, de ușurare, dispariție a durerilor ș.a.m.d. Dacă nu se întâmplă acest lucru, compatibilitatea amintită înseamnă că nu există" – afirmă Emilia Vlădescu.

Sunt boli și boli, iar bioterapia nu vindecă întotdeauna, condițiile ce influențează procesul fiind natura bolii, gradul ei de evoluție, credința pacientului. Această metodă ajută foarte mult în *bolile de oase*, în cele *circulatorii*, *genitale* (la femei), în *anemii*, *depresii*, *insomnii*, *calculi renali*, boli *hepatice* ușoare, afecțiuni *oculare* etc. În cazuri mai grave, cum este *cancerul*, în mod cert bioterapia ameliorează, diminuează mult durerile, conferă organismului surplus de energie și uneori chiar vindecă. Este un adevăr de bun simț că nimeni nu poate garanta vindecarea cancerului. „Totuși – afirmă Emilia Vlădescu – aceasta este posibilă într-o fază incipientă, mai ales în cazul femeilor, cu localizarea bolii la sâni sau în zona genitală. Insist însă asupra unui aspect deloc neglijabil: vindecarea le este dată, să spunem, în mod special acelor persoane care au în ele credință și iubire de frumos, de bine, de tot ce este pozitiv în lume."

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, și cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați *Emiliei Vlădescu* – psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

NOTA „ZERO" LA PURTARE

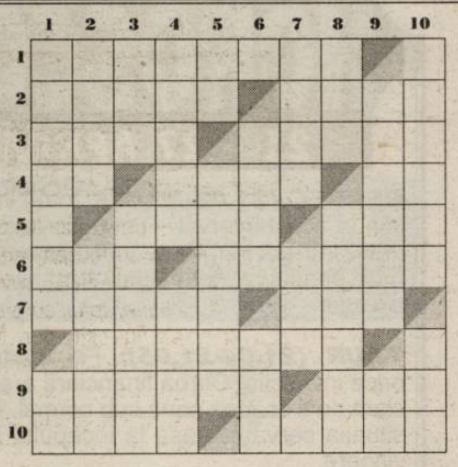

ORIZONTAL: 1) Indivizi cu o comportare brutală şi lipsită de respect faţă de societate. 2) Autorul povestirii „Dumnezeu umbla desculţ", o satiră aspră la adresa haimanalelor – Prins în cătuşe. 3) Oraşul mănăstirii Golia, o amintire a unei vestite „pozne" a scriitorului Ion Creangă – Factor de bază în educarea tineretului (pl.) 4) Munte! – Cu maniere de mahala (fem.) – Ionescu Radu! 5) Loc frecventat de infractori – Mijloc neortodox de pedepsire a copilului neascultător. 6) Om de nimic (fig.) – „Locul de muncă" al vagabonzilor 7) Mirosul atrăgător al drogurilor (pl.) – Roman de V. Hugo. 8) Potlogari. 9) Trai de golan – Cel al briganzilor din opera „Ernani" de G. Verdi. 10) Umblă pe două cărări – A se adresa cu cuvinte necuviincioase.

VERTICAL: 1) Cutreieră străzile fără rost – Un verb fără conţinut. 2) Comportamentul necivilizat – Faptă de om rău. 3) Lipsit de demnitate – Adunătura străzii! 4) A batjocori prin... maimuţăreală – Arbust al castităţii. 5) Filtru de ţigară! – Autorul povestirii „Hoţ cu picior de lemn" (Artur Maria). 6) Stare de lenevie – Păzea ordinea publică în trecut. 7) Băieţaşul poznaş din „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă – Din când în când. 8) Doica lui Bachus (mit.) – Neuitatul interpret al cupletului tematic „Vă rog să-mi acordaţi un dans" (Ştefan) 9) A scris romanul „Huliganii" (Mircea) – Urmaş de viţă! 10) A întreţine o relaţie neserioasă cu o femeie – Sentimentul celor răi.

DICŢIONAR: ANE, INO.

GHEORGHE CÂMPEANU – *Focşani*

SOLUŢIA CAREULUI (Nota „zero" la purtare): HULIGANI – F – ARAMA – INEL – IASI – SCOLI – MT – TATA – IR – A – GARA – BAT – NUL – STRADA – AROME – ANE – GAINARI – U – VITREG – COR – BEAT – AGASA.

Verificaţi-vă cunoştinţele

CASE

1. Ce se înţelege în mod obişnuit printr-o casă?
2. Care divinităţi erau socotite, în mitologia română, protectoare ale casei şi familiei?
3. Cine a regizat, în 1996, filmul „Casa bântuită"?
4. Cine a scris drama „Casa Bernardei Alba"?
5. Cine a compus melodia „La căsuţa albă", şlagăr de mare succes în perioada interbelică?
6. Cine a pictat la Arles, în septembrie 1888, tabloul „Casa galbenă".
7. Cine a scris romanul „Casa domnului Alcibiade"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) „Ţara Soarelui Răsare" este Japonia. 2) În mitologia iraniană zeul razelor de soare era Mithra, a cărui naştere se sărbătorea după solstiţiul de iarnă, când ziua începea să crească. 3) Tabloul „Castelul de la Norham la răsăritul soarelui" aparţine lui William Turner (1775-1851). 4) „Floarea soarelui" este originară din America şi a fost adusă în Europa în jurul anilor 1510. 5) Romanul „Soarele gol" a fost scris de prozatorul american de origine rusă Isaac Asimov. 6) Muzica operetei „Soarele Londrei" aparţine compozitorului român Florin Comişel. 7) Rolul principal masculin în filmul „Soarele negru" a fost interpretat de actorul ceh Rudolf Hrusinšky (1920-1994)*

Poşta cititorilor Pentru întrebările din 20 martie, cu tema „Circul" apărute în numărul 13 al revistei noastre la data de 27 martie am primit

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra-Neamţ; Gorea Florentina - Topliţa; Maria Iova – Constanţa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Sivaniei şi Mihai Waspusch – Bucureşti* (faţă de care ne cerem scuze pentru faptul că numele domniei sale a apărut greşit în numărul trecut). După cum vedeţi toţi prietenii vechi ai revistei şi ai rubricii se întrec în a ne trimite răspunsuri bune.

– 6 răspunsuri corecte: *Mioara Cristea – Bucureşti; Mihai Dinu – Ploieşti.*

Mulţumind tuturor pentru aprecieri şi promptitudine vă dorim mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

TUDOR IULIAN – Bucureşti

«Am ieşit la plimbare cu basculanta nouă»

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

Bellon Lopez - Garcia, 1976

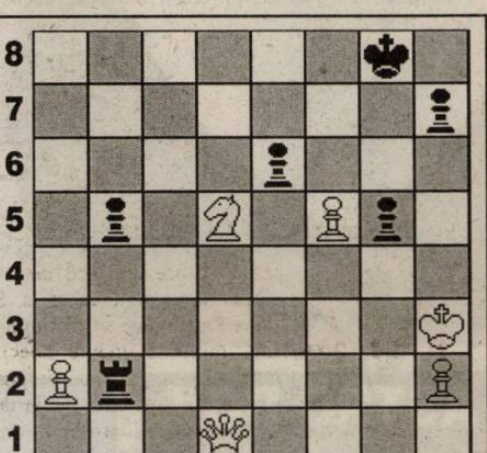

DEZLEGARE:
1... Tg2 (se amenință 2... Cf4x) 2. Df1 (2. Rg2 Ce3 +) 2... Cf4 3. Df4 g4 4. Rg2 e5 cu câștig ușor.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

Dinamo a uitat gustul victoriei.

Când am spus că la Dinamo nu Dinu e Buba, unii mi-au râs în nas. Uitaţi-vă ce degringoladă este printre „Câini": şase partide pierdute la rând şi un adio luat de la campionat. Acum Dinamo joacă fotbal doar ca să nu-i ia frigul de-afară, ăsta urât, cu vânt şi ploaie. Şi când mă gândesc că suporterii dinamovişti, care n-au nici o vină că iubesc o echipă care nu e iubită de conducători, au sperat din toată inima să câştige partida cu Rapid, măcar dintr-un orgoliu alimentat de-a lungul anilor şi dintr-o dorinţă pătimaşă de a se impune în faţa unei rivale bucureştene. Din păcate, n-a fost deloc aşa. Câştigând cu 2-0, Rapidul a refăcut diferenţa de 8 puncte faţă de urmăritoarea principală, Steaua, şi lasă Dinamo într-o mare uimire în faţa acestui frumos sport.

Naţionalul sparge puşculiţa bănăţeană.

AEK Poli Timişoara părea că va produce surpriza, reuşind o victorie în partida cu Naţional, conducând ostilităţile, multă vreme, cu 1-0. Numai că vicecampioana României a revenit şi a câştigat cu 2-1 meciul disputat pe terenul din Timişoara. Gazdele au deschis scorul în minutul 17, însă s-au stins ca o mână de paie în repriza secundă, când bucureştenii, care nu arătaseră mare lucru în prima parte a meciului, au trecut la controlul partidei. Golurile bucureştenilor au venit în 12 minute suficient de repede pentru a-i aduce lui FC Naţional toate cele trei puncte puse în joc.

Box la fotbal.

Steaua Bucureşti se apropiase sâmbătă la cinci puncte de liderul Rapid, după victoria la limită obţinută în deplasare la FCM Bacău. Meciul a fost cu cântec, unii spun că arbitrul partidei, Augustus Constantin, a influenţat

Box în loc de fotbal

catastrofal mersul lucrurilor lăsându-l pe Prunea cu obrazul sfâşiat de un bocanc al lui Aliuţă (care n-a fost eliminat, cum zic unii că ar fi trebuit), şi cu un Prunea gata să-l omoare pe Aliuţă cu pumnii. Până la urmă, puţin fotbal şi mult box în această partidă în care Claudiu Răducanu a fost făcut KO de un pumn al lui Prunea care la tv se jură, pe cuvântul lui de onoare, că nici nu l-a atins pe stelist omul căzând singur simulând lovitura la falcă. Meciul n-a fost urât ca spectacol şi cele trei puncte au fost decise de golul lui Trică, din minutul 64.

Automobilism la masa verde.

Federaţia Internaţională de Automobilism (FIA) a modificat vineri clasamentul final al Marelui Premiu al Braziliei la Formula 1, declarându-l învingător la masa verde pe italianul Giancarlo Fisichella (Jordan), în locul finlandezului Kimi Raikkonen (McLaren-Mercedes), informează agenţia Reuters. FIA a descoperit că au existat unele discrepanţe de cronometrare, pilotul echipei Jordan aflându-se de fapt în al 56-lea său tur în momentul întreruperii cursei, iar noul clasament a fost stabilit în funcţie de ordinea din turul 54, în care italianul se afla la conducerea cursei, iar Raikkonen ocupa locul secund.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Jardinierele sunt vasele ideale pentru plantele destinate decorării balcoanelor. Cele mai „iubite" de către plantele de primăvară, vară şi toamnă sunt lădiţele lungi, confecţionate din lemn de brad. Sunt avantajoase pentru că sunt uşoare şi nu se încing la soare. Pentru cei cu mâini dibace, construirea unor astfel de lădiţe poate fi o plăcere, lucrarea nefiind foarte complicată. Trebuie doar să ţineţi seama de câteva sfaturi: ◆ lemnul să fie uscat, altfel lădiţa se va deforma în timp ◆ pereţii şi fundul lădiţei să fie făcuţi din scândură întreagă, pentru a avea mai multă rezistenţă ◆ fixarea pereţilor laterali să se facă cu ajutorul a patru colţare (eventual tot din lemn) iar fundul lădiţei prin două bare transversale ◆ pe fundul lădiţei să „croiţi" 2-3 „ferestre" de 2/2 cm pentru eliminarea surplusului de apă.

Ce jardiniere să aleg?

Culoarea aleasă pentru vopsirea jardinierelor este bine să se facă în nuanţa faţadei blocului sau în tonuri de galben pai, maroniu roşcat, gri. În nici un caz nu verde, roşu sau albastru – culori care le „bat" pe cele ale florilor.

Folosirea jardinierelor din tablă sau, cum se mai practică, uneori, a unor crătiţi sau oale vechi pe post de ghivece nu este recomandată, pe de-o parte din cauza aspectului neplăcut, iar pe de alta pentru că se încing în bătaia soarelui şi provoacă arsuri ale rădăcinilor plantelor.

Nu uitaţi că o parte componentă a oricărei jardiniere, fie ea din lemn, plastic, ceramică sau ciment, este tăviţa colectoare a surplusului de apă. *(A. Popescu)*

„DILEMIE"

Integramă de GHEORGHE POPESCU

SPARTĂ UNEORI LA BOX / EXPERT		A-I FI JENĂ / A GĂTI		NES! / RĂSUNE-TE		GRĂDINĂ CU ANIMALE / NE BAT ÎN PIEPT		IPSOS / SUROGAT DE CAFEA		RAŞI CU GUMA / OPRIT
SALTĂ MAŞINA / TARE SUPĂRAŢI					E TIMPUL PENTRU SOMN / NACRU					
							FACIL / CĂSĂTORIŢI			
AFIRMAŢIE / INDICĂ O POZIŢIE			ULUIT / PRIN VIU GRAI						POST-SCRIPTUM / RAZIE	
		COMANDĂ ÎN ARMATĂ / SOLUŢIE DE LIPIT						PARADIS / L-A ÎNVINS PE DECEBAL		
	LOC DE TREIERAT / CAUSTICĂ					ŢARĂ / CAPABIL DE ORICE				AFECŢIUNE A URECHII
				A CREA, A ÎNFĂPTUI / DIMIE					PEŞTE RĂPITOR DE APĂ DULCE	
A DUCE MAGAZIE PE VAPOR / GEST URÂT					CĂLCAT DE HOŢI / A PLUGĂRI					
			DATE PE UŞĂ AFARĂ / PRECUM						ŞASE LA ROMANI / REA!	
ZECE LA CĂRŢI / CHIP, FIGURĂ						TRAS PE JOS				
				BĂUTURĂ DIN AFINE						

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „FOTOGRAMĂ"

Orizontal: I - O - O - Z - U - R - IMBRACAMINTE - NOTE - SERIAL - PUI - ROTI - TUI - RACIRE - SARE - SI - RATACIT - F - O - ZANA - AMIC - LOVI - CANT - OR - URNA - SEISME - NS - IRITA - AUT - OSCIOR - OCNE - FRAIE - IMBAIA.

Biblioteca Județeană

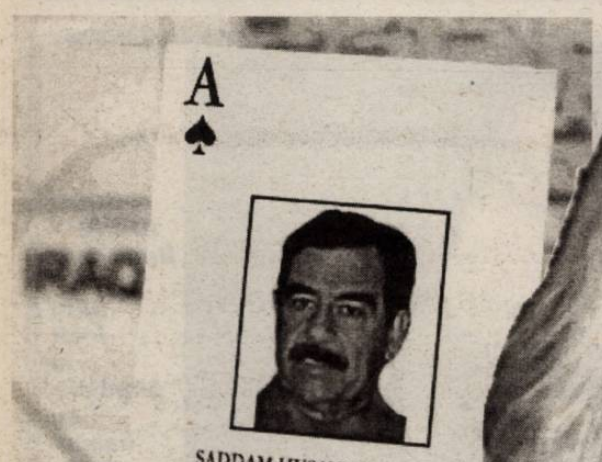

SADDAM

as de pică

Udai Hussein este as de cupă, fratele lui Kusai este as de treflă, iar tatăl lor, Saddam Hussein, până nu demult conducătorul Irakului, este asul de pică, cel mai mare în jocul de bridge. Armata americană a ales să prezinte sub forma unui pachet de cărți de joc o listă de 55 de demnitari irakieni dintre cei mai căutați pentru atrocitățile comise. Aceștia pot fi „urmăriți, capturați sau uciși", a ținiut să spună generalul Vincent Brooks, șeful comandamentului central din Doha, Qatar. Asul de caro este prim-ministrul Abid Hamid Mahmud al-Takriti, în vreme ce viceprim-ministrul Tarik Aziz este opt-ul de pică. Curios, din pachet lipsește ministrul informațiilor, Mohammed Said al-Sahhaf, care a dispărut după ce a susținut zilnic în conferințele de presă că situația e sub controlul regimului lui Saddam. Dar, ca la orice joc de cărți, deocamdată, ca și Ben Laden, asul de pică a dispărut.

SUTIENE de la HOLLYWOOD

O mulțime de actrițe de la Hollywood au participat la o licitație *online* organizată de Casa Sotheby's în care au oferit doritorilor sutienele lor, producție specială. Sheryl Crow a vândut sutienul ei acoperit cu chitare roz, Pamela Anderson a pus la bătaie sutienul ei din material scămoșat a la Play-Boy, Dustin Hoffman a trimis creația lui, un sutien pavoazat cu un mesaj anti-războinic. În total, peste 50 de celebrități au oferit spre vânzare pe Internet sutiene create în mod special, pentru ca fondurile obținute la licitație să fie folosite în lupta contra cancerului de sân. Din această licitație umanitară, un amestec de fantezie, sexy și seriozitate, se speră să se strângă o sumă de 100.000 dolari. Printre creatori figurează Fran Drescher și Olivia Newton-John, ambele bolnave de cancer la sân, dar și Bette Midler, Cindy Crawford, Rod Stewart, Goldie Hawn, Susan Sarandon și Melanie Griffith. Lelia Dunbar, responsabil al casei de licitație Sotheby's, avea dreptate când spunea: „Poate că sutienele sunt ceva frivol, dar cancerul de sân cu siguranță că nu e".

ASTRO-BOY, un robot de milioane

Roboțelul Astro-Boy, eroul unor foarte populare benzi desenate japoneze, a sărbătorit săptămâna trecută o jumătate de secol de viață, revenind la televiziunea niponă. Astro-Boy a sedus telespectatorii din întreaga lume în anii '60 și '70. Osamu Tezuka, mort în 1989, i-a dat naștere lui Astro-Boy în 1951, dar a fixat aniversarea de 50 de ani a roboțelului pe data de 9 aprilie 2003. Fuji Television care a lansat serialul, a programat acum transmisia unei noi versiuni, de 50 de episoade. Cu ocazia aniversării, Takashimaya, un mare magazin din Tokio a expus o păpușă de 10 cm înălțime care-l reprezintă pe Astro-Boy, numai că spre deosebire de eroul lui Tezuka, robotul este încrustat cu diamante, rubine și smaralde, bijuteria valorând aproape un miliard de yeni, adică 7,8 milioane de euro.

Manuscrisele suprarealiste se vând bine

Manuscrisul autograf „Arcane 17", aparținând celebrului scriitor suprarealist André Breton, a fost vândut cu suma de 836.510 de euro în Franța. Afacerea reprezintă un adevărat record mondial pentru un manuscris suprarealist, cu atât mai mult cu cât licitația a pornit de la suma de 150.000 euro. Cu toate acestea, „Arcane 17" este departe de recordul deținut de extraordinarul roman „Călătorie la capătul nopții" al lui Celine care a fost adjudecat cu 1,8 milioane euro în mai 2001, un record mondial pentru un manuscris literar. „Arcane 17" a fost scris pe un caiet de elev, de 48 de pagini, de Breton în Canada, Québec, între „20 august și 20 octombrie 1944" și este dedicat Elizei, muza sa inspiratoare, căreia îi scrie pe o pagină a manuscrisului: „*A toi ce cahier de grande école buissonnière, mon amour. André 3 janvier 1945*" (Ție, acest caiet de mare chiulangiu, iubirea mea. André 3 ianuarie 1945).

HOROSCOP
21 – 27 APRILIE

BERBEC (21.03-20.04): Toate vă merg din plin în acest interval – cel puțin așa „spun" astrele. Într-adevăr, toate curbele astrale se află mult deasupra normalului și ghinioanele sunt excluse.

TAUR (21.04-21.05): Fiți foarte atent la orice investiție! Curba financiară are o tendință clară de a scădea până sub normal. Din fericire, situația se va redresa la începutul săptămânii viitoare.

GEMENI (22.05-21.06): Curba afectului are oscilații extrem de periculoase. Se pare că ceva s-a șubrezit în viața dv. sentimentală; poate că partenerul de viață vă oferă o surpriză deloc plăcută.

RAC (22.06-22.07): Cineva se insinuează în sufletul dv., întinzându-vă o capcană perfidă. Atenție! Acum sunteți vulnerabil la astfel de probleme, așa că fiți foarte prudent cu sexul opus și seducător.

LEU (23.07-22.08): Două întâmplări mai puțin obișnuite vor umple acest interval. Vă veți întâlni cu o persoană de mult uitată și, în a doua jumătate a săptămânii, vă veți aduce aminte de o datorie de onoare.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba financiară face năzuri; ba urcă, ba coboară, dându-vă emoții destul de mari. În schimb, viață sentimentală decurge la cote optime, cu toate că eforturi faceți doar dv.

BALANȚĂ (22.09-22.10): Două evenimente contradictorii vă vor pune serios pe gânduri. În primele zile veți avea un ghinion financiar, iar în weekend veți primi o veste materială excepțională.

SCORPION (23.10-21.11): Luni sau marți veți primi o veste foarte bună din familie, fapt care vă va ridica enorm moralul. Din păcate, curba financiară se încăpățânează să stagneze la un nivel modest.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Printr-o pură întâmplare, veți afla unele secrete ale unui amic ce pretinde că vă este devotat. Pe de altă parte, bugetul dv. începe să se înzdrăvenească sensibil.

CAPRICORN (21.12-19.01): Curba psihicului vă dă cea mai mare bătaie de cap. Ceva vă nemulțumește și vă asediază gândurile negre inutile. Din fericire, curba financiară este foarte sprințară.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Două vești bune vor sosi din domeniul financiar. Probabil că veți fi promovat și că veți intra într-o afacere profitabilă de unde, dacă nu va curge, va pica ceva.

PEȘTI (19.02-20.03): Curba finanțelor vă încurcă destul de mult socotelile. Conform cu alura ei, nu veți putea face o investiție la care râvniți de mult. Viața sentimentală are deja parfum de liliac.

Personalitățile săptămânii: *Eugen Jebeleanu, Gib Mihăescu, Veronica Micle, St. Augustin Doinaș;* Elisabeth II a Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Yehudi Menuhin, Abraham Lincoln, Anthony Quinn.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

■ Pompă pentru aer și apă ■ „Marea sete mondială" va începe în 2025! ■ Ficatul – „un laborator" ce trebuie protejat ■ Cum arăta Iisus? ■ Renașterea cinematografiei argentiniene

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	25.000 LEI	❑ 3 LUNI	82.000 LEI	❑ 5 LUNI	132.000 LEI
❑ 2 LUNI	50.000 LEI	❑ 4 LUNI	107.000 LEI	❑ 6 LUNI	164.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin chiosc, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.
- Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.
- Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ TARGU-MURES

SERIE NOUĂ - 622 • ANUL XLVI • 24 APRILIE 2003 • 16 PAGINI • 7000 LEI Nr. 17 (2372)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Ca să ajuţi un om căzut trebuie să stai în genunchi.*
(Maica Teresa)

■ *Cei care nu plâng niciodată au sufletul plin de lacrimi.*
(Maurice Chapelan)

■ *Fiecare sărut sincer provoacă un mic cutremur de pământ.*
(Lord Byron)

În Joia Mare, urăm tuturor cititorilor noştri un

Paşte Fericit!

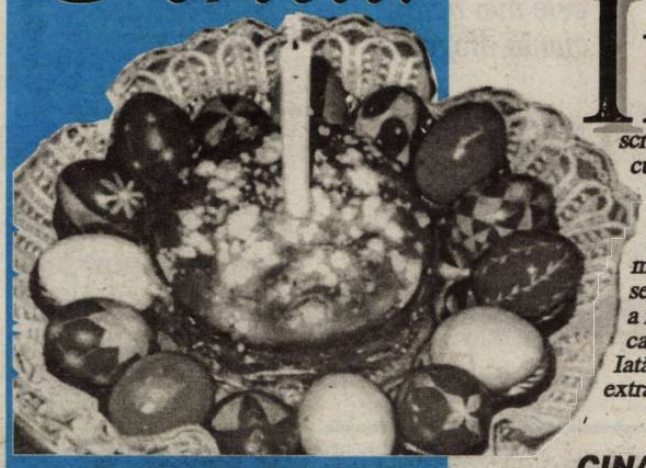

Divanul galben

Misterele lumii

Starea de veghe

Femina club

Somnul îmbunătăţeşte memoria

Dosarele frumuseţii

Machiaj natural

Sport

Horoscop

Integrame

TV
- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

PATIMILE MÂNTUITORULUI

«Nu se mai aude ţipătul de prea multe şoapte»

În 1863 apărea la Paris „Viaţa lui Iisus", o extraordinară biografie a Mântuitorului, scrisă de Ernest Renan, cunoscut gânditor francez. Studiul îi era dedicat „sufletului pur al surorii mele Henriette, care a murit la Byblos, pe 24 septembrie 1861". Lucrarea a născut numeroase polemici care nu s-au stins nici astăzi. Iată în continuare câteva extrase din „Viaţa lui Iisus".

CINA CEA DE TAINĂ

«Praznicele lor (ale apostolilor) erau cele mai plăcute momente ale acelei comunităţi pure. Atunci se strângeau toţi, Iisus le vorbea pe rând şi întreţinea o conversaţie vie şi fermecătoare, fericit să vadă această familie spirituală adunată în jurul lui. Împărţirea pâinii era considerată un fel de comunicare strânsă, o legătură reciprocă. Iisus folosea cuvinte extrem de puternice, care erau luate apoi într-un sens literal. Uza, în acelaşi timp, de concepte ideale, folosind expresii foarte materiale. Dorind să exprime ideea că un credincios trăieşte doar prin el, că el (corpul, sângele şi sufletul) era viaţa adevăratei credinţe, spunea discipolilor: „ Eu sunt hrana voastră" o propoziţie care, transformată în stil figurat, a devenit „Carnea mea este pâinea voastră, sângele meu, băutura voastră". Stilul acesta puternic subiectiv îl ducea şi mai departe. Stând la masă şi arătând cu mâna mâncarea, spune: „Sunt aici – şi arătând pâinea – aceasta este trupul meu" şi apoi arătând vinul: „Acesta este sângele meu".»

ULTIMELE ZILE

«Iisus, conform obiceiului său, mergea să-şi petreacă noaptea în satul Bethany. În următoarele trei zile (luni, marţi şi miercuri) a venit mereu în Ierusalim, dar după apusul soarelui se întorcea la Bethany, oprind la fermele din partea vestică a Muntelui Măslinilor, unde avea mulţi prieteni. O adâncă melancolie apare în aceste ultime zile în sufletul lui Iisus care era o fire voioasă şi liniştită. Toate mărturiile povestesc că, înainte de a fi arestat, Iisus a trecut printr-un scurt moment de îndoială şi tulburare... După unii, incidentul s-a petrecut în grădina Gethsemany. Iisus, se spune, s-a îndepărtat niţel de discipolii săi care dormeau, însoţit doar de Petru şi de cei doi fii ai Zabediei, a căzut în genunchi şi s-a rugat... Acest lucru s-a întâmplat în ultima noapte a vieţii lui Iisus, joi, cu puţin înainte de arestarea sa. Dacă această versiune este adevărată, este greu de înţeles de ce Ion, care a fost un martor intim al acestui episod emoţionant, nu îl menţionează în succesiunea faptelor narate de el, referitoare la noaptea de joi...»

ARESTAREA

«Era noapte plină când au părăsit încăperea. Iisus, conform obiceiului, a trecut valea Kedronului însoţit de discipolii lui, ajungând în grădina Gethsemany, la piciorul Muntelui Măslinilor unde s-a aşezat. Erau toţi adormiţi lângă el când în grădină a apărut brusc un grup înarmat cu bastoane şi torţe aprinse. Erau gărzile templului, un fel de poliţie aflată sub controlul preoţilor. Grupul era însoţit şi de un detaşament de soldaţi romani înarmaţi cu săbii. Ordinul de arestare venea de la Înaltul Preot şi de la Sanhedrin. Iuda, conform tradiţiei, era în capul acestui detaşament şi, după unii, era hotărât să-l trădeze cu un sărut. Oricum au stat lucrurile, se pare că arestarea nu s-a făcut fără o oarecare opoziţie din partea discipolilor. Unul dintre ei (Petru, după unii martori oculari) şi-a scos sabia şi l-a rănit la ureche pe unul dintre servitorii marelui preot, pe nume Malchus. Iisus n-a opus nici o rezistenţă şi s-a predat soldaţilor.»

JUDECAREA

«Pilat l-a întrebat dacă este într-adevăr Regele Iudeilor. Iisus n-a ascuns nimic din ceea ce gândea. Dar marea ambiguitate a vorbirii lui care fusese sursa puterii lui şi care, după moarte, avea să-i stabilească domnia, s-a întors împotriva lui. Un idealist să spunem, care nu ştie să distingă între spirit şi trup, Iisus, ale cărui cuvinte, ca să folosesc o imagine din Apocalipsă, erau ca o sabie cu două tăişuri, n-au fost pe placul puternicilor de pe pământ. Dacă îl credem pe Ioan, el şi-a mărturisit rangul, dar a rostit în acelaşi timp această propoziţie profundă: „Împărăţia mea nu este pe acest pământ". Pilat nu a înţeles nimic din acest idealism. Iisus i s-a părut un visător inofensiv... A propus mulţimii să-l elibereze pe „Regele Iudeilor". Preoţii au simţit imediat pericolul. Au acţionat cu repeziciune şi pentru a contracara propunerea lui Pilat au sugerat mulţimii numele persoanei foarte cunoscute în Ierusalim care trebuia aleasă. Printr-o coincidenţă singulară, acesta se numea tot Iisus, şi avea porecla Bar-Abba sau Bar-Rabban. Era un personaj foarte cunoscut şi fusese arestat pentru că luase parte la o răsmeriţă în care fusese omorât un om. Mulţimea a strigat „Nu pe acesta, ci pe Iisus Bar-Rabban" şi Pilat a fost obligat să-l elibereze pe Iisus Bar-Rabban. „Crucificaţi-l!" striga mulţimea...»

CRUCIFICAREA

«S-a ajuns la locul execuţiei. După obiceiul evreiesc, condamnaţilor li se oferea un vin puternic aromatizat, o băutură toxică, pentru a-i ameţi. Iisus, după ce a atins cu buzele băutura, a refuzat să bea. Această consolare jalnică oferită condamnaţilor obişnuiţi nu se potrivea cu natura lui exaltată. Prefera să părăsească lumea cu mintea perfect limpede şi să primească moartea cu conştiinţa trează. A fost dezbrăcat de haine şi legat de cruce. Crucea era făcută din două bârne legate în forma literei T. Nu era foarte înaltă, picioarele aproape că atingeau pământul. I-au fixat mâinile pe cruce şi i le-au bătut în cuie. Şi picioarele erau deseori bătute în cuie, dar alteori erau doar legate cu sfoară. O bucată de lemn era prinsă în partea de mijloc a crucii şi trecea între picioarele condamnatului. În caz că mâinile condamnatului se rupeau, aceasta susţinea corpul pentru a nu se prăbuşi de pe cruce... Iisus a trăit toate aceste pregătiri în toată atrocitatea lor... Conform obiceiului roman, o inscripţie a fost ataşată în vârful crucii, care spunea în trei limbi, greacă, latină şi ebraică: „Regele Iudeilor". Era ceva insultător şi dureros în aceste cuvinte..." »

Traducere şi prezentare de GEORGE CUŞNARENCU

(Continuare în pag. 9)

Biblioteca Judeţeană

divanul galben

Nichita, portret al artistului la tinerețe

Deși Nichita Stănescu, poetul care vine imediat după Arghezi, a împlinit deja 70 de ani, pentru noi el tot „un zeu tânăr" rămâne. Exact așa îl vede în amintirile sale și Mircea Micu, cel care reușește un excelent și detaliat portret în cărticica lui, aș zice de poezie dacă n-ar fi, după cum o intitulează el, doar un dicționar sentimental. „Era frumos ca «un zeu tânăr» atunci când l-am cunoscut eu, și-n ochii cu limpezimi de fiord purta o melancolie nordică. Atletic, dar cu un mers de copil, coborât în sine, dar de-o sociabilitate abil jucată, era capricios și alintat, orgolios și balcanic. Îl mai chema Hristea, prenume neaoș acreditat de tatăl său ploieștean, republican rebel... Mereu înconjurat de prieteni și adulatori de ocazie, dezinvolt, în comportament, *era*, în fond, un singuratic desăvârșit. Nichita n-a aparținut nimănui, niciodată, decât sieși și poeziei sale. Cultul pentru Eminescu, pe care-l apela cu duioșie fraternă «Mișu», era absolut... Era de-o generozitate aproape ostentativă, dar nu jucată, și țin minte că s-a întors dintr-o călătorie din Italia cu o bicicletă «la pachet» (pentru fetița mea Oana), adusă cu trenul, destul de incomodă pentru lipsa lui de pragmatism și asamblată cu pricepere de către el. Puțină lume știe că Nichita, în afara pasiunii pentru ceasuri (avea și o colecție redutabilă), era și un... reparator de delicate mașinării orologice. Mai pe înțeles, era un foarte bun ceasornicar. Vestita colecție, precum și cea de icoane vechi, a fost «spulberată» într-o noapte de temperamentala izbucnire, aruncată pur și simplu de la etajul zece al unui bloc situat pe... Aleea Romancierilor. Nu se știe cât adevăr și câtă legendă există în acest gest aproape inexplicabil, știu că s-a recuperat, totuși, ceva din multitudinea mașinăriilor măsurătoare de timp, eu fiind beneficiarul târziu al unui ceas Doxa cu două capace și șapte medalii plus cronometru!... și un carnet de CEC avea; cu o sumă modică, două, trei sute, el care risipise cel puțin două Mercedesuri. A locuit, precum «chiriașul grăbit», în diverse case. Cea mai «misterioasă» gazdă a fost un oarecare domn «T» (nu-i dau numele din prudență), numismat împătimit, ca și Nichita, posesor al unei camere de trecere cu... pian, instrument la care Nichita cânta și improviza cu aplomb și temperament... A venit la Mogoșoaia, la așa-numita Casă de creație, cu trei saci de hârtie (de fapt saci pentru... ciment) burdușiți cu manuscrise, schimburi de corp și alte fleacuri... Viețuia acolo, în acea perioadă, temporar, un scriitor evreu plecat și reîntors din Israel, posesor al unei soții de origine... japoneză, pe care «internaționalul» Nichita a momit-o spre «alte zări mai calde» vorbindu-i în franceză și recitându-i în... românește! Astfel se face că, într-o bună zi, au dispărut amândoi, plus sacii de hârtie, plus un... motan maidanez și duși au fost în vălmășagul capitalei spre nedumerirea și disperarea soțului...Admirator pasionat al sexului frumos, căsătorit oficial de 5 ori (un fel de a zice), Nichita căuta cu un soi de ostentație, «femeia ideală». Deșteaptă, frumoasă, cu un domiciliu și, mai ales, supusă. N-a prea avut parte (cu mici excepții) de asemenea partenere... (După cutremurul din 1977) a luat în primire apartamentul din Piața Amzei (mutare care s-a dovedit fatală pentru el) și, în loc să devină mai... casnic și mai așezat, locul s-a transformat rapid într-un fel de «club literar», de multe ori cu program non-stop, spre disperarea locatarilor de la etajul inferior și superior... La împlinirea vârstei de 50 de ani, sărbătorită la domiciliu, momentul s-a transformat într-un adevărat spectacol. Prieteni și «oficiali» (vorba vine), cunoscuți, admiratori, foste amoruri, inși nimeriți întâmplător, au umplut casa până la refuz. A fost un ultim răsfăț public...".

GEORGE CUȘNARENCU

Dialog astrologic

DANA M., București: „...Cred că faceți o greșeală considerând că problemele sentimentale sunt specifice numai tinerilor. Există numeroase persoane de o anumită vârstă – mă refer în primul la cele trecute de 40 de ani – care sunt singure și care pot foarte ușor cădea în capcană, căci sunt foarte vulnerabile din acest punct de vedere. Există, așa cum probabil ați înțeles, categoria escrocilor sentimentali care nu fac altceva decât să profite de situația materială a femeilor singure și naive (...) Cercul meu de prietene are cel puțin trei cazuri de acest gen și v-am scris pentru că am remarcat o curiozitate. Plecând de la anumite caracteristici prezentate la această rubrică, am vrut să știu în ce zodii erau respectivii pungași. Ei bine, toți trei erau din zodia Leului, erau bărbați foarte politicoși, prezentabili, dar în cele din urmă și-au dat arama pe față (...) Acei Leișori, nu pot să le spun altfel, erau numai zâmbet și miere și au reușit să seducă și să înșele femeile singure, furând bijuterii din casă sau împrumutând sume mari de la cele pe care spuneau că le iubesc la nebunie. Oare să fie asta o caracteristică a celor născuți în zodia Leului? Aș mai vrea să vă întreb ce bărbați li se potrivesc femeilor din Vărsător și Gemeni. Vă mulțumesc."

Sunt Leii escroci sentimentali?

– Stimată doamnă, încercări de a eticheta persoane din anumite zodii au existat și vor mai apărea. Numai că nu au nici măcar o justificare astrologică, fiind de fapt o simplificare ilicită a caracterizărilor făcute de astrologi cu experiență. Nu se poate spune tranșant că Leii ar avea o dispoziție mai mare pentru escrocheria sentimentală, ci se poate spune că, situându-se în categoria celor mai orgolioși bărbați, Leii pot greși, dar asta nu este emblematic pentru zodia lor. „Folclorul" astrologic spune că cei mai alunecoși bărbați sunt cei din Scorpion, dar nici acest fapt nu poate fi dovedit. Pe de altă parte, vă precizez că, teoretic, femeia din Vărsător are afinitate maximă pentru Lei, Scorpioni și Vărsători, iar cea din Gemeni se înțelege de minune cu Lei, Săgetători și Pești... Nici eu nu cred că viața sentimentală se sfârșește la 40 de ani, bucuriile și deziluziile neavând vârstă.

Săgetătoarele nu sunt... fandosite!

– Dragă Sorana, criteriul pentru care mi-am „permis" să afirm că Săgetătoarele sunt cele mai capricioase femei (eu nu am spus „fandosite"!) este foarte simplu: aceste doamne au un singur gen de bărbat pentru care manifestă afinitate maximă, și anume Gemenii. Toate celelalte femei au legături sentimentale excelente și cu bărbați din alte zodii; acesta este „verdictul", discutabil, al teoriei bazate pe statistici astrologice. Nu am vrut să jignesc pe nimeni, iar cazurile tale și ale surorii tale vin să demonstreze că astrologia nu este o știință – nu se bazează pe legi –, ci o pseudoștiință care-și exercită „talentele" pe un teren plin de subiectivitate și neadevăruri științifice flagrante.

SORANA M., Buzău: „...Ați spus la această rubrică faptul că femeia din Săgetător este cea mai capricioasă, cea mai fandosită și cea mai instabilă psihic. V-am scris pentru că nu este adevărat. Și eu și sora suntem Săgetătoare și am avut o mare toleranță în ceea ce privește relațiile cu bărbații, pe care nu i-am suspectat dinainte de nimic. I-am acceptat așa cum au fost ei și numai după ce ne-au înșelat amarnic așteptările le-am dat papucii (...) Aș dori să faceți această precizare în revistă, pentru că e foarte important pentru noi."

Balanțele sunt cele mai nefericite în dragoste?

– Dragă Ludmila, scrisoarea ta m-a impresionat foarte mult, dar m-a bucurat faptul că poartă ștampila din Botoșani, deci probabil că te-ai întors acasă. Nu ești unica în această postură, fapt care nu reprezintă o consolare. Experiența personală costă scump, din păcate... Femeilor din Balanță li se potrivesc de minune bărbații din Leu, Balanță și Capricorn, trebuind să se ferească de Tauri, Fecioară și Vărsători.

RADU IANIERI

LUDMILA, Botoșani: „...Poate că nu mă credeți, dar mi-am abandonat serviciul din orașul natal pentru un bărbat din București. M-am mutat la el, crezând că trăiesc marea poveste de dragoste a vieții mele. Am trăit împreună multe clipe fericite și eram sigură că este alesul meu. Numai că după cinci luni am aflat că este căsătorit și că nevasta lui fusese plecată în străinătate și că avea și ea un apartament în București (...) Vă dați seama în ce situație am fost pusă când am aflat una despre cealaltă... Acum sunt șomeră și nu știu încotro s-o apuc. Dar pentru rubrica dumneavoastră, aș vrea să vă întreb de ce bărbații din Rac sunt atât de mincinoși și prefăcuți? Sau poate că eu, ca Balanță, sunt prea încrezătoare în bărbați. Am auzit spunându-se că femeile din Balanță sunt cele mai nefericite în dragoste. Este adevărat?"

ANCHETA săptămânii

Contează diferența de vârstă dintre parteneri?

Care e diferența de vârstă ideală pentru stabilitatea și fericirea unui cuplu? Se uzează mai repede relațiile dintre parteneri când diferența de vârstă dintre aceștia e relativ mare? E chiar atât de important numărul de ani care îi desparte? Iată doar câteva întrebări care derivă din tema achetei noastre. Părerile tinerilor chestionați sunt diverse și asta poate acredita faptul că adevărul pe care îl ascunde această întrebare este complex și plin de mister...

◆Majoritatea specialiștilor sunt de părere că bărbatul trebuie să aibă cu 4-5 ani mai mult decât femeia. Din întâmplare, în cazul meu, această „exigență" a fost respectată. Cunosc însă fete ai căror parteneri, prieteni sau soți sunt cu 10 ani mai în vârstă și se pare că nimeni nu e deranjat. Din experiența mea consider că nu vârsta joacă un rol esențial în stabilitatea unui cuplu ci mai mult afinitățile sufletești și intelectuale. *(Ileana, 25 de ani)*

◆Unele femei sunt atrase mai puțin de felul în care arată cel de lângă ele – cazuri mai rare, ce-i drept. Nu aspiră la atuurile fizice ale tinereții partenerului. Un bărbat mai în vârstă poate avea un comportament mai stilat, mai generos, mai protector. El știe exact ce vrea o femeie și nu se cramponează în detalii oricât l-ar costa. *(Avelina Moga, 19 ani)*

◆Îl am în minte pe celebrul Pascalopol, cel din Enigma Otiliei. Presupusa frumoasă Otilia îl respinge pe tânărul și presupusul frumos Felix, pentru a rămâne cu venerabilul Pascalopol, un bărbat echilibrat, puternic, sigur pe el și foarte bogat, care o face fericită. Deci, teoretic, nu contează. *(Olga Didoiu, 18 ani)*

◆Aș vrea să spun, așa cum spun unii, că vârsta nu contează. Ba contează, cum să nu conteze, pentru că e stupid ca unul să fie tânăr și altul bătrân. Ce fel de dragoste poate exista între asemenea parteneri? Sunt, nu spun nu, și cazuri în care există sentimente puternice care îi leagă, dar sunt cazuri rare. Nu toate femeile sunt înnebunite după sex și tinerețe. Unele sunt atrase de pildă de personalități puternice, de o viață spirituală intensă. Și atunci vârsta contează mai puțin. *(Lena Stănescu, 17 ani)*

◆Sunt îndrăgostită de un bărbat care e cu 25 de ani mai mare ca mine. Dacă n-ar fi căsătorit și mi-ar cere mâna aș spune fără ezitare: Daaaaaa! *(Oana, 18 ani)*

◆Având în vedere faptul că femeile sunt foarte preocupate de starea lor materială, că au o înclinație spre lux, e posibil în unele cazuri să nu țină cont de faptul că partenerul lor e mai în vârstă. *(Dorel Iacob, 19 ani)*

◆Orice bărbat vrea o femeie tânără lângă el. Ca să se bucure cât mai multă vreme de pielea ei fină și la bătrânețe de un ceai cald. *(Virgil P., 18 ani)*

◆Dacă e să ne luăm după moda de la Hollywood sau din cercurile de vedete franceze, cele mai tari cupluri afișează diferențe de vârstă de până la 30 de ani. Alain Delon, Johnny Hollyday, Silvester Stallone, Michael Douglas etc., etc. Acolo chestia asta pare normală. La oamenii „normali", e anormală. *(Radu Preșa, 17 ani)*

◆Sunt cazuri și cazuri. Cred că e destul de importantă diferența de vârstă care nu trebuie să depășească 2-3 ani. Eu cred că cel mai corect ar fi ca cei doi să aibă aceeași vârstă ca să nu existe discuții mai târziu că unul e mai tânăr și altul e mai bătrân. *(Otilia D., 15 ani)*

◆Bărbații nu agreează femeile de aceeași vârstă sau mai în vârstă într-o relație serioasă. Nu-mi explic de ce. Probabil e o reminiscență din vechea tradiție patriarhală când bărbații controlau viața femeilor. *(Anamaria, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Insatisfacții conjugale

Ultimele sondaje ale companiei Willmas, din Los Angeles, legate de nemulțumirile vieții de cuplu, au scos în evidență un spectru atât de bogat în ofuri încât specialiștii aceștia au ajuns la concluzia că, teoretic, căsătoria este o instituție... falimentară. Bărbații chestionați s-au arătat în primul rând nemulțumiți de viața sexuală adesea precară, „instrumentată" de soțiile lor care, pentru a se eschiva de la această „datorie" conjugală, inventează tot felul de trucuri sau doar își exagerează indispozițiile. Printre sloganele lor figurând: „sunt obosită", „sunt tracasată", „avem timp și mâine" sau, „avem tot timpul", „numai la asta te gândești", „asta nu e o dovadă că mă iubești", „ești obsedat", ș.a.m.d. Pe planul doi se află la egalitate comunicarea deficitară și accentul exagerat pe care îl pun soțiile lor pe cumpărături, în special pe articolele cosmetice de lux și pe ședințele de înfrumusețare care afectează în mod serios bugetul familial. Femeile, în schimb, sunt supărate foc pe faptul că bărbații lor lipsesc foarte mult de acasă, că nu acordă atenție suficientă educației și creșterii copiilor, că uneori, beau de sting și le trezesc noaptea când vin de la cârciumă, solicitându-le îmbrățișări cât mai fierbinți. Un alt motiv serios care le scoate din sărite constă în faptul că mult iubiții lor soți au prostul obicei de a ascunde sau de a pune bani deoparte pentru zile negre, o perspectivă care pentru femeia modernă americană nu există.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Aurora Popescu
Secretar de redacție: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicușor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Românul s-a născut inventator

POMPA PENTRU APĂ ŞI AER

Românii au multe idei interesante şi utile, pragmatice. Unii se luptă cu morile de vânt zeci de ani, pentru a şi le pune în practică şi a demonstra lumii că invenţia lor „merge". Asemenea oameni nu caută celebritatea, nu se consideră centrul Pământului, dar nici nu acceptă compromisuri, cum ar fi să devină... coautori la propriile realizări. Chiar dacă acestea nu au darul de a schimba istoria, de a revoluţiona nu ştiu ce tehnologii, măcar pe zone relativ restrânse pot fi de mare folos, dând randament ridicat şi reducând cheltuielile în domeniul utilizării lor. Totuşi, „înaltele" noastre foruri care ar trebui să sprijine asemenea iniţiative nici nu privesc în direcţia lor. Inventatorii români sunt buni fie să aducă doar diplome şi medalii din străinătate, fie să apară la televizor pe post de „ciudăţenii". De rezultatul concret al gândirii lor, să profite alţii!

Bătrânul inventator Zaharia CRIŞAN a lucrat toată viaţa ca electrician de mină, apoi s-a pensionat, dar pasiunea pentru a „iscodi" şi a meşteri cu mâinile sale nu l-a părăsit nici o clipă. Cu atât mai mult, cu cât de peste 20 de ani i s-a înfiripat în minte ideea construirii unei pompe automate, care să nu fie consumatoare de combustibil convenţional sau de energie electrică. Fără să fi primit vreun sprijin, a cumpărat cu mare greutate materialele necesare realizării prototipului, pentru a demonstra că funcţionează. Nici aşa nu a avut audienţă decât la un post local de televiziune, nu şi la autorităţi. De aceea, ca vechi cititor al „Magazinului", ni s-a adresat, impulsionat de citirea în pagina de faţă a unor materiale similare, despre invenţii remarcabile trase pe linie moartă.

Pompa autonomă a lui Zaharia Crişan are o caracteristică în măsură să-i reducă din avantaje, ceea ce nu o face mai puţin eficientă: pentru a funcţiona, trebuie pusă într-o apă curgătoare, a cărei forţă o foloseşte. Principiul de lucru este relativ simplu, dar ingenios: paletele acţionate de apă învârt arborele cotit, care la rândul lui pune în mişcare tijele cu pistoane în cămăşi. Aici se creează presiunea care trece prin supape în rezervorul de refulare, de unde este dirijată printr-un furtun. Dacă pompa este aşezată cu pistoanele în aer, *pompează aer;* dacă are pistoanele în apă, *pompează apă.*

Testarea pompei automate s-a făcut acum un an, în râul Lăpuşel. Prototipul descris a umflat o cameră de maşină şi a pompat apă pe mal, fără probleme. Potrivit afirmaţiilor inventatorului, cea mai bună utilizare ar fi la irigaţii. Dar, peste o perioadă de timp oarecare, realizată la scară mărită şi îmbunătăţită, ar putea deveni o importantă producătoare de energie electrică, tot pe apă curgătoare, dar eliminând problema construirii de baraje. De asemenea, în minerit, pompele ar fi utilizate cu eficacitate majoră, eventual în perioade limitate. Singura condiţie importantă este, spuneam, aşezarea pompei pe o apă curgătoare.

Aceasta este invenţia lui Zaharia Crişan – în mod sigur, nu o maşină genială, dar care poate aduce avantaje nesperate, în perspectivă, pentru economia ţării, prin aplicarea ei în anumite zone unde se întrunesc condiţiile necesare unei bune funcţionări. Acum, am putea spune, mingea se află în terenul autorităţilor. În ce ne priveşte, vom continua să susţinem asemenea idei şi iniţiative, chiar dacă ele nu pot depăşi anumite bariere. Fie şi numai pentru că, de nenumărate ori, inventii, inventatori şi specialişti români au fost (şi sunt) obligaţi să ia calea Occidentului, spre a se bucura de recunoaşterea şi de sprijinul meritat. Semnalul e clar: pierde România, dar câştigă omenirea. De ce n-ar fi avantaj în ambele părţi?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Democraţia la animale

Să nu ne mire dacă într-o zi vom descoperi că o specie oarecare, să zicem albina, se dovedeşte incomparabil mai inteligentă decât omul. Iată un exemplu: „dansul" albinelor nu reprezintă doar mişcarea de indicare a locului unde se găseşte nectar, ci şi exercitarea votului, pentru a decide încotro vor pleca. La cerbi,

când două treimi din cireadă se ridică pe picioarele din spate, întregul grup se deplasează. La lebede, semnalul de deplasare este o mişcare scurtă şi repetată a capului majorităţii indivizilor din stol, în timp ce restul efectuează mişcări ample. De ce la animale decide majoritatea şi nu se supun unui „lider"? Pentru că astfel cresc şansele supravieţuirii speciei: mai multe capete cu aceeaşi opinie – mai mari şanse ca decizia lor să fie bună! Temă de gândire pentru noi, oamenii...

Înainte de Big Bang...

Conform teoriei Big Bang, universul nostru s-a născut dintr-un „punct" unic, unde toată materia şi energia erau condensate într-o stare de densitate infinită. Totuşi, multă vreme filosofii, teologii şi oamenii de ştiinţă au încercat să răspundă la întrebarea „Ce a fost înainte de Big Bang?, ajungând de obicei la controverse. Totuşi, iată că înşişi fizicienii afirmă că momentul Creaţiei iese cu totul în afara legilor fizicii, aşa că e imposibil de spus că „a fost Ceva". A apărut teoria universurilor paralele infinite, cea a „spumei cosmice" care a generat totul, dar cel mai aproape de posibilul adevăr ştiinţific este teologia, care afirmă că Dumnezeu a creat simultan timpul şi lumea (adică spaţiul). Or, ştiinţa recunoaşte, fără prea mare ezitare: înainte nu a fost NIMIC!

ALARMĂ în peştera LASCAUX

◆ Un mucegai misterios ameninţă cele mai frumoase şi mai celebre picturi rupestre ◆ Cercetătorii se pare că au găsit totuşi o rezolvare...

Era o zi de joi, 12 septembrie 1940... Patru adolescenţi se află la capătul unei galerii, pe care au observat-o cu greu pentru că intrarea sa are o formă de gaură de cheie. Obscuritatea este aproape totală. Pătrund mai departe, presimţind poate marea descoperire – cel mai faimos sit preistoric din Franţa şi una din cele mai frumoase peşteri paleolitice din Europa. Numele lor: Marcel Ravidat, Jacques Marsal, Georges Agnel şi Simon Coencas. Privirilor înmărmurite, atunci ca şi mereu de atunci încoace, pentru cine are şansa de a se afla măcar o dată în viaţă în faţa unei asemenea minuni, se dezvăluiau capodopere de artă primitivă care supravieţuiseră neatinse aproape 18,000 de ani.

Situată într-o zonă abundând în comori preistorice, Lascaux devine puţin câte puţin loc de pelerinaj. Se iau importante măsuri de conservare şi, pentru a deschide publicului acest loc formidabil, curând după cel de-al doilea război mondial se efectuează lucrări care să lărgească accesul. În particular, gura peşterii este lărgită şi solul este coborât pentru a facilita circulaţia celor peste 1200 de vizitatori zilnic! Prima alarmă se declanşează în 1955: pe picturi se observă clare semne de degradare! Se vorbeşte de excesul de gaz carbonic din aer, datorat respiraţiei turiştilor. Apoi s-a observat şi ciuperca teribilă care se întindea de neoprit pe podea, pe tavan, pe pereţi. Se recurge la antibiotice şi antifungice – nici un rezultat: ciuperca nu poate fi oprită!

Măsuri drastice

Prima luptă care s-a dat a fost de fapt cea cu algele verzi care proliferau datorită aerului proaspăt intrat o dată cu oamenii. Se pune în funcţiune un sistem de aer condiţionat. Se înregistrează ameliorări, dar în în schimb se observă ciuperca şi virulentele sale atacuri. Orice măsură de decontaminare se dovedeşte ineficientă. Ciuperca nu cedează! Mai mult, originea sa i-a lăsat multă vreme fără replică pe specialişti. Care, acum 40 de ani, au recomandat autorităţilor măsura supremă: închiderea peşterii pentru accesul publicului!

Incredibilii cai preistorici de la Lascaux

Ciuma agricolă

Într-un raport publicat în „La Recherche", se sugerează însă pentru prima oară că ciuperca ucigaşă ar fi putut fi adusă accidental pe cizmele muncitorilor care au montat instalaţia de aer condiţionat! De aici s-a ajuns la ideea că ar fi vorba de o ciupercă din familia *Fusarium*, cunoscută ca o adevărată ciumă în agricultură. Şi, la doi ani după prima identificare a ciupercii, ministrul francez al culturii anunţa că întregul monument, cu toată panoplia de imagini uluitoare de tauri, cai şi animale paleolitice, nu se mai afla sub nici o ameninţare. Înaintarea ciupercii fusese oprită. Dar echilibrul biologic al peşterii, care permisese uluitoarea păstrare a picturilor de pe pereţi de-a lungul atâtor milenii, trebuie restabilit.

O echipă multidisciplinară studiază interacţiunea factorilor chimici, biologici şi de climă, precum şi a altor forţe în mediul din interiorul peşterii, în special pentru a evita pe viitor orice altă contaminare. În orice caz, istoria a mai fost încă o dată salvată iar peştera de la Lascaux aşteaptă să-şi redeschidă porţile...

MIHAELA DOROBANŢU

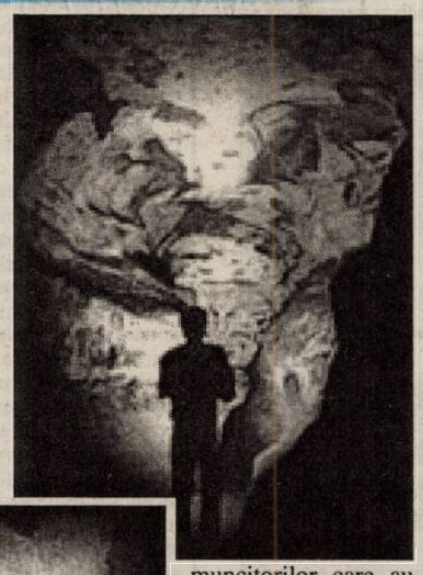

Un mister elucidat

Materia care face ca galaxiile să se rotească a fost descoperită!

Pentru a explica mişcările globale ale rotaţiei galaxiilor, astrofizicienii îşi bazează cercetările pe elemente specifice materiei ordinare: protoni, neutroni, electroni. Un arsenal lacunar care le dă multă bătaie de cap cercetătorilor, convinşi că Universul le ascunde o parte din materia sa şi că această „verigă" care lipseşte din „lanţul" materiei ordinare ar putea elucida misterul rotaţiei galaxiilor. O echipă de cercetători americani de la Universitatea Harvard (Massachusetts, SUA) susţine că a detectat această materie, necunoscută până acum. Este vorba de un gaz foarte puţin dens şi foarte cald care se află între galaxii. Astronomii l-au depistat cu ajutorul sateliţilor Fuse, Chandra şi Newton. Această materie ordinară nu reprezintă decât 5% din masa totală a Universului, restul fiind construită din neutrino, particule deduse prin calcule, încă nedescoperite, şi mai ales dintr-o formă de energie necunoscută care ar putea explica de ce Universul nostru e plat. *(D.M.)*

Răpiți de OZN-uri

O altă definiție a realității

John Mack spune că în filosofia occidentală „materialistă", antropocentrică, avem o noțiune supersimplificată a realității, redusă la ceea ce putem vedea, pipăi, auzi etc. Întregul univers este deci considerat doar materie moartă – substanță și energie – la care se adaugă uneori ipoteza unei lumi transcendente, spirituale, net separate, intangibile.

Experiențe irepetabile

Chimistul american Kary B. Mullis, laureat al Premiului Nobel în 1993, relata că în 1985, fiind noaptea într-o pădure, s-a întâlnit cu niște „vidre luminoase" *(glowing raccoons)* care i-au vorbit, după care, timp de câteva ore, nu mai știe ce s-a întâmplat. Întâmplarea a fost pentru el atât de reală încât s-a întors, la scurt timp, în pădure pentru a regăsi aceste ființe sau măcar niște urme ale lor. Istorii similare au fost relatate și de alte persoane. Și scriitorul Whitley Strieber a confirmat profesorului Mack că a avut o întâlnire cu astfel de creaturi. Scepticii vor spune – „adu dovada acestei întâlniri". În filmul *Contact* (realizat pe baza romanului lui Carl Sagan), personajul principal feminin face o călătorie lungă într-un alt colț al Universului, într-un răstimp care tuturor celorlalți li se pare o fracțiune de secundă. La scepticismul acestora ea răspunde: „Tot ce știu despre mine îmi spune că asta s-a întâmplat, că a fost ceva real". Acest răspuns este singurul care poate fi dat de cei care au avut întâlniri stranii, ieșite din canoanele științei actuale. Evident, știința materialistă nu acceptă astfel de „dovezi".

Metodele științei nu sunt adecvate aici

Mack însuși afirmă, în cartea sa *Passport to the Cosmos* (1999), despre răpirile OZN: „Nu voi încerca să scriu un articol științific despre aceste lucruri, deoarece nu pot realiza nici un fel de experimente. Nu pot face să apară vidre luminoase. Nu le pot cumpăra spre studiu de la un furnizor de materiale de cercetare. Nu pot să-mi provoc o stare în care, timp de câteva ore, să nu știu ce mi s-a întâmplat. Toate aceste lucruri știința le numește incidentale, deoarece nu pot fi reproduse. Dar ele s-au întâmplat".

Știința nu are, de pildă, loc pentru ceva care vine din necunoscut, se manifestă în lumea noastră fizică și dispare apoi – deci pentru entități care, în același timp, sunt și nu sunt fizice. Au fost cazuri în care cei răpiți au fost văzuți că lipseau de la locul lor. Alteori cineva a raportat că a văzut un OZN în preajma unei case, ori pe o șosea, iar altcineva din acea casă ori de pe acea porțiune de șosea a spus că a suferit, în același interval de timp, o răpire. Această din urmă persoană nu știa că avusese și un martor independent. Există deci în mod cert și o dimensiune fizică a fenomenului, ceea ce este de natură să producă multă neliniște, după ce ne-am simțit atât de ocrotiți în universul viziunii noastre materialiste.

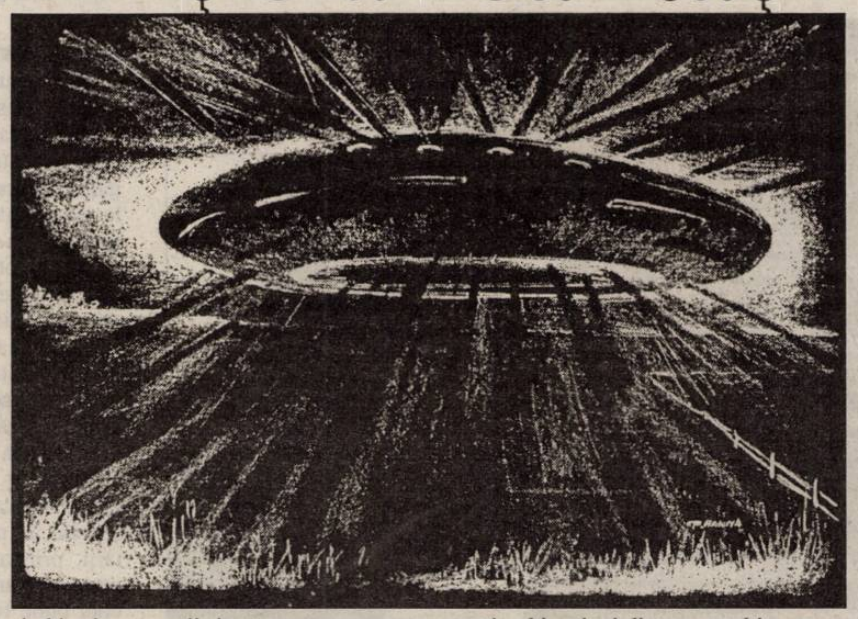

Extratereștrii – rod al gândirii dualiste

Mack critică acea „gândire dualistă" prin care avem tendința să judecăm lumea prin extreme: bine și rău, alb și negru, subiectiv și obiectiv, oamenii și natura etc. ceea ce cauzează multe din neajunsurile cu care ne confruntăm. Noțiunea de *„extraterestru"* este, spune el, rodul aceluiași mod dualist de gândire. Nu se poate accepta că răpirile OZN se petrec – în totalitatea lor – exclusiv în lumea noastră materială, dar ar putea fi reale într-o lume înțeleasă într-un sens mai larg. Și Jacques Vallée spune, de pildă, că „eu cred că fenomenul OZN reprezintă dovada existenței altor dimensiuni, dincolo de *spațiu-timp*-ul nostru; OZN-urile ar putea să nu provină dintr-un spațiu obișnuit ci dintr-un *multivers* care ne înconjoară din toate părțile".

Trebuie deci să fim deschiși să admitem că există fenomene, tărâmuri și dimensiuni ale realității despre care deocamdată nu știm nimic. Alte filosofii, cum ar fi cea tibetană, acceptă din totdeauna astfel de fenomene. Interesul lui Dalai Lama pentru cercetările Prof. Mack, pe care l-a întâlnit în 1992 și în 1999, a fost trezit tocmai de posibila deschidere a viziunii occidentale spre noi orizonturi.

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Cazuri de personalități celebre – oameni de știință – cum este cel al lui Sir William Crookes, sunt bine cunoscute. Dar nici măcar prestigiul său nu a reușit să impună o evidență experimentală suficientă pentru a scoate parapsihologia din zodia neîncrederii, dacă nu chiar a ridicolului, la început de secol 20. A venit apoi epoca anilor 1935, când psihologul american dr. J.B. Rhine a efectuat cercetările de pionierat care aveau să impună și metode acceptabile din punctul de vedere al științelor, și termenii de bază ai limbajului parapsihologic, utilizați încă și astăzi. Unul din centrele cele mai importante s-a format însă la Praga. Practic totul a pornit de la Societatea de Cibernetică Aplicată și Departamentul de investigații psihotronice ale Dr. Zdenek Rejdak care, împreună cu Max Toth, avea să pună bazele conferințelor pragheze în domeniul psihotronic, devenite imediat celebre. Mari personalități traversau oceanul pentru a fi prezente la Praga!

Acțiune în rândul mulțimii!

Și aveau ce să audă! Un participant rus prezintă cazul său. Atunci când practică prea mult timp tehnicile sale de „citirea gândurilor", își pierde abilitatea. Când se întâmplă așa ceva, ia metroul sau se duce pe o stradă foarte aglomerată și „intră" într-un exercițiu extrem de straniu, având drept scop recâștigarea puterii sale. Anume, se amestecă în mulțime și începe dintr-o dată să-și rotească înainte

Atenție, vi se citesc gândurile!

și înapoi capul, ca pe un tirbușon. Apoi își blochează glota și emite un zgomot șuierat. În fine, își dă ochii peste cap, rămânând „la vedere" doar albul ochilor! Lumea crede că este victima unui atac și că este pe moarte, sau că a înnebunit, sau ...amândouă! Rezultatul este uluitor: oamenii strânși în jurul său devin total „permeabili", în timp ce el s-a relaxat suficient pentru a încerca din nou să pătrundă în mințile lor.

Atingerea minții

Un alt cercetător, de data aceasta un chimist cunoscut de la IBM, San Jose, California, Marcel Vogel, vorbind despre interacțiunea între om și obiectele vii, relatează relația care se stabilește cu plantele. Doar că, pentru a comunica într-adevăr cu ele – ca și cu alți receptori – este necesar la început ca o anume „sarcină", o încărcătură de energie, să fie „descărcată" de experimentator în mediul înconjurător. Obiectul asupra căruia se focalizează interesul experimentului este astfel protejat, „ecranat", cum se spune, de orice influențe secundare. Și, în același timp, canalele de comunicare sunt deschise. Distanța între experimentator și obiect nu are o relevanță deosebită – poate depăși 100 m în cazul comuncării cu plantele. Dar că ea ESTE acolo au demonstrat-o generatoarele și motoarele psihotronice, echipamente puse la punct de un alt ceh, Robert Pavlita...

EUGEN CELAN

Pași peste bariera timpului

Amintiri de dinainte de a ne naște

Imaginați-vă reacția a doi tineri cărora le murise mama și care se trezesc într-o zi că în casa lor intră o fetiță de 4 ani care le spune că este mama lor! Sau imaginați-vă un băiat din India care își afirmă o adevărată pasiune pentru o femeie despre care spune că i-a fost amantă într-o viață anterioară, spre disperarea familiei, a prietenilor și, în primul rând, a familiei femeii (cazul a fost relatat pe larg în revista *Omni Magazine*, în anul 1988). Există cazuri, înregistrate de medici și psihologi, în care copiii și-au respins cu încăpățânare părinții, pretinzând că alta ar fi de fapt familia lor. Copii care s-au atașat de femei și bărbați și chiar de alți copii, care, după cum spuneau ei, erau ...soțiile, soții sau propriii lor copii. Din alte vieți!

Problemele emoționale generate în asemenea situații sunt enorme. Și pot tulbura definitiv viața – viața actuală! – unui mare număr de oameni. Și atunci? Cu câtă ușurință pot fi respinse afirmațiile, teoriile, miturile care privesc posibilele vieți anterioare ale unor ființe? Evident, orice experiment, orice discuție, orice întâmplare în care sunt implicați copii prezintă un grad sporit de emoție. Dar este – sau ar trebui să fie – cel puțin la fel de evident că în același timp un asemenea context oferă motive suplimentare de încredere în rezultate! Un copil poate mai greu să „falsifice" mărturiile, relatările. Cultura lor „generală" este totuși insuficientă pentru a putea spune că influențează ceea ce ei ne spun. Aceasta se întâmplă și în cazul atât de impresionant, discutat și... discutabil, al unor trecute vieți ale oamenilor care trăiesc astăzi printre noi – sau, uneori, ale noastre înșine.

Mai mult, aproape toate cazurile din această categorie includ copii sub vârsta de 10 ani. Care își amintesc evenimente din vieți trecute, insistând că sunt de fapt „gazdele" altor persoane, care au trăit cândva într-un alt timp. Detaliile relatate sunt de-a dreptul incredibile și conțin elemente pe care în nici un caz nu le-ar fi putut cunoaște. Iată de exemplu cazul micilor fetițe indiene Swarnlata și Shanti Devi, unul dintre cele mai celebre. La vârsta de 3 (Swarnlata) și 4 (Shanti Devi) ani, ele au început să pretindă că mai trăiseră o viață, în care avuseseră doi copii, și că totul se petrecuse într-un sat aflat departe de cel în care trăiau atunci. Uluitor era că relatau fapte din viețile trecute care fuseseră deja verificate!

Se spune că există și explicații alternative care fac inutilă ipoteza vieților anterioare, a reîncarnărilor. Cum ar fi de pildă posibilitatea stabilirii unui contact între copii și „spirite exterioare" prin deschiderea unor canale speciale de comunicare. Copilul devine astfel mediu, fără să fie conștient de aceasta. Sau copiii fiind „posedați" de asemenea spirite și OBLIGAȚI să spună ceea ce spun. O ipoteză care este privită cu mai multă atenție, tocmai din cauza vârstei foarte fragede a copiilor implicați în astfel de cazuri, (2 și 5 ani), când spiritul lor de discernământ este practic nul. Și de faptul că aproape toată puterea externă de control și de influențare a copiilor dispare de regulă atunci când aceștia au împlinit 10 ani...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, județul _____.

M/17

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Halucinații sau legende?

Posesie și exorcism

Tratatele serioase de parapsihologie nu separă cele două fenomene, posesia și exorcismul, analizându-le ca pe un tot unitar. Un om posedat fie de spirite binefăcătoare (așa cum se spune despre geniile din diverse domenii), fie de spirite malefice. Specialștii susțin că cei posedați suferă o depersonalizare, că o entitate necunoscută se manifestă prin trupul celui în care a intrat. Exorcismul („alungarea demonilor din spiritul cuiva") se practică, evident, în cazul celor în care a pătruns diavolul și această eliberare este acceptată tacit de Biserică. Încă din antichitate, boli precum epilepsia, nebunia sau alte manifestări ale unor bolnavi erau puse pe seama „răului" infiltrat în trup. La polul opus, autori precum Howard Hose sau J.J.Cavendish susțin că sfinții și, în general, oamenii care au viziuni sau vise ale Divinității sunt „posedați" de însuși Dumnezeu!

Cele mai stranii cazuri de exorcism ne parvin din literatura evului mediu și din perioadele următoare, până spre secolul XX. Treptat, situațiile de-a dreptul fantastice povestite de cronici au devenit mai credibile, mai acceptabile de către bunul simț comun. Există și reprezentări fabuloase de exorcizări, cum este și ilustrația alăturată. O legendă franțuzească din secolul XVII spune că o femeie posedată de diavol a „eliminat" mai multe animale considerate malefice. Desigur, astăzi pare o stupiditate în toată regula să afirmi așa ceva, însă în epoca respectivă era recunoscut faptul că demonii pot deveni vizibili. Sub ce formă? Imaginația nu are limite în privința acestui gen de folclor parapsihologic. Însă oamenii din vremea respectivă dădeau dovadă de o mare credulitate, iar astfel de desene erau extrem de răspândite, căci ele accentuau de

fapt puterea celor care efectuau exorcizarea.

PAUL IOAN

Acum, când în lume se face cald

GROENLANDA ÎNGHEAȚĂ!

Marea insulă este mult mai rece decât acum 40 de ani! Oamenii de știință caută o explicație.

Groenlanda este cu mult mai rece astăzi decât era acum 40 de ani! Şi aceasta în condiţiile în care se înregistrează tendinţe de încălzire vizibilă în multe părţi ale globului. Dar regiunea Polului Nord pare să facă... opinie separată! Sau cel puţin aceasta indică statistica datelor meteorologice întocmită de specialiştii danezi: temperatura părţii sudice a marii insule a scăzut cu 1,29 grade din anul 1958 până în prezent. În timp ce media globală a temperaturii a crescut cu peste jumătate de grad şi, mai mult, s-a înregistrat o subţiere alarmantă chiar a calotei de gheaţă a Groenlandei. Aparenţă? Nu, dar după părerea dr. Edward Hanna, de la Institutul de Studii Marine al Universităţii din Plymouth, Marea Britanie, imaginea adevărată ne-o dau doar datele strânse de-a lungul unor perioade lungi de timp.

Cu alte cuvinte, „Depinde efectiv pe ce scală de timp faci observaţiile!", după cum specialistul englez a declarat BBC. Încălzirea înregistrată la sfârşitul anilor '90 a fost reală, dar numai pe o perioadă foarte scurtă. Clima regională evoluează complicat, de-a lungul unui mare număr de cicluri, şi nu îţi dai seama cu adevărat de ceea ce se întâmplă decât dacă iei în consideraţie statisticile pe cel puţin o jumătate de secol. În ceea ce priveşte tendinţa de răcire din Groenlanda, dr. Hanna şi dr. John Cappelen, de la Institutul Danez Meteorologic din Copenhaga, o asociază cu una din fazele aşa-numitei OAN – Oscilaţia Atlanticului de Nord, fenomen observat de-a lungul ultimilor 35 de ani.

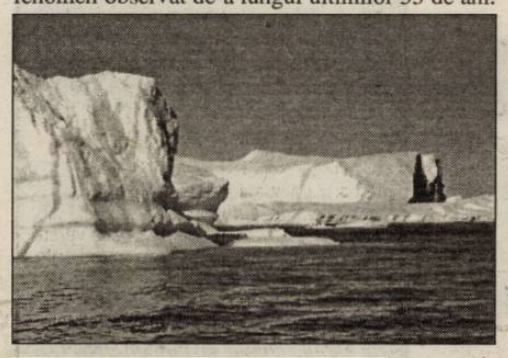

OAN este un fenomen natural, o secvenţă de presiuni atmosferice care revin ciclic şi au un puternic impact asupra vremii din zona Atlanticului de Nord. „Bucla" actuală este cea care a adus o vreme mai blândă în Europa de Nord.

Hanna şi Cappelen cred în acelaşi timp că tot OAN este responsabilă pentru scăderea de temperatură din Groenlanda şi de procesul de încetinire al vitezei de topire a gheţii, în contrast cu tendinţa generală de încălzire.

Factor de risc

Poate exista şi un alt motiv –decât evidentul interes academic – pentru a acorda atâta atenţie situaţiei unei insule, chiar dacă una foarte mare, cum este Groenlanda?

În primul rând, spune dr. Hanna, „Cred că mesajul este că încălzirea globală nu este un proces uniform, ci înregistrează mari diferenţe regionale". Apoi, Groenlanda înseamnă peste două milioane de kilometri pătraţi, acoperiţi cu gheaţă în proporţie de 85%! Date NASA colectate cu ajutorul unui avion de cercetare pe parcursul anilor '90, în special grosimea stratului de gheaţă, au indicat o topire pronunţată (până la 5 m pierduţi în grosime în 5 ani!). Studii încă şi mai recente au confirmat această tendinţă. Iar factorul de risc pe care îl reprezintă Groenlanda este substanţial: o topire semnificativă a gheţii sale ar putea duce la ridicarea nivelului mării cu... 6-7 m! O adevărată catastrofă! Se pare că şi dacă nu ar mai exista războaie sau tot felul de conflicte regionale şi globale, omul ar avea destule necazuri care să îl preocupe şi să-l facă să se gândească de două ori înainte de a lua vreo decizie...

MIHAELA DOROBANŢU

Avertismentul care usucă gâtul

„Marea sete mondială" va începe în 2025!

- *O treime din populaţia planetei suferă de sete şi de lipsa apei pentru igiena personală*
- *Două milioane de copii mor anual din cauza problemelor generate de apa potabilă şi de calitatea acesteia*
- *În ritmul actual de consum, Consiliul Mondial al Apei estimează că în anul 2025 jumătate din locuitorii Terrei vor suferi din cauza penuriei de apă dulce*

Criza se agravează sub ochii noştri

Recenta întâlnire la vârf de la Tokyo, încheiată la sfârşitul lunii martie, a dat un avertisment extrem de serios cu privire la diminuarea drastică şi continuă a surselor de apă dulce din lume. Şefi de stat şi de guvern din peste o sută de ţări au ascultat rapoartele îngrijorătoare ale specialiştilor din cadrul Consiliului Mondial al Apei (CMA), care pot fi sintetizate în ideile de mai sus. Schimbările climatice influenţează din ce în ce mai puternic resursele de apă dulce, iar zonele deja defavorizate vor intra într-o criză fără precedent. În ultimii o sută de ani, populaţia lumii a crescut de aproape trei ori, iar consumul de apă s-a multiplicat de 6-7 ori. Cea mai „lacomă" este agricultura, care prin sistemele de irigaţie (în special din ţările dezvoltate) absoarbe aproximativ 70 la sută din totalul disponibil. O dată cu creşterea temperaturii medii globale, debitele râurilor sunt din ce în ce mai scăzute – la nivel planetar – sau dispar pur şi simplu. Ecosistemele sunt din ce în ce mai dereglate din punct de vedere al umidităţii, iar barajele hidroelectrice au şi ele partea lor de vină.

Ar fi nevoie de al doilea Nil!

Aceasta este concluzia unor experţi ai CMA, având în vedere situaţia dramatică din Orientul Mijlociu, unde apa de consum este deja foarte scumpă. De altfel, există pe glob numeroase zone „fierbinţi", unde populaţia este dezavantajată din cauza bazinelor hidrografice reduse. Repartiţia consumului de apă este, în consecinţă, total dezechilibrată. Cei mai mari consumatori sunt în America de Nord, unde 8 la sută din populaţia lumii foloseşte 15 la sută din resursele totale de apă, iar în Asia, unde trăiesc aproape două treimi din locuitorii planetei, consumul este de numai 36 la sută. Dacă în Europa şi Africa trăieşte un număr egal de locuitori (13 la sută din total), pe „continentul negru" consumul este de 11 la sută, iar pe „vechiul continent" procentul este de 8 la sută. Se apreciază că 290 de milioane de africani nu au acces la „apă sigură", care să nu le pericliteze sănătatea... Experţii din cadrul CMA estimează că dacă ritmul de risipire a apei se va menţine, în 2025 vor suferi de sete aproximativ patru miliarde de oameni, în condiţiile în care populaţia lumii va ajunge la 10-11 miliarde de suflete.

Desigur, cea mai spinoasă problemă este cea a banilor. La Forumul mondial de la Tokyo s-au lansat peste 60 de proiecte de dezvoltare a resurselor, iar specialiştii spun că pentru punerea acestora în operă ar fi nevoie de 180 de miliarde de dolari, faţă de numai 80 de miliarde, cât se cheltuiesc în prezent. Primele măsuri de evitare a „setei mondiale" vor debuta în 2006, însă ne permitem să observăm că, deocamdată sume uriaşe au o cu totul altă destinaţie. Conflictele armate nu fac decât să deturneze o parte din banii ce ar trebui să fie strânşi pentru apa noastră cea de toate zilele.

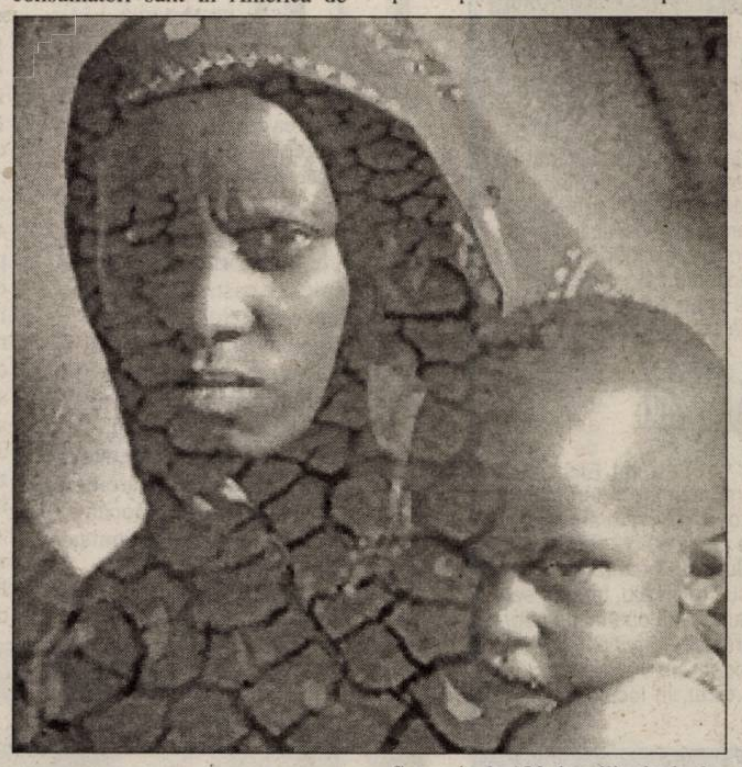

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Problema pare perfect justificată şi cu toate acestea ea porneşte de la o impresie *falsă*. La temperatura camerei, un obiect de metal creează senzaţia de rece, atunci când îl atingem. Totuşi, el are aceeaşi temperatură cu a oricărui alt obiect din încăpere. Cum este posibil aşa ceva?

Spre deosebire de materiale precum lemnul sau plasticul, metalele sunt excelenţi conducători de electricitate şi de căldură. Când atingem un obiect metalic suficient de voluminos, o parte din căldura corpului nostru

De ce metalul este rece?

este captată şi transmisă prin metal, dându-ne impresia de rece, la atingere. În schimb, dacă obiectul e mic (cât o monedă, de exemplu), captează rapid căldura noastră corporală până o egalează, astfel că el nu mai pare rece. De asemenea, marea conductivitate termică a metalului explică de ce ne ardem mai uşor când atingem un obiect metalic.

De exemplu, pregătiţi o prăjitură şi deschideţi cuptorul, ca să vedeţi dacă e gata, atingând-o. Gândiţi-vă că totuşi tot ce se află înăuntru are 300°C, inclusiv aerul şi prăjitura. De ce nu vă frigeţi? Pentru că şi aerul, şi prăjitura sunt rău conductori de căldură, ceea ce nu se întâmplă în cazul grătarului sau al tăvii metalice. Pe acestea din urmă, e suficient să le atingeţi o clipă, ca să vă alegeţi cu o arsură. În acest caz, metalul a condus căldura rapid către mână, a cărei temperatură era mai scăzută. Dar nu e un argument împotriva preparării prăjiturilor...

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Anatomia secundei

2010 – petrol sau hidrogen? MAŞINĂRIILE

Nu mai este nici o îndoială că principala problemă a omenirii este cea a energiei – mai importantă chiar decât aceea a războiului şi păcii, căci este evident pentru toată lumea că şi „operaţia chirurgicală" din Irak tot pentru asigurarea energiei se face (căci fără petrol economia planetară intră pur şi simplu în haos). Dar una din sursele de energie cele mai sigure este aceea a regândirii maşinilor şi tehnologiilor de astăzi, pentru a le face mai economicoase şi, de ce nu, pentru a le deschide şi spre alţi combustibili, în afara celor fosili, adică a derivatelor petrolului şi a gazului metan.

Care sunt „uneltele" curente de procesare a combustibililor, în vederea producerii de lucru mecanic şi, deci, de slujire a intereselor noastre? Păi, în mare, doar trei, dacă lăsăm de o parte maşinăriile nucleare din centrale, de pe submarine şi din sondele cosmice: motorul termic şi motorul Diesel, pentru vehicule şi turbine – cu aburi şi motoare Diesel – ale centralelor electrice şi termice. Primul, numit şi „motorul Otto", după inventatorul lui, are deja mai bine de un veac şi a fost perfecţionat la maximum, electronizat şi computerizat, atingând limitele de performanţă în consum (s-a ajuns până la 3,5-4 litri benzină pentru suta de kilometri!) şi emisii de gaze nocive; la fel putem spune şi pentru „Diesel-ul" consumator de motorină; idem pentru cuptoarele termo-electro-centralelor, unde automatizarea, robotizarea, electronica înaltă şi, mai ales, computerizarea proceselor au dus la ridicări mari de randament şi la ... fum mai subţire pe coşuri.

...Că nu este de ajuns ne anunţă o iniţiativă a Uniunii Europene şi a transnaţionalei General Motors, care au iniţiat „Acţiunea Islanda". Ce se va întâmpla în Islanda? Ei bine, luând taurul de coarne, cercetători de mare performanţă pun la încercare celula de combustie, adică motorul viitorului, cel funcţionând pe bază de hidrogen. Dar nu numai aparatul, maşina în sine va fi testată, ci un adevărat microsistem, căci între 2003 şi 2008 Islanda va renunţa, treptat, la reţeaua de staţii clasice de benzină şi motorină, pentru a le înlocui cu staţii de umplere a rezervoarelor cu hidrogen lichid, pentru motoarele – celule de combustie ale automobilelor, autobuzelor şi camioanelor circulând pe şoselele insulei din Oceanul Atlantic.

Ce este un motor celular, adică o celulă de combustie? Un dispozitiv care funcţionează pe principiul invers electrolizei (amintesc, din manualul de fizică pentru clasa a VIII-a, că un anod şi un catod, scufundaţi într-o cuvă cu apă fac ca, la trecerea curentului electric, molecula de hidrogen, respectiv de oxigen să se acumuleze în jurul electrozilor, rezultate din descompunerea moleculei apei, H_2O, în părţile componente). Adică: cu ajutorul unor membrane speciale, molecule de hidrogen trimise către celulă îşi pierd electronii, iar fluxul de electroni din curentul electric obţinut prin diferenţa de potenţial creată pune în mişcare un electromotor, aflat chiar pe axul roţilor din faţă; iar protonii „dezlipiţi" trec printr-un alt circuit, se întâlnesc cu oxigenul din atmosferă şi... pe ţeava de eşapament curge apă! Randamentul noului motor: 29% (pentru comparaţie, motorul termic are randamentul de 13%, cel electric – încă greu utilizabil, căci bateriile actuale ocupă volum uriaş şi reîncărcarea lor, în eventuale reţele, pune mari probleme – doar 21%, cel hibrid – electric+termic – 35%). Viteza posibilă la autoturismele deja în exploatare: peste 150 km/h. Cine a instalat, până acum, celule de combustie pe autoturisme? Experimental, firește, a făcut-o deja Toyota, cu FCHV-4, FCHV-5 şi FCHV-bus 1 (probabil când vor intra în fabricaţie în serie, vor avea şi nume mai atrăgătoare!), folosind o „celulă" cu electrolit dintr-un polimer special şi rezervoare de hidrogen compresat, cu dublu înveliş, pentru siguranţă. La fel compania europeană BMW, cu seria BMW 7 – cu vehicule în care, compactată, la maximum, celula de combustie este instalată în portbagaje şi produce – chiar şi când vehiculul este oprit! – 5 kilowaţi la 42 de volţi. De altfel, în Germania a fost lansată o adevărată strategie naţională – care va deveni, sperăm, europeană – de trecere a transportului pe hidrogen, căci, alături de BMW şi DaimlerChrysler, Volkswagen, Opel şi MAN sunt implicate într-o acţiune care, în două decenii, va slăbi dominaţia „regelui petrol" asupra Lumii Vechi, cel puţin.

Am văzut un asemenea BMW „hidrogenizat" la summit-ul de la Johannesburg, unde am admirat, de altfel, şi o verigă intermediară, o „Toyota Prius" hibridă (fabricată deja în 200.000 de exemplare!), în care, alături de un motor Diesel de foarte înaltă performanţă, funcţionează un electromotor – tot hi tech – pe baterii, care se reîncărcau continuu, atunci când automobilul merge la vale sau stă la intervenţii. Iar producătorii de acumulatoare, prezenţi la marea expoziţie sud africană de la Ubuntu Village, din Johannesburg, anunţau şi apariţia unei baterii – minune, ZOXY, de trei ori mai performantă decât cea cu ioni de litiu şi de şase ori mai „capabilă" decât „clasica" baterie de nickel-cadmiu.

...Aşa că se poate considera că bătălia dintre hidrocarburi şi hidrogen a fost lansată, cu europenii şi japonezii „săraci" în petrol şi gaz, în prim plan şi cu proiecte pe care ONU, PNUD, UNESCO, Banca Mondială le susţin din plin. Şi cu un câştigător sigur, care este elementul cel mai întâlnit în Univers, hidrogenul, principalul combustibil al stelelor...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

TULBURĂRI ALE AUZULUI

Este posibil ca încă de la naştere sau la orice vârstă în timpul vieţii, auzul unei persoane să fie afectat. Mamele îşi pot da seama de acest defect, al auzului, atunci când constată că micuţul nu reacţionează la sunete, zgomote mai puternice, sau chiar la vorbele celor din familie.

Mai târziu acest defect, netratat, duce şi la lipsa vorbirii, la muţenie, iar handicapul de surdomut o dată instalat este greu de suportat.

Alţi copii pot suferi treptat o scădere a auzului. De unde iniţial era un copil sociabil, dobândind defecte de auz, acesta se retrage şi se însingurează.

Şcolarul cu tulburări ale auzului nu înţelege toate explicaţiile învăţătoarei, pentru că acestea sunt comunicate, pentru el, pe un ton prea slab, nu aude toate cuvintele, nu le poate stabili o oarecare legătură logică.

Şcolarul care nu mai aude bine devine aparent neascultător, leneş şi cu dificultăţi la învăţătură.

Trebuie ştiut că în procesul fiziologic al acestui simţ, atât de important, unda sonoră este preluată de pavilionul urechii şi este condusă în conductul auditiv. În continuare, timpanul transpune unda în vibraţii care la rândul lor influenţează elementele speciale din urechea medie, care transmite stimulul respectiv în urechea internă. Aici se află aşa-numitul melc al urechii cu celule auditive.

În raport cu intensitatea şi tonalitatea lor, vibraţiile sunt translate în impulsuri electrice care sunt apoi comunicate centrului nervos de la nivelul scoarţei cerebrale.

O afecţiune sau o funcţionare dificilă a acestui „traseu", pot fi urmate de hipoacuzie şi treptat de surzenie.

Mai frecvent tulburările de auz survin în cazul când:

– în conductul auditiv pătrunde un corp străin (mărgele, nasturi mici etc.);

– la fel se petrec lucrurile şi când pe conduct apare carumen dur, ca un dop care opreşte pătrunderea stimulilor către timpan;

– mai mult, când în urechea medie, în zona timpanului, se petrec procese inflamatorii ori când trompa lui Eustachio este blocată.

Viitoarele mame trebuie să fie cu mare atenţie ca în lunile de graviditate să nu contracteze o infecţie rujeolică. După naştere copilul poate suporta unele inflamaţii cauzate de: rubeolă, tuse convulsivă, oreion, meningită.

Aceleaşi reacţii negative sunt determinate şi de administrarea sub orice formă a medicamentelor antibiotice, fără ca acestea să fie prescrise de medicul pediatru.

Depistarea simptomelor de scădere a auzului se pot evidenţia la câteva săptămâni după naştere. Astfel, copilul nu reacţionează în nici un fel când în apropierea lui se produc zgomote mari. Copilul care are probleme de sănătatea auzului nu are nici o tresărire când se trânteşte o uşă, sună telefonul, şi nici nu întoarce capul către locul producerii zgomotului. La vârsta de 6 luni nu articulează silabe ori şi-a întrerupt primele încercări de acest gen. Dacă până la vârsta de un an micuţul nu pronunţă clar nici un cuvânt, ar putea avea grave probleme de auz.

În principal terapia scăderii auzului este precedată de un consult foarte amănunţit făcut de medicul O.R.L.-ist sau în echipă cu pediatru. Odată precizate gradul şi cauza deficienţei de auz, se poate pune un amplificator la aparatul special pentru auz. Unele forme pot fi operate chirurgical.

Deosebit de importantă este şi terapia de corectare a deficitului de auz la copii prin terapie verbală.

Dr. VALERIU MANTA

Seducţia albului

În modă, albul se impune, în continuare, prin eleganţa sa absolută. Un mantou uşor, din bumbac satinat poate fi purtat peste un pantalon asortat. Tricotajele ajurate, din bumbac, dau o notă de feminitate aparte.

Accesoriile purtate în această vară vor avea, de asemenea, culoarea albului imaculat. Sandalele, papucii, poşetele sunt tot albe. (Au revenit în actualitate espadrilele cu broderie englezească şi toc ortopedic, din sfoară). Nu trebuie ignorată nici frumuseţea bijuteriilor din sidef, puse în valoare şi de o piele bronzată.

SOMNUL îmbunătăţeşte memoria

Un studiu recent accentuează importanţa somnului nocturn. Somnul din timpul nopţii nu înseamnă doar refacerea forţelor, ci şi o metodă ingenioasă prin care creierul se foloseşte de acest repaus aparent pentru a procesa informaţiile asimilate de-a lungul zilei şi a le transforma în amintiri permanente. Această descoperire furnizează argumente noi teoriei care susţine că somnul este productiv şi absolut necesar sănătăţii şi bunei funcţionări a creierului. Investigaţiile făcute în timpul studiului i-a condus pe cercetători la concluzia că „la nivelul creierului, între neocortex şi hipocampus există un dialog care ar putea să reprezinte mecanismul prin care se realizează reluarea condensată a informaţiilor acumulate în timpul zilei". „Informaţiile sunt stocate şi păstrate în neocortex, servind în viitor ca referinţe în procesul de rememorare", afirmă dr. György Buzsáki, profesor de neurologie de la Universitatea Rutgers. Foarte important, cercetătorii au demonstrat că cea mai mare parte din această activitate se derulează în timpul somnului profund. Somnul profund ocupă cea mai mare parte din perioada de odihnă şi apare înaintea somnului REM (mişcări rapide ale ochiului), corespunzătoare somnului superficial. Prof. dr. Buzsáki subliniază şi faptul că „dacă până acum se credea că REM reprezintă principalul factor în consolidarea informaţiilor memorate, acum s-a demonstrat că, de fapt, somnul profund este esenţial în formarea amintirilor. În aceste condiţii orice alterare a ciclului somn-veghe poate să afecteze fixarea informaţiilor, generând tulburări de memorie".

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Machiaj natural

Şi în machiaj lucrurile se petrec la fel ca în modă: ceea ce ieri era modern, azi poate fi ridicol. Din acest motiv este bine a fi cunoscute micile detalii pentru a evita stângăcii de stil. Astfel, machiajul teatral s-a demodat. Fondul de ten, tuşul pentru ochi sau creionul pentru buze, elemente care îngroşau trăsăturile feţei au pierdut teren în favoarea noilor texturi, ultrauşoare, fondurilor de ten moderne. Dacă până acum machiajul accentua pomeţii, ochii şi buzele, acum specialiştii spun că trebuie să alegem: accentuăm privirea sau surâsul. Machiajul teatral îmbătrâneşte figura, spre deosebire de cel natural. Efectul machiajului modern îl reprezintă un ten satinat, un obraz aproape diafan, culorile fardurilor fiind în armonie cu carnaţia naturală. Cum putem obţine acest efect? Folosind ca bază a machiajului un fond de ten fluid, de nuanţă deschisă, evitând demarcaţiile stricte. O linie cu creion alb, trasată spre unghiul interior al ochilor, care contranstează cu rimelul negru de pe genele superioare, conferă strălucire privirii.

O altă regulă a machiajului modern ne sugerează colorarea discretă a buzelor, cu un roz irizat, în locul roşului intens.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 17
Valabil până pe data de: 1 MAI 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 0722.824.212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Alături de mâncărurile tradiţionale de Paşti, de „specialitatea casei", în care fiecare gospodină excelează, pentru aceste zile de sărbătoare puteţi pregăti şi câteva dintre reţete sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

CIORBĂ DIN MĂRUNTAIE DE MIEL

1/2 kg măruntaie de miel, 2 ouă, 2 cepe, 1 morcov, 1/2 păstârnac, 1/2 rădăcină pătrunjel, 3-4 roşii, sare, 1 l apă, 3/4 zeamă de varză, 1 ceaşcă orez, pătrunjel şi mărar verde.

Se curăţă, se spală zarzavatul şi se aşază într-o oală, cu apă, la foc. Când totul este bine fiert se strecoară şi se aşază din nou la foc. Măruntaiele bine curăţate se spală şi se opăresc în apă clocotită, apoi se taie în bucăţele mici şi se fierb, la foc mic, 30-40 minute. Se fierbe separat zeama de varză, apoi se răstoarnă în ciorbă. Se adaugă şi orezul bine spălat. Când este gata se pune sare, se bat două gălbenuşuri, apoi se presară mărar şi pătrunjel verde tocat mărunt.

CRAP SPECIAL

1,5 kg crap proaspăt, 250 g ceapă, 100 g morcovi, 300 g arpagic, 50 ml bulion, foi de dafin, piper, cimbru, chimen, 150 g făină, 200 g măsline, 100 g lămâie, ulei, pătrunjel.

Peştele se curăţă, se îndepărtează capul, coada şi înotătoarele. Se porţionează, se sărează, se scurge, se dă prin făină şi se prăjeşte în ulei. Apoi se aşază pe o tavă, bucată lângă bucată. În acelaşi ulei în care s-a prăjit peştele se rumenesc ceapa tăiată mărunt, condimentele şi morcovul ras. Când sunt rumenite, se toarnă apa în care a fiert, separat, arpagicul. Acesta se scoate din apă, se scurge şi se aranjează lângă peştele prăjit. Sosul se lasă să fiarbă 20 de minute, apoi se pasează şi se toarnă peste peşte şi arpagic. Se coace, la cuptor, 20 de minute, adăugându-se ulei. Se serveşte cald sau rece, garnisit cu măsline şi cu felii de lămâie.

BIFTEC HAIDUCESC

500 g muşchi de vacă, 5 gălbenuşuri, piper, verdeaţă, 250 g ceapă, boia de ardei, sare, 50 g unt, chimion, muştar, castraveţi muraţi.

Muşchiul se curăţă de pieliţe, se taie în bucăţi mici şi se toacă, apoi se adaugă piper pisat şi sare, amestecându-se bine. Carnea astfel pregătită se aşază pe un platou, în mijlocul fiecărei porţii se formează un cuib în care se pun gălbenuşurile de ou. De jur împrejur se ornează cu verdeaţă, ceapă tăiată mărunt, piper pisat, boia de ardei, unt tăiat cubuleţe. Biftecul astfel preparat se serveşte crud, alături de ceapă şi pătrunjel verde tăiat mărunt, muştar şi castraveţi muraţi.

SALATĂ

300 g mazăre, 300 g fasole verde, 400 g cartofi, 200 g castraveţi muraţi, 200 g morcovi, 200 g ţelină, muştar, tarhon, 200 g mere, 200 ml ulei, 10 ml oţet, piper, sare, 2 ouă, 500 g maioneză.

Zarzavatul fiert se taie cubuleţe. La fel, merele şi cartofii. Castraveţii bine storşi se taie cuburi, iar fasolea, ouăle fierte şi tarhonul se toacă mărunt. Se amestecă totul cu 3/4 din maioneză, se potriveşte de sare şi piper, se aranjează pe un platou, apoi se ornează cu restul de maioneză.

Remedii naturale

Preparate împotriva anemiei

Anemia îşi face adesea simţită prezenţa la sfârşitul iernii. Alimentaţia mai puţin bogată în vitamine şi minerale (fier), lipsa soarelui, diminuarea activităţii fizice se resimt prin modificări ale componentelor sângelui şi are ca principale simptome ameţeala, paloarea şi senzaţia de oboseală. Pe lângă tonicele farmaceutice, pentru corectarea acestei situaţii se poate apela şi la preparate naturale.

◆ ***Mierea de albine, de mană,*** de culoare închisă, este un aliment care conţine de patru ori mai mult fier, de două ori mai mult cupru şi de 14 ori mai mult mangan decât cea deschisă la culoare. Se pot consuma zilnic 100-150 g de miere, în cure de 20-30 de zile.

◆ ***Sucul de sfeclă roşie*** este bogat în săruri minerale, îndeosebi fosfor şi fier, precum şi în vitaminele B1, B2 şi C. Se spală sfecla, se curăţă de coajă, se dă prin răzătoare, apoi se pune într-un săculeţ de tifon şi se stoarce (asta în lipsa unui storcător electric de legume şi fructe). Se bea zilnic câte o jumătate de pahar de suc proaspăt, după micul dejun şi cină. Cura se urmează până la ameliorarea completă.

Mușețel contra gastritei

Gastritele hiperacide reactivate de primăvară, ca şi ulcerele gastrice pot fi calmate cu un preparat de mușeţel. Se lasă la macerat la rece, timp de 30 de minute,

1-2 linguriţe de pulbere de flori la o jumătate de cană de apă. Apoi se strecoară, se păstrează zeama, iar florile macerate se infuzează într-o jumătate de cană cu apă clocotită. Se acoperă cana, se lasă 20 de minute, se strecoară şi se amestecă soluţia obţinută cu cea rece rămasă de la macerat. Se bea toată cantitatea pe stomacul gol, în cursul unei zile, în două reprize.

FICATUL

un „laborator” ce trebuie protejat

Alături de inimă, creier, plămâni, rinichi, sânge, ficatul este un organ vital, care prin îmbolnăvire gravă poate duce la deces. Hepatitele (A, B, C), ciroza, cancerul sunt maladii care pot afecta ficatul – preţiosul laborator în care se fabrică elemente nutritive vitale sau care neutralizează o parte din toxine.

Dintre formele de hepatită cea mai frecventă este cea de tip A, cunoscută şi sub denumirea de „boala mâinilor murdare”. Este deosebit de contagioasă, se răspândeşte cu repeziciune mai ales în locurile unde oamenii trăiesc în colectivităţi, în condiţii de igienă deficitară. Simplul contact cu o persoană bolnavă este de ajuns pentru a lua boala. Regulile elementare, dar stricte de igienă, pot stăvili însă contaminarea (spălarea frecventă a mâinilor cu apă şi săpun, şi mai ales înainte de masă şi după folosirea toaletei publice, spălarea fructelor şi legumelor, utilizarea obiectelor de igienă strict personală etc.).

Spre deosebire de hepatita A, care se transmite prin contactul cu persoane sau obiecte contaminate, hepatita B „se ia” prin contactul cu sânge sau cu salivă infectate. Deşi este determinată de un virus, unii purtători nu au nici un simptom, dar asta nu înseamnă că nu pot să transmită virusul altor persoane (prin contact sexual). În forme avansate, hepatita B poate să producă insuficienţă hepatică.

Hepatita C este provocată, ca şi hepatita A şi B, tot de un virus, consecinţa fiind inflamaţia ficatului. În majoritatea cazurilor simptomele bolii sunt foarte discrete, motiv pentru care hepatita C mai este denumită şi „boala silenţioasă”. Multe dintre persoanele infectate nu ştiu că sunt purtătoare ale virusului. În general, virusul se transmite prin contact cu sânge contaminat. În cazuri rare este transmis şi pe cale sexuală.

Majoritatea persoanelor la care s-a diagnosticat virusul au fost infectate prin transfuzie de sânge sau prin folosirea în comun a acelor contaminate în timpul administrării de droguri. Spre deosebire de hepatitele A şi B, pentru hepatita C nu există un vaccin.

Garanţii pentru un ficat sănătos

Respectarea anumitor... cerinţe ale „laboratorului”, care este ficatul, diminuează în mod semnificativ riscurile de îmbolnăvire ale acestui organ, unul dintre cele mai mari şi mai importante din organism.

Alimentaţia variată, bazată pe produse foarte proaspete, fără grăsimi în exces, fără rântaşuri, prăjeli, afumături, maioneze etc. – toate greu de prelucrat – este cea mai la îndemână măsură de protecţie. În schimb, consumul, din belşug, de legume şi fructe proaspete, de sucuri naturale preparate în casă reprezintă adevărate depozite de vitamine şi elemente indispensabile bunei funcţionări a organului hepatic.

Refuzul consumului de alcool în exces, băuturile alcoolice afectând majoritatea organelor interne şi cu predilecţie ficatul. Acesta nu poate prelucra decât cantităţi mici de alcool, restul trecând în sânge şi, pe această cale, la alte organe importante – creier, sistem muscular etc. Intoxicaţia alcoolică acută produce congestia dureroasă a ficatului, care cedează după revenirea din starea de beţie. Consumul îndelungat de alcool poate provoca o formă de hepatită non-virală, numită alcoolică, evoluţia fiind în cele mai multe cazuri spre ciroză hepatică, afecţiune gravă, nevindecabilă, în care ţesuturile hepatice sunt distruse. Din cele 350.000 de decese anuale în lume, cauzate de ciroză, circa o treime sunt provocate de alcool.

Ca şi ***alcoolul, fumatul*** acţionează defavorabil asupra ficatului, deoarece tutunul conţine substanţe toxice care ajung să fie prelucrate de organul hepatic, fapt care îl sensibilizează şi îl face mai vulnerabil la îmbolnăviri. Pe fondul unei hepatite virale vechi, fumatul poate declanşa cronicizarea bolii sau chiar apariţia cirozei.

Automedicaţia sau greşelile de medicaţie sunt şi ele implicate în şubrezirea ficatului. S-a constatat că aproape 10% din hepatitele acute sunt cauzate de abuzul de medicamente, mai ales la persoanele trecute de 50 de ani. Pentru a evita aceste riscuri e bine să: ● evitaţi să luaţi medicamente fără avizul medicului ● nu modificaţi dozele de medicamente prescrise (în sensul creşterii numărului de pastile) şi nici nu prelungiţi de la sine putere durata tratamentului ● nu folosiţi medicamente care v-au produs reacţii alergice sau care conţin substanţe ce vă produc alergii ● nu daţi copiilor doze prescrise pentru adulţi şi nici bătrânilor doze prescrise în general persoanelor adulte (în funcţie de medicament, dozele trebuie să fie cu 30-70% mai mici) ● nu luaţi medicamente umezite, sparte, prăfuite, mucegăite, decolorate sau care au depăşit termenul de valabilitate.

Alimente-medicament

Miere. Consumaţi zilnic 100-150 g de miere în combinaţie cu lămâie.

Drojdie de bere. Mâncaţi în fiecare zi o bucăţică de drojdie, cât un cub de zahăr.

Polen de albine. Luaţi zilnic 15-20 g de granule de polen, înainte de mese. Mestecaţi-l bine în gură, până capătă consistenţa unei paste, abia apoi înghiţiţi-l. Cura durează câte o lună şi se poate repeta de patru ori pe an, o dată pe trimestru.

10.000 de miliarde este numărul bacteriilor care trăiesc în tubul nostru digestiv. Acestea nu sunt periculoase. Ele alcătuiesc flora intestinală, indispensabilă descompunerii şi asimilării alimentelor consumate.

COMPRIMATE

Repartizarea cantităţii de hrană pentru o zi în cât mai multe mese ne fereşte de acumularea de colesterol „rău” în sânge. S-a constatat că persoanele care mănâncă de şase ori pe zi au în medie un nivel al colesterolului mai scăzut cu 0,22 mmol/l faţă de cele care iau numai una-două mese pe zi.

Bolnavii de diabet sunt de două ori mai expuşi riscului de a deveni depresivi, cele două afecţiuni potenţându-se una pe alta. Insulinorezistenţa, fenomen distinct al diabetului, duce la creşterea secreţiei de cortizol, hormonul stresului şi, implicit, al depresiei.

Cine sunt inamicii alergicilor?

Grăuncioarele de polen, acestea sunt „armatele” purtate de vânt, care atacă persoanele cu potenţial alergic, provocând, de la caz la caz, conjunctivită (inflamaţia membranei conjunctive a ochilor), rinită (inflamaţia mucoasei care căptuşeşte interiorul nasului), urticarie (bubiţe pe piele), astm (boală inflamatorie cronică), eczemă (băşicuţe pe piele). Ce este de fapt polenul? Celule reproducătoare masculine ale plantelor. Interesant este însă faptul că nu toate genurile de polen produc alergii; numai polenul anemofil (provenit de la plante la care polenizarea se realizează cu ajutorul vântului) produce manifestări alergice. Polenul entomofil (vehiculat de insecte), prea greu pentru a fi dus de vânt nu este „vinovat”. Necazul este că polenul anemofil nu se găseşte doar în jurul plantelor care îl produc. Particulele suficient de uşoare şi de mici sunt purtate de vânt pe distanţe mari, uneori de câţiva kilometri sau chiar sute de kilometri, saturând aerul înconjurător. Biologii au descoperit grăuncioare de polen ale unor plante din Europa în Sahara. Concluzia? Pentru alergici, e greu să se apere de polen, practic acesta se găseşte peste tot, afară, dar şi în casă, aproape în orice anotimp.

Polenul arborilor este unul dintre inamici, deşi mai puţin cunoscut. Alergicii pot fi afectaţi de acest polen şi în timpul iernii. Alunul, de exemplu, polenizează timpuriu, începând din jumătatea lunii ianuarie până în martie. Mesteacănul şi nucul au perioade intense de polenizare între martie şi aprilie, prelungite până la sfârşitul lui mai. Salcia, chiparosul, plopul, frasinul, teiul completează atacul până spre începutul verii...

Polenul gramineelor este cel mai nefast pentru alergici. Plantele de câmp şi fâneţe sunt furnizoare de alergeni deosebit de agresivi, provocând aşa-numita febră a fânului. Perioada polenizării se întinde din mai până în iulie, fiind mai timpurie în zonele de câmpie şi mai târzie la munte. Dintre gramineele cultivate, grâul şi orzul dau alergiile cele mai puternice.

Polenul erbaceelor închide suita alergenilor proveniţi de la plante şi poate dura până în octombrie. Deşi cantitatea de polen este mai redusă decât cea din primăvară-vară, puterea alergică este destul de mare. Măcrişul, pelinul, pătlagina sunt doar câteva dintre plantele „agresive” pentru alergici.

TRUCURI pentru calmarea durerilor

◆ În cazul durerilor cronice (de exemplu cele reumatismale), încălziţi locul dureros cu sticle cu apă caldă, pungi cu sare încălzită, pernă electrică etc.

◆ În caz de lovitură, respiraţi imediat profund şi amplu; aplicaţi cât mai repede cu putinţă o pungă cu gheaţă pe locul lovit.

◆ În caz de dureri abdominale, respiraţi în ritm foarte alert (ca atunci când sunteţi foarte obosit după un efort mare).

◆ În caz de arsură, lăsaţi să curgă pe locul rănit apă rece, timp de 15 minute.

Pericolul sifilisului

În mai multe scrisori ni se cer detalii despre una din bolile cu transmitere sexuală care din păcate încă mai terorizează omenirea: sifilisul. „Revenirile” sale, inclusiv la noi în ţară, sunt alarmante. Iată câteva informaţii de bază solicitate de cititori.

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

Semne şi simptome: sunt aceleaşi ca la boli obişnuite. Într-un stadiu de început poate fi vorba de inflamaţii, de mâncărimi; în stadii avansate semnul principal îl pot constitui probleme reunite sau tulburări de gândire. Iar în unele cazuri pot să nu apară nici un fel de semne!

Sifilisul congenital: Când o femeie însărcinată are sifilis, ea poate transmite infecţia fătului, generând astfel sifilisul congenital. În jurul vârstei de 2 ani, la copiii cu sifilis congenital apar probleme care afectează pielea, dinţii, oasele, ficatul, sângele, rinichii, ochii, nervii, creierul. Prevenirea sifilisului congenital are evident o importanţă covârşitoare. Femeile trebuie să se prezinte pentru teste încă de la începutul perioadei de graviditate şi dacă este cazul şi în stadii ulterioare. Dacă testul este pozitiv, se impune un tratament imediat cu antibiotice care să prevină trecerea infecţiei la făt. Sunt necesare şi testări ulterioare. Toate femeile gravide trebuie să fie testate în vederea depistării unui eventual sifilis.

Sifilisul dobândit: Sifilisul este o boală cu transmitere sexuală dar dacă nu este tratat poate evolua şi să afecteze întregul organism. Sifilisul cunoaşte trei stadii: primar, secundar şi terţiar, fiecare cu semnele şi simptoamele sale caracteristice.

Sifilisul primar începe după 2-6 săptămâni de la contactul sexual cu persoana infectată. Apare mai întâi şancrul, o pată roşie, nedureroasă, de obicei pe organele genitale. În funcţie de tipul de contact, şancrul poate să apară, de asemenea, pe gură sau în zona rectală. De obicei se înregistrează şi o umflare a nodurilor limfatice (glande umflate), în zona şancrului. Netratat, şancrul se vindecă în 4-6 săptămâni, lăsând în urma sa o cicatrice uşoară. Apoi începe cel de-al doilea stadiu. Asupra ultimelor două stadii vom reveni.

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

O întrebare care frământă omenirea de 2000 de ani

CUM ARĂTA IISUS?

Nu mai este de mult o impietate din partea cercetătorilor studierea personalităţii lui Iisus Omul, neuitându-se nici un moment că este vorba de Iisus Christos Mântuitorul, întemeietorul creştinismului. Istoricii spun că debutul analizării ştiinţifice a fizionomiei (şi nu numai) lui Iisus are o dată precisă: noaptea de 28 spre 29 mai 1898, când fotograful amator italian Secondo Pia a obţinut pe o placă sensibilă urmele aflate pe Giulgiul din Torino. Era un moment epocal, căci, după aproape două mii de ani, creştinătatea putea să observe figura reală a Mântuitorului.

Imaginea de pe Giulgiul din Torino, obţinută pentru prima dată în mai 1898, de către fotograful italian Secondo Pia

Artiştii – pictori şi sculptori – şi-au imaginat cum ar fi arătat Iisus Christos, în diverse moduri, dar pornind de la un numitor comun: un bărbat frumos şi carismatic, aşa cum reiese din foarte puţinele detalii de această natură din Noul Testament. Evident, cei care au redactat Evangheliile s-au preocupat prea puţin de aspectele fizice ale lui Iisus, prezentarea noii doctrine fiind ţelul lor esenţial. Astăzi, o dată cu

Chipul lui Iisus făcut din nisip şi ciment, realizat de artistul german Randy Hoffman

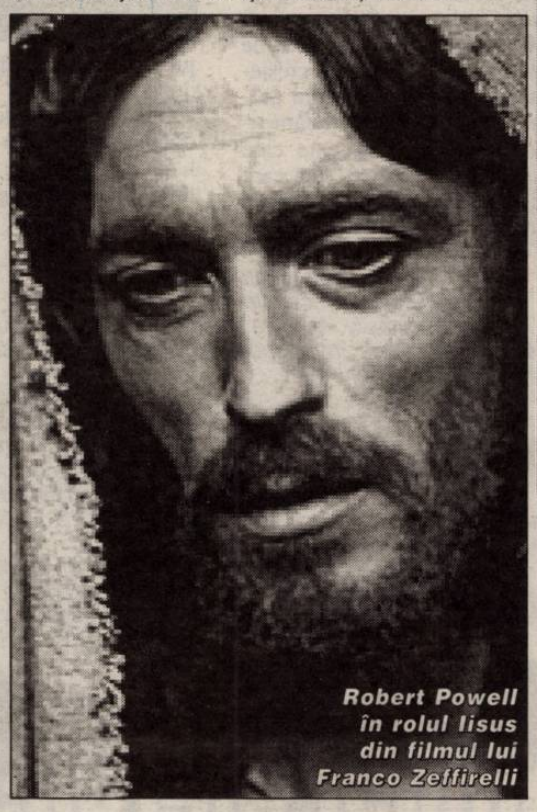

Robert Powell în rolul Iisus din filmul lui Franco Zeffirelli

perfecţionarea programelor pentru calculator, se fac numeroase tentative de a reface fizionomia lui Iisus, pornind de la datele specifice ale epocii respective. De curând, o astfel de tentativă a fost făcută de o echipă de antropologi evrei şi britanici, condusă de către dr. Mike Fillon. Aspectele avute în vedere au fost, în esenţă, fizionomia bărbaţilor care au trăit pe teritoriul Israelului acum două mii de ani. În toate cazurile unor astfel de analize, pe calculator sunt studiate craniile, după care se fac mulaje de lut (aceeaşi echipă a „reconstituit" figurile tatălui lui Alexandru Macedon şi a regelui Midas al Frigiei). Dar în cazul extrem de delicat şi de complex al Mântuitorului nu există rămăşiţe pământeşti, după cum bine se ştie. Rezultatul obţinut de antropologi şi experţii în software este surprinzător – după cum se poate vedea alăturat. Iisus nu mai are trăsăturile foarte frumoase din marile capodopere ale pictorilor din perioadele Renaşterii şi barocului. Nasul nu este la fel de fin, iar tenul nu este alb, ci mai degrabă măsliniu. De asemenea, părul este tăiat scurt, fapt explicat de experţi prin una din spusele apostolului Pavel, care considera că nu este demn de un bărbat să poarte părul lung... Intervievat de un redactor al unui mare post de televiziune britanică dr. Mike Fillon a spus că acest portret pe calculator este departe de a fi unul real, dar „există o mare probabilitate ca Iisus să fi arătat astfel". Pe de altă parte, tot calculatorul a „dezvăluit" că Iisus ar fi avut o înălţime destul mică, până la 1,60 metri. Acest fapt aruncă însă o mare îndoială asupra întregului sistem de cercetare folosit, întrucât se ştie că urmele de pe Giulgiul din Torino sunt ale unui bărbat de 1,80-1,82 metri.

Fizionomia probabilă (?) a lui Iisus Christos, realizată pe calculator şi publicată într-o revistă din SUA

Tentativa antropologilor de a stabili fizionomia lui Iisus Christos este una extrem de îndrăzneaţă, având în vedere că nu există nici o descriere limpede a fizicului Mântuitorului. Această situaţie a condus de-a lungul veacurilor şi la reprezentări pe care le-am putea califica drept neobişnuite. Se detaşează, în acest context, figura pictată de pictorul italian Fra (călugărul) Bartolomeo (1472-1517), conform căreia Iisus este blond şi are ochii albaştri! În unele creaţii iconografice specifice unor artişti africani, Mântuitorul este un bărbat de culoare, ca şi Fecioara Maria! Biserica nu a protestat împotriva acestor picturi prezente în unele lăcaşuri sfinte din Africa, întrucât această viziune nu înseamnă lipsă de respect şi devoţiune faţă de întemeietorul creştinismului.

„COPIII" LUI DARWIN

În Canada a fost descoperit scheletul aproape intact al unui ciudat mamifer datând din Triasic (acum 220 de milioane de ani). Numit Ptilodus, acest animal nu se înrudeşte, în mod surprinzător, cu nici un mamifer care trăieşte astăzi şi nici nu i s-au descoperit „rubedenii". Ptilodus mai deţine şi recordul de supravieţuire în rândul mamiferelor, şi anume o sută de milioane de ani de existenţă, timp în care nu a suferit nici o modificare semnificativă.

Trăitor numai în emisfera nordică, bizarul mamifer – considerat de specialişti cel mai enigmatic – era un rozător care aducea pe lume pui foarte mici şi insuficient dezvoltaţi, dar nu poseda, cum ar fi fost normal – marsupiu. Această deficienţă i-a făcut pe zoologi să-l considere inferior şi marsupialelor, dar şi mamiferelor care depun ouă (ornitorincul). Aspectul unui ptilodus – care avea lungimea maximă de 50 de centimetri – era asemănător veveriţelor. Remarcabila lui coadă era foarte lungă şi prehensilă (poate apuca), fiind considerată al cincilea membru. Datorită unor membre extrem de agile şi dotate cu gheare foarte mari, ptilodus avea capacitatea uluitoare de a coborî în viteză şi cu spatele pe trunchiul copacului, viaţa sa fiind predominant arboricolă.

Cel mai enigmatic mamifer care a trăit pe Terra

Dispariţia acestui mamifer este o altă problemă: cum se face că, deşi a supravieţuit o sută de milioane de ani, adaptându-se cu bine schimbărilor climatice şi răspândindu-se pe arii foarte mari, a „ieşit din peisaj" acum 120 de milioane de ani? Se pare că, având în vedere că hrana nu i-a lipsit, ptilodus a suferit de o boală extrem de gravă şi transmisibilă numai în cadrul speciei sale.

În foto: Ptilodus, „mamiferul cu cinci membre", care putea folosi coada precum labele superioare şi care nu are nici un urmaş printre mamiferele de azi.

Insula Paştelui - misterul se amplifică!

Una dintre civilizaţiile asupra cărora planează încă mari semne de întrebare este cea pascuană, adică aceea a locuitorilor care au populat până la jumătatea secolului XIX Insula Paştelui. Descoperită de navigatorul olandez Roggeveen în Ajunul Paştelui din anul 1722, acest petec de pământ polinezian (aflat la vest de statul Chile, de care aparţine) stimulează permanent imaginaţia cercetătorilor: este rămăşiţa unui continent dispărut? Pe cine reprezintă busturile tăiate în rocă vulcanică? De ce au o fizionomie atât de specială, care nu este caracteristică popoarelor polineziene? Ce semn au „pălăriile" de pe capul acelor statui?

Chipul sculptat în piatră, descoperit pe Insula Naxos (Grecia), suspect de asemănător, în pofida eroziunii, cu cel al giganţilor de 20 de metri din Insula Paştelui

Este vorba cumva de o civilizaţie dispărută, ai cărei „epigoni" s-au refugiat aici? Acestor întrebări fără răspuns cert li s-a adăugat încă una, şi mai dificilă: cum se explică – conform unei recente descoperiri – prezenţa unei statui cu fizionomie foarte asemănătoare tocmai în Arhipelagul grecesc, mai exat în Insula Naxos? Cercetătorilor nu le-a venit să creadă, iniţial, că poate fi vorba despre aceeaşi concepţie artistică şi despre acelaşi tip de personaj. Însă chipul din piatră de pe Insula Naxos (erodat destul de mult) parcă e făcut de aceeaşi mână. Şi mai interesant este că „zeul pascuan" grecesc este mai vechi cu 200-300 de ani decât cei din Insula Paştelui, care au fost duraţi în secolele V-VIII d.Ch. Oare a existat o migraţie a pascuanilor spre zonele Europei? Nimeni nu se hazardează decât să avanseze ipoteze neverificabile, având în vedere că despre însăşi civilizaţia pascuană se ştiu foarte puţine.

Celebrele „moai", busturile sculptate în rocă vulcanică de pe Insula Pastelui, vechi de 1500-1200 de ani

O similitudine bizară, care completează ansamblul de enigme, este următoarea: şi statuile (numite de actualii localnici – de origine chiliană – „moai") din Insula Paştelui şi cea din Insula Naxos privesc către interior, şi nu spre ocean sau mare. De ce? Dacă rolul lor era unul de protecţie spirituală, atunci – spun experţii – ele ar fi trebuit să fie orientate către exterior. Mărimea lor formidabilă – unele ating şi 20 de metri înălţime – sugerează acest atribut; de asemenea, nu este exclusă ideea de aşteptare a unor vizitatori de pe mare, poate, de ce nu?, chiar a unor extratereştri. Giganticele desene de pe platoul Nazca (şi unele mituri amerindiene şi polineziene) sugerează faptul că sosirea unor „zei albi" ar fi fost iminentă cândva.

Civilizaţia idolatră a pascuanilor a cunoscut câteva zeci de dinastii, din secolul V şi până-n secolul XIX, şi a dispărut din cauza conflictelor interne, a comerţului cu sclavi şi a defrişării cvasitotale a insulei.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Ierusalim

Orașul Patimilor

În această sfântă Săptămână a Patimilor, gândurile noastre se îndreaptă spre orașul în care Mântuitorul și-a sfârșit existența sa pământească. Oraș cu semnificații aparte pentru cele trei mari religii monoteiste: iudaism, creștinism și islamism, Ierusalimul este învăluit în frumusețe și sacralitate.

După Evanghelia Sfântului Ioan, Iisus a fost în acest oraș prima dată la 12 ani, când a fost dus la Templu, unde i-a uimit pe învățații vremii prin precocitatea sa. Tot aici a fost condamnat la moarte de Pontius Pilat pentru instigare la revoltă și a suportat executarea îngrozitoarei sentințe.

Via Dolorosa reprezintă începutul suferințelor sale. Este drumul urmat de Iisus de la Fortăreața Antonia până la Golgota. Pe locul biciuirii de odinioară a fost ridicată o mănăstire. Aici i s-a dat lui Iisus crucea pe care a dus-o în spinare până la Sfântul Mormânt, lovit și târât, oprindu-se de 14 ori, dar fără să reușească să-și tragă pentru o clipă sufletul. De atunci aproape în fiecare vineri la ora 15, călugării franciscani organizează o procesiune pe drumul respectiv. „Sfântul Mormânt", aflat la capătul acestei căi de durere este de fapt o biserică imensă care înglobează locul Calvarului și mormântul Mântuitorului.

Golgota

Biserica Sfântului Mormânt

De-a lungul secolelor, așezământul a avut mult de suferit în urma incendiilor și abuzurilor arabe și israeliene. În zilele noastre este împărțit între șase comunități creștine: catolici, greci ortodocși, armeni, copți, sirieni și etiopieni a căror mănăstire se află chiar sub acoperișul bisericii. Mormântul se află în mijlocul rotondei și este păzit de călugări greci ortodocși.

Copții au o capelă care atinge latura din spate a mormântului. De aici, urcând pe o scară abruptă, poți ajunge la stânca pe care a fost plantată crucea. Întreaga biserică este plină de odoare prețioase: lămpi, icoane, mozaicuri din evul mediu, de o frumusețe fără egal. Cripta Sfintei Elena aflată la subsol este grota în care au fost găsite crucile lui Iisus și ale celor doi tâlhari. În capela rotundă de aici, susținută de capiteluri enorme se află câteva mozaicuri celebre și urme ale vechilor fresce. Cea mai veche parte a acestui așezământ datează însă doar din secolul al XII-lea pentru că biserica bizantină, înălțată în anul 326, a fost distrusă în întregime de califul Hakim în anul 1009. Se pare că acesta a fost factorul care a declanșat cruciadele, Ierusalimul fiind eliberat la 15 iulie 1099.

În apropierea vechiului oraș încărcat de atâtea locuri dragi sufletului nostru, se află Grădina Gethsemani, locul în care Mântuitorul s-a rugat înainte de a fi arestat.

Se spune că opt dintre măslinii de aici datează chiar din vremea respectivă. Probabil că și anul acesta vor foșni la fel ca acum aproape 2000 de ani când vesteau sacrificiul care avea să urmeze.

IRINA STOICA

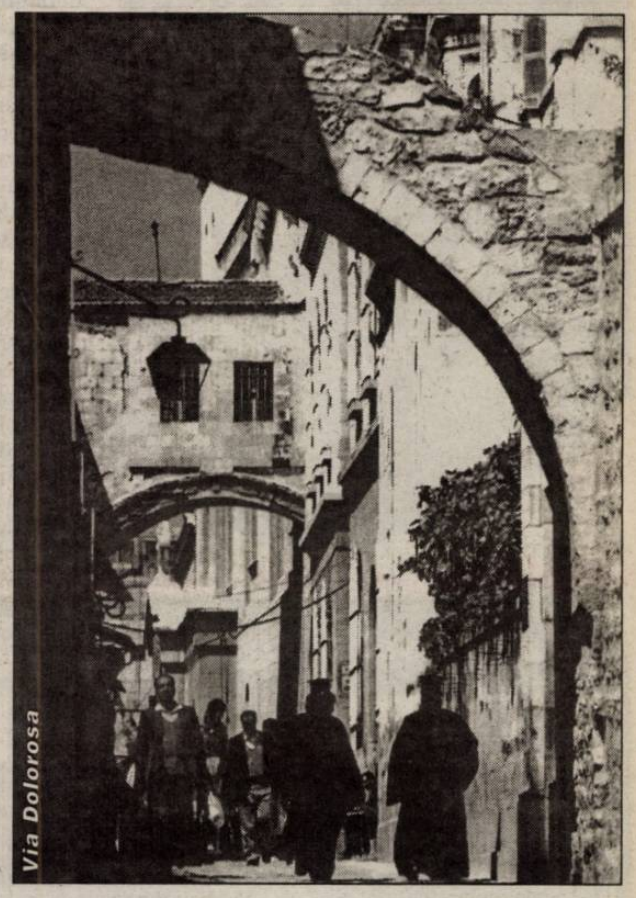
Via Dolorosa

◆ *...păstorii și alte persoane care se găsesc departe de sat în ziua de Paști mănâncă în loc de anafură muguri de salcie sau de măr? Aceștia capătă chiar numele „anafura de muguri".*

■ *...în noaptea dinaintea Joii Mari din Săptămâna Patimilor se practică în unele regiuni ale țării colindul cu toaca? Toaca este bătută de copii la casele oamenilor și la mormintele din cimitir, unde se ard vreascuri.*

Știați că...

■ *...în legendele populare, Maica Domnului este identificată cu astrul nopții, Luna sau cu Pământul? Ea se roagă lui Dumnezeu să nu prăpădească lumea, ajută fetele să se mărite, femeile să nască ușor, dar le pedepsește cu asprime pe cele care încalcă interdicțiile impuse de ea.*

■ *...în zilele de Sângiorz și de Paști în Transilvania feciorii udă cu apă persoanele ieșite în cale, în special fetele? Obiceiul mai nou de a stropi cu parfum rudele și prietenii în a doua zi de Paști păstrează amintirea udatului cu apă.* (I.S.)

O biografie născută din iubire

„ÎNVIEREA", icoană de la Mănăstirea Săraca, județul Timiș

(Urmare din pag. 1)

CINE A FOST ERNEST RENAN?

Ca majoritatea „infidelilor", Ernest Renan a crescut într-o atmosferă de credință. S-a născut în orașul breton Treguier în 1823, un oraș de pescari. Pe când avea 5 ani, tatăl lui, pescar, și-a pierdut viața în mare. Renan a dorit să devină preot. A intrat la colegiul ecleziast din Treguier, unde s-a dovedit o inteligență atât de sclipitoare încât a fost trimis la un colegiu superior la Paris. Aici, Renan și-a dat seama că n-o să ajungă preot catolic. Conform spuselor lui, studiul critic al Bibliei i-a întărit această schimbare de atitudine. Părăsind viața religioasă la 22 de ani, Ernest Renan nu are din ce trăi în viața laică și primește cadou 500 de franci de la sora lui, Henriette, cu 12 ani mai în vârstă. În 1849, guvernul francez îl trimite pe Renan într-o misiune științifică în Italia și la întoarcere primește un post mic la Biblioteca Națională. Supraviețuiește alături de Henriette care vine să locuiască împreună cu el. În 1852 îi apare lucrarea despre filozoful islamic din evul mediu, Averroes. Cartea îi aduce titlul de doctor și îi stabilește reputația de gânditor. Se căsătorește și în 1859 publică noi traduceri, cu comentarii, a Cărții lui Jov și Cântarea Cântărilor. Când catedra de Ebraică și Caldeiană de la „Collège de France" devine vacantă, Renan își depune candidatura. Evident, catolicii se opun, dar Napoleon al III-lea care nu putea renunța la sprijinul politic al catolicilor, îl trimite pe Renan într-o misiune arheologică în Siria. În 1861 termină investigațiile și scrie prima versiune a lucrării „Vie de Jesus" (Viața lui Iisus), pe care sora lui o copiază pagină cu pagină. Ajunși în vechiul Byblos, imaginarul tărâm al lui Adonis, cei doi frați se îmbolnăvesc iar pentru Henriette febra este fatală. Renan își înmormântează sora la Byblos, se întoarce la Paris și în 1863 apare „Viața lui Iisus", o spectaculoasă biografie a Mântuitorului, pe care Ernest Renan îl descrie dintr-o perspectivă complet umană. Obține șefia catedrei de Ebraică, dar în cuvântul inaugural spune, spre enervarea catolicilor, despre Iisus așa: „un om atât de mare pe care unii... și acum n-aș vrea să-i contrazic pe cei impresionați de importanța unică a mișcării lui, l-au numit Dumnezeu". Această ofensă îi aduce, după numai patru zile, suspendarea din funcția de profesor. Va preda ebraica la el acasă, iar apariția „Vieții lui Iisus" pune capăt speranțelor pentru obținerea unui post de profesor la „College de France". Situația politică din Franța era fluctuantă și ceea ce n-a obținut Ernest Renan pe timpul celui de-al Doilea Imperiu, va primi în timpul celui de-al Treilea Imperiu. Catedra de Limbi semitice îi este oferită și Renan devine cel mai celebru și mai respectat om de litere din Franța. A murit la 69 de ani, în toamna lui 1892. Cartea „Viața lui Iisus" este prima dintr-o serie de scrieri care se ocupă de originile creștinismului.

UNDE S-A NĂSCUT IISUS?

«Iisus s-a născut la Nazareth, un orășel din Galilea care până atunci nu cunoscuse nici o celebritate. Toată viața lui a fost marcată cu numele „Nazariteanul" și numai datorită unor raționamente întortocheate, în legendele care-l privesc, s-a ajuns să se spună că s-a născut la Betlehem... Data precisă a nașterii nu se cunoaște. S-a petrecut cândva pe vremea domniei lui Augustus, prin anul roman 750, probabil cu câțiva ani înainte de anul 1 al unei ere pe care oamenii civilizați o consideră ca începând cu ziua în care s-a născut el. Numele de Iisus care i-a fost dat este o modificare a numelui Joshua. Era un nume foarte obișnuit, dar după mai multe legende și aluzii la calitățile de Salvator, la acest nume s-au alăturat semnificații suplimentare...»

ZARATUSTRA
un profet uitat

Marele reformator religios al Persiei şi în acelaşi timp părintele monoteismului, Zaratustra, este un celebru necunoscut. Fără el, iudaismul, creştinismul şi islamul n-ar fi avut probabil aceeaşi „identitate".

Primii care au colportat legenda lui Zaratustra au fost grecii iar mai apoi romanii care l-au considerat un mag prin excelenţă. O greşeală pe care Renaşterea şi Epoca Luminilor au perpetuat-o, ignorându-se faptul că acest personaj, care a trăit în Iran la sfârşitul secolului al VII-lea î.Ch., a fost, înainte de toate, marele reformator al religiei mazdeene, religia ancestrală a perşilor. Occidentalii îl redescoperă pe acest profet în urma primei traduceri a cărţii Avesta, „Biblia" adepţilor săi, la sfârşitul secolului al XVIII-lea. În zilele noastre mai există în Iran alte câteva mii de fideli ai mazdeismului, religie ancestrală iraniană, şi câteva zeci de mii de adepţi în Bombay (India). Începând cu secolul al XVIII-lea, numeroşi specialişti ai culturii iraniene şi-au concentrat studiile asupra personajului istoric întruchipat de Zaratustra încercând să-i facă „portretul", să afle cine era de fapt, consultând scrierile avestice până în vremea în care islamul cucereşte civilizaţia persană (secolul al VII-lea d. Ch.). Ca şi în cazul lui Iisus, singurele urme istorice ale existenţei sale sunt cărţile religioase. Asemenea relatărilor legate de vieţile majorităţii profeţilor, şi viaţa lui Zaratustra este prezentată într-o succesiune de fapte, revelaţii, îndoieli etc., cursul relatărilor fiind deseori întrerupt, ceea ce generează mari semne de întrebare asupra perioadelor din viaţa profetului despre care nu se spune nimic. La vârsta de 40 de ani, Zaratustra îşi începe predicile morale şi religioase care îşi vor pune amprenta asupra istoriei umanităţii. Zaratustra propovăduieşte existenţa unui singur zeu, Ahura-Mazda, a două principii, Binele şi Răul, întruchipate de două spirite (Vohu Maynu – cel bun – şi Angra Maynu – cel rău), a valorii morale supreme: (Arta), a păcatului absolut: minciuna (Druj). Religia lui Zaratrustra este prima ilustrare a monoteismului etic şi universal. Ceea ce nu e valabil în cazul iudaismului dinainte de Exil în care Yahvè era legat doar de poporul şi pământul său. Pentru Zaratustra, morala, mila şi cinstea sunt „elemente" care uşurează sufletul nostru în momentul în care se ridică spre cer pentru a ajunge în *paradis* (cuvânt de origine persană). Zaratustra propovăduieşte, de asemenea, ideea unei judecăţi de apoi şi a unui război între forţele cereşti ale binelui şi răului. În opinia istoricului Jacob Neusner, influenţa religiei profetului a fost capitală în evoluţia iudaismului şi apoi în cea a religiilor apropiate de iudaism. Un punct de vedere care nu a făcut însă unanimitate în rândul specialiştilor, cei din opoziţie considerând că influenţa religiei acestui popor asupra mediilor sacerdotale evreieşti ar fi fost mai difuză, mai puţin directă decât aşa cum a fost prezentată de Jacob Neusner. Pe de altă parte, există îndoieli asupra faptului că religia oficială a împăraţilor perşi ar fi fost exclusiv cea propovăduită de Zaratustra. Asemănările dintre credinţele actuale şi revelaţiile profetului sunt atât de numeroase încât e imposibil de crezut că dezbaterile pe această temă vor îngheţa. Paternitatea spirituală a religiei sale poate fi, dintr-o anumită perspectivă, recunoscută implicit de creştini; să ne aducem, de pildă, aminte de cei trei magi veniţi din Orient care îi aduc daruri copilului Iisus.

DORIN MĂRAN

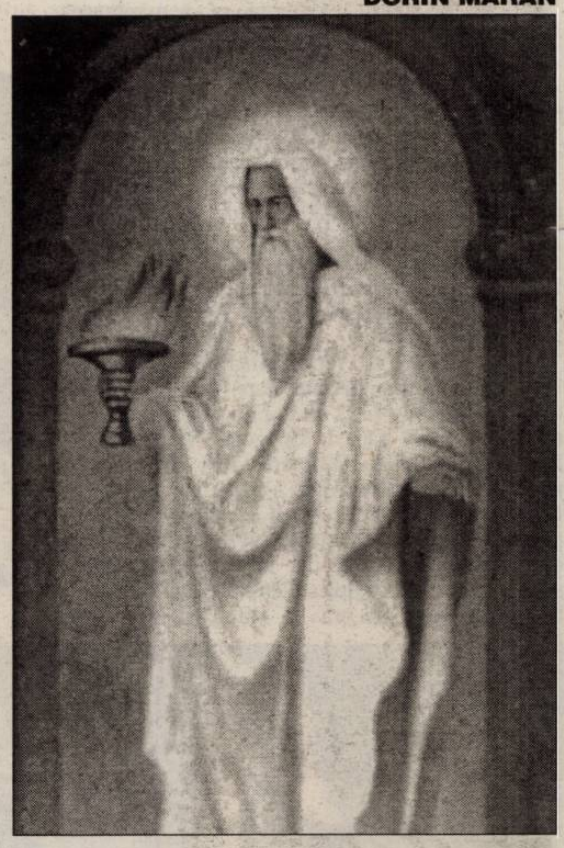

Pagini secrete ale omenirii

ŢARA PIETRELOR VERTICALE

Cine au fost oamenii albi care, în timpurile cele mai vechi, au construit, cum spune Paulino Cruz, un indian american în vârstă de 135 de ani, „uriaşele oraşe de piatră"? Pentru a fi apoi exterminaţi de oameni veniţi de la Răsărit.

Pe fundul lacului Titicaca a fost descoperită o linie albgălbuie de sedimente a căror vârstă a fost aproximată la... 10.000 de ani! Acolo, pe fundul lacului, se află urmele unei imense platforme inundate. Aceasta să fie într-adevăr epoca în care au fost înălţate marile construcţii din acea zonă? După 50 de ani de studiu, de măsurători, de explorări periculoase, inginerul german Arthur Posnansky prezintă o ipoteză tulburătoare: constructorii cărora le datorăm monumentele megalitice din Anzi au „lucrat" acolo acum 15.000 de ani! Scandal, au exclamat unii specialişti. Alţii însă, printre care Dr. Hans Ludendorff, director al Observatorului Astronomic din Potsdam, Dr. Friederich Becker de la „Specula Vaticana", profesorul Arnold Kohischutter, astronom al Universităţii din Bonn şi Dr. Rolf Muller de la Institutul de astrofizică tot din Potsdam au examinat, timp de trei ani, afirmaţiile lui Posnansky şi au ajuns la concluzia că are dreptate în ceea ce priveşte datarea construcţiilor. Fără a putea spune însă ceva despre oamenii care le-au ridicat.

„Manuscrisul Tradiţiei", donat, în jurul anului 1625, de către canonicul de la Chuquisaca, Bartolomeo Cervantes, istoriografului iezuit Anello Oliva şi păstrat încă în Biblioteca Vaticană, vorbeşte despre *„Locaşul Soarelui"* care s-ar fi aflat pe acele locuri. Şi din nou despre o rasă de bărboşi cu piele albă care nu puteau în nici un caz proveni din Anzi.

Cum a fost posibil să se ridice asemenea construcţii la 3800 metri deasupra nivelului mării? Sau într-adevăr marea ajungea până la înălţimile de astăzi, ceea ce ar explica performanţele? Acum peste 150 de ani, celebrul naturalist Alexander von Humboldt a descoperit un platou în Columbia, „Câmpul Uriaşilor", plin de vegetaţie, de oase de mamifere preistorice tipice zonelor mlăştinoase şi climei temperate. Nu ar fi putut urca 2000 m pentru a se stabili pe vârfuri de munte! Mai curând au fost ucise de un cataclism care le-a lovit într-o epocă în care platoul era la înălţimea mării. Ceva cu totul extraordinar s-a întâmplat, care a curmat viaţa atâtor animale şi a întrerupt munca straniilor constructori.

Ceva neaşteptat şi teribil care, cum spune Posnansky, i-a făcut să arunce din mână mistria şi dalta. O catastrofă naturală? Să fi împărtăşit aceste locuri soarta nefericitei Atlantide care a căzut pradă furiei dezlănţuite a Naturii aproximativ la aceeaşi dată? Să fi fost constructorii „refugiaţi" ai unei civilizaţii încă şi mai vechi? Să se mai fi salvat vreunii dintre ei?

Idolul – piatra în care a fost sculptat a fost adusă de la o distanţă de 100 km

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

Caii lui Sântoader

Caii lui Sântoader este un obicei care cuprindea, în special, practici de purificare, de potolire a bucuriei trăite de tineri în perioada Câşlegilor, Săptămâna Nebunilor şi chiar din noaptea Lăsatului de Sec. Pentru că se desfăşura la sfârşitul iernii şi începutul primăverii, când pe gospodari îi aşteaptă multe activităţi agrare, viaţa trebuia să intre repede în normal, şi, drept urmare, apărea un temut personaj mitic românesc, numit *Sântoaderul. Săptămâna Sântoaderului* începe cu *Lunea Curată* şi *Marţea Vaselor* când practicile strămoşeşti erau menite să preîntâmpine consumarea anumitor alimente care sunt „oprite" în post. În *Vinerera Sântoaderului* se culegeau rădăcini de iarbă mare sau oman pentru ca tinerele să se spele cu ele. Scoaterea rădăcinilor se desfăşura după un întreg ritual: terenul trebuia curăţat, nescormonit de păsări, iar în locul rădăcinii, fetele puneau sare, boabe de grâu şi făină. În noaptea de vineri spre sâmbătă „în Munţii Apuseni fetele, care deja au împlinit 14 ani, se spală, în seara de Sântoader, pe cap cu leşie din potrivnic sau pârlanginâ (iarbă cu miros plăcut pe care nevestele o poartă în sân şi care miroase doar până ce începe cucul a cânta) şi iederă, iar după ce s-au spălat îşi desfac chica dinainte, care era trasă pe frunte şi, se pieptănă cu cărare, în semn că de aici înainte este fată mare de măritat" (Marian, 1899). Aceasta nu este, după cum vedeţi, o spălare firească a părului ci una rituală, cu valenţe purificatoare. Există şi obiceiul să fie tunşi bărbaţii iar din cosiţa fetelor să fie tăiată o şuviţă, ceea ce simboliza trecerea timpului, iar albirea şi căderea exprima succesiunea vârstelor.

În alte zone ale ţării iarba culeasă de fete este *popelnicul*. „Vineri dimineaţa mergeau fetele la pădure după frunza de popelnic; plecau nespălate şi nemâncate. Trebuia mers de cu noapte. Iarba o căutau sub zăpadă. Sâmbătă dimineaţa o fierbeau şi cu apa se spălau toate femeile din casă, fie tinere sau bătrâne. Când o culegeau, fetele ziceau: „Popelnice, Popelnice/ Eu li dau pită şi ouă/ Tu să-mi dai cosiţă nouă."

În Muscel, fetele, care scormoneau pământul pentru a găsi rădăcini de oman, invocau nu puterea plantei ci a Sântoaderului, zicând: Toadere, Sântoadere/ Dă cosiţă fetelor/ Cât e coada iepelor!"

Oricare ar fi practica, *Sântoaderul* rămâne un obicei încă sărbătorit în satele româneşti.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Săptămâna Mare

Tintoretto – „Cina de taină"

Sfintele Paşti, cea mai mare sărbătoare a creştinătăţii, fac parte dintr-un ciclu întreg, în care punctul culminant îl constituie, desigur, Duminica Învierii Domnului. Aceasta este precedată de o întreagă săptămână cunoscută sub numele de Săptămâna Mare sau Săptămâna Patimilor. Fiecare dintre zilele acestei perioade are o semnificaţie liturgică aparte.

Începutul drumului Patimilor este făcut, aşa cum ne spune Preotul Nicolae Barbu, din *Duminica Floriilor* sau Sărbătoarea Stâlpărilor, cum mai este numită. După trei ani şi jumătate de propovăduire a Evangheliei, Mântuitorul îl învie sâmbătă, în Betania, pe Lazăr, cel mort de patru zile, şi, a doua zi, duminică, intră triumfător în Ierusalim, călare pe un asin, împlinind astfel prorocirea lui Zaharia. Este întâmpinat cu mult entuziasm de popor care îi aşterne în cale haine şi ramuri de finic strigându-i: „Osana Fiul lui David; binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!" (Matei 21,9). De atunci, biserica noastră creştină împarte în Duminica Floriilor ramuri de salcie, asemănătoare cu cele de finic.

În ziua de ***luni*** din Săptămâna Mare (prima zi de denii) este pomenit Iosif cel prea frumos, vândut de fraţii săi pe 30 de arginţi, aceeaşi sumă cu care Iuda l-a vândut pe Iisus. Tot acum este amintit şi smochinul neroditor la care Mântuitorul venit flămând n-a găsit roade. Blestemat pe loc, smochinul s-a uscat fiind asemănat cu biserica în care Iisus n-a găsit dreapta credinţă.

Marţi, a doua zi de denii, este pomenită pilda celor 10 fecioare care au ieşit întru întâmpinarea mirelui. Cinci dintre ele, fiind chibzuite, au avut suficient ulei pentru candelă, acesta reprezentând faptele lor milostive. Celelalte nu au mai avut untdelemn, cu care să-şi aprindă candelele şi Domnul nu le-a mai primit.

Miercuri este amintită femeia care auzind că Iisus se află în casa lui Simon leprosul a adus un mir scump, de 300 de dinari, pe care l-a pus pe capul Mântuitorului iar cu părul ei îi ştergea picioarele. Iuda Iscarioteanul a certat-o întrebând-o de ce nu a vândut mirul ca să dea banii săracilor, dar Mântuitorul a răspuns: „Las-o pre dânsa că spre îngroparea mea a făcut aceasta!"

Joi este prăznuită Cina cea de Taină. Înainte de a se aşeza la masă Iisus a spălat picioarele ucenicilor săi dând astfel exemplu de smerenie. Apoi a binecuvântat pâinea şi vinul înfiinţând astfel taina Sfintei Împărtăşiri (cuminecături). La masă a spus ucenicilor săi că unul dintre ei îl va vinde şi apoi, împreună cu Apostolii, a plecat spre grădina Ghetsimani. Aici s-a rugat lui Dumnezeu Tatăl ca să poată suporta suferinţele la care urma să fie supus. După această rugăciune a fost ridicat de soldaţii aduşi de Iuda care, prin sărutarea sa mincinoasă, l-a vândut pe Mântuitor, aşa cum aminteam, pentru suma de 30 de arginţi.

Vineri prăznuim patimile Domnului Iisus Christos şi moartea sa pe cruce. Această zi se mai numeşte şi Vinerea Mare. Vineri seara trupul său a fost uns cu miresme şi pus în mormânt de Iosif şi Nicodim, iar ***sâmbătă*** arhiereii şi fariseii au pus aici pază severă de teamă să nu se fure corpul.

Corpul Mântuitorului a stat în mormânt până sâmbătă noaptea spre duminică. Atunci a înviat din morţi fără să mişte piatra iar un înger a venit şi a prăvălit-o de pe uşa mormântului.

Duminică sărbătorim astfel Invierea Domnului, praznicul praznicelor şi vreme de 40 de zile, până la Sfânta Înălţare, creştinii se salută cu cuvintele „Christos a înviat!" răspunsul fiind „Adevărat a înviat!"

IRINA STOICA